

மார்த்தும்

சமூக பொருளியல் பண்பாட்டு ஆய்வுச் சுன்சிகை

இலங்கையில் கிராமிய வறுமை

- ◆ இலங்கையில் கிராமிய வறுமை கொட்டிரே குணத்திலக
- ◆ பேன் - தகு அபிவிருத்திக்கான திறமுறைக் கொள்கைகள் கொட்டிரே குணத்திலக
- ◆ சூழல் மாற்றமும் வன்முறை முரண்பாடும் தோமஸ் எவ். ஹேமர் - டிக்ஸன்
- ◆ முன்னைய சோவியத் யூனியனின் சுதந்திர முஸ்லீம் குடியரசுகளின் எதிர்காலம் பேட்ரம் பஸ்தியாம்பிள்ளை
- ◆ இலங்கையில் இனங்களுக்கிடையிலான சமாதானமும் இந்திய வம்சாவழித் தமிழரும் சோ. சந்திரசேகரன்
- ◆ இலங்கையில் கைத்தொழில் வளர்ச்சி யோகா இராசநாயகம்
- ◆ பொருளாதார அமைப்பு உருமாற்றம் மா. சே. முக்கையா
- ◆ இலங்கையில் கைத்தொழில்துறைசார் நேரடி அந்திய முதலீடும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையும் ஜனனி ரகுராகவன்
- ◆ இந்தியக் கலை மரபில் சிற்பம் பற்றிய கோட்பாடுகள் ஏ.என். கிருஷ்ணவேணி

பொருளுக்குமிழுக்கார்யம்
நாலகம்

மார்க்கம்

சமூக பொருளியல் பண்பாட்டு ஆய்வுச் சஞ்சிகை
மலர் - 2, இதழ் 1, 1994

மார்கா ஆய்வு நிறுவகத்தின் ஆய்வுச் சஞ்சிகையான இது மூலச் சொல்லின் தமிழ் வடிவமாக "மார்க்கம்" எனப் பெயர் குட்டப்பட்டுள்ளது. மார்க்கம் என்பது "வழி", "பாதை" யைச் சுட்டுவதாகும். "மார்க" என்னும் வடமொழியிற் சுட்டப்பெறும் பன்மைப் பொருள் "மார்க்கம்" என்னும் தமிழ் வடிவத்தினால் தொக்கு நிற்கும். மார்க்கம் பால் பகா அஃறினைப் பெயராகும். எனவே இங்கு நாம் ஒரு "வழியை" மாத்திரம் சுட்டாது உண்மையின் தேவைக்கான பல்வேறு மார்க்கங்களையே சுட்டுகின்றோம். இந்தியக் கலை மரபில் "மார்க்க" என்பது செந்நெரிக் கலைகளைச் சுட்டும் என்பதையும் நாம் நாட்டிய சாஸ்திரம், சிலப்பதிகார உரைகள் வழியாக அறிகிறோம். மார்க்கத்தின் உள்ளடக்கம் இந்தச் செந்நெரிப்பாட்டை உறுதி செய்வதாக இருந்தல் வேண்டும். இது கட்டுரையாளர்களுக்கான கடமையாகவும் வாசகரின் உரிமையாகவும் அமைதல் வேண்டுமென்பது எமது அவா.

கட்டுரைகளில் காணப்படும் கருத்துக்கள் மார்கா நிறுவகத்தின் கருத்துக்கள் அல்ல, அவை கட்டுரையாசிரியர்களின் கருத்துக்களே.

மார்க்கம் தனி இதழ் ரூபா 25/-
வருடச் சந்தா (4 இதழ்கள்) ரூபா 100/-

மார்க்கம் இதழைப் பெற விரும்புவோர் நியூட்டன் பெர்னாண்டோவின் பெயருக்கு ஹாவ்லோக் டவுன் (கொழுமிய-5) தபாற் கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாகக் காக்கட்டளை அலுப்புதல் வேண்டும்.

வாசகருடன் சில வார்த்தைகள் .....

1970, 1980 களில் ஆசியாவின் விருத்தியற்றுவரும் பொருளாதாரங்கள் உலகின் எப்பகுதிகளிலும் பார்க்க விரைவான வளர்ச்சியைக் கொண்டிருந்தன. உலக அரங்கில் குறைந்த முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருந்த இவை இன்று முக்கிய பங்களிப்பாளர்களாக எழுச்சி பெற்றுள்ளனர். ஒரு மதிப்பிட்டி ஸ்படி ஆசியாவில் 800 மில்லியன் மக்கள் வறுமையில் கணப்படுவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

வறுமையானது சிராமிய, நகரப் பகுதிகளில் காணப்பட்டாலும் வளர்முக ஆசியாவில் சிராமிய வறுமையே முன்னிலை வசீக்கின்றது. கடந்த மூன்று தசாப்தமாக விவசாய உற்பத்தியிலும், வேலை வாய்ப்பிலும் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி ஏற்பட்டாலும் சிராமிய வறுமையின் முக்கியத்துவம் அபிவிருத்திக்குப் பிரதான சவாலாகவே விளங்குகின்றது. விரைவான சந்ததோகை வளர்ச்சியும், நிலமின்மையும் வருமானப் பரம்பவில் ஒப்புரவின்மையை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. பண்டப் பொருள் விலைத் தளம்பல்களும், மோசமடைந்து வரும் வர்த்தக நிலுவையும் அநேக ஆசியப் பொருளாதாரங்களுக்குக் குறிப்பாக விவசாயத்துறையில் கடுமையான பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இதனால் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சிராமிய வறுமையில் வாடும் மக்களே.

இவ்விதமின் பிரதான கருப்பொருளாப் பிரதிபலிக்கும் கட்டுரையில் இலங்கையின் சிராமிய வறுமையின் பல்வேறு அம்சங்கள் ஆராயப்படுகின்றன. பல்வேறு அபிவிருத்தி நிலைகளில் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் வறுமைத் தளிப்பிலும் இலங்கை எந்திலைகளை அடைந்து கொண்டதென்பதை ஆழமாக இக் கட்டுரை உசாவுகின்றது. ஏவ்வெய் கட்டுரைகளும் உங்கள் ஆர்வத்தைத் தூண்டச் சூடியவை.

வாசகர்களாகிய உங்களின் ஆர்வம் எமக்கு உற்சாக்மளிக்கின்றது. எமது அடுத்த இதழ் பேண் - தகு அபிவிருத்தியைப் பிரதான கருப்பொருளாகக் கொண்டு வெளிவரும்.

- ஆசிரியர்-

MARKAM

A Journal for the study of Society, Economy and Culture
Vol. 2, No. 1, 1994

ADVISORY COMMITTEE

Mr. Godfrey Gunatilleke
Dr. V. Kanesalingam
Mr. Newton Fernando
Prof. K. Sivathambu
Prof. V. Nithyanthan
Mr. R. Sivachandran

EDITOR

S. Antony Norbert

EDITORIAL ASSISTANTS

Miss. Narmada Kamalanathan
Miss. Jayaluxmi Ponniah

TYPE SETTING

Unique Typesetters
2/3, Plaza Complex
33, Galle Road
Colombo 6.

PRINTING

Unie Arts (PVT) Ltd.
48 B, Bloemendhal Road
Colombo 13.

PUBLICATION

Marga Institute
(Sri Lanka Center for Development Studies)
61, Isipathana Mawatha
Colombo 5.

Contents

	Page
* Rural Poverty in Sri Lanka : Priority Issues and Policy Measures. <i>Godfrey Gunatilleke et al.</i>	4
* Strategic Policies and Initiatives for Sustainable Development in Sri Lanka. <i>Godfrey Gunatilleke.</i>	16
* Environmental change and Violent Conflict. <i>Thomas F. Homer - Dixon et al.</i>	21
* Future of the Independent Muslims Republic of the Former Soviet Union. <i>Bertram Bastiampillai.</i>	27
* Ethnic Harmony in Sri Lanka: The Indian Tamil Factor. <i>S. Sandarasegaram.</i>	33
* Industrial Development in Sri Lanka: A Historical Perspective. <i>Yoga Rasanyagam.</i>	40
* Transformation of Economic Structures: Experiences and Consequences. <i>M.S. Mookiah.</i>	45
* Open Economy and Direct Foreign Investment Towards Industrialisation in Sri Lanka : An Overview. <i>Mrs. Jananee Raguragavan.</i>	51
* Sculpture in Traditional Indian Thought <i>A.N. Krishnaveny.</i>	58

மார்ச்சும்

சமூக பொருளியல் பண்பாட்டு ஆய்வுச் சஞ்சிகை

இதழ் - 2, மூல் 1, 1994

ஆலோசனைக்குழு

திரு. கொட்டிரே குணதிலக
கலாநிதி வ. கணேசவிங்கம்
திரு. நியூட்டன் பெர்னாண்டோ
பேரா. கா. சிவத்தமிழி
பேரா. வி. நிதியானந்தன்
திரு. இரா. சிவச்சந்திரன்

ஆசிரியர்

எஸ். அன்றனி நோபேட்

ஆசிரிய உதவியாளர்

செல்வி நர்மதா கமலநாதன்
செல்வி ஜெயலல்ஷி பொன்னேயா

கணனி அச்சமைப்பு

யுனிக் ரெப்செட்டாஸ்
2/3 பிளாசா கட்டிடம்
33, காலிவீதி,
கொழும்பு - 6

அச்சிடுதல்

யனி ஆர்ட்ஸ் (பிரைவெட்) லிமிடெட்
48 பி, புஞ்செண்டால் வீதி,
கொழும்பு - 13

வெளியீடு

மார்கா நிறுவகம்
61, இசிப்பத்தன மாவத்த.
கொழும்பு - 5

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

＊ இலங்கையில் விராமிய வறுமை: முன்னுரிமை விடயங்களும் கொள்கை ரீதியான நடவடிக்கைகளும்.	4
- கொட்டிரே குணதிலக	
＊ பேண்தகு அபிவிருத்திக்கான திறமுறைக் கொள்கைகளும் ஆரம்ப முயற்சிகளும்.	16
- கொட்டிரே குணதிலக.	
＊ குழல் மாற்றமும் வன்முறை முரண்பாடும்.	21
- தோமஸ் எவ். ஹோமர் - டிக்ஷன்	
＊ முன்னைய சோவியத் யூரியனின் சுதந்திர முஸலீம் குடியரசுகளின் எதிர்காலம்.	27
- பேட்ரம் பஷ்தியாம்மிள்ளை.	
＊ இலங்கையில் இனங்களுக்கிடையிலான சமாதானமும் இந்திய வம்சாவழித் தமிழரும்.	33
- சோ. சந்திரசேகரன்.	
＊ இலங்கையில் கைத்தொழில் வளர்ச்சி: ஒரு வரலாற்றுக் கண்ணோக்கு.	40
- யோகா இராசநாயகம்.	
＊ பொருளாதார அமைப்பு உருமாற்றம்: அனுபவங்களும் விளைவுகளும்	45
- மா. செ. முக்கையா.	
＊ இலங்கையில் கைத்தொழில்துறைசார் நேரடி அந்திய முதல்டும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையும்: ஒரு கண்ணோட்டம்.	51
- ஜனனி ரகுராகவன்.	
＊ இந்தியக் கலை மரபில் சிற்பம் பற்றிய கோட்பாடுகள்.	58
- ஏ. என். கிருஷ்ணவேணி.	

இலங்கையில் கிராமிய வறுமை : முன்னுரிமை விடயங்களும் கொள்கைக்கீதியான நடவடிக்கைகளும்

கொட்டிரே குணதிலக
மேர்தில் பெரரா
ஆர். ஏ. எம். சி. வணிகரட்னா
ஆர். எ. பெர்னான்டோ
பிள்ளை. டி. வக்ஸ்மன்
ஜே. கே. எம். டி. சந்திரசிறி
ஆர். டி. வணிகரட்னா

கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக இலங்கையில் இடம் பெற்றவரும் அபிவிருத்திக் கொள்கைகள் மற்றும் சமூக, பொருளாதார உருமாற்றங்களின் அடிப்படையிலேயே கிராமிய வறுமையை ஆய்வு செய்யும், மதிப்பீடு செய்யும் முடியும். இக் கொள்கைகளினால் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தியின் வெளிந்த தோற்றுமானது குறைவருமானம் கொண்ட வளர்முக நாடுகளுக்கு புதியதாக இருந்தது. வருடாந்த சனத்தொகை வளர்ச்சி விவிதம் 1.3 வீதத்துக்கு வீழ்ச்சியடைந்ததுடன் தெறிய மீன் உற்பத்தி விவிதமாகிய (Rate of reproduction) 1.0 என்பதனை 1995 இல் இலங்கை அடைந்து கொள்ளும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கொரியக் குடியரசு, தாய்லாந்து ஆயிய நாடுகளைத்தவிர்த்து ஏனைய ஆயிய வளர்முக நாடுகளுக்கு ஒர் உதாரணமாக இது விளங்கக்கூடும். சிக்மரண வீதம் 20க்குக் கீழ் வீழ்ச்சியடையும். சராசரி வாழ்வு எதிர்பார்ப்புக்காலம் 70 வருடங்களாகவும் வயதுவற்றிடார் கல்வியில் 87 வீதமாகவும் காணப்படலாம். கிராமியப் பகுதிகளில் ஏறக்குறைய 75 வீதத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் காணப்படுவதனால் கிராமியத் துறையைப் பாதிக்கின்ற. சமூக குடிசனங்களில் குறிகாட்டிகள் விருத்திகளைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கும். சமூக பொருளாதார அளவிடுகளில் இருந்து பெறப்பட்ட தரவுகளின்படி இத்தகைய குறிகாட்டிகளானது குறிப்பிடத்தக்காலும் கிராமிய நகர சமீன்னமைகளைக் காட்டவில்லை என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

இத்தகைய முன்னேற்றங்களைத் தந்த உபாயங்களானது எதிர்க்கையிடப் பண்புகளாக கொண்ட வேறு விளைவுகளுக்கும் பொறுப்பாக இருந்தது. விரைவாக அதிகரித்துவரும் வேலைப்படையை உள்ளிழுப்பதற்குத் தேவைப்படும் நிலைக்குக் கூருக அமைப்பு மாற்றமும், வளர்ச்சி வீதமும் வீழ்ச்சியடைந்தது. கிராமியத்துறையில் வேலைவாய்ப்பினை உருவாக்கும் நிலையும் வீழ்ச்சியைக் காட்டியது. 1970 இல் வேலையின்மை 20 சதவீதமாக உயர்ந்தது. இது 1990இன் முதல் காலங்களில் 14 சதவீதமாக இருந்தது. சமூக குறிகாட்டிகளில் உயர் நிலையை அடைந்த ஒரு நாட்டில் பொறுக்கின்மையானது (Malnutrition) வழக்கத்துக்கு மாறாக உயர்வாக 12 சதவீதம் கடுமையான போறுக்கற்றதன்மையும் 35 சதவீதம் மிகக்கடுமையான போறுக்கற்ற தன்மையையும் கூந்துவயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட சிறுவர்களிடையே காணப்பட்டது. ஏறக்குறைய 25 - 30 வீதமான

லீட்டுடைமொளர்கள் முழுமையான வறுமையில் காணப்பட்டதுடன் ஆக்குறைந்த பொறுக்குமட்டத்தைத் திருப்திப்படுத்தக் கூடிய உணவினைக் கொள்வனவு செய்யும் முடியாதவர்களாக இருந்தனர்.

கடந்தகால உபாயங்களின் திருப்தியற்ற பெறுபேறுகள் பற்றிய கருத்துமுறைப்பாடுகள் அறிவுத் தீவிளைகளிடையே காணப்படுவிற்கு. இலங்கையின் அனுபவத்தை 1960 - 1980 காலத்தில் கொரிய முடியரசின் அனுபவத்துடன் ஒப்பிடும்போது இலங்கையில் மிகவும் பாராட்டப்பெற்ற சமூக முன்னேற்றங்கள் கூட கொரியாவிலும் பார்க்க முன்னேற்றகரமாக இருக்கவில்லை என்று வாதாடப்படுகின்றது. 1960களின் ஆரம்பத்தில் இருநாடுகளும் ஒரே நிலையிலான தலாவருமானத்தையே கொண்டிருந்தன. ஆனால் இலங்கை சமூகக் குறிகாட்டிகளில் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டிருந்தது. அதனை அடுத்த இருத்தாப்த காலத்தில் பின் கொரியக் குடியரசு வித்தியாசமான அபிவிருத்திக் கொள்கைகளை அமுலாக்கியதன் மூலம் சமூகக் குறிகாட்டிகளில் காணப்பட்ட இடைவெளியை நிரப்பியதுடன் தலாவருமானம் பொருளாதாரவளர்ச்சி, அமைப்பு ரீதியான மாற்றம் என்பவற்றில் இலங்கையையும் விடுசிலிட்டது.

இருத்தாப்தங்களுக்கு இடையில் இருநாடுகளுக்குமிடையிலான வள நிலைமைகளும், வெளிநாட்டு வளப்பாயிச்சல்களும் வேறுபட்டனவாக இருந்ததையும் ஒப்பிடானது கருத்துள்ளதாகவோ அல்லது கொள்கைகளுடன் தொடர்பான செயலாற்றங்களை மதிப்பீடு செய்வது பொருத்த முடையதாகவோ இருக்கமாட்டாது எனவும் சிலர் வாதிடுகின்றனர். கொரியக் குடியரசு விரைவான வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு வெளிநாட்டு வளங்களைத் திரட்ட, இலங்கையானது மோசமடைந்து வரும் வள நிலைமைகளில் சமூக நன்மைகளைப் பாதுகாப்பதையே முகவியமாகக் கொண்டிருந்தது. இத்தகைய முரண்பாடான விடயங்கள், இலங்கையின் அபிவிருத்திக்கான தெளிவுகளைச் சோதனை செய்யும், மதிப்பிடவும் முக்கியமானது. முக்கியமாக, மோசமடைந்து வரும் வெளிநாட்டுத்துறையினைச் சீரமைக்கவும் சமூக நலனுக்கும் வளர்ச்சிக்குமிடையே சமர்நிலையை நிர்வகிக்கவும் மிக அவசியமானது.

1. சுதந்திரத்திலிருந்து 1977 வரைப்பட்ட காலத்தின் அபிவிருத்திக் கொள்கைகள்

சுதந்திரமடைந்தபோது இவங்கையானது குடியேற்ற பொருளாதார அமைப்பு வகையைக் கொண்டிருந்ததுடன் தேவிலை, இறப்பி, தெங்கு என்னும் மூன்று முதனிலைப் பண்டப் பொருட்களில் இதன் ஏற்றுமதி தங்கியிருந்தது. இம் மூன்று பயிர்களும் 55 விதுளான் பயிர்செய்யப்பட்ட நிலத்தையும் விவசாயத்தில் 55 வித்த்தைக் கொண்ட கூட்டப்பட்ட பெறுமதியையும் (Value added) கொண்டிருந்தது. பெருஷாலான தேசிய இறப்பர் தோட்டங்களும் மூன்றிலொன்றுக்கு மேற்பட்ட தெங்குத் தோட்டங்களும் கூவித் தொழிலாளிகளைக் கொண்ட பாரிய அளவிலான தோட்டங்களாகவே நிலங்களிப்பட்டது அல்லது சொந்தமுடையதாகவிருந்தது. பெருந்தோட்டத்துறைக்கு வெளியே விவசாயமானது கவனிப்பாற்றுக் கிடந்ததுடன், சிற்றுடைமைகளாகக் காணப்பட்ட இவற்றை விவசாயிகள் நிலங்கித்ததுடன் உள்ளுர் சந்தைகளுக்கு உற்பத்தி செய்யும் உணவுப் பயிர்களையே கொண்டிருந்தது. 1977 இல் மூன்று முக்கிய ஏற்றுமதிப் பயிர்களின் பங்களிப்பும் விவசாயத்தில் 30 சுதவீத் கூட்டப்பட்ட பெறுமதியினால் வீற்சியடைந்தது. நெல் மற்றும் உப உணவுப் பயிர்கள் 1950 இல் 7.5 சுதவீத்தைக் கொண்டிருந்த நிலைமை மாறி மூன்று முக்கிய ஏற்றுமதிப் பயிர்களையும் விழுசியதாக 40 சுதவீத் கூட்டப்பட்ட பெறுமதியைக் காட்டியது. கூட்டப்பட்ட இத்தகைய பெறுமதியின் அதிகரிப்பானது சிற்றுடைமை விவசாயத் துறையிலிருந்து ஏற்பட்டது. இத்தகைய உழவர் விவசாயத்தின் முறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியானது இருமைத்தன்மை கொண்ட காலனித்துவம் பொருளாதாரத்தினைத் தணிப்பதற்கு உதவியாக இருந்தது.

இக்காலத்தில் விவசாயத்திலும் கைத்தொழிலிலும் உயர்மட்ட பாதுகாப்புத்தன்மையுடன் கூடிய இறக்குமதிப் பிரதிமீடு என்பதே பொருளாதார விருத்தியின் முக்கிய அழுத்தமாக இருந்தது. அரிசியிலும் ஏனைய உணவுப் பயிர்களிலும் இறக்குமதிப் பிரதிமீட்டை நோக்கமாகக் கொண்டு விவசாய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதுபல பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கிறது.

(1) சிற்றுடைமை விவசாயத் துறையின் அபிவிருத்தியை இது வேண்டி நின்றது. காதாரம், கல்வி, விவசாய விஸ்தரிப்பு சேவைகள், சந்தைகள், போக்குவரத்து ஆகிய விராமியக் கட்டுமானங்களின் முன்னேற்றங்கள் வரவுசெலவத் திட்ட வள ஒதுக்கீட்டில் முக்கியத்துவமுடையதாகக் கருதப்பட்டன.

(2) காடுகளைக் கொண்ட அரசு நிலங்கள் இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டன. விவசாய வசதிகளுக்கான முன்னேற்றங்களுக்காகப் பாரியமுதலீடுகள் செய்யப்பட்டன. விவசாயக் குடியிருப்புகள் விருத்திசெய்யப்பட்டன. கல்வி, சுனதாரம் மற்றும் ஏனைய வசதிகளைக் கொண்ட அடிப்படைத் தேவைகள் மற்றும் வீட்டுவசதிகள் பூர்த்திசெய்யப்பட்டன.

(3) அடர்த்தி குறைவான சனத்தொகை கொண்ட பகுதிகளில் நிலத்தினைப் பங்கீடு செய்வதன்மூலம் ஈரவைய செறிவான அடர்த்தியினால் ஏற்பட்ட நிலத்தின் மீதான அழுக்கத்தைக் குறைத்தது. விராமிய வறுமை நீக்கத்துக்கு இத்தகைய செயற்றிட்ட பங்களித்துவுடன் விராமத்திலிருந்து நகரத்துக்களை இடப் பெயர்விலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

உள்ளுர் விவசாயத் துறையானது வெளியீட்டு னனக் குறிப்பிடத்தக்காலு அதிகரித்தது. நிலம், தொழிலாளர்களின் பொதுவான உற்பத்தித்திறனானது அதிகரித்தது. ஆனால் பெருந்தோட்டத் துறையின் வெளபன வீற்சியடைந்தது. பெருந்தோட்டத் துறையிலிருந்து வரும் மிகை வருமானத்தை மீண்டும் செய்யாமல் அதனை வருமான மூலதனமாகக் கருதும் அரசாங்கக் கொள்கைகளின் விளைவாலேயே இந்நிலைமை ஏற்பட்டது. சர்வதேச சந்தையில் தேவிலை, இறப்பர் தெங்குப் பொருட்களுக்கான குறைந்த கேள்வி நெரிச்சியினாலேயே இவ் வீற்சிய ஏற்பட்டது. அதுடன் வரத்தகமாற்றுவிக்கில் காணப்பட்ட நின்டகாலச் சீற்றாற் நிலையும் காரணமாக இருந்தது. இத்தகைய பாதகமான அபிவிருத்திப் போக்கினைப் பயனுறுதி வாய்ந்தமுறையில் சீர் செய்வதற்கு அரசாங்கம் தவறியதும் இவ்வீற்சிக்குக் காரணமாக இருந்ததெனவாம்.

பொதுத் துறைக் கைத்தொழில் களின் உருவாக்கம், தனியார்துறையில் மென்ற நுக்குவகைத் தொழிலின் விரிவாக்கம் என்பன இடம் பெற்றிபொதும் கைத்தொழிற் துறையின் வளர்ச்சி மெதுவாகவே காணப்பட்டது. எனவே பொருளாதார அமைப்பிலான மாற்றங்கள் மிகக் குறைவானதாக இருந்ததுடன் அதிகரிக்கும் வேலைப் படையினை உள்ளிமுப்பதற்கான கைத்தொழிற்றுறையின் இயலாவு மட்டும்படுத்தப்பட்டிருந்தது. 1950 இல் மொத்த உள்ளாட்டு உற்பத்தியில் 9 சுதவீதமாக இருந்த துயாரிப்புத்துறையின் பங்கு 1980 களின் ஆரம்பத்தில் 11 சுதவீதமாக அதிகரித்தது. இதே காலத்தில் வேலைப்படையானது 8 சுதவீதத்திலிருந்து 12 சுதவீதத்துக்கு உயர்வடைந்தது. சமூக நலக் கெயற்றிட்டங்களிலும், அமைப்புரியான மாற்றங்களினதும் மெதுவான போக்கினால் பெரும்பாலான வறிய, வேலையற்ற இளாஞ்சுர்கள் விராமியத்துறைக்குள்ளேயே தேக்கமடைந்திருந்தனர்.

1960 களின் ஆரம்பத்தில் பொருளாதாரமானது நின்டகால பொருளாதாரச் சிக்கை நோக்கிக் கடுமையான சரிவிலைகள் கொண்டிருந்தது. இறக்குமதிக்கான கேள்வி அதிகரித்தது. ஏற்றுமதி வருமானம் தேக்கநிலையில் அல்லது இறக்குமதிப் பெறுமதியிலும் பார்க்க மிகக் குறைந்த வேகத்தில் அதிகரித்தது. பொதுச் செலவீடு அதிகரித்ததைக் கொடுமையான தாக்குப் பிடிக்க முடியாதிருந்ததுடன் வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறைக்கும் வழிகொலியது. இத்தகைய பற்றாக்குறையை நீதிப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்தினால் செயல்படுத்தப்பட்ட விரிவாக் கழுடைய பேரினப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் (Expansionary Macro economic Policies) பிரச்சினைகளை மேலும் தாண்டுவதாகவே அமைந்தன. சென்மதிநிலையைப் பற்றாக் குறையின் விரைவான வளர்ச்சியை ஏதிர் நோக்கியதுடன் பொருத்தமற்ற நாணயமாற்றுவித்தை நிரவிப்பதை இலங்கை தொடர்ந்து செய்துவந்தது. இத்தகைய சமீலையின்னமையைச் சமாளிக்க விரிவான நாணயமாற்றுக் கட்டுப்பாடுகளையும் இறக்குமதிக் கோட்டாலையும், பயணப்படுத்தியது. பெருந்தொகையான நுகர்வு கொண்ட அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகளை நிலையாக வைத்திருக்க பங்கீடு மூலநிலையையும், விலைக் கட்டுப்பாடுகளையும் மேற்கொண்டது.

இக்காலகட்டக் கொள்கைகள் யாவும் இறக்குமதிப் பிரதிமீட்டை முன் னீடாகக் கொண்டு நெறிப் படுத்தப் பட்டன.

கைத்தொழிற்துறையில் உயர்தீவுகளும் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளும் விவசாயத்துறையில் மானியங்கள், உத்தரவாத விலைகள், அரசு வர்த்தகம் என்பன உள்ளடங்கி இருந்தன. 1977 இல் பெரும்பாலான பொருளாதாரத் துறைகளில் அரசு ஆதிக்கம் காணப்பட்டதுடன் பெரியளவான அரசு கைத்தொழிற்றுறை வளர்ச்சியடைந்தது. மரபுநிதியாக அரசுதுறையாகக் கருதப்படும் மீன் சாரம், நீர், தொலைத்தொடர்புகள் போன்ற பொதுசன பயன்பாடு தலைநித வங்கியில், காப்புறுதி, பயணிகள் போக்குவரத்து, அதியாவசிய பண்டகளில் மொத்த வியாபார வர்த்தகம் என்பன எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதுடன் அரசினால் தனியினமெப்படுத்தப்பட்டது. நிலச் சீரிருத்தத்தின் விளைவாகப் பெருந்தொட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. தனியார்துறையின் பங்கு படிப்படியாகக் குறைவடைந்தது. பொருளாதார முனைமத்துறவுத்துக்கான சந்தை மற்றும் அதன் பொறிமுறையானது அதிதாழ்ந்த நிலையை அடைந்தது.

1970 - 1977 காலத்தில் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி வீதமானது 2.6 வீதமாக வீழ்ச்சியடைய, வேலையின்மையானது 20 சதவீதமாக அதிகரித்தது. உள்நாட்டு அரசியல் கிளர்ச்சி, தொடர்ச்சியான வரட்சி, சுதிருலகங்களில் விலை அதிகரிப்பு போன்ற சர்வதேச பொருளாதார அபிவிருத்தி போன்ற புறநிலையான காரணிகள் யாவும் இந்த மிகக் குறைவான செயலாற்றுக்குப் பங்களித்தன. ஆனால் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதில் உள்நாட்டுக் கொள்கைகள் பிரதான பங்கினை வகித்தன.

இக்காலகட்டத்தில் பேரினப் பொருளாதார சமுத்தையின்னை வளர்ச்சியடைந்தது. ஆனால் அரசாங்கம் தனது சருகநலச் செயற்றிடங்களை விரிவுபடுத்தியதுடன் நிர்வகித்தும் வந்தது. 1940களில் 3 பிரதான சுறுகளைக் கொண்ட அரசாங்கச் செயற்றிடங்கள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. அவையாவன;

- (1) மானியமுறையிலான உணவுப் பங்கீட்டினைக் கொண்ட உணவுப் பங்கீட்டுமுறை
- (2) மருத்துவ நலைகள் கல்விப்பதற்கான நிறுவனநிதியான வலைப்பின்னலைக் கொண்ட இலாசு அரசுக்காதார சேவை. இது சிராமியத்துறையையும் சிறிய அளவான நகரத்துறையையும் படிப்படியாக உள்ளடக்கும்.
- (3) சிராமிய சனத்தொகைக்கு இலகுவாகக் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் அரசாங்க, அரசு உதவிப்பாடசாலைகளிலுள்ளதாக இலாசுக் கல்விமுறை.

சிராமியத்துறையில் சுற்கநல்கள் மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்திச் செயற்றிட்டமானது சிராமிய சனத்தொகையின் நலைன மேன்படுத்தியது. இக்கால்கைகளின் மூலமான குடிசனவியல் மாற்றங்கள் இக்காலத்துக்குரிய நீர்களைய முன்னேற்றங்களில் ஒன்றெனக் குறிப்பிடவாம். வருடாந்த சனத்தொகை வளர்ச்சியிலிருந்து 1950களின் ஆரம்பப்பகுதியில் 2.9 வீதத்திலிருந்து 1980களின் நடுப்பகுதியில் 1.5 வீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. 1965இல் தலை ஒரு குடும்பத்துக்கு 5 குழந்தைகள் என்றிருந்த கருவள வீதமானது 1982 - 87 காலத்தில் 2.8 ஆகக் குறைவடைந்தது. சிராமியப் பகுதிகளில் ஏற்குறைய 74 வீதமான மக்கள் வாழ்வதினால், வீழ்ச்சியடைந்து வரும் கருவள வீதமானது எடுத்துக்காட்டுவது என்னவெனில் சிராமியத்துறையில் பெண்களின் சனத்தொகையானது தமது வாழ்வில் மீன் உற்பத்திப்

பகுதியைச் சமாளிப்பதற்கான ஒரு தகுதியைப் பெற்றவிட்டார்கள் என்கிறே. ஏனெனில் பெண்கள் படிப்படியாகக் கல்விநிதியான உயர் நிலைமைகளை அடைந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இவங்கையின் குடிசனவியல் மாற்றத்தில் வீழ்ச்சியடைந்து வரும் பிறப்புவிதம் ஒரு பிரதான அம்சமாக உள்ளது.

2. வருமானப் பங்கீடும் வறுமையும்

இவங்கையில் வறுமையை அளவிடும் ஆய்வுகள் யாவும் வெவ் வேறான மதிப் பீடுகளையே தந்துள்ளன. இம்மதிப்பீடுகளானது குறிப்பாக வறுமை மட்டத்தை நிர்ணயித்தல், கலோரி உள்ளடைத்துவுக்கான வெட்டுப்புள்ளி, வருமானம் அல்லது உணவுக்கான செலவிடு மற்றும் வருமானம், செலவு பற்றிய கணிபீடு ஆயிய ஆராச்சிமுறைகளுக்கு ஏற்பு வேறுபாடான மதிப்பீடுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் சருக நலச் செயற்றிடங்களில் அதிகாவன முதல்கூடும், விவசாயத்தில் அபிவிருத்திகளும் காணப்பட்டாலும் மக்களில் 25 வீதமானோர் உணவுமையான வறுமையில் வாழ்வதாகத் தெரிவிறது. அவர்களின் உணவுக்கான செலவிடு, ஆகக் குறைந்த சக்தித்தேவைகளைத் திருப்புப்படுத்துவதற்குக் கூடப் போதாமல் இருக்கின்றது. இவ்வறுமை மட்டமானது கடந்த இரு தசாப்தங்களாகச் சிறு வேறுபாடுகளைக் கொண்டதாக இருந்துவந்தது. என ஆய்வு மறுத்தப்படுத்துகின்றது. 1970 களிலும் 1980 களில் ஆரம்பத்திலும் சிறு வீழ்ச்சியைக் கொண்டதாகவும் இருந்தது. நகர், சிராம, தோட்டப் பகுதிகளுக்கிடையிலான வேறுபாடுகள் ஆய்வுகளுக்கு ஆய்வு வேறுபடுகின்றன. பெரும்பாலான மதிப்பீடுகளின்படி வறுமையானது சிராமியப் பகுதிகளில் மிக உயர்வாகவும், நகரப்பகுதிகளில் மிகக் குறைவாகவும் இருக்கின்றது. 1986 - 87 இல் சிராம வறுமையின் நிகழ்வானது 28 - 32 சதவீத வீச்சைக் கொண்டிருந்தது.

வருமானப்பாட்டானது முரண்பாடான ஒரு விடயமாக உள்ளது. நடைமுறை வருமானத்தை (current income) உணவுமையான வருமானமாக (price index) மாற்றுவதற்கு விலைச்சுட்டெண் (real income) எனில் தகுகியிருப்பதினால் வருமான ஒட்புரவின்னைப் பற்றிய முடிவுகளைத் தோழ்நிலைகின்றது. மதிப்பீடுகளுக்கிடையில் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் 1977க்குப் பிற்கிய காலப்பட்டது. வேறுபாடான அதிகரிப்பு வீதம் காணப்பட்டது. வேறுபாடான தரவுகள் வித்தியாசமான அளவிடு முடிவுகளைத் தந்தாலும் வருமானப் பங்கீட்டின் சமன்ற தன்மையானது 1980 களின் முதல் அரைப் பகுதிகளில், 1970 களின் இரண்டாவது அரைப்பகுதியில் இடம் பெற்றதுபோல் துரித அதிகரிப்பு வீதத்தைக் கொண்டிருந்தது.

நுகர்வோர் நிதி அளவிட்டில் (consumer finances survey) காட்டப்பட்டதுபோன்று வருமானப் பங்கீடு அளவில் காணப்பட்ட பாரியளவிலான சமயின்மையின் போக்கு தொடர்ந்து அதன் 1981 - 82 வெளியிட்டிலும் காணப்பட்டது. 1980 - 81, 1985 - 86 காலத்துக்கான வேலைப்படை, சுறுக, பொருளாதார மதிப்பீடுகளில் உயர்வான பிரிவினர் தவிர்ந்த ஏனையவர்களின் வருமானப் பங்களைத் வீழ்ச்சியடைந்தது. உயர்வான 10 சதவீத வீட்டுமையாளரின் பங்களைத் 27.4இல் இருந்து 38.8 ஆக 11.4 சதவீதப் புள்ளிகளால் அதிகரித்தது. மீண் விவிதமானது 0.31 இல் இருந்து 0.43 ஆக அதிகரித்தது. நகர், தோட்டத் துறைகளுக்கான கிணி விவிதங்களானது துவிலியமான

அதிகரிப்பைக் காட்டி. கிராமியத்துறையில் மிகக் குறைந்த மட்டத்திலான விசித் அதிகரிப்பைக் கொண்டிருந்தது. 10 தசமணையிலான தலாவருமானத்தின் (per capita income deciles) நோக்கும்போது வீட்டுடைமையாளர்களின் மாதாந்த தலாவருமன் வேறுபாடானது குறிப்பாக உயர்ந்த, குறைவான 10 சதவீதிக்கஞ்சக்கிடையில் அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. இது 1980 - 81 இல் 11.8 தடவைகளைக் கொண்ட அதிகரிப்பாகவும் 1985 - 86 இல் 23.6 ஆகவும் இருந்தது.

கிராமிய வறியோரை ஒரே பிரிவினர் என நோக்க முடியாது. வறுமை மட்டத்துக்குக் கீழ் உள்ள பிரிவினரிடையே வெவ்வேறான வறுமை நிலைகள் காணப்படுகின்றன. 1985 - 86 தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுபார்க்கும் போது தலைக்கணிப்புச் சுட்டெண் (head count Index) கிராமியத்துறைக்கு 45.7 ஆக உள்ளது. இச் சுட்டெண்னானது குறிப்பிட்ட சில போதாக்கு நியமிக்களை 100 சதவீதத்துக்குக் குறைவாகப் பெறுவார்களை வறியவர் என வரையறை செய்திருது. தலைக்கணிப்புச் சுட்டெண் உயர்வாக இருந்தாலும் வறுமைப்பிரிவினர்களிடையே உள்ள வருமானார்பங்கீட்டினது படிவாரிசுக் கொண்டு காணப்படுகின்றது. இப்படையில் காணப்படும் வறுமையின் பங்கேறு ஒழுங்குகளை அதனை நிர்ணயிக்கின்ற காரணிகளையும் பண்புகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு முற்றாக ஆய்வு செய்யவில்லை. தலா வீட்டுடைமையாளர்களின் வருமானம் பற்றிய கூட்டுத் தரவுகள் வீட்டுடைமையாளரின் வாழ்வுகால வருமானச் செழிப்பினை முற்றாகக் கவனத்திற் கொள்ளவில்லை.

அண்ணமக்கால ஆய்வு ஒன்றில் (Edirisinghe, 1990) ஆகு பேரரைக் கொண்ட ஒரு வீட்டுடைமையாளருக்குத் தேவைப்படும் நோட்க்க நிலையிலுள்ள மாத வருமானம் 1986 - 87 இல் 1565 ரூபா என மதிப்பிட்டது. இந்த ஆரம்பம் (threshold) வருமானத் துக்குக் கீழ் உள்ள சராசரி குடியிருப்பாளரின் வருமானம் 400 ரூபா எனவும் மதிப்பிட்டது. பணவீங்க நிலைமைகளைக் கவனத்திற் கொள்ளும்போது உண்மையான வறுமையாளர்களின் விதிதாசாரத்தில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. வறுமை மட்டமானது 1990 இல் 3100 ரூபா ஆகவும், வறுமை இடைவெளி 540 ரூபாகவும் இருந்தது. இதனால் வறுமையிலிருந்து விடுபட வற்றிய மக்களுக்குத் தேவையான மேலதிக வருமானம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஏற்ககுறைய 2.6 சதவீதமாக அல்லது 1990 விலைகளில் 6.5 பில்லியன் ரூபாவாக இருந்தது.

3. கிராமிய வறுமையின் பண்புகள்

1986 - 87 சமூக பொருளாதார அளவிட்டைப் பற்றிய உலக வங்கியின் ஆய்வு வறுமையான வீட்டுடைமையாளர் பற்றிய சில பண்புகளை வெளிக் கொண்டிருத்து. துறைத்தியான வருமானப் பங்குபற்றி தரப்படவில்லையெனினும் கிராமிய வறுமையின் சில அம்சங்களை அடையாளம் செய்வதற்கு உதவியாக உள்ளதுடன் பெரும்பாலான வறுமையாளர்கள் கிராமப்பகுதியிலே காணப்படுகின்றனர் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. மலைநாட்டுப் பகுதி, இடைத்தர வலயம், வரண்ட வலயம் என்பன 29 - 33 சதவீத வீச்சினைக் கொண்ட அதி உயர்ந்த கிராமிய வறுமையைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் தென்மேற்குப் பகுதி 15 - 18 சதவீத வீச்சினையே கொண்டுள்ளது. வறுமையாளர் பாதிக்கப்பட்ட வீட்டுடைமையாளர்களில் ஏற்ககுறைய 50 சதவீதமானோர்

மலைநாட்டிலும் இடைத்தர வலயத்திலுமே உள்ளனர். கிராமிய வறியவர்கள் பெரும்பாலும் சிற்றுடைமை விவசாயிகளாகவும், நிலமற்ற தொழிலாளர்களாகவும், நடுத்தரத் தொழில் நுட்ப வேலையாட்களாகவுமே உள்ளனர். மரபுரீதியான சாதி என்றும் படிமுறையில் கண்டசீப் பிரிவில் காணப்படும் இந்த நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் அனுகூல மற்றவர்களாகவே உள்ளனர்.

1986 - 87 அளவிட்டின்படி 51 வீதமான வறிய வீட்டுடைமையாளர் 5 பேருக்கும் அதிகமான அங்கத்துவர்களைக் கொண்டுள்ளனர். வருமானம் உழைப்பவர்களில் 11 வீதமானவர்கள் 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள். 6 வீதம் 24 வயதுக்குக் குறைந்தோர், 19 வீதமானவர்கள் விவசாயிகள், பிரதான வருமானம் பெறுவார்களில் 14 வீதமானோர் பாடசாலைக் கல்வியற்ற, எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்கள். 49 வீதமானவர்கள் 1-5 ஆம் வகுப்புக் கல்வியைப் பெற்றவர்கள். இத்தகைய தரவுகளிலிருந்து அவதானிக்கும் போது வறுமையானது கல்வித்தரப் பெறுபெறுகிறது ஏற்ப வீற்சியவைந்து செல்கின்றது.

வறுமையான குடியிருப்பாளர்களின் தொழில்ரீதியான விடயத்தை நோக்கின் 45 சதவீதமான வருமானம் உழைப்பவர்கள் விவசாயத்துறையிலேயே உள்ளனர். இதில் 20 வீதமானவர்கள் பயிர் செய்வோர், 27 வீதமானவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர் தசை வேலை செய்வோர், கட்டிட வேலையாட்கள், செங்கற்கள் செய்வோர். மற்றும் வகைப்படுத்தப்படாத பிரிவினரிலேயே வறுமையானது உயர்வாக 40 - 43 வீதமாக உள்ளது. விவசாய நிலவுடைமையை நோக்கின் ஏற்க குறைய 42 சதவீதமானவர்கள் ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாகவும் 24.8 சதவீதமானவர்கள் அரை ஏக்கருக்குக் குறைவாகவும் கொண்டிருக்கின்றனர். உண்மையான வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக 32 சதவீதமான விவசாயிகள் காணப்படுகின்றனர். அவர்களுடன் பெரும்பால்மையோர் ஒரு ஏக்கரிலும் குறைவான நிலத்தைக் கொண்டுள்ளனர். பெரும்பாலான நிலிய கிராமியப் பொருளாதாரங்கள் நிலமிருந்தும் வறுமையிலேயே காணப்படுகின்றன. நிலப்பற்றாக்குறையை விடுத்து நிலத்தின் உற்பத்தித்திறனை நோக்கின் அது வறுமையை நிர்ணயிக்கின்ற ஒரு காரணியாகவும் உள்ளது. எனவே நிலவுடைமையின் அளவினைக் கொண்டு வறுமையற்றிய முழுவிடத்தையும் அறிவது இலக்குவானதன்று. ஏனெனில் குடியிருப்பாளர்கள், வரத்தகம் விவசாயத் தொழில், மற்றும் ஏனைய வேலைகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கவாம்.

கிராமிய வறுமைக்குப் பங்களிக்கின்ற இன்னுமொரு காரணி மிக உயர்வான வேலையின்மையாகும். இலங்கையில் காணப்படும் இலாசக் கல்வியின், விளைவாக ஏற்படும் நிலவுமைகளை ஆய்வு செய்வது அவசியம். இலங்கையில் காணப்படும் படித்த கிராமிய இணைஞர்கள், கீழமூட்பைக் கொண்ட குடும்பத் தொழிலாளர்களினால் உள்ளிழுக்கப் படவில்லை. வறுமையான நூட்களில் வேலைகளைப் பசிர்ந்து கொள்ளும் பொறிமுறையானது குறிப்பாக பலவகையான குடும்பத் தொழில் முயற்சிகளில் புதியவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் இயல்பானது. இலங்கையில் குடும்பப்பண்ணைகள் அல்லது நிறுவனங்கள் இந்த ரீதியில் செயற்படவில்லை. இதனால் கிராமிய வேலைப்படையில் பாடசாலையைவிட்டு விலகுபவர்கள் உள்ளிழுக்கப்படவில்லை.

நகர்க் கைத்தொழிற்றுறை மிகவும் மெதுவான வளர்ச்சியையே கொண்டிருந்தனால் கிராமியத் தொழிலாளர் மிகையைக் கவரமுடியாத மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இயல்ளவையே அது கொண்டிருந்தது. வேலையற்றவர்கள் எல்லா வருமான வருப்பினர் களிடையேயும் காணப்பட்டனர். கிராமிய வேலையின்மையானது நீடித்த கிராமிய வறுமைக்கான இருநிலைமைகளை அளிக்கின்றது.

(1) கிராமியப் பொருளாதாரத்தின் பன்முகப்படுத்தவின்மையும் பண்ணை சாராதுறைகளில் வருமானம் ஈட்டும் சந்திப்புக்கள் இன்மையும்.

(2) பொருளாதாரத்தில் மெதுவான போக்குக் கொண்ட அமைப்பு மாற்றம். இதனால் நகரத்துறையின் தொழிற்றுறையானது மிகையான கிராமத் தொழிலாளர்களைக் கவரவதற்கான இயல்லை அற்றாக உள்ளது. இதனால் கிராமியத் துறை வேலையின்மை என்றும் அழக்கத்தைத் தளர்த்த முடியவில்லை.

கிராமிய வறுமையானது பற்றாக்குறையான வீட்டுவசதி களினாலும் நீர், சுகாதார வசதிகளையும் கொண்டு வகைப்படுத்துப்படுகின்றது. 1981 ஆம் ஆண்டு கணிப்பீட்டின்படி நிரந்தரமற்ற வதிவிடப்பக்கள் 6.7 வீதமாகவும் அவரை நிரந்தர வதிவிடப்பக்கள் 56 சதவீதமாகவும் காணப்பட்டன. தரம்குறைந்த நிலையில் காணப்படும் கிராம வதிவிடப்பக்களைத் தரமுயர்த்த அரசாங்க செயற்றிடப்பக்கள் மூலம் கவனம் ஏடுக்கப்பட்டதுடன், கடன் திட்டங்கள் மற்றும் ஏனைய உதவிச் சேவைகளினுராடாகக் கிராமிய வதிவிடப்பக்களை முன்னேற்றலும், அமைக்கும் பாரிய அளவிலான நிதித்திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. 32 சதவீதமான கிராம குடியிருப்பாளர் மலசலூடு வசதியற்றிருந்தனர். பாதுகாப்பற்ற நீர் வளங்களை 37 சதவீதமானோர் கொண்டிருந்தனர். இதனால் சுகாதாரமற்ற குற்றிலைகள் ஏற்பட்டதுடன் வயிற்றோட்டம், ஏனைய நீருடன் தொடர்பான நோய்கள் ஏற்பட்டன. வீட்டுவசதியைப் பொறுத்தவரை மேற்கூறப்பட்ட வசதிகளுடன் தொடர்பாகக் குறைவாக இருந்தாலும் அது உண்மையான வறுமையுடன் எப்பொழுதும் தொடர்புபட்டதன்று. வறுமையை அடையாளம் செய்யும் போது வீட்டுவசதி, நீர், சுகாதார வசதிகளில் காணப்படும் இல்லாமை என்பது ஒரு பயனுள்ள குறிகாட்டியாக ஏடுக்கப்பட வேண்டும். நிரந்தரமான வதிவிடம், சுத்தமான நீர், மலசலூடுகள் இல்லாத நிலையானது உண்மையான வறுமையின் அம்சமாக இருந்தாலும் உண்மையாக விலையின்றியே காணப்படுகின்றனர். எனவே பொருளாதாரச் சொத்துக்களை அடையக் கூடியதன்மையின்மை, தரம் குறைந்த வதிவிடங்கள் நீர், சுகாதாரம் என்பவற்றின் விலைநீர் தன்மையானது சுகாதாரமற்ற நிலைமைக்கும் குறைந்த வாழ்க்கைத்தரத்துக்கும் காரணமாக உள்ளது.

4. கிராமிய வறுமையில் பொருளாதாரம் தொடர்பான கொள்கைகளும் அவற்றின் தாக்கமும்

1980 களின் நடுப்பகுதியில் காணப்பட்ட மிக உயர்வான கிராமிய வறுமையின் நிகழ்வானது 1977 க்கு முந்திய கால கல்புப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் வெளிப்பாடேயாகும். இருந்தாலும் கொள்கைச் சீதிருத்தத்தைக் கொண்ட 1977 க்குப்

பிந்திய காலத்திலும் வறுமை உயர் மட்டத்தில் காணப்பட்டதாக அளவிடுகள் தெரிவிக்கின்றன. 1977 இல் பொருளாதாரத்தை மாற்றியமைக்கும் பேரினப் பொருளாதாரச் சமநிலையின் அடிப்படைகளைத் திருத்துவதனை நேர்க்காகக் கொண்ட தூரமேநாக்குக் கொண்ட பொருளாதாரச் சீதிருத்தம்களை ஆரம்பித்தது. நாணய மாற்றுவீதத்தை ஒருங்கிணைத்தது. நாணய மாற்றுக் கட்டுப்பாடுகளையும் இரக்குமதிக் கோட்டா முறையினையும் கலைத்தது. மானியங்கள், நிர்வாகப்படுத்தப்பட்ட விலைகள் நீக்கப்பட்டன. உணவு மானியமானது, நன்மையடைவர்களின் எண்ணிக்கையில் அனைவாசியினருக்கே கிடைத்தது.

பொருளாதாரமானது இத்தகைய மாற்றங்களுக்கேற்ப இனைந்து கொடுத்தது. 1978 - 89 காலத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சிலீடுமானது வருடாந்தம் 6 வீதமாக உயர்ந்தது. 1970 இன் நடுப்பகுதியில் 20 வீதமாக இருந்த வேலையின்மையின் வீதமானது 1980 இன் ஆரம்பத்தில் 12 வீதமாகக் குறைந்தது. உள்நாட்டு மூலதன ஆக்கம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1977 இல் 14.4 வீதமாக இருந்து 1983 இல் 28 சதவீதமாக உயர்ந்தது. 1985 - 89 காலத்தில் பொருளாதாரமானது கடுமையான ஒரு பிண்ணடைவாகக் கண்டதுடன் வருடாந்தம் 8.1 சதவீதமாக இதன் வளர்ச்சி வீற்சியடைந்தது. 1977 இல் மேற் கொள்ளப்பட்ட சீரமைப்புகள் பூர்த்தி பெறதவறியமையே இந்தகைய பின்னண்டவுக்கான காரணங்களில் ஒன்றாகும். திருத்துவதற்கான முறைகள் திட்டமிடப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டதும் ஏனைய சர்ச்சைகளுரிய விருத்திகள் தலையிட்டன. 1983 இல் இடம் பெற்ற இனக் கலவரம் பொருளாதாரத்தில் தூக்கத்தினை ஏற்படுத்தின இதனால் செலவீடு மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1982 இல் 1.5 சதவீதத்திலும் குறைவாக இருந்து 1987 இல் 6.2 சதவீதமாக உயர்ந்தது. சுற்றுலாக்கைத்தொழிலில் தடைகள், விவசாய, மீன்பிடத்துறைகளில் உற்பத்தி வெளியீட்டின் வீற்சி, வெளிநாட்டுமுதலீட்டுப் பாச்சவில் துவியியான வீற்சுசி மற்றும் இடம் பெயர்ந்தவர்கள், அகதிகளுக்கான புனர்வாழ்வுக்குப் பாரிய முதல்லி என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. 1987 - 89 காலத்தில் தென் இலங்கையில் காணப்பட்ட கிளர்ச்சிகள் பொருளாதாரத்தை மேலும் பவல்வீனப்படுத்தியது.

கொள்கை ரீதியான சீராக்கலை அமுல்படுத்தும் பொழுது இத்தகைய விருத்திகள் தலையிட்டாலும் இக் கொள்கைகளின் சமூகத் தாக்கங்கள் 1980 களின் நடுப்பகுதியில் கொள்கை வருப்பாளரினால் எதிர்நோக்கப்பட்டது. 1977க்கு முந்திய காலத்தில் பாரிய முதல்லுக்கள் சமூக நலனிலும் விவசாய அபிவிருத்தியிலும் செய்யப்பட்ட பொதும் 25 சதவீதமான குடியிருப்பாளர் உண்மையான வறுமையிலும் உயர்மட்ட போஷக்களின்மையிலும் காணப்பட்டனர். வறுமை நீக்கத்தின் மீதான அரசாங்கச் செயலாற்றம் 1977க்குப் பிந்திய காலத்தில் முன்னேற்றமடையவில்லை. சீராக்கலை குறுங்காலத்தாக்கமும், நேர்க்கணிய ரீதியிலான தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய சீராக்கத்தைத் தடைசெய்த அரசியல் குறுக்கீடுகளும் இதற்குப் பங்களித்தன. வகுமர்னம் பெறுவதற்கான அவர்களின் இயல்லையையும் அதிகரிக்கவில்லை.

எனவே 1977 க்குப் பிந்திய கொள்கைகள் கிராமியத்துறையிலும், கிராமிய வறுமையிலும் ஒரு கல்புத்தாக்கத்தையே ஏற்படுத்தின.

1983 இல் பொதுச் செலவிடு எதிர்பாராத மட்டத்துக்கு அதிகரித்துடன் மெத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 40 வீதமாக இருந்தது. நாணய மதிப்பிறக்கம், நாணயக் கொள்கைகளின் தாக்கம் போன்ற ஏனைய காரணிகளுடன் இவ்விந்து பண்ணிக்கமானது 1979 - 83 காலத்தில் வருடாந்தம் சராசரியாக 20 சதவீதமாக அதிகரித்தது. பொருளாதாரத் தாராமயமாக்கல், வர்த்தகத் தடைகள், விலைகளின் கட்டுப்பாடுகளின் நீக்கமும் கிராமியத் துறையில் உற்பத்தி செய்யப்படுவின்ற நெல் மற்றும் ஏனைய உணவுப் பயிர்கள் போன்ற பண்டப் பொருட்களின் விலையை உயர்த்தின. அதேவேளை கிராமியத்துறையினால் நூற்றுப்பட்ட இரக்குமதி செய்யப்பட்ட மற்றும் ஏனைய தயாரிப்புப் பொருட்களின் விலைகள் அதிகரித்தன. உணவுப் பயிர்களை உற்பத்தி செய்யாத கிராமியத்துறையின் சில பகுதிகள் தேவிலை, இறப்பர் ஆசிய ஏற்றுமதிப் பயிரில் துப்பியிருந்தமையினால் அவற்றின் உற்பத்திகள் மதிப்பிறக்கத்தினால் ரூபாய் விலைகள் உயர்ந்த போது வேறுவகையில் பாதிக்கப்பட்டன.

கிராமியத்துறையின் வெவ்வேறு அம்சங்களில் ஏற்பட்ட இத்தகைய தாக்கங்கள் பற்றி ஆய்வுகள் இல்லையெனினும் 1970 களின் பிற்பு காலத்தில் உணவு மானியத்தை மீண்மைப்படுச் செய்துமை உட்படத் தாராளமயமாக்கலானது வறியவர்களைக் கடுமையாகப் பாதித்தது. 1979 - 82 காலத்தில் விலைகள் 71 சதவீதத்தால் உயர்ந்தது. அரிசியின் விலை 100 சதவீதத்தினாலும் கோதுமை மா 160 சதவீதத்தினாலும் உயர்வுடன்தான். விலைகளில் ஏற்பட்ட பொதுவான அதிகரிப்பினால் கிராம, நூற்றுப்பகுதிகளில் காணப்பட்ட வேதனம் பெறும் பிரிவினாரும் சந்தைக்கான மிகையை உற்பத்தி செய்யாத வறிய விவசாயிகளும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். பங்கீடுக்குப் பதிலான உணவு முத்திரையின் பணப் பெறுமதி உறுதியாக்கப்பட்டது. பணவீக்கமான து முத்திரைகளின் பெறுமதியை விரைவாகக் குறைத்துவிட்டது. 1988 இல் உணவு முத்திரைகள் 1979 இல் அவை கொண்டிருந்த பெறுமதியின் மூன்றிலொரு பகுதியாகக் குறைக்கப்பட்டது. இத்தகைய நிலைமைகளிலிருந்து பார்க்கும் போது, கிராம சந்தை தொலையின் குறைந்த வருமானம் பெறும் பிரிவினர், சந்தைக்கான பாரிய மிகையை உற்பத்தி செய்யாதவர்கள், தாராளமயமாக்கல் செயற்றிடத்தினால் மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டனர் என்பது தெளிவாகின்றது.

5. விவசாயக் கொள்கைகளும் கிராமிய வறுமையில் அவற்றின் தாக்கமும்

சிற்றுடைமை விவசாயத்துறை அபிவிருத்தியே முன்னைய கொள்கைகளின் பிரதான அம்சமாக இருந்தது. உள்ளுர் சந்தைக்கு உற்பத்தி செய்கின்ற பின்தங்கிய கிராமத்துறையின் சமூக, பொருளாதார நிலைமைகளை உயர்த்துவதே திறழுறையின் உள்ளடக்கமாக இருந்ததுடன் பிரதான அபிவிருத்தி என்னும் நிரோட்டத்தில் இருந்துவிடுவதும் முக்கியமாக இருந்தது.

(1) நிலக் கொள்கைகள்

நிலப் பரம்பல், நிலச் சொந்தக்காரர்- குத்தகைக்காரர் தொடர்பான சட்ட ஒழுங்குகள், பெருநிதோட்டத் துறையின் தேசிய மயமாக்கலுக்கு இட்டுச் செல்லும் நிலச்சீதிருத்தம், அதுமிரும் அரசுநிலைகளிலை ஒழுங்குபடுத்தல் ஆசிய நாள்கு விடயங்களில் அரசு தலையிடு

என்பது நிலவளங்களின் பயன்பாடு, உரிமை என்பவற்றில் முக்கிய தாக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது. விராமியப் பொருளாதாரத்தின் சொந்துமை அமைப்பில் சிறுதுண்டு நிலத்தைச் சொந்தமாகக் கொண்டிருக்கும் பயிர் செய்வோர் முக்கிய ஆசிக்க முடையவர்களாக உள்ளனர். சிற்றுடைமையைக் கொண்டிருக்கும் இத்தகைய பாரிய பிரிவுகளும் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளரும் காணப்படுவனர். 1986 / 87 சமூக பொருளாதார அளவிட்டின்படி விவசாயத் தொழிலாளரில் வறுமை நிகழ்வானது 38 வீதமாகவும், செந்தமாகப் பயிர் செய்வோரில் 32 வீதமாகவும் காணப்பட்டது. விவசாயத் தொழிலாளர்களை வெறுவதை தொழிலாளரில் 32 வீதமாகவும் காணப்பட்டது. செந்தமாகப் பயிர் செய்வோரில் 32 வீதமாகவும் காணப்பட்டது. விவசாயத் தொழிலாளர்களை வெறுவதை தொழிலாளர்களை விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் வருமான வேறுபாடுகள் இவர்களின் வேதனவீதத்தையும் பாதிப்பதாக இருந்து, அதிகாவான வேலைவாய்ப்புக் காலங்களில் விவசாய வேதனவீதம் அதிகரிப்பதுடன் தொழிலாளரின் பேரம் பேசும் சக்தியும் மிக வழுவான நிலையில் காணப்படும்.

நிலக்கொள்கைகள் தொடர்பான 1935 ஆம் ஆண்டின் நில அபிவிருத்திச் சட்டம் மிக முக்கியமான சட்டமாகும். 1927 இன் நில ஆண்டைக்குமுனின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் சில சலுகைகளை விவசாயிகளுக்கு அளிப்பதாக இருந்தது. முடிக்குரிய நிலங்கள் அளவிடு செய்யப்பட்டதுடன், அவற்றை கிராமிய தேவைகள், எதிர்கால கிராம விஸ்தரிப்புக்காக ஒதுக்குதல், காட்டுப் பராமரிப்பு, பொது நோக்கங்களுக்கு எனப் பல்வேறு தேவைகள் குறித்து கவனமான ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டன. நில அபிவிருத்திச் சட்டத்தின் மூலம் முடிக்குரிய நிலங்களை விஸ்தரித்து தடை செய்யப்பட்டது. நிலத்துணைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு, முதலற்ற நிலமில்லாத குடும்பங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவர்களுக்குப் போதுமான நிலம் வழங்கப்பட்டதுடன் அதனை அவர்கள் பயணபடுத்தி நிலை வாழ்க்கைத் தரத்தை அடைந்து கொள்வார்கள் எனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

நிலக் குடியேற்றக் கொள்கைகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற இச்சட்டம் இன்றும் வலுவடையதாக இருக்கின்றது. 1930 களில் இருந்து விசேட செயற்றிட்டங்களான கிராம விரிவாக்கத்திட்டம் (Village Expansion Scheme) இனாலும் குடியேற்றத்திட்டம் (Youth Settlement Scheme) என்பவற்றின் மூலம் நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் வழங்குவதானது நிலக் கொள்கையின் இன்னுமொரு அம்சமாக இருந்தது. 1960 களில் நிலமானது மட்டுப் படுத்துப்பட்ட அளவில் விவசாயிகளைதோகுக்கு, மத்திய தரமக்களுக்கு, பாரிய அளவிலான தனியார் முயற்சியாளருக்கு, குறிப்பாக விவசாயத்தில் மூலதனத்தை கொட்டுக்கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் வழங்கப்பட்டது. 1977 ஆம் ஆண்டின் பின் உள்ள காலப்பகுதியில் விவசாயத்தின் வரத்துக்கமயமாக்கல் என்பது தாராளமயமாக்கப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கையை நிலைநிறுத்துவதற்கு அரசாங்கத்தின் நிலவடைமை மாற்றக் கொள்கையுடன் இணைக்கப்பட்டது. இக்காலத்தில், விரைவு படுத்துப்பட்ட மகாவளி அபிவிருத்தி செயற்றிட்டம் இடம் பெற்றுவரும் வரண்டவையத்தில் வெளிநோட்டு, உள்நாட்டுத் தனியார் மூலதனத்தைக் கவுருவதற்காகப் பெருமூழ்சிகளை மேற்கொண்டது. 1958 ஆம் ஆண்டின் நெற்காணிச்சட்டம்

(The Paddy Lands Act) குத்தகைச் சீதிருத்தங்களைக் கொட்ட்டுக் கூட்டியதுடன் குத்தகை உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்துடன் நிலத்துக்கு நீதியான வாடகையையும் உறுதி செய்தது. 1970 இல் அளவுக்கு மீறிய வகையில் நிவாரணது ஒருசில தனிப்பட்டவர்களின் கையில் குடியிருப்பதைத் தடுப்பதற்காக 1970 களில் இரு நிலச்சீரித்துக்கு நிட்டங்கள் அமுல் செய்யப்பட்டன. இந்த வகையில் பெறப்பட்ட நிலங்கள் நிலச்சீரித்துக்கை சட்டத்தின் கீழ் நிலப்பிரச்சினங்களைத் தீர்க்கும், வறுமையை ஒழிக்கும், நிலமற்ற வறிய மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது.

1930 களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வரண்ட வலய அரசு உதவியுடனான குடியேற்றத்திட்டங்களுக்கு 1935 இல் நில அபிவிருத்திச் சட்டம் ஒரு கொள்கை நீதியான கட்டணம்பையும் தாண்டுதல்களையும் கொடுத்து. இச்சட்டத்தின் கீழ் நிலமற்ற குடும்பங்கள் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட வரண்ட வலய நீர்ப்பாசனக் குடியேற்றத்திட்டங்களில் குடியேற்றப்பட்டனர். நிலமற்ற பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு மேவாக், சுரவைய மாவட்டங்களில் சனத்தொகை அமுக்கத்தைக் குறைப்பதும் விவசாய உற்பத்தியையும், வேலைவாய்ப்பையும் அதிகரிப்பதுமே பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. ஒவ்வொருவருக்கும் நெற்செய்கை பண்ணக் கூடிய நீர்ப்பாசன நிலப்பகுதியும், உப உணவுப் பயிர் செய்யக் கூடிய உயர் நிலமும் வழங்கப்பட்டது. தாழ் நிலப்பகுதி 5 ஏக்கரும், உயர் நிலப்பகுதி 3 ஏக்கரும் வழங்கப்பட்டது. குடியேற்றத் திட்டங்களின் ஆரம்பத்தில் குடியிருப்பாளருக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டதுடன் 1930 களில் அரசாங்க சேவைகள் வீட்டமைப்பு மற்றும் கீடுமான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் நோக்குடன் விவசாயக்கப்பட்டது. காணி வழங்கப்பட்டோர் நிரந்தரமாகக் குடியேறும் வரைக்கும் அவர்களுக்கு வாற்கூக்கக்கான முற்பணம், வினதநெல் மற்றும் ஏனைய வசதிகள் வழங்கப்பட்டன. இவ்வாராக 144,000 விவசாயக் குடும்பங்கள் 105 பிரதான நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களில் குடியேற்றப்பட்டனர். அத்துடன் மகாவுளி கங்கை பூர்த்தி செய்யப்படும் போது 2,50,000 விவசாயக் குடும்பங்கள் இத்திட்டத்தில் குடியேற்றப்படும் ஏனாலும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

வரண்ட வலய நீர்பாசனக் குடியேற்றத்திட்டமானது நிலமற்ற பிரச்சினையையும், வறுமை ஒழிப்பினையும், வெற்றிகரமாகத் தீர்க்கவில்லை என்றோ கூறவாம். விவசாயத்தை விருத்தி செய்வதனால் தவிர்க்கும் முறையிலேயே முயற்சிகள் நெறிப்படுத்தப்பட்டன. இதன் விளைவாக, விவசாய நடவடிக்கைகள் தவிர்ந்த அல்லது விராமியக்கைத்தொழில்களானது குடியேற்றத்திட்டங்களில் உள்ளடக்கம்பட்டுள்ள அதிகரித்த சனத்தொகையின் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு அதிகரிக்கக் கூடியனவுக்கு, விவசாயமற்ற நடவடிக்கைகளுக்கான போதுமான மீதகையைக் குடியேற்ற நிலங்கள் உருவாக்கவில்லை. அன்மைக்காலம் வரைக்கும் அரசாங்கமானது நீரில் தகுமிருப்புக்கும் நெற்செய்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பயிர் முறைக்கப்பால் குடியேற்றத்திட்டங்களினை அனுமதிக்கவில்லை. இது குடியேறிகளின் வருமானத்தையும் முதலிட்டு மட்டத்தையும் மேலும் கூடுப்படுத்தியது. இதன் காரணமாக ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்கள் கூறுகளாக கப்பட்டதுடன் வருமானமும் குறைவட்டத்தினால் குடியேற்றப் பகுதிகளில் ஆங்காங்கே வறுமை தோற்றும் பெற்றது. வரண்ட வலயத்துன் அத்துழவாளானது

அடும்பங்களின் நிலப்பகுதியை எடுத்துக்காட்டுவதாக இருந்தது. 1979 இல் 611,817 அத்து மீறல்களும் தனியியக்கமான குடியேற்றப்பகுதியை வரண்ட வலயத்தில் 951,054 ஏக்கர்களை உள்ளடக்கியிருந்தது.

1930 ஆம் ஆண்டுகளில் இருந்து குறிப்பிட்ட பகுதி நிலமானது மிராம் விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டன. கிராமங்களை விரிவுபடுத்துவதும் புதிய கிராமங்களை உருவாக்குவதுமே இதன் நோக்கமாக இருந்தது. இதுடைத்தின் கீழ் சிறிய அளவு நிலம் விடமைப்புக்கும், விலாசாய நோக்குகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. 1981 அளவில் 777,000 ஏக்கர் நிலம் 580,104 பேருக்குப் பங்கிட்டு அளிக்கப்பட்டது. நிலமற்ற நிலையை நீக்குவதற்கு இவை அளிக்கப்பட்டாலும் சில மிராமங்களில் இவை நிலமற்றதானமையைத் தணிக்கவில்லை. அதுத் தலைமுறையினருக்கிடையில் நிலமக் கூறாக்கவின் காரணமாக வறுமை அதிகரித்தே கணப்பட்டது.

இளைஞர் திட்டங்களுக்கு நிலம் ஒதுக்கும் முறையானது 1960 களில் ஆரம்பித்ததுடன் வேலையற்ற இளைஞர்களை விவசாயத்துக்குள் இழுத்துவிடும் நோக்கத்தையும் கொண்டிருந்தது. கூட்டுறவு அமைவுத்திட்டத்தின் கீழ் இவற்றில் சில திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 1973 அளவில் 3412 ஏக்கர் நிலம் 43 திட்டங்களில் ஏற்குறைய 3316 தனிப்பட்டவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. 1977 இல் இருந்து இன்னுமேரு உபயமானது, உரண்ட வலயத்தில் குறிப்பாக மொனராகவ மாவட்டத்தில் பெருந்தோட்டத் துறை சாராத துறையில் தனியார் முதலீட்டினைக் கவர்வதற்காக 79,000 ஏக்கர்கள் குத்தகைக்கு இரு சர்வதேச கம்பனிகளுக்கு சீனி உற்பத்திக்காகக் கொடுக்கப்பட்டது. 1983 இல் மகாவுளி அபிவிருத்தி அமைக்க 34580 ஏக்கர் நிலமானது உயர் வருமானம் கொண்ட விவசாயமற்ற பிரிவினருக்கு பருத்தி, கரும்பு, சோயா ஆகியவற்றினைப் பயிர் செய்வதற்காக அளிக்கப்படும் என அறிவித்தது. சர்வதேச கம்பனிகளுக்கு கரும்புச் செய்கைக்காகக் குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலங்களில் குடியானவர்கள் நெற் செய்வையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். நிலத்தினைக் கொண்டிருப்பதற்கான ஆவணம் அவர்களிடம் இல்லாததினால் அரசாங்கம் அவர்களை நிலத்திலிருந்து இலகுவாக அப்புறப்படுத்தியது. நிலத்தினை இழந்தவர்கள் கூவித் தொழிலாளர்களாகக் கரும்புத் தொழிற்சாலைகளிலும் பெருந்தோட்டங்களிலும் கணப்பட்டனர் அல்லது பலவந்தமாக இடம் பெயர்ந்துள்ளனர்.

(2) திலச் சீதிருத்தங்கள் (Land Reforms)

1958 இல் நெற்காணி தொடர்பாக மேற் கொண்டப்பட்ட குத்தகைச் சீதிருத்தமே நிலச் சீதிருத்தத்திற்கான முதலாவது முயற்சியாகும். குத்தகை என்பது பல வகைப்பட்டதாக, விவசாயக் குடியேற்றங்களில் சட்டரியற்ற குத்தகை, நிலமற்ற குத்தகைக்காரர் எனக் கணப்பட்டது. 1958 இல் அரசாங்கம் நெற்காணிச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வந்ததன் மூலம் விவசாயிகளின் குத்தகை உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்துடன் நெற் செய்கையின் முகாமைத்துவத்திலும் ஒழுங்கமைப்பிலும் விவசாயிகளின் பங்களிப்பை உறுதிசெய்வதற்கான முயற்சியையும் மேற் கொண்டது.

இச்சட்டத்தின் விதீசட அம்சம் என்னவெனில் குத்தகை தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு விசாரணை மன்ற நியமிக்கப்பட்டதுடன் பயிர்க்கூசையைக்கு குழுவும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. விவசாயசேவைத் தினைக்களமானது இச்சட்டத்தை நிர்வாயிப்பதற்கான அதிகாரம் கொண்டதாக உருவாக்கப்பட்டது. குத்தகைக்காரர்களிடையே தனது உரிமைகளைப் பற்றிய ஒரு தெளிவை இச்சட்டம் ஏற்படுத்தியது என்னும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வெற்றியையே கொண்டிருந்தது. வாடகையின் நிலையான தன்மைக்கும், பாதுகாப்புக்கும் உத்தரவாதம் வழங்கிவில்லை. 1958-72 காலத்தில் 43,000 வெளியேற்றங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. பதிவு செய்யப்படாத வெளியேற்றங்கள் அதிகம். ஆரம்பத்தில் பயிர்க் கையைக்கு குழுவினை நிவச் சொந்தக்காரர் பகிஷாரித்துடன், செல்வாக்கைக் கட்டுப்படுத்தும் முறைகிலும் ஈடுபட்டனர். சட்டத்தின் படி குத்தகையானது ஓர் ஏக்கருக்கு 12 புசல்கள் அல்லது உற்பத்தியில் நாலில் ஒரு பங்கு என குறிப்பிட்டிருந்தாலும் இந் நிலைமைகள் அவதானிக்கப் படவில்லை. எல்லா இடங்களிலும் மரபுமுறையாக இருந்து வந்த உற்பத்தியில் 50 வீதிப்பங்கே கொடுக்கப்பட்டது.

1972 இன் விவசாய உற்பத்தித்திறன் சட்டம், 1973 இன் விவசாய நிலச்சட்டம் என்பன 1958 ஆம் ஆண்டு நெற்காணிச் சட்டத்தின் பலவீணாமான தன்மையைத் திருத்தத் தவறிவிட்டன. 1979 ஆண்டின் விவசாய சேவைகள் சட்டமானது குத்தகைக்காரரிலும் பாரிக்க நிலப்பிரபுக்களுக்கே மிகவும் சாதகமாக இருந்தது. பயிர்க் கையையின் திறனை விருத்தி செய்யும் நோக்கில் இச்சட்டமானது குத்தகைக்காரரினால் வாடகைக்கு ஈடுக்கப்படும் நிலத்தினைவா 5 ஏக்கராக மட்டுப்படுத்தியதுடன் தலை ஏக்கருக்கான குத்தகையை 15 புசல் அல்லது உற்பத்தியில் 25 சதவீதிப் பனவும் குறிப்பிட்டது. இது ஒப்பிட்டாலில் அதிகமாக இருந்ததுடன் 1958 ஆம் ஆண்டு நெற்காணிச் சட்டத்தின் சலுகைகளிலிருந்து பின் வாங்குவதாகவும் இருந்தது. சிறிய துண்டுகளான நிலங்களில் செயற்பாட்டைக் கொண்டிருந்த குத்தகைக்காரரினின் சருக, பொருளாதார நிலைமைகளில் குறிப்பிட்தத்கூ மாற்றமெத்தனையும் மேற்கூறப்பட்ட குத்தகைக் கட்டங்கள் எதுவும் ஏற்படுத்தவில்லை.

1972 இல் அமுலாக்கப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டமே நிலவுடைமைகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை விளைவித்தன. இதன் அடுத்த கட்டம் 1975 இல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. 1972 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தத்தின் அடுத்த நோக்கமானது விவசாய உற்பத்தியை உச்சப்படுத்தல், வேலைவாய்ப்பு, வருமான சந்திப்பங்களை ஏற்படுத்துவதாகவே இருந்தது. இதுணை அடைந்து கொள்வதற்குத் தனியார் நிலங்களில் உயர்நிலம் 50 ஏக்கராகவும், தாழ்நிலங்கள் 25 ஏக்கராகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. 18 வயதுக்கு மேற்பட்ட தனிப்பட்ட ஒருவர் வைத்திருக்கக் கூடிய எல்லா வகையான நிலங்களும் 50 ஏக்கர்களுக்கு மேற்படலாகாது என விதிக்கப்பட்டது. அதற்குமேல் வைத்திருந்த நிலங்கள் அரசினால் சூகிக்கப்பட்டதுடன் நிலச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவிடம் கையளிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் கட்டமாகிய 1975 இல் பொதுக்கு விகிளின் (வெளிநாட்டுக் கூடியமைக்குக்கூச் சொந்தமாக இருந்தாலும் ஈடு) வசம் காணப்பட்ட பெருந்தோட்டங்கள் எல்லாம் தேசியமாக்கப்பட்டது. இந்நிலச் சீர்திருத்தத்திட்டத்தின் கீழ் 981,368 ஏக்கர் அல்லது மொத்தப் பயிர் செய்யப்பட்ட

நிலத்தில் 20 வீதத்துக்குச் சமனாக அரசிடம் வந்து செரிந்தது. இதில் முதற்கூட்டத்தில் 563,411 ஏக்கரும், இரண்டாம் கட்டத்தில் 417,957 ஏக்கரும் அரசுக்குச் சொந்தமானது.

இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் வறுமையையும், ஒப்புரவின்மையையும் பெருமளவுக்குக் குறைத்து எனச் சொல்ல முடியாது. பாரிய அளவிலான பெருந்தோட்டத் துறைக்கே இது பிரயோகிக்கப்பட்டதுடன் சிற்றுடைமை விவசாயத்துறையைப் பாதிக்கவில்லை. சூகிக்கப்பட்ட பெரும்பாவான நிலங்கள் பெருந்தோட்டங்களாக இருந்ததுடன் அவை அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுதொபனம், ஜனதா தோட்ட அபிவிருத்திச் சபை ஆயிலாற்றினால் எடுக்கப்பட்டினால் அரசாங்கமானது பெரிய நிலச் சொந்தக்காரரான மாற்றமடைந்தது. இதனால் வறுமையான குடும்பங்களின் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிக்கக்கூடிய விதத்தில் நிலத்தினைக் குறிப்பிடத்தக்கவை மீன் பரம்பல் செய்யவில்லை. உண்மையில் நிலத்தின் உற்பத்தித்திறனானது அரசாங்கத்தினால் பொறுப்பேற்கப்பட்டபின் நுவறான முகாமைத்துவத்தினால் வீழ்ச் சியடைந்தது. சில நிலங்கள் உற்பத்தியையும், வேலைவாய்ப்பையும் அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன் ஈடுப்பெற, ஈடுபுப் பண்ணைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. இச் செயற்றிப்பைம் அரசியல் தலையீட்டினாலும் ஊழியர்களும் வெற்றியளிக்கவில்லை. சூகிக்கப்பட்ட நிலத்தில் ஏறக்குறைய 12 சதவீதம் (55,000 ஏக்கர்) நிலமற்ற வறிய 350,000 குடும்பங்களுக்கு சிறுதுண்டுகளாகப் பயிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. இந்நிலங்கள் 0.125 - 1.0 ஏக்கர்களுக்கிடையிலான அளவிலைக் கொண்டிருந்ததுடன் பொரும்பாலும் வீட்டுத்தோட்டத்துக்கான தேவையையே திருப்புப்படுத்துவதாக இருந்தது.

நிலச் சீர்திருத்தச் செயற்றிட்டாமானது பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலைமைகளில் எவ்வித மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. தோட்டங்கள் அரசுக்கூடைமையாக்கப்பட்டினால் தொழிலாளர்களும் அரசு ஊழியர்களானார்கள். அரசு தொழிலாளர்களாக அவர்கள் மாறியதுடன் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் படிப்படியான முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்குப் பல தடவைகள் வேதனத்தை அதிகரிக்க வேண்டியிருந்தது. அத்துடன் சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் ஏனைய நிலச் சேவைகளை அளிக்க வேண்டியிருந்தது. குறிப்பிடத்தக்க வேதன் அதிகிப்பு, ஆண், பெண் தொழிலாளர்களின் வேதனத்தினைத் தரப்படுத்தல், ஆக்குறைந்தது மாதத்தில் 26 வேலைவாட்கள், கிழமைகளில் 6 வேலை நாட்களுக்கான ஒப்பந்தம் என்பன பிரதான மாற்றங்களில் அடங்கும். 1970க்கு முன்புள்ள காலப்பகுதியில் வருடாந்த வேலை நாட்கள் 210 நாட்களாகவே காணப்பட்டது. மாதத்தில் 26 நாட்கள் என்பது தொழிலாளர்களின் பொருளாதார நிலைமைகளில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு சிறுநிலத் துண்டுகள் விவசாய நோக்கங்களுக்காகவும் வழங்கப்பட்டன. தோட்டத்துறையில் போஷாக்கில் முன்னேற்றம் காணப்பட்டதுடன் பெளதீக வாழ்க்கைத்தரக் குறிக்கட்டியின் பொதுவான போக்கில் விருத்தியேற்பட்டது. சீக்மரணம் வீழ்ச் சியடைந்தது.

(3) விவசாயக் கட்டுமான முதல்களுக்கு, கிராமிய அபிவிருத்தியும்

1940 களில் இருந்து விவசாயமும் நீப்பாசனமும் அரசாங்க வரவு செலவுத்திட்டத்தின் பெரும்பகுதியை உள்ளிழுத்து வந்தது.

இத்தகைய முதல்கூடானது பண்டைய நீர்ப்பாசனக் கட்டுமானத்தினைப் பாதுகாப்பதற்கும், தெற்கு, மீழ்க்குப் பகுதிகளில் பிரதான புதிய ஆற்றுவடிநில அபிவிருத்தி செயற்றிட்டத்திலும், புதிய விவசாயக் குடும்பத்திற்குத் திட்டங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1951 - 52 இன் முதல் வரவு செலவுத்திட்டத்தில் 38 வீதமாக இருந்த இப்பகுதிக்கான மூலதனம், 1958 - 59 இல் 40 வீதமாக அதிகரித்தது. இதனை அடுத்த இரு தசாப்த காலத்தில் இச் செயற்றிட்டங்களிலான செலவீடு உயர்மட்டத்துக்கு அதிகரித்தது. 1977 இன் பின் விரைவுபடுத்தப்பட்ட மகாவளி அபிவிருத்திச் செயற்றிட்டமானது விவசாயத்தின் பங்கினை அரசாங்க மொத்த மூலதனத்தில் 53.7 வீதத்துக்கு உயர்த்தியது. விவசாயத்தில் 72 சதவீதமான முதல்கூடு மகாவளி அபிவிருத்திக்கே ஒதுக்கப்பட்டது. 250,000 குடும்பங்களைக் குடும்பத்துறவுகள் வேலைகளிலேயே பெரும்பாலும் முழுத்தொகையும் செலவிடப்பட்டது. 1989 இல் இவக்கின்படி 25 சத வீதமான குடும்பங்கள் (3,659 குடும்பங்கள்) குடும்பத்துறவுகள்.

1981 - 85 காலத்தில் விவசாயத்தில் 8.8 வீதமான மூலதனம் ஏனைய நீர்ப்பாசனத்திட்டம் கருக்கு ஒதுக்கப்பட்டன. குடியிருப்பாளரின் வருமான மட்டத்தினையும், பயிர் செறிவையும் (Croping Intensity) இம் மூலதனங்கள் அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. 1990 - 94 காலத்துக்கான செயற்றிட்டமானது மொத்தச் செலவீடாக 30 மில்லியன் ரூபாஹை எதிர்பார்த்ததுடன் இது அரசாங்கத்தின் மொத்த முதல் மூலதனத்தில் 18 வீதமாகவும் இருந்தது. மகாவளித் திட்டத்தின் கீழான பிரதான கட்டுமான வேலைகள் முடிவடைந்ததுடன் முதல் மூலதனம் கீழ்மட்டத்துக்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. இத்தகைய மூலதனமானது சிற்றுடைமை விவசாயிகளின் விவசாயத்தை விரிவுபடுத்தவும், அபிவிருத்தி செய்யும் பெரும்பாலும் நெறிப்படுத்தப்பட்டது. இதில் பெரும்பகுதி ஈரவாயத்தில் அடித்தியான சனத் தொகையைக் கொண்ட கிராமியத் துறையில் நிலமற்ற வருமை நிலையில் வாழ்பவர்களினை உள்ளிழுக்கின்ற புதிய விவசாயக் குடும்பத்துறவுகளுக்கே சென்றநடந்தது.

எனவே இச் செயற்றிட்டம் கிராமிய வறுமையை நீல்குவதற்கு பங்களித்துதென்றே கூறவாம். நெல்லை உற்பத்தி செய்யும் உபதுறையின் ஒரு பகுதியாக சிற்றுடைமைக் கூறுகளாக இலை ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. செயற்றிட்டங்களை மதிப்பீடு செய்யும் போது வேறு சில விடயங்களையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். சிறிய நீர்த் தேக்கப்பகுதிகளைச் சுற்றி வரங்ட வலயத்தில் வாழ்ந்த வறுமையான கிராமிய சனத் தொகையானது பற்றாக்குறையான நீர் வழங்கல் பிரச்சினைகளுக்கு உட்பட்டிருந்தன. நீர்பாசனக் கட்டுமானத்தில் கணப்பட்ட பாரிய முதல்கூடுகள் இக் குடியிருப்புக்களை அடையவில்லை. மகாவளி போன்ற பாரிய திட்டங்கள் சிறு குளங்களையும் பிரதான பகுதியாக உள்ளடக்கியிருந்தாலும் கிடைக்கப்பெற்ற நன்மைகள் பெரும்பாலும் வரண்ட வலயத்திற்கு வெளியிலிருந்து வந்தவர்களுக்கே போய் சேர்ந்தது. சிறிய குளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட சனத் தொகையானது இன்னும் குறைவான சமூக பொருளாதார நிலைமைகளிலேயே உள்ளது. அத்துடன் இன்று அவர்கள் கிராமியத் துறையின் மிக வறுமையான பிரிவினால் ஒரு பகுதியினராகவும் மாறியுள்ளனர்.

புதிய குடும்பத்துறவுகளில் நெல் விவசாயமானது உற்பத்தி வியலாவு முழுவதையும் அடைந்து கொள்ளவில்லை. பாரிய முதல் செலவீடுகளுக்கான கிடைப்பங்குகள் பற்றாக் குறையாகவே உள்ளது. மூலதனத்தில் அமையச் செலவும் உயர்வானது. சிறிது மூலதனத்துடன் பெருந் தோட்டத் துறையின் உற்பத்தியில்லை அதிகப்படுது சாத்தியமானதுடன் அதன்மூலம் இவங்களின் முழு அரிசித் தேவையைப் பூர்த்திசெய்வதற்கு சர்வதேச சந்தையில் கொள்ளவனு செய்யுமிடயும் எனவும் வாதிப்பட்டது. நீப்பயன்பாடு வீணாக்கப்பட்டது. நெற் செய்கைக்கு நீர்பாசன நிலங்களை பயன்படுத்துதல் என்ற கொள்கை நீதியான வரையறையானது உயர்வாருமானத்தைப் பெறுவின்ற அதேவேளை குறைவான நீரினைப் பயன்படுத்தி விளைச்சலைப் பெறும் பயிர்களைக் கொண்ட விவசாயப் பண்முகப்படுத்துவதைத் தடுத்து விட்டது. பண்ணை சாரா வேலைவாய்ப்பினை அதிகரிக்க கூடிய விவசாயம் தவிர்ந்த ஏனையதுறையின் பண்முகப்படுத்தவானது கிராமியப் பொருளாதாரத்தில் நெற் செய்கை மாத்திரமே என்ற கொள்கையினால் விரிவாக்கம் பெறவில்லை.

பெருந்தோட்டத்துறையில், சிறு துண்டு நிலங்களைக் கொண்டு குந்த பெருமாவான விவசாயிகள் வருமை நீக்கத்துக்கான இவங்களுப் பிரிவினராக அடையாளம் செய்யப் பட்டனர். சிற்றுடைமைத்துறையை விருத்தி செய்வதற்கு முதல் வளங்களானது செயற்றிட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. தேவைப் புனரமைப்புச் செயற்றிட்டம் மற்றும் தேயிலை, நிப்பர் சிற்றுடைமையானர்களுக்கான திட்டங்களையும் குறிப்பிடவாம். 1990 - 94 பொது முதல்தீட்டுத்துறையானது இவ்விரு திட்டத்திற்கும் 4.6 மில் லியன் ரூபாஹை அளித்தது. ஒழுங் கான திட்டமிடவின்மையால் மானியங்கள், மற்றும் ஏனைய நன்மைகளை இப் பிரிவினர் பெறுவதிலிருந்து தடுத்துவிட்டது.

சிற்றுடைமை நிப்பர் புனரமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் சிற்றுடைமையைக் கொண்ட விவசாயிகள், மீன்வளாப்புத் திட்டத்தில் பங்கு பற்றவில்லை. தெங்கு மானியத்திட்டத்திலும் குறிப்பாக மானியங்களைப் பெறுவதற்கு முன்பு ஆரம்ப முதல்தீட்டினங்களையும் செய்யவேண்டிய அவசியம் இருந்ததனால் இம் முதல்தீட்டினங்களையும் சர்வப்படில்லை. வருமானத்துக்காக முற்றாகவே நிப்பரில் தங்கியிருக்கும் விவசாயிகள் மீன் வளாப்பை மேற் கொள்ளவில்லை. ஏனைவில் இச்சிற்றுடைமையாளர் அடுத்த சுற்று வருடத்தில் வருமானத்துக்கான வேறு மூலாதாரங்களைக் கொண்டுகொண்டு வில்லை. நிப்பர் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் “திட்டபிள்ளதிப்பீட்டு ஆய்வின்” படி மானியத்திட்டத்திலிருந்து விடுபட்ட ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்த நிலவுடைமையாளர்கள் பிரதான நிப்பர் உற்பத்தி மாவட்டங்களான இரத்தினபுரியில் 54 வீதமாகவும், கோவையில் 55 வீதமாகவும், குடுத்துறையில் 69 வீதமாகவும் இருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கிராமியக் கொடுக்கடன் (Rural credit)

கொடுக்கடன் கொள்கைகள் 1940 களில் இருந்து மாற்றத் துக்குப்பட்டன. கூட்டுறவு உற்பத்தி, விற்பனைச் சங்கங்கள் சிறு விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கின்றதென எதிர்பார்க்கப்பட்டாலும் அது வெற்றியளிக்கவில்லை. 1950 இன் இரண்டாம் அரைப்பகுதியில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பிரதான மீன் அமைப்பு

மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கூழும் உலக்யுத்த காலத்தில் ஸதாபிக்கப்பட்ட நூக்ரவோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உணவினை விநியோவிப்பதற்கான பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக மீன் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது. அதன்னின் விராமியதுக் கொடுக்கன் மக்கள் வங்கியினுடாக ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டது. 1973 இல் இன்னுமொரு விவான விராமியத் திட்டம் (Comprehensive Rural Scheme) என்பது விராமியக் கடன் தேவைகளைத் திருப்திப்படுத்துவதற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இவ்வகை வங்கி விராமியக் கடன் சந்தையில் நுழைந்தது. ஆளால் கடன் செலுத்தத் தவறுகின்ற போக்கு முன்பிருந்தமாதிரியே தொடர்ந்தும் காணப்பட்டது. கடன் செலுத்தத் தவறியதினால் கடன் பெறுவதற்கான தகுதியை இழந்தனர். 1983 இல் இத்திட்டத்தின் கீழ் 1036 மில்லியன் ரூபா வழங்கப்பட்டதெனிலும் 54 வீதமானதே மீனாப் பெறப்பட்டது.

1977 இன் பின் பொருளாதார சீர்திருத்தங்களினால் விராமியக் கடன் கொள்கைகளில் பின்னைவட்டு ஏற்பட்டது. புதியவிதியங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. கடன் திட்டம் களில் பால்கு பற்றுவதிலிருந்து மீனாக செலுத்தாரோ நீக்கப்பட்டனர். தாராளக் கொள்கைகளினால் வெளிநாட்டு வங்கிகள் இயங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டது. அவற்றுட் சில விராமிய கடன் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. 1988 இல் பிரஜா நியமகா திட்டம் (Praja Naya Niyamaha System) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் தெரிவு செய்யப்பட்ட சில பிரதிநிதிகளின் கீழ் விராமியப் பகுதிகளில் கடன் கொடுத்தலும், மீனாப் பெறுவதும் வங்கியினால் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

சிறிய, வறிய விவசாயிகளின் கடன் தேவைகளைத் திருப்திப்படுத்துகின்ற நிறுவனர்தியான கடன் திட்டங்களின் செயலாற்றுமானது திருப்திகரமானதாக அமையவில்லை. விவசாய விருத்திக்கு அளிக்கப்பட்ட கடனின் அளவு மிகக் குறைவாக இருந்தது. உதாரணமாக, 1981 இல் விவசாய நோக்கங்களுக்காக மற்றக் காங்கிரியினால் மூலங்கப்பட்ட கடனில் 15 சதவீதத்துக்கும் குறைவாகவே முற்பண்மாக வழங்கப்பட்டது. சிறுவிவசாயிகளின் கடன்தேவையில் 25 சதவீதத்துக்கும் குறைவான பகுதியே நிறுவனர்தியான மூலாதாரங்களில் இருந்து கிடைத்தது. அத்துடன் பிரதேச விராமிய அபிவிருத்தி வங்கிகளினாலும், பிரஜா நியமகா திட்டத்தின் மூவழும் அடிமட்ட நிலையில் கடன் வழங்குவதற்கான புதிய நடவடிக்கைகள் ஈடுக்கப்பட்டன.

விவசாயிகளுக்கு ஒழுங்கான முறையில் விராமியக் கடன்களை வழங்குவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட பாரிய முயற்சிகள் பல்வேறு காரணிகளால் தடுக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு கட்டப்பகளிலும் விராமியக் கடனுக்கான பாரிய ஒதுக்கீகள் அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் கடனுக்காலத்தில் கடன் செலுத்தாதுவர்கள், புதியதிட்டத்தில் சேருவதற்குச் சில நிபுஞ்சனங்கள் விதிக்கப்பட்டது, பங்குபற்றுவதற்குத் தகுதியில்லாதவர்களின் அளவு ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அதிகாரித்து வந்ததுடன் கடன் நிட்டம் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது. அதேவேளை விவசாயிகள் நிறுவனர்தியற்ற முறையில் கடன் பெற்றதுடன் உயர்வான வட்டி வீதத்தினையும் செலுத்தினார். ஓர் ஆய்வின்படி 83 வீதமான கடன்கள் 30 சதவீதத்திலும் குறைவான வட்டி வீதத்தினை அறவிட்டன. விராமியக் கடனானது பிரதானமாக விவசாயத்துக்கே கொடுக்கப்பட்டதுடன் இத்துறைக்கு வெளியிலுள்ள சமூகங்கள்

இக் கடனைப் பெற முடியாததாக இருந்தது. 1986/87 இல் 32 சதவீதமான விவசாயிகள் மிகக் கடுமையான வறுமையில் காணப்பட்டனர். அடிமட்ட விவசாயிகளில் விராமியக் கடன் திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட தாக்கம் பற்றியே மதிப்பிடுதல் வேண்டும்.

உற்பத்தி மானியங்கள்

விராமியத்துறையில் விவசாயமானது மிகவும் பாதுகாக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ளது. உள்நாட்டு விவசாயத்துறையானது இரக்குமதிகள், உள்நாட்டுச் சந்தைகள், உத்தரவாத விவைத்திட்டங்கள் என்பவற்றுடன் இணைந்த அரசு கொள்வனவு மூலமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளதுடன் விவசாயிகளுக்கு நிலையான விவைகளையும் உறுதியான சந்தையையும் அளிக்கின்றது. பெருமளவு உற்பத்தி அரசினால் கொள்வனவு செய்யப்படுவதுடன் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்ட விவைகளானது திறந்த சந்தைகளின் விவைகளை நிலையாக வைத்துக் கொள்ளவும் உதவுகின்றது. அரசாங்கமானது உணவுப் பங்கீட்டினுடாக இரக்குமதி யானங்களும், விநியோகஸ்தனாகவும் இருப்பதினால் இது சாதியமாகின்றது. சுயதேவைக்கான அதிகரிப்புச் சந்தையை சுதந்திமைக் கொடுத்துக் கொள்கின்றது. உணவுப் பங்கீட்டின் கீழான உணவு வழங்கவின் அளவும் 1970 களில் குறைக்கப்பட்டது. 1977 இன் பின் இந்நிலைமை மாற்றமடைந்தது. இக்காலத்தின் பின்னால் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்கள் உள்ளூர் விவசாயத்துறையைப் போட்டிச் சந்தை நோக்கித் தள்ளியது. அரசு உதவிகளும், மானியங்களும் நீக்கப்பட்டன. விராமிய சனத்தொகை திறந்த சந்தையில் இயங்குவதற்கான தேவை அவசியமாகப்பட்டது. இதனால் பாதுகாமன விளைவுகள் ஏற்பட்டன. விவசாயிகளின் வர்த்தக மாற்றுவீதும் மோசமைடற்றது. விவசாயிகளினால் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட விவசாய உள்ளுக்கள், நூக்குவுப் பொருட்களில் ஏற்பட்ட விவை அதிகரிப்புக்கேற்ப விவசாய உற்பத்திகளின் விவைகள் அதிகரிக்கவில்லை

விராமிய வறுமையின் அரசியல் பொருளாதாரம்

நிலைட்டமை அமைப்பு

விராமிய வறுமையின் அரசியல் பொருளாதாரத்தினைப் பற்றிய ஆய்வானது அதிகார அமைப்பின் சில அம்சங்களையும், வளப்பறப்பலையும், அரசியற செயற்பாடுகள் வளத்தினை அடைந்து கொள்ளவும், கட்டுப்படுத்துவுமான விராமிய சனத்தொகையின் மீது எத்தனையை செல்வாக்கினைக் கொண்டுள்ளதென்பதினைக் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். இதில் 4 பிரதான அம்சங்கள் உள்ளன.

(1) நிலைமை, விராமிய அதிகாரப் பிரிவினர் கொண்டிருக்கும் அதிகாரம், விவசாய சருக அமைப்பின் தளத்தினை உருவாக்குவின்ற நீர் போன்ற வளங்களின் மீதான கட்டுப்பாடும் அதனை அடைந்து கொள்ளவும் ஆகும்.

(2) விராமியத் துறையில் அரசு முக்கிய பாதுகாரங்கள் இருத்தல்

(3) விராமியச் சந்தைகளின் அமைப்பும், நடுவர்களும் கட்டுப்பாட்டினை மேற் கொள்ளக் கூடிய, நிர்வகிக்கக் கூடிய ஒருபிரிவினராக, வளங்களிலும், அதன் பரம்பலிலும் குறிப்பிடத்தக்க அதிகாரத்தைக் கொண்டிருத்தல்.

(4) பல கட்டி சனநாயக முறைமையைக் கொண்ட போட்டியான அரசியற் செயற்பாடுகள்.

அரசின் பங்கும் முவவள ஒதுக்கீடும்

வளங்களைப் பங்கீடு செய்வதிலும், விராமியத்துறையின் அபிவிருத்திக்கு அவற்றினை ஒதுக்குவதிலும் அரசின் பங்கு என்பது பற்றி ஆய்வு செய்யாமல் விராமிய வறுமையின் அரசியல் பொருளாதாரத்தை விளங்கிக் கொள்ள முடியாது. காலனித்துவ காலத்தில் பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரம் குறிப்பிட்டத்தக்க வருமானத்தை உருவாக்கியது. 1950 இல் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் இதன் மொத்த வருமானம் 14 லிட்மாக இருந்ததுடன் குறைவான தலை வருமானத்தைக் கொண்ட ஒரு வளர்முக நாட்டுடன் ஒப்பிடும் போது இது உயர்வானதாகவே குறுப்பட்டது. இன்று இது 20 சதவீதமாக இருப்பதுடன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 35 லிட்மாகவும் உள்ளது. சமூக பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான ஒரு வள அடித்தளத்தை இவ் வருமானம் அரசுக்கு அளித்து.

சுதந்திரத்தின் பின் சமூக நலத் திட்டங்களின் பிரதான விருத்திக்கு முன்பு, குறிப்பாக காலனித்துவ காலத்தில் சுகாதார, கல்வி வசதிகளுக்கான வாய்ப்பு பிரித்தானிய ஆட்சியின் கீழிருந்த ஏனைய தென் ஆசிய நாடுகளிலும் பார்க்க இங்கு ஒப்புரவானதாக இருந்தது. சுதந்திரத்தின்போது விராமியத்துறையில் சுகாதாரக் குறிகாட்டிகள் ஆசிய நாடுகளில், குறிப்பாக சீனா, இந்தியா மலேசியா, பிலிப்பைன்ஸ் ஆசியவற்றிலும் பார்க்க உயர்வாக இருந்தது. காலனித்துவ காலத்துக்குப் பின் அரசாங்கமானது இதன் சமூக நலச் செயற்றிடப்பக்களை விரிவாக்கியது. சமூக நல நடவடிக்கைகளினால் விராமியத் துறையில் உருவாக்கப்பட்ட கட்டுமான அமைப்பானது சுகாதார நலன், கல்வி போன்றவற்றைக் விராமிய சனத்தொகை அடைந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்களை அளித்தது. இத்தகைய அரச தலையிடானது விராமிய சனத்தொகையின் சமூக இயக்கத்துக்கான ஒரு கட்டுமானத்தை அளித்தது. இது மரபுவித்யான் சமூக அமைப்பிலும், சமூக பொருளாதார அடுக்கமைவிலும் ஒரு பகுதியாக இருந்த பல தடைகளை உடைத்தெற்றிந்தது. அபித்வைகள் குடியிருப்பாளர்களின் சமூக பொருளாதார நிலைமைகள் பாதிக்கப்பட்டதுடன் இவசச் சேவைகளின் சலுகைகள் அவர்களை நன்னிவைக்கு உயர்த்தியது. மிகவுமையான குடியிருப்பாளர்களின் கல்வியிறுவுயில்வட்டநிலை தொகையில் அமைப்பிலும் உயர்வடைந்தது. சிக் மரணங்கள் குறைக்கப்பட்டன. வாழ்வு எதிரிப்புப்புக் காலம் உயர்வடைந்தது.

அரசின் பொருளாதார பங்கும் விராமிய வறுமையைக் குறைப்பதாக இருந்தது. சிறு விவசாயத் துறையின் அபிவிருத்தியானது குறிப்பாக உள்ளுாச் சுந்தைக்கான உணவுபுப் பயிர்களினதும் நெல்லினதும் உற்பத்தி பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. புதிய விவசாயக் குடியிருப்புக்களின் உருவாக்கத் துக்கும் நீர்ப்பாசனத்துக்கும் அரசானது குறிப்பிட்டத்தக்க நிலவரங்களை நகர்த்தியது. நீலப்பங்கீடு சிற்றுடைமைத் துறையைப் போதுமான வருமானம் கொண்ட உயர் உற்பத்தித் துறையாக உருவாக்கவில்லை. எனினும் நிலமின்மையைக் குறைத்ததுடன் பொருளாதாரச் சுந்தைப்பங்களையும் பெருந்தொகையான விராமிய மக்களுக்கு அளித்தது.

கிராமிய சுந்தைகளின் அமைப்பு

விராமியச் சுந்தைகளின் அமைப்பின் விராமிய வர்த்தகமானது விராமிய மட்டத்தில் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றதுடன் விராமிய வறுமையின் அரசியல் பொருளாதாரத்தில், ரீக்கல் வாய்ந்த படிமுறை அடுக்குக் கொண்ட நடுவர்களின் நிலைமையும் பிரதான அம்சமாக உள்ளது. விராமியப் பொருளாதாரத்தில் உபரியானது சிறியளவில் உள்ளது. வர்த்தகத்துக்கான பொருளாதார அளவுத் திட்டம் போதுமானதலை, உற்பத்தியானதுக்கும், வியாபாரிக்குமிடையிலான வலைப்பின்னள் தொடர்புகள் போட்டி சுந்தையின் வளர்ச்சியை நொக்குவிப்பதாக இல்லை.

விவசாயத்தினை வர்த்தக மயமாக்கவானது விராம அமைப்பைக் குலைப்பதில் பாரிய பங்கினை வகிக்கக் கூடும். உதாரணமாக, விவசாய வர்த்தகம் சார்பார, பாரிய வியாபார நிறுவனங்கள் விராமியத்துறைக்குள் நகர்ந்துள்ளன. அத்துடன் சிறு உற்பத்தியாளர்களை ஒழுங்குபடுத்தியுள்ளதுடன், தொழில் நுட்ப அறிவினையும், கடன் மற்றும் சுந்தை வசதிகளையும் அளிக்கின்ற நிலைமைகள் அன்றைக் காலத்தில் தோன்றியுள்ளன. விராமியத்துறையின் சுந்தை நிலைமைகள் இன்னுமொரு விராமிய அரசியல் பொருளாதாரத்தின் அம்சத்தையும் கோட்டுக்காட்டுகின்றது. உற்பத்தியாளர்களிடையே கூட்டுக்கள் அவசியமானது. நன்கு விருத்தி பெற்ற விவசாய நிறுவனங்கள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன.

அரசியல் செயற்பாடுகளும் நிறுவனங்களும்

19 ஆம் நூற்றாண்டான் நடுப்பகுதியில் பிரித்தாவிய அரசாங்கம் அரசியல் நிறுவனங்களை அறிமுகம் செய்தது. இது படிப்படியாக ஒரு முறைமையாகத் தோற்றம் பெற்று 1930 களின் ஆரம்பத்தில் உள்ளுரச் சனத்தொகையைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற அரசாங்கமாக உருவாயியது. தேவீர செய்யப்பட்ட உள்ளஞராட்சி நிறுவனங்கள் 1870 களின் ஆரம்பத்தில் ஸதாபிக்கப்பட்டதுடன் பிரதிநிதித்துவ அரசியலில் மக்களைப் பயிற்றுவிக்கும் ஒரு வறியாகவும் அமைந்தது. 1930 களில் வயதுவந்தோருக்கான வாக்குரிமையானது தேசியசபைத் தேர்தலுக்காக அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. வெஸ்மினிஸ்ரர் முறையிலான பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கம், வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை என்பன சமுதாயத்தில் பாரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தின.

1950 இன் நடுப்பகுதிகளில் இருந்து பிரதான அரசியற் கட்சிகள் தனது விராமிய அடித்தளத்தை அமைத்து வந்ததுடன் விராமியத் துறையில் இருந்து பெருமளவு மக்களைத் தமது கட்சியில் இணைத்துக் கொண்டனர். விராமியப் பண்புகளைக் கொண்ட நடுத்தர, நடுத்தரத்துக்கீழான சமூக அடுக்கமைவிலுள்ள மக்கள் பாராஞமன்ற ஆசனங்களைப் பெற்றதுடன் நாள்தேவில் தலைவரமத்துவத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டனர். விராமிய வறுமைப் பிரச்சினைகளை அறிந்தவர்களாக அவர்கள் இருந்ததுடன் விராமியத் துறையின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யக் கூடியவர்களாவும் இருந்தனர்.

அரசியல் செயற்பாடானது பின்தங்கிய பிரிவினருக்கு ஒரு பேரம் பேசும் சக்தியை அளித்தது. இருந்தாலும் கட்சி

முறைமையின் செயற்பாட்டு வல்குறைபாடுகள் காணப்பட்டன. ஆட்சியறிகாரத்திலிருக்கும் கட்சி தமது ஆதரவாளர்களுக்குச் சார்பாகவும் எதிரிகட்சிகளுக்கு ஏற்றாகவும் செயற்பட்டது. இலவச கூதாரம், கல்லி மற்றும், உணவு மாணியங்கள் ஆகிய முக்கிய சருக நலக் செயற்றிட்டனக் கள் சம்மான பங்கீட்டைக் கொண்டிருந்தாலும் அவை எவ்வா மங்களையும் சென்றஷடவதில் தடங்கல்கள் காணப்பட்டன. பொதுச் செலவுகள், கட்டுமான விருத்தி போன்றவற்றுக்கான அரசு ஒதுக்கீடுகள், கட்சி அரசியலின் தீர்மானங்களினால் பாகுபாட்டுக்குள்ளாகியது. அதற்கு மேலாக, போட்டியான அரசியல் செயற்பாடானது சிராமச் சருகங்களில் காணப்பட்ட வறுமையானவர்களிடத்து வெற்றிகரமாகச் செயற்படவில்லை. அவர்களது வாழ்க்கூகள் அரசியல் அழுத்தத்தைக் கொண்டிராதபோது அவர்கள் அரசியல் வாதிகளினால் கைவிடப்பட்டவர்கள் ஆணார்கள். ஜனசவியத் திட்டம் வறியவர்களுக்கான அனுஞ்சலையை மாற்றியது. ஆட்சியிலிருக்கும் கட்சியின் அரசியல் விருத்துபாடுகளுக்கு மத்திய ஸ்தானம் வழங்கப்பட்டது.

முடிவுரை

1988 இல் இருந்து அரசாங்கமானது அபிவிருத்தி உபாயத்தை ஜனசவியத் திட்டத்தில் உள்ளடக்கியதுடன் வளர்ச்சி, ஒப்புரவு ஆகிய இரு அம்சங்களையும் புகுத்தியது. இத்திட்டமானது வறுமையை மிகக் குறுகிய இருவிடங்களில் ஒழிப்பதற்கு இலக்குக் கொண்டிருந்தது. ஜனசவியத் திட்டத்துக்கான தனியான நிதி நிறுவனம் ஸதாபிக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட ஸில நடவடிக்கைகளுக்காக நிதியும் அளிக்கப்பட்டது. அவை பின்வருவதைற்றக் கொண்டிருந்தது. (1) சிறு முயற்சிகளாக கொண்ட நிறுவனங்களுக்கு உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்ட வேலைத்திட்டக் கடன்கள் (2) வறுமான உருவாக்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் இயல்லாவு அதிகிப்பதற்கான தொழில்நுட்ப உதவிச் செலவுகள் என்பவற்றை வழங்கல் ஆகும்.

ஜனசவியத் திட்டமானது 1978 இல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட நூராணக் கொள்கை உபாயங்களின் தொடர்ச்சியான அபிவிருத்திக் கொள்கையாக அமுல் படுத்தப்பட்டது. 1990 இல் மேற் கொள்ளப்பட்ட மறுசீரமைப்பு இச் செயற்பாட்டை மேலும் முன்னடைத்துச் சென்றது. அரசு வரவு-செலவு மீண்மைப்பு, வரி, சுக்கத்தீவை அமைப்புகளில் சீரிருத்தம் என்பன இதில் முக்கியமானவை. 1990 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான அபிவிருத்தி உபாயமானது தனியார் துறையின் பங்கினை அதிகமாக வற்புறுத்தியதுடன் ஏற்றுமதிக்கான விரைவான கைத்தொழிலாக்கத்துக்கு அது பிரதான அருத்தம் கொடுக்கக் கூடியதாகவும் இருந்தது. அபிவிருத்தி உபாயமானது சர்வதேச நிதியான போட்டிச் சந்தையை மேம்படுத்துவின்ற வளர்ச்சி உபாயத்தையும் (Growth Strategy) வறுமை ஒழிப்புடன் கூடிய (வறுமானமீட்டும் இயல்லாவு அதிகரிக்கவும், வறுமையிலிருந்து விடுபடவும் நேரடியாகக் கிராமிய வறுமை மக்களுக்கு உதவுக்கூடிய) விவரசான வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம், உயர்வான வளர்ச்சிதீம் என்பதையும் இனணத்தமுறையில் காணப்பட்டது.

கிராமியத்துறைக்குப் பங்களிக்கின்ற ஜனசவியத் திட்டமானது மொத்த உள்ளட்டு உற்பத்தியில் ஏற்குறைய 3.0 - 3.5 சத

வீதத்துக்குப் பாக்களிக்கின்றது. உணவு முத்திரைத் திட்டம், பாடசாலைகளில் மதிய உணவு என்பன குடியிருப்பாளர்களுக்கு வருமானத்தினாடாக நுக்கிழுமட்டத்தை அதிகரிக்க உதவுகின்றது. போரினப் பொருளாதார உபாயங்கள், அமைப்பு நிதியான மாற்றத்தைத் துரிதப்படுத்தம் என்பதுடன் நகரக் கைத் தொழில் துறையின் இயல்லாவு அதிகரிப்பதன் மூலம் வேலையின்றிக் காணப்படும் ஜனசவியது மக்களுக்கும் உள்ளிழுக்கும் என எதிபார்க்கப்பட்டது. இதனால் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவின்ற சுமையைக் குறைக்கவும் வறுமையை ஒழிக்கவும் முடியும்.

விவசாயக் குடியிருப்பாளர்களில் 30 வீதமானவர்கள் மிகவும் வறுமையானவர்களாக உள்ளனர். இதில் முக்கிய பிரிவினர் வரண்ட வைய விவசாய சங்கதொகையாக உள்ளதுடன் அவர்கள் சிறிய குள்ளக்கிளிலும் நிலவைற்ற நீர் வழங்கவில்லை தங்கியின்னான்கி. இவர்கள் உயர் நிலங்களில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்களையும் கொண்டுள்ளனர். இப்பிரிவினருக்கான, உற்பத்தியை அதிகரிக்கின்ற உபாயமானது புதிய உயரிநிலைப் பயிர்களை அறிமுகப்படுத்தக் கூடிய திட்டத்தினை வேண்டி நின்றதுடன் வரட்சியைத் தூங்குவின்ற பயிரிகளாகவும் இருக்கவேண்டும். சரவாயத்தில் காணப்படும் சிற்றுடைமை விவசாயிகள் நிலப்பற்றாக்குறையைக் கொண்டுள்ளனர். விவசாயக் குடியிருப்பாளர்களில் பிற்கொரு பிரிவினர் வறிய விவசாயக் குடியிருப்பாளர்களாக உள்ளனர். இவர்களது வறுமைக்கு நிலத்தின் தருக்குறைவு, பற்றாக்குறையான நீர் வழங்கல், சட்டரீதியற்ற நில ஆட்சி என்பன காரணமாகும்.

இரண்டாவது பாரிய கிராம வறுமையைக் கொண்டவர்களாக விவசாயத் தொழிலாளர் காணப்படுகின்றனர். வரண்ட வலயத்தில் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குகின்ற பயிரிச்செறிவினை அதிகரிக்கக் கூடிய உபாயத்தின் காட்டாக வறுமையை ஒழிக்க முடியும். இதற்குச் சிறந்த நீர் முகாமைத்துவ முறையையும், பயிர்களின் பல வகைத் தன்மையும் மிக அவசியமானது. முயற்சி, கயவேலை வாய்ப்புக்கான முன்னேற்றமானது கடன்கள், தொழில்நுட்பப் பரிமாற்றம், சந்தை ஆகிய மிகமுக்கியமான அம்சங்களைக் கொடுக்கக் கூடிய கட்டுமான அமைப்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். சரவாயத்தின் ஸில பகுதிகளில் பெருந்தொட்டத்துறையானது குறிப்பாக தெங்கு, இறப்பர் பெருந்தொட்டங்கள் பாரிய தொழிலாளர் உள்ளிழப்புக்கான சந்தையைப்பக்களைக் கொண்டுள்ளன. ஓர் ஒழுங்கமைப்புடன் அமல் படுத்தக் கூடிய, உபாயமானது பரந்தளவான வேலைவாய்ப்புக்களையும், கீழ் உழைப்பைக் குறைக்கக் கூடியதாகவும், புதிய தொழிலாளர், வறியவர்களின் வறுமானத்தை அதிகரிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும்.

குடியிருப்பாளர்களில் பிரதான வறுமானம் உழைக்கும் நூற் வேலையின் றிக் காணப்படுகின்ற நிலை உள்ளது. மேற்கொள்ளப்பட்ட அளவிட்டனபடி, இவர்கள் விவசாயத்துக்கு வெளியே வேலைதேடுபவர்களாக உள்ளனர். அதைத் தொடர்ச்சிடம் விவசாயப் பயன்பாட்டுக்கு உட்படுத்தக் கூடிய நிலவைகள் காணப்படவில்லை. குடியிருப்பாளர்களில் 15 சதவீதத்தைக் கொண்டுள்ள கைவினங்கள் மற்றும் விவசாயமற்ற தொழிலாளர்கள் முக்கிய பிரிவினராகவும் வறியவர்களாகவும் இருப்பதினால் அவர்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டிய பிரிவினராக

26 ஆம் பக்கத்தில் தொடரும்....

இலங்கையில் பேண்-தகு (நிலைநிற்கும்) அபிவிருத்திக்கான திறமுறைக் கொள்கைகளும் ஆரம்ப முயற்சிகளும்

கொட்டிரே குணதிலக

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

விவசாயத்தின் பேண்-தகு அபிவிருத்தி

1. உற்பத்தித்திறன் உயர்வும் செறிவான நிலப்பயன்பாட்டின் பாதிப்புக்களும்

பேரினப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள், பொதுவான, நிறுவன நியான சட்டக அமைப்புத் தொடர்பான ஆரம்ப முயற்சிகளின் அடிப்படையில் நிலவுத்த அபிவிருத்திக்குத் தூர நோக்குடைய சீராக்கங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். இவை குழல் - அபிவிருத்தி உறவில் இரு விடயங்களில் முக்கியமானவை, ஒன்று நிலப்பயன்பாடு, விவசாயம் தொடர்பானது. மற்றது கைநுதொழில், நகராக்கம் பற்றியது. விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், விவசாய நிலங்களினை விரிவாக்கும் கடந்த காலத் திறமுறைகள் அதன் எல்லையை அடைந்து விட்டது. இனிமேல் விவசாயத்துறையில் மேலதிகமான வெளியிடானது உற்பத்தித் திறன் உயர்வு, நிலத்தின் தீவிர பயன்பாடு ஆகியவற்றிலேயே தங்கியுள்ளது.

இந்த ஆய்வில் குறப்பட்ட பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காகப் பல்வேறு ஆரம்ப முயற்சிகளை அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ளது. எனினும் ஏதிர்கால விவசாய உபாயங்களுது சிறந்த முறையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக, நிலப் பயன்பாடு வேலைப்படை (Task force) யானது காலனிப்பற்ற நிலங்கள், பயன்படுத்தப்படாத நிலங்கள், சட்டவிரோத காணி அபக்கிப்புக்களை ஒழுங்குபடுத்துதல் போன்ற விடயங்களைக் கவனிக்கின்றது. குழல் தாக்குகளைக் கணக்கிடைக்காது நிலமற்றவர்களுக்கு நிலப்பங்கீடு செய்வதை மாத்திரமே இந்நடவடிக்கைகள் முக்கியமாகக் கவனித்தால் கடந்த கால நில உரிமைத் திட்டங்கள் ஏற்படுத்திய சில பிரச்சினைகள் திரும்புவும் ஏற்படலாம்.

ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் அனுசரணையுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நில விபர வங்கித் திட்டம் நிலப்பயன்பாடு தொடர்பாக விழுஞான பூர்வமாகத் திட்டமிடுவதற்கான நம்பிக்கையான தகவல் தளமாக விளங்குகின்றது. உயினின் குழல் பாதுகாப்புக்கு உட்படக் கூடிய பிரதேசங்களை இனக்காண இத்தாம்

திரு. கொட்டிரே குணதிலக
நிறைவேற்றுப் பணியாளர்
மார்கா நிறுவகம்
கொழும்பு - 5

பயன்படுத்தப்படவேண்டும். அத் துடன் வளர்கள் பயன்பாட்டுக்கான உயர் அளவுகளை நிர்ணயிக்கும் விழுஞான அளவு கோல்களும் ஸ்தாபிக்கப்படுதல் வேண்டும். மத்திய நிலப் பயிரிச்செய்கையின் புனர் நிமைணம், சேவனப்பயிரிச்செய்கையின் நிலைப்படுதல் போன்றவை விவசாய உற்பத்தித் திறன் உயர்வைச் சூழல் முகானமத்துவத்துடன் இணைக்கும் வாய்ப்புக்களை வழங்குவின் நன்றை, எனவே, இவை இனக்காணப்பட்டு, விவசாயத்தின் பேண்-தகு அபிவிருத்திக்கான ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட திறமுறையின் முக்கிய பகுதிகளாக விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும்.

2. விவசாயத்துறையில் வரி அமைப்பும் விலைகளும்

அன்னமேக் காவுக்களில் விவசாயத்துறையில் விலைகளும் வரி அமைப்பும் கூடிய கவனத்தைப் பெற்றுள்ளன. விவசாயம் சார்ந்த சந்தைகள் இன்னும் விலைத் திறமையுடன் இயங்குவதை ஊக்குவிப்பதற்காக உற்பத்தியாளர்கள் - நுக்கோர் மானியங்களை நீக்குதல் போன்ற பல வேறு நடவடிக்கைகள் போதோன்றும் பொதுவாத் விலையானது இன்று அடிப்படையில் ஒரு தள விலையாகச் (Floor price) செயற்படுகின்றது. எனினும் சிற்றனவு விவசாயத்துறையின் விலைகளும் வரிகளும் இன்னும் உண்மையில் மூலதனம் மற்றும் அரிதான வளர்களின் செவ்வின்ததைப் பிரதிபவிக்கத் தொடர்க்கவில்லை எனவாற். இதன் விலையாக சிற்றனவு விவசாயத்துறைகள் தேவையான மினகத் திரட்டல் நடவடிக்கைகளை, இம் மினகத் திரட்டல், அபிவிருத்தி, அதனைப் பேசுவது மற்றும் மூலதனத்தைப் புதுப்பித்துக்கான நிதி வழிகள் முக்கியமானதானும். உள்ளக்க கட்டடமெப்பானது விருத்திக்கும், பரிபாலனத்துக்கும் உதவுமெனில் காணி வரிகளும், நீர் வாரிகளும் மிகவும் அர்த்தம் உள்ளனவாக விளங்கும். இவ்விருத்தியானது இவ்வாரிகளைச் சம்ப்பார்களின் வருமானத்தை உயர்த்தி அவர்களுக்கு நன்மை அளிக்கின்றது. இவ்வகையான நிதிகளைத் திரட்டி நிர்வகிக்க உள்ளார்ட்சி மட்டத்தில் பங்கு கொள்ளும் நிறுவனங்கள் முக்கிய பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும். எனவே சிற்றுடைமை விவசாயத் துறையில் ஏற்படுத்தும் விலை, வரி அமைப்பு மாற்றங்கள் இதில் பங்கு கொள்ளும் நிறுவனங்களை உறுதி செய்தல், விருத்தி செய்தல் ஆகியவற்றுடன் இணைந்து செல்ல வேண்டும். இச் செயல் முறைகள் விலைத் திறனுடன் நிர்வகிக்கப்படுமெட்டது அதாவது மானியங்கள் நீக்கல், மூலதனச் செலவினம், புதுப்பித்தல் மற்றும் பரிபாலனம் ஆகியவற்றைப் பிரதிபவிக்கக் கூடியதான் வரிகள், திறைகளின் அறிமுகம் ஆகியவை-உற்பத்தியாளரின் சந்தை விலைகளுடன் நட்டச்சு செய்யும் சீராக்கல்களும் இணைந்து வரும். எனவே விவசாயத்துறையில் கையாளப்படும் திறமுறை என்பது விலைத் தடுமாற்றங்கள், வளம்களைத் திரட்டல் ஆகியவை தொடர்பான

சுக்கல் பிரச்சினைகளுக்கும் முதன்மை அளிக்க வேண்டியுள்ளது. சிற்றுடைமை விவசாயத்துறையில் பேண்டது அபிவிருத்தி என்பதன் பொருள் கூயாவதுத் தகவியிருத்தலை உச்சப்படுத்தலாகும்.

எனினும் இக் கொள்கைகள், பொருளாதாரத்தில் பின்னைடந்த துறைகள் மற்றும் அவற்றின் அபிவிருத்தி தொடர்பான பிரச்சினைகளின் சிக்கல்கள் குறித்து தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். சுக்கல் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் அல்லது அபிவிருத்தியின் எந்த நிலைமைகளுக்கும் பிரயோகிக்கக் கூடிய ஒரே வகையான கொள்கை விபரங்கள் எங்கும் இல்லை. உதாரணமாக, அரிசியில் இரக்குமதி மாற்றிடு திட்டத்தை ஆதரித்த கொள்கைகள் பெருமளவான உற்பத்தியாளர் மானியங்களையும், உத்தரவாத விலையையும் உள்ளடக்கியுள்ளன. இத் திட்டத்தில் இலங்கையின் சாதனை ஆசியாவில் சிறந்த சாதனங்களில் ஒன்றாகும். மரபு ரீதியான முறைகளைக் கைக்கொண்டு மிகக் குறைந்த உற்பத்தித் திறனும், கீழ்மட்ட வருமானமும் கொண்டிருந்த சிறு விவசாயிகளுக்கு இத்திட்டத்தின் ஆரம்ப கட்டங்களிலேயே கொள்கையின் சில பகுதிகள் அல்லது முழுக் கொள்கையும் தேவைப்பட்டன. அரிசி உற்பத்தித்துறையானது தன் இன்றைய உற்பத்தித் திறன், வருமான மட்டங்களுடன் மானியங்கள், விலைக் கட்டுப்பாடுகளினால் திரிபுபடுத்தப்படாத சந்தை நிலைமைகளில் பிரச்சினைகளில் சிறந்த விலைத் திறமையுடன் செயற்பட முடிந்தது. இலகுவான கடன் வசதிகள், சிறந்த சந்தை வசதிகள், வறிய மக்களின் சொத்துரிமை மாற்ற வசதிகள் கொண்ட ஓர் ஒழுங்கு முறையையில் அரசு மானியங்களை ஒழித்துவிட முடியும். எனவே அபிவிருத்தியின் பல்வேறு கட்டங்களில் உள்ள வித்தியாசமான குழுநிலைகளுக்கே உற்ப பொருளாதாரத்தில் பின்னைடந்த பகுதிகள் மற்றும் வறிய உற்பத்தியாளர்களின் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்தக் கூடியதாக, அரசாங்க நடவடிக்கைகளுக்கும், சந்தை முறையும் கவனமாக ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும்.

3. பல்வேறுபட்ட விவசாய முறைகளுடனான பேண்-தகுதியை

நிலத்தைத் தீவிர பயன்பாட்டுக்கு உட்படுத்தும் திறமையையானது ஒவ்வொரு விவசாய முறையிலும் பேண்-தகு தொடர்பான பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தும். இப் பிரச்சினைகள் விவசாய காவுறிலை நிலைமைகள், நில அமைப்பு, பயிரின் வருபாற்ற அல்லது காலத்துக்கேற்ற இயல்புகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நிலத்தின் வள இழப்பு, மண் அரிப்பு, நிலவாக மாற்றங்கள் தொடர்பாகப் பலவாறு மாற்றமடையும். நிலத்தை தொடர்பான பிரச்சினைகள் ஒவ்வொரு முறையிலும் இனங் காணப்பட்டுப் பரிபாவிக்கப்பட வேண்டும். விவசாய சமூகம் இப் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பரவலாக அறிவுப்படிய வேண்டும்.

4. பயிர்களைப் பன்முகப்படுத்தல்

நிலத்தின் தீவிரப் பயன்பாடு தொடர்பான உபாயங்களில் பயிர்களைப் பன்முகப்படுத்தல் முக்கிய பங்களிக்க முடியும். மரப் பயிர்களைக் கொண்ட விவசாய அமைப்பு, விலைத்திறனுடன் நிலவிச்கப்பட்டால் அதுவே காடுகளின் உயிரியற் குழல் தொடர்பான தொழிற்பாடுகளைச் செய்யமுடியும். தென்னைச் செய்கையில் பன்முகப் பயிரிடுதலானது உற்பத்தித் திறன்

உயிரினைச் சூழல் பாதுகாப்புமிக்க ஒரு விவசாய முறைமையுடன் இணைப்பதில் நிறைந்த சாதியப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. இத்தகைய மரப்-பயிர் விவசாயத்தை உலர் வலயத்தில் மேற்கொள்ளும் வாய்ப்புகள் பற்றி இதுவரை தீவிரமான ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. மரப்-பயிர் அடிப்படையான ஒரு விவசாயம்தான் உலர் வலயக் காடுகளின் பயன்பாட்டுக்கான ஒரு மாற்றப்பாகும். இம் மரப்பயிரிகள், அவற்றின் பொருளாதார மதிப்பு, வெளியீடு மற்றும் உயிரினச் சூழல் பாதுகாப்பு தொடர்பினாதாகச் செய்யப்பட வேண்டும். இத்தகைய ஒரு மாற்றப்பாக தெரிவு விவசாய-கால நிலைமைக்கு ஏற்றநாடாகும் நிலவாகப் பற்றாக்குறைஷைக் சமாளிக்கக் கூடியதாகும் விளங்கும். இத்துறையில் மேலும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அத்துடன் இத்தகைய ஒரு திட்டத்துக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படவு வேண்டும். எனவே பயிர் பன்முகப்படுத்தல் என்பது உயிரவருமானம் கொண்ட ஒரு விவசாயத் துறையை விருத்தி செய்யும் நோக்கத்தையும் குழல் உறுதிப்பாடு மற்றும் நிலை நிற்றலை உயிர்த்துவதான் நோக்கத்தையும் ஒருங்கிணைக்கக் கூடிய ஒர் உபாயமாகும்.

5. நீர் முகாமைத்துவம்

தீவிர நிலப்பயன்பாட்டில் துங்கியுள்ள ஒரு விவசாய உபாயமானது சிறந்த நீர்வள முகாமைத்துவத்தையும், இப்போதைய நிலையைவிட்ச் சிறந்த வினைத்திறன் கொண்ட நீர்ப்பயன் பாட்டையும் சார்ந்த நிற்கின்றது. நீர் ஓர் அரிதான பண்டம் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு, சிறந்த வினைத்திறன் கொண்ட நீர்ப்பயன்பாடு என்பது பயிர்களின் தெரிவோடு இணைந்துள்ளது. பயிர்களைத் தெரிவு செய்யும்போது அவற்றின் நீர் நூக்குவும், நூகரப்பட்ட ஓர் அலகு நீரின் கூட்டப்பட்ட பெறுமதியும் கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டும். குறிப்பாக வரண்ட வலயத்தில் கையாளப்படும் உபாயமானது, பயிர்க்கெய்கை அனமைப்பையும், நீர்ப்பயன்பாட்டை உச்சப்படுத்தக்கூடிய முறைகளையும் விருத்தி செய்யவேண்டும். இது தரைக் கீழ் நீரின் பயன்பாடு, நீர்ப்பாசன முறைகளின் சிறந்த பாதுகாப்பு மற்றும் நீரேந்து பரப்புகளின் முகாமைத்துவம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளது.

6. பங்கேர்க்கும் நிறுவனங்கள்

மேற்கூறிய அம்சங்களைக் கொண்ட பேண்-தகு அபிவிருத்தி என்பது பெருமளவுக்குச் சிற்றுடைமை விவசாயத்துறையிலேயே துக்கியிருக்கும். இத்தகைய அபிவிருத்தியின் அடிப்படையான நிபந்தனை ஒரு நிறுவன ரீதியான உள்ளக்க கட்டமைப்பாகும். இக் கட்டமைப்பில் விவசாயிகளின் அமைப்புகள் முக்கிய பங்கு வகிக்கும். நீர்வாக முகாமைத்துவத்தில் இத்தகைய அமைப்புக்களுக்கு முக்கிய இடத்தை அரசாங்கம் வழங்கியுள்ளது. இத்தகைய அமைப்புகளின் அவசியம் குறித்து "விவசாய உற்பத்தித்திறன் கிராமங்கள்" (Agricultural productivity villages) நிகழ்ச்சித் திட்டமானது வலியுறுத்தியுள்ளது. தமது வாழ்விடங்களின் குழல் நிலைமைகள், தமது பொருளாதாரங்களின் நிலைத்த அபிவிருத்தி ஆகியவற்றுக்குக் கிராமிய சமூகங்கள் கூட்டுப் பொறுப்பேற்க மாக்குவிக்கப்பட வேண்டும். இந் நோக்கம் நிறைவேற இந்த உள்ளூர், சமூக மட்டத்தில் பங்கேர்க்கும் நிறுவனங்கள் அத்தியாவசியமானவை. இவைகள் வளங்களைத் திரட்டுதல், நிதிகளின் கட்டுப்பாடு, குழல்

பாதுகாப்பு ஆகியவற்றில் காத்திரமான பங்களிப்பிளைச் செய்யமுடியும். இது தொடர்பாகப் பெரும்பாக மட்டத்தில் பிரதேச சபைகள், விவசாயிகளின் அமைப்புக்கள் மற்றும் அபிவிருத்தி சார்ந்த அரசு சம்பந்த நிறுவனங்கள் ஆகியவை சரியான முறையில் தகவலாட்டப்படல் வேண்டும்.

ஆரம்ப முயற்சியாக ஒரு சில பிரதேச சபைகளின் பகுதிகள் தெரிவு செய்யப்படுதல் வேண்டும். இவற்றில் நிறுவனங்கள் சார்ந்த உள்ளக்க கட்டமைப்புக்கள் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். பெரும்பாக, மிராமிய மட்டத்தில் பேண்-தகு அபிவிருத்திகளை பொறுப்புக்கள் வரையறை செய்யப்படல் வேண்டும். முன்பு குறிப்பிடப்பட்ட குழல், பேண்-தகு அபிவிருத்தி தொடர்பான பவுவேறு பிரச்சினைகளை அடிமட்டத்திலேயே இனக்காண முடியும். இதன் பின்னர் வளர்களை விண்ணத்திற்குட்டன் நிர்வாகிக்கூடியதாகப் பல்வேறு மட்டங்களுக்குரிய பொறுப்புக்கள் -அரசு, முகம், தனியாக்குறை ஆகியவற்றுக்கிண்டமில் - வரையறை செய்யப்பட வேண்டும். இதன் பின்னர் குறுங்கால, இடைக்காலச் செயற்றிடங்கள் உருவாக்கப்படக்கூடும். இத்தகைய கீழ்மட்ட அளவுகுழுமுறையின் நன்மை என்னவெனில் அது, பேரின மற்றும் துறைசார்ந்த மட்டங்களில் கண்டுபிடிக்க முடியாத பிரச்சினைகளையும் வசதி வாய்ப்புக்களையும் இனக்காணும் வாஸ்தவமயின்து. அத்துடன்தான் சமூகங்கள் தமது மனித வளர்களைத் தமது அபிவிருத்திக்குப் பயன்படுத்தக் கூடியதுன் தொகுவுப்படக்களை விருத்தி செய்யும்.

7. தொழிற்றுறை வளர்ச்சி, நகராக்கம் தொடர்பான உபாயங்களின் சில அம்சங்கள்

எதிர்கால அபிவிருத்தியில் எதிர்பார்க்கப்படும் கைத்தொழில் வளர்ச்சியானது துரித நகராக்க வீதத்துக்கு வழியமைக்கும். இந்திலையில் குழல் முகாமைத்துவம் தொடர்பான இன்றைய பிரச்சினைகள் மேலும் தீவிரமடையும். இங்கு சில அடிப்படையான வழிகாட்டுதல்கள் ஆராயப்படுகின்றன.

(i) நகர, கைத்தொழிலாக்க வளர்ச்சியில் பன்முகப்படுத்தல்

ஷட்யிருப்பு அமைப்புக்களின் வளர்ச்சி, மிராமிய-நகர சமுதலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இலங்கையானது ஒரு சிறிய அளவிலிருந்து தொழில் முயற்சிகளைப் பரவலாகக் கொண்ட ஒரு கைத்தொழிலாக்க அமைப்பிற்கான வாய்ப்புக்களை வழங்குகின்றது. இத்தகைய ஒரு கைத்தொழிலாக்கமானது ஒரு திறன்மிகக் கிற்றுடைமை விவசாயத்துறையுடன் நன்கு இணைந்து மிராமியப் பொருளாதாரத்தைப் பன்முகப்படுத்தி கிராமியத் தொழில் வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்க முடியும். இத்தகைய கைத்தொழிலாக்க அம்சங்கள் நகர வளர்ச்சியில் செல்வாக்கு செலுத்தும். சில நகர மையங்களில் பாரிய கைத்தொழில்கள் ஒருங்கமைவு பெறுவதற்குப் பதிலாக நகரவாக்கம் மென்மேலும் பன்முகப்படுத்தலுக்கு உள்ளாரும். எனவே, சிறிய, மத்திய நகர மையங்களில் உள்ளக்க கட்டுமான விருத்தி, வசதிகள் கொண்ட கைத்தொழில் நிலையங்கள், கைத்தொழில் இட அமைவு தொடர்பான பொருத்தமான தூண்டுதல்களும் கொள்கைகளும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. பாரிய கொழுப்புப் பிரதேசத்தில் பாரிய, இடைத்தர கைத்தொழில்களைக்கூட ஒன்று சேர அனுமதிக்கக் கூடாது. எனவே 1990 களிலும் அதற்குப்

பின்னரும் நகராக்கம், கைத்தொழில் வளர்ச்சி தொடர்பான பெள்கூத் திட்டமிடல் மற்றும் இட அமைவு ஆகியவை பேண் - தகு அபிவிருத்தி தொடர்பான திட்டமிடவில் உயர்ந்த முக்கியத்துவத்தைப் பெறவேண்டும். இந் நோக்கத்தை அடைய நகராக்க, கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கான இடப் பங்கீடுகளுக்கான மாற்றுக்கூடான எதிரிய கூருவதும், குழல் மற்றும் பொருளாதார பிரமணங்களில் அவற்றின் தாக்கங்களை ஆய்வு செய்வதும் முக்கியமானது.

(ii) நகர உள்ளக்க கட்டமைப்புக்களைப் பலப்படுத்தல்

இப்போதுள்ள நகரக் கட்டமைப்புக்களின் இயலாவு, வளர்ந்து வருவினர் நகர தேவைகளையும், பெரும் குழலியல் பிரச்சினைகளையும் எதிர்கொள்ளப் போதுமானதாக இவ்வை என்பது அறியப்பட்டுள்ளது. இந்த இயலாவு இன்று பாரதாராமான நிலையை அடைந்துள்ளது. மேலும் கட்டிட குழலைப் பொறுத்தவரை நகர அல்லது குறை நகரத் தலைமை தோன்றிய போதிலும் அவ்வாறு வகைப்படுத்தப்படாத பல நிலைமைகள் உள்ளன. அதன் வரையொக் கிவந்தை இடவையை, நகரத் திட்டமிடல் மற்றும் குழல் முகாமைத்துவம் தொடர்பான கட்டுப்பாடுகளுக்குக் கொண்டுவருவதற்குச் சட்ட அதிகாரமும் நிர்வாக இயலாவும் இல்லாதிருக்கின்றன. எனவே நகர உள்ளக்க கட்டமைப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்கான உபாயங்கள் மிகவும் மூலாதாரானவை. எவ்வாறுவற்றுக்கும் மூலமாக இது ஒரு வினாத்திற்குமிக்க உள்ளுராட்சியைக் கட்டி எழுப்புகின்றது. இரண்டாவதாக இந்த நகர உள்ளக்க கட்டமைப்பை அபிவிருத்தி செய்து பேற்றுவதற்குத் தேவையான வளர்க்களைத் திரட்டும் தம இயலாவை உள்ளூர் அதிகாரிகள் கூட்டி கொள்ளவேண்டும். இதுவரை காலம் அரசியல் செய்முறைகள் உள்ளூர் மட்டத்தில் வளர்களைத் திரட்டுவதை தடை செய்து வந்துள்ளன. இந்நிலைமை மாற்றப்படாது விட்டால் நகரத்துறையின் தீவிர வளர்ச்சியானது நிதிச் சுமையை மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது தின்தித்துவிடும் நிலை உருவாகும். அத்துடன் போதிய கவனமில்லாத காரணத்தால் குழலியற் பிரச்சினைகளும் அதீவாக வளர்ந்துவிடும். இப்பிரச்சினை தொடர்பாக வரி விதிப்பு ஆணைக்கும் பல்வேறு வழிமுறைகளை விதந்துறைக்க வேண்டும். ஒரு சாத்தியமான மாற்று எண்ணவெனில் சில ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பிரமணங்களின் அடிப்படையில் உள்ளூர் அதிகாரசபைகளுக்குச் சட்டாதியான கடமைகளை நினைவித்தலாகும். இதன்மூலம் அரசினரை திரட்டலை அரசியற் பேரம் பேசவிலிருந்து ஓரளவு விடுவிக்க முடியும்.

(iii) சந்தை, ஒழுங்கு விதிகள், சமூக பங்கேற்பு ஆகியவற்றை இணைக்கும் கொள்கைகள்

இன்றைய கைத்தொழில் மாசடைதல் தொடர்பான அளவுகுழுறை என்பது கைத்தொழில்களுக்கு அனுமதிப்பத்திற்கும் வழங்கும் ஒரு செயன்முறை மூலம் கண்காணித்தலும், பரிபாலித்தலும், அமுலப்படுத்தலுமாகும். புதிய கைத்தொழில்களை அனுமதிக்கும் கட்டத்தில் ஒரு குழல் பாதிப்பு பகுப்பாய்வும் (Environmental Impact Analysis) மதிப்பீடும் வேண்டப்படுகின்றது. இன்றைய நிலையில் இம்முறையில் பல்வேறு வரையறைகள் உள்ளன. முதலாவதாக இந்த அனுமதிப்பத்திற்கும் வழங்கும் முறை இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அத்துடன் அது

தொழிற்படும்போதுதான் பரிசீலனை செய்ய முடியும். இம்மறையின்கீழ், ஒரு தொகையான சிறு தொழில் முயற்சிகளும், முறைசாராதுவரையும் இலகுவில் கொண்டுவரப்பட முடியாததால், எவ்வளவுற்றுக்கும் மேலாக மாசடைதல் மற்றும் குழல் பாதிப்பு தொடர்பான நியங்கள் விழுதுவாக பூர்வமாக நினையம் செய்யப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் ஒரு கூட்டுப்பாட்டு முறையைச் சரியாக நடைமுறைப்படுத்த முடியும்.

எனவே ஒரு பன்முக அணுகுமுறையின் ரூலை நகர கைத்தொழில் மாசடைதல் தொடர்பான பிரச்சினைகளை நூழ் கையாள முடியும். வாரிகள், தள்ளுபடி கள் (rebates), மூக்குவிப்பு முறைகள் மூலம் “மாச ஏற்படுத்துவார் பணம் செலுத்தும்” கோட்பாட்டைப் பிரயோகிக்கவாம் என்பது ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். உதாரணமாக மாசடைதல் அடிப்படையில் கைத்தொழில்களை வகைப்படுத்தி வரி விதிக் முடியுமா? மாசடைதலைக் குறைக்கும் உபகரணங்களைத் தீர்வை இல்லாமல் அல்லது குறைந்த விலையில் இறக்குமதி செய்ய முடியுமா? பொதுமக்கள் குழல் மாசடைதல் தொடர்பாக வழக்குத் தொடுக்க ஈர்க்குவிக்கப்பட வேண்டும். இவ்வகையில் நியாயம் பெறும் வகையில் சட்ட முறையின் சீரமைக்கப்பட வேண்டும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டு கைத்தொழில் மாசடைதல் தொடர்பான விழுதுவான நியாய நியமங்கள் கீழ்க்கண்ட பூரணப்படுத்தப்பட வேண்டும். இவைகள் தெளிவாக வரையறை செய்யப்பட்டு இலகுவில் இனங்காணக் கூடியதாகவும், நடைமுறைப்படுத்தப்படக் கூடியதாகவும் அமைய வேண்டும். குழந்பிரச்சினைகளுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள பிரசைகள் அமைப்புகள் ஈர்க்குவிக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் மத்திய குழல் அதிகாரசபையினாலும் உள்ளுர் அதிகாரிகளினாலும் இவ்வகையில் புக்கள் அங்கீகைப்பட்டு அவற்றின் பிரதிநிதிகளின் கோரிக்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

(iv) துரித கைத்தொழிலாக்கத்தின் அபாயங்களைச் சமாளித்தல் கைத்தொழிலாக்கத்தைத் தீவிரப்படுத்தும் முயற்சியில் உயினர் குழல் பாதுகாப்புப் பற்றிக் கவனம் செலுத்தாது பல்வேறு கைத்தொழில்களை அமைக்கும் ஆர்வம் ஏற்குமின்றது. இதிலுள்ள மிகப் பெரிய அபாயம் என்னவெனில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் உயினரைக் குழல் பாதுகாப்புக் காரணமாகத் தடுக்கப்பட்ட சில கைத்தொழில்கள் வளர்முக நாடுகளில் அமைக்கப்படுவதாகும். இவ்வகையின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில், குறுங்கால நன்மைகளைக் கருத்திற் கொண்டு இக் கைத்தொழில்களை இங்கு ஸ்தாபிக்க அனுமதி வழங்குவது யதார்த்தமானதே. அந்திய முதல்களைப் பொறுத்தவரையில் குழல் பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தும் சில அடிப்படை அத் திவாரமற்ற கைத்தொழில் கள் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. இவை இடைக்கால, நின்ட காலப் பாதிப்புகளைக் கவனத்திற் கொள்வதற்கில்லை. தனிப்பட்ட தொழில் முயற்சியாளர்கள் (உந்நாட்டவர்களும், வெளிநாட்டவர்களும்) எப்போதும் குறைந்த தொழில்நுட்ப செலவினங்களிலும் கூடிய பொருளாதார வருமானங்களிலுமே சுருத்துடையவர்கள், அவர்கள் குழல் செல வினங்களைக் கவனத்திற் கொள்வதற்கில்லை. புதிய முதல்களைச் குழல் பாதிப்புப் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தும் கொள்கையானது இத்தகைய பிரச்சினைகளைக் கையாளும். ஆனால் நியங்களைக் குறைப்பதற்கும் விதிவிலக்குகளை

உடன்டாக்கவும் உள்ள அழுத்துக்கள் தீவிரமடையும். ஏனெனில் கைத்தொழில் முயற்சிகள் தமது செலவினங்களைக் குறைக்க முயற்சிப்பதோடு சர்வதேச ரீதியாகப் போட்டியிடவும் முயற்சிகளின்றன. எனவே இத்தகைய அபாயங்களைச் சமாளிப்பதற்காக இவ்வளாழுங்கமைப்பார் எந்தேரமும் விழிப்புடன் செயலாற்ற வேண்டும்.

(v) கைத்தொழில் மாசடைதலைத் தடுக்கக் குறைந்த செலவுள்ள நிர்வகன்

மேலே கூறப்பட்ட விளக்கன் களின் அடிப்படையில் செலவினங்களைக் குறைப்பதற்கான தேவைகள் குழலைப் பாதுகாப்பதற்கான தேவைகளுடன் இணைந்து செய்தபட வேண்டும். அத்துடன் கைத்தொழிலாக்க உபாயங்கள் மாசடைதல் மற்றும் அழுக்குகள் சேர்தல் தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீப்பதற்குச் செலவு குறைந்த நிர்வகனாக ஆய்வு செய்தல் வேண்டும். கைத்தொழில் தெரிவு, இடவளமை, பருமன், தொழில் நுட்பம் ஆகிய கூலை அம்சங்களும் குழல் பிரச்சினைகளின் தீவிரத்தையும் அளவையும் குறைக்கும். குழல் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க எடுக்கப்படும் செலவு குறைந்த தொழில் முறையை தொடர்பான ஆய்வுகளுக்குக் கூடிய முன்னுரையை அளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

(vi) சக்தித் தேவையைச் சமாளித்தல்

எதிர்காலஅபிவிருத்தி நிலைமைகளில் சக்தித் தேவையானது முக்கிய பிரச்சினைகளைக் கொண்டு நீர்க்கும் கைத்தொழிலாக்கத்தின் தீவிர வளர்ச்சியுடன் சக்தியானது மென்மேலும் இறக்குமதியைச் சார்ந்திருக்கும். அதனால் பெருமளவு அந்தியச் சொல்வணி சக்தித் தேவையை நிறைவு செய்யப்படுத்தப்படும். மேலதிக மின்சுதி நிலக்களியைக் கொண்டு உற்புத்தி செய்யப்படும். எனவே எதிர்கால வலுப்பயன்பாடானது கடந்த காலத்தைவிடக் கூடிய குழல் மாசடைதலை உருவாக்கும். பேண் - தனு அபிவிருத்தி உபாயங்களில் சக்தித் திட்டமிடல் தொடர்பாக மூன்று முக்கிய பகுதிகள் உள்ளன.

(i) வர்த்தகமல்லாத சக்தி: இது பற்றிய ஆய்வானது மரங்களைச் சக்திக்குப் பயன்படுத்தவின் ரூலை ஏற்படப்போகும் காட்டில் என்பது மிகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை ஏடுத்துக் காட்டியது. எதிர்காலத்தில் நகரவாக்கமும் சனத்தொகை வீழ்ச்சியும் சமப்படுத்தும் காரணிகளாகத் தொழிந்படக் கூடும். எனினும் காடுகளின் பாரதாரமான நிலைமைகளைக் கருத்திற் கொண்டு வளர்களைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தக் கூடிய தேவையான திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். சமூக காட்டு வளத் திட்டங்கள் இதனை விருத்தி செய்ய உதவும். சிறந்த உபகரணங்கள், சக்திப் பயன்பாட்டைச் சேர்க்கும் முறைகள் மூலமாக வர்த்தகமல்லத் சக்திப் பயன்பாட்டின் விளைவுத்திறனை உயர்த்த வேண்டும்.

(ii) வினாத்திறன்: கூடிய வினாத்திறன் உள்ளதாக மாற்றுவதன் ரூலமாக வர்த்தக வலுவைப் பாதுகாத்தல் இப்போதைய முறையில் மொத்த இழப்பு சிவதம் என்று அறியப்பட்டுள்ளது. கடத்து முறையின் ரூலமும், கைத்தொழில், வீட்டுத்துறையில் சக்திப்பயன்பாட்டை உச்சப்படுத்துவதன் ரூலமும் இத்தகைய இழப்பைக் குறைத்து சக்தியைப் பாதுகாக்கும் சாத்தியக் கூறுகள்

ஷண்டு. இச் செயல் முறையில் ஏற்கனவே வரிவிதிப்பாடில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள மாற்றங்களும், எதிர்காலச் சீர்திருத்தக்களும் உதவும் என்னும் பல்வேறு துறைகளிலும் உள்ள வாய்ப்புக்களை இனம் கண்டு, விணைத்திறனை உச்சப்படுத்தச் சிறந்த திட்டங்களை மேற்கொள்ள இன்னும் ஆயுமான முயற்சிகள் தேவைப்படுகின்றன. இந்த அடிப்படைகளில் ஆக்ஷிய நாடுகளுக்கான அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் உதவியுடன் ஏற்கனவே வனப்பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இம்முறைசிகள் எதிர்காலத்தில் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும்.

(iii) மரபுசாரா சக்தித் சாதனங்கள்: மரபு சாராசக்தி சாதனங்களான காற்று, குரிய சக்தி தொடர்பான விடயம் சக்தித் திட்டமிடவில் நிராகாரிக்கப்பட்டுள்ளது. வர்த்தகமல்லாத சக்தியிலிருந்து வர்த்தக நீதியான சக்திக்கு மற்றும் நடவடிக்கைகளில் உயிரில் வாயு, சூரிய சக்தி முதலியன் மீக முக்கிய பங்கு எடுக்கலாம். இவை தேசிய மின் சக்தி வழங்கவின் ஈமையைக் குறைக்கும் மரங்களைச் சக்திக்காகப் பயன்படுத்தலைக் குறைக்கும் உதவக் கூடியன் சக்தித் திட்டம் என்பது சக்தி வளங்களைப் பாதுகாப்பது என்பதுடன் குழல் பிரமாணங்களிலும் கூடிய கூவனம் எடுத்தல் வேண்டும். சக்தித் திட்டமிடவில் நிலக்கு மின் நிலையங்களின் இடவையைவு. தொழில் நுட்பத் தெரிவு மற்றும் குழல் அபிவிருத்தி எதிரான பாதுகாப்புக்கள் தொடர்பாகக் கடந்த காலத்தைவிட முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும். எனவே சக்தித்தறையில் குழல் என்னும் பகுதியானது சக்தித் திட்டமிடவில் தெளிவாகக் கூறப்படுதல் வேண்டும்.

கடல் வளங்கள்

(1) ஒரு தீவக உயிரினங்க் குழல் - முறைமையின் விசேட அவதானங்கள்

இரு தீவு என்ற அடிப்படையில் இலங்கூயானது அதன் கரையோரம் மற்றும் கடல் வளங்களின் முகாமைத்துவம் தொடர்பாக விசேட கவனம் செலுத்த வேண்டும். இவ்வளங்களிலிருந்து மக்களுக்குப் பிரதானமாகப் புரதத்தைப் பெறவேண்டியுள்ளது. அத்துடன் உலவாசப் பயணத்துறை போன்ற ஏனைய பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் கூட இக் கடற்கரைகளின் சிறப்பிலும் மாசடையாத கடல் குழலிலும் தங்கியுள்ளன. அதன் பொருளாதார வலயம் ஆய்வுக்கு ஒரு பெரும் பரப்பினை வழங்குவதேடு புதிய வளங்களை நிலை நிற்கும் வகையில் பயன்படுத்துவதற்குக் கடற்பாதைகள், கடன்கேரிகள் மற்றும் ஏனைய உயிரின அமைப்புக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். பிரதான கப்பற் பாதைக்கு அண்மையில் அமைந்திருக்கும் தக்கதான் இலங்கையின் இடவையை விபத்துகள் ஏற்படும் பட்சத்தில் பாரதாரமான கடல் மாசடைதலுக்கு இலங்கையை உள்ளாக்கிவிடும்.

இரு தீவு உயிரின ஒழுங்கமைப்பால் இத்தகைய விசேட அமைப்புகளானது அதாவது அவற்றின் அபிவிருத்தி வாய்ப்புக்கள் மற்றும் குழல் அபாயத்திற்கு ஆளாகும் தன்மையும், பல்வேறு துறைகளின் எதிர்கால அபிவிருத்தியைப் பாதிக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் எதிர்பார்க்கப்படும் நகர கைத்தொழில் துறைகளின் தீவிர வளர்ச்சியானது சுலப வளங்களிலும் குழல் அழுத்தப்பகுதிகளை உறவாக்கும். எனவே நிலை நிற்கும் அபிவிருத்திக்கான எதிர்கால நிறுமைறையில், கடல்வள முகாமைத்துவம் ஒரு தீர்க்கமானதும், தெளிவாக இனர்காலங்கள் கூடிய துறைமான ஒரு பகுதியாக அமைதல்

வேண்டும். இவ்வளங்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளில் மிகவும் பாரதாரமான நீர் விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியது மேற்கூட, தென்மேற்கு கரையோரங்களில் ஏற்பட்டுவரும் கடலரிப்பாரும். இதைச் சமாளிப்பதற்கான ஒரு பாரிய திட்டம் ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்டு கட்டங் வட்டமாக அமுங்குத்துப்பட்டு வருகின்றது. தென் மாகாண அபிவிருத்தி தொடர்பான ஒரு திறமூறையானது கரையோர பாதுகாப்புத் திட்டங்களையும், மீனினம், உல்லாசப் பயணத்துறை போன்ற கரையோர அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் ஒன்றினைக்க முயற்சி செய்கின்றது. இத்தகைய ஆரம்ப முயற்சிகள் கரையோர வளங்களின் ஒன்றினைக்கப்பட்ட முகாமைத்துவத் தேவையை வலியுத்துகின்றன. இத்தகைய ஒரு முகாமைத்துவம் பல்வேறுபட்ட குழுக்களிடையே ஏற்படும் தகராறுகளை விரைவாகத் தீர்த்து ஒரு சம நிலையைப் பேண வழி செய்யும். இத்தகைய தகராறுகள் என்னிறந்தவை, வளப் பாதுகாப்புக்கும், உல்லாசப்பயண அபிவிருத்திக்குமிடையிலும் கட்டுமான தொழில், மணவு அகற்று, கரையோரப் பாதுகாப்பு முயற்சிகளுக்குமிடையிலும் இத் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே ஒன்றினைக்கப்பட்ட முகாமைத்துவத்துக்காக வள அவகுக்களை இனர்காலங்கள் தொடர்பாகக் கூறப்பட்டவை கரையோர வளங்களுடன் சம்பந்தம் உடையவை.

(2) குழல் தொழில்நுட்ப அபிவிருத்திக்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்

பேண - தகு அபிவிருத்திக்கான திறமூறையானது குழல் பாதுகாப்பு, குழல் தர உயர்வு ஆய்வெற்றை அபிவிருத்தி செய்யும் விசேட முயற்சிகளினாலும் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். (i) பாதிக்கப்படக் கூடிய குழல் மற்றும் உயிரினங்க் குழல் வளங்களின் முகாமைத்துவத்தின் விளைவுத்தறை அதிகரிக்கும் தொழில் நுட்பங்கள் இல் அடங்கும். நீர்ப்பீட்டுக்கள், காட்டுப் பாதுகாப்பு வலயங்கள், விவசாயக் காடாக்கும், கரையோர உயிரினங்க் குழல்கள், ஆற்றுப்படுக்கைகள் போன்றவை அபிவிருத்தியை நிலை நிறுத்த அவசியமானவை, (ii) இவை குழலுக்கு நஞ்சமையையும் பாதுகாப்புவையும் தரக் கூடிய உற்பத்தித் தொழில் நுட்பங்கள் அடக்கியுள்ளன. சுலப துறைகளிலும் பல்வேறு தொழில் நுட்பங்கள் ஏற்கனவே உள்ளன. விவசாயத் தொழில் நுட்பத்தால் நெந்தரசனை நிலைநிறுத்தல், ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பூச்சிகள் முகானமைத்துவம், பசுவங்கள், எதிர்ப்புச் சக்தியுள்ள பயினினங்கள் ஆய்வு உதாரணங்களைக் கூறவார், மீளஙும் புதுப்பிக்கக் கூடிய சக்திகளான காற்று, உயிரின வாயு, குரியசக்தி, மீன் கழுவு தொழில் நுட்பங்கள், விணாகும் உற்பத்திப் பொருட்களின் பொருளாதாரப் பயன்பாடுகள் கைத்தொழிலாக மாசடைதலைச் சமாளிக்கும். செலவு குறைந்த தொழில் நுட்பங்களும் இவ் உதாரணங்களில் அடங்கும். இத் தொழில் நுட்பங்கள் இன்னும் ஆரம்ப விருத்தி நிலையிலேயே உள்ளன. இவை சில மரபு நீதியான தொழில் நுட்பங்களைவிட உற்பத்தித் திறன் குறைந்தவை. இவற்றில் மிகச் சிறந்ததாக கொடுக்கப்படுகிறது. மேலதிக் கூயுக்கும், விருத்திக்கும் உட்படுத்துவதற்காகத் தொழில் செய்ய வேண்டும். இவ்வளங்கள் இலங்கையில் இருக்கின்றன. இவ்வளங்களை விடுதலை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தமிழாக்கம் : டி. தனராஜ்,

செயல்திட்ட அதிகாரி, தேசிய கல்வி நிறுவகம், மகரகம்.

சுழல் மாற்றமும் வன்முறை முரண்பாடும்

புதுப்பிக்கக் கூடிய வளங்களின் அதிகரித்துச் செல்லும் பற்றாக் குறையானது சமூக உறுதியின்மையையும் சமுதாயப் யூசல்களையும் தோற்றுவிக்கும்.

தோமஸ் எஃப் ரேமாம் - டிக்ஸன்
ஜெவ்ரி எச். போட் வெல்
ஜோஞ் டபிள்யூ ராத்ஜென்ஸ்

அடுத்த ஆம்பது வருடங்களில் மக்கட்தோகை 9 பில்லியனைக் கடந்து விடும். ஆனால் பூகோளைப் பொருளாதார வெளியிடு ஜந்துமடங்காக அதிகரிக்கும். இத்தகைய இரு போக்குகளினால் மீனாப் புதுப்பிக்கக் கூடிய வளங்களின் பற்றாக் குறையானது மேலும் உயர்வாக அதிகரிக்கவாம். விவசாய உற்பத்தித்திறனை அதிகளவில் கொண்ட நிலங்களின் மொத்தப் பரப்பில் வீழ்ச்சி ஏற்படும். நிறுநிறுக்கள், ஆறுகள் மற்றும் நீர் நிலங்களின் உள்ளார்ந்த தன்மை குறைந்து செல்வதினாலும், தரமிழத்தலும், மீனங்களின் வீழ்ச்சியும் காலநிலை மாற்றத்தை முக்கியத்துவம் படுத்தும் படை மண்டல ஒரேங் இழப்பும் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களை எதிர்கொல்க் கருக்க ஏதிர் கொள்ளப் போயின்றது. இத்தகைய சூழல்பிரச்சினங்கள் மீகவும் கடுமையானவையாக இருப்பதினால் இவை சர்வதேச சமுதாயப் யூசல்களைத் தோற்றுவிக்க வழி வகுக்கவாம். பல தசாப்தங்களுக்கு முன்பு விழுஞாவிகள் இது குறித்து எச்சரித்துள்ளனர் எனக் குறிப்பிட்டாலும் இவ்விவாதமானது போதிய பதிவு செய்யப்பட்ட சான்றுகள் இன்மையால் முக்கியத்துவத்தை இழந்திருந்தது. இத்தகைய தரவுப் பற்றாக் குறையை நிவரித்தி செய்வதற்கு ஏற்கக்கூறிய 30 ஆய்வாளர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவானது சில குறிப்பிட்ட விசேட விடயங்கள் பற்றி ஆராய முற்பட்டது. இவ் ஆய்வு ரெயரன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தினாலும், அமெரிக்க விழுஞான மற்றும் கலைக்கல்லூரியினாலும் இணைந்து நடாத்தப்பட்டது. அனுபவம் மிக்க இவ் ஆய்வாளர்கள் அறிக்கையாகச் சமர்ப்பித்த தமது ஆரம்பக் கண்டுபிடிப்புகள் இங்கு சுருக்கமாகத் தரப்படுகின்றன.

மீனாப் புதுப்பிக்கக் கூடிய வளங்களின் பற்றாக்குறையானது வளங்கள் நாடுகளின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் வன்முறை சார்ந்த முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன. இத்தகைய முரண்பாடுகள் இனிவரும் தசாப்தங்களிலும் வன் செயல் அவைகளைக் குறிப்பாக நீர், காடுகள், வளாமான நிலம் என்பவை விரைவாக அதிகரித்துவரும் சனத் தோகையினால் கடுமையான பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியிருக்கும் வறுமையான நாடுகளில் தோற்றுவிப்பதற்கான சூழல்கள் தெள்படுகின்றன. அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தும் அரசியல் கருக் கொருளாதாரக் காரணிகளைப் போல் சூழலும் ஒரு காரணியாக இருக்கின்றது. புதுப்பிக்கக் கூடிய வளங்களின் பற்றாக் குறையானது ஒரு சிறிய காரணியாக இருக்குமெனக் கருதினாலும் சில வெள்களில் அது ஆரசியல், பொருளாதாரக் காரணிகளை ஒன்றாக இணைத்துவிடுவதன் மூலம் கருக் கொருள்பாடுக்கு வழிவகுக்கும். ஆனால் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட தரவுகளிலிருந்து விதியாசமான போக்கு தெளிவாகியது. இத்தகைய பற்றாக் குறையானது வளாப்

பயன்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றவில் சமூக, பொருளாதார நிலைமைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்குப் பின்னணியாக இருந்தது. இது சமன்ற வளப்பரம்பலைத் தமக்குச் சாதகமாக்கும் ஒருச்சு வாய்ந்த ஒரு பிரிவினரை பலப்படுத்துவதற்குக் காரணமாக இருந்தது. அதற்கு மேலாக சூழலியல் ஒழுக்கில் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் புதுப்பிக்கக் கூடிய வளங்களின் பற்றாக்குறைக்கு முக்கிய பங்களிப்பதாகவும் இருந்தது. இப்பாதிப்புகள் மனித, சமூக நிறுவனத்தினது அல்லது நடத்தையினது செயற்பாடு அல்ல. உலகின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் சூழல் சீரமிகுகள் அவைது சூழலின் தரமிழப்பு மாற்றமுடியாத இயலங்களுக்குச் சென்று விட்டதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இச்குழநிலைகளில் தரமிழத்தலுக்கான உண்மையான அரசியல், பொருளாதார, கலாசாரக் காரணிகளை அகற்றுகின்ற சமூக மாற்றம் அறிவுறுத்தப்பட்டாலும் இந்திலைமை தொடர்ந்து நீடித்து சமூக ஒழுக்கின்மையை ஏற்படுத்த வழிகொலும். அதாவது ஒருமுறை மாற்ற முடியாததாகிவிட்டால் சூழலின் தரமிழப்பு ஒரு தன்னிச்சையான காரணியாகி விடும் என்பதே.

சூழல் வாதிகள் (Skeptics) இதற்கு மாறுபாடான பதில்களைக் கூறுவினரான். வளங்களின் பற்றாக் குறையினால் ஏற்படும் முரண்பாடு ஒரு முக்கிய விடயமல்ல. ஏனெனில் இது மனித வரலாற்றினுடோக் நிலவி வந்திருக்கின்றது. அடுத்த 50 வருடங்களுக்கான புதுப்பிக்கக் கூடிய வளங்களின் அருந்தவானது வரலாற்றுதியாக எதிர்பார்த்ததை விட வேகமாகவும், சிக்கலானதாகவும் இருக்கப்போகிறது. எவ்வாறு நாடுகளிலும் ஒரு சில தசாப்தங்களில் காடுகள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டுவிடும். பெரும்பாலான பிரதேசங்களின் மேல் மண் மறைந்து விடும் அபாயம் உள்ளது. இருபது வருடங்களில் ஒரேங் அபாய நிலைக்கு அழிக்கப்பட்டு விடும். கவட்டு ஏரிபொருள். இரும்புப் படிவுகள் போன்ற புதுப்பிக்க முடியாத வளங்களைப் போலன்றி புதுப்பிக்கக் கூடிய வளங்கள் சிக்கலான தொடர்புகளையும் ஒன்றிலொன்று தங்கியிருக்கும் முறைகளையும் உடையவை. ஒரு வளத்தில் ஏற்படும் மிகையான பாவனையானது பலவாட்டில் அல்லது எதிர்பாராத சூழல் பிரச்சினைகளையும் சடுதியான பற்றாக்குறைகளையும் ஏற்படுத்தும்.

கடந்த காலங்களில் ஒரு பிரிவினர் அல்லது ஒரு நாடு இன்வென்றின் வளங்களைக் கஷப்பற்றுவதற்கு முயற்சிகள் செய்தன. உதாரணமாக இரண்டாம் உலக யுத்த காலத்தில் நிலதெழு, கனிப்பொருட்களைப் பெறுவதற்காக சௌ, தென்கிழக்கு ஆசியாவை நாடி யப்பான் சென்றது. தற்போது நடைமுறையில்

பெரும்பாலும் அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகியிருக்கும் புதுப்பிக்கக் கூடிய வளங்கள் பொதுவானவையாகக் காணப்படுவதினால் (குறிப்பாக வளிமண்டலம், சமுத்திரங்கள் என்பன) நேரடியான மோதல்களுக்கான விடயங்களாக இருக்கின்றன. புதுப்பிக்கக் கூடிய வளங்களின் பற்றாக் குறையானது அக்ரியானதும், கூட்டு முறையிலானதுமான சனத்தொகையின் இடர்தியான பெயர்வுகள், பொருளாதாரத் தலைகள் போன்ற சமூப பாதிப்புக்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இத்தகைய நிகழ்வுகள் மறுதலையாக இனக் குழுமங்களிடையே கலவரங்களையும், சமுதாயப் பூசல்களையும், பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளையும், ஏற்படுத்த வழியாகின்றது. இத்தகைய முரண்பாடுகள் முனைப்பான அல்லது சுதீயான நிகழ்வுகளாக இல்லாவிட்டாலும் இவை வளர்ச்சியடைந்த, வளர்முக நாடுகளின் பாதுகாப்பு நலன்களில் கடுமையான எதிரிவிளைவுகளைக் கொண்டிருக்கும்.

மனித நடவடிக்கைகளானது புதுப்பிக்கக் கூடிய வளங்களின் பற்றாக்குறையை 3 பிரதான வழிகளில், ஏற்படுத்துவின்றது.

- (1) மக்கள் இவ்வளங்களின் அளவில் குறைப்பை ஏற்படுத்தலாம். அல்லது அவற்றைப் புதுப்பிக்கக் கூடிய அளவுக்கு மேலாக மிகவேகமாக அவற்றின் அளவினை நூல்வாதன்மூலம் குறைப்படச் செய்யலாம். அல்லது அவ்வளங்களின் தரத்தினைச் சீரிக்கலாம். இத்தகைய இயல்பானது "வளங்களின் முதலில் ஏற்படும் நுகஸ்" (Consumption of the Resource's Capital) எனப்படும். முதலானது மனித நுகர்வுக்கான வருமானத்தை உருவாக்கும். நிலவிற்கும் பொருளாதாரமானது வரையறை செய்யப்படுவதுபோல் "முதலானது பாதிப்படையாது பாதுகாக்கப்பட்டால் தான் எதிர்காலப் பரம்பரை முடிவடையாத வருமானத்தைப் பெற்றுமிடும்" எனவேதுன் விவசாயத்தைக் கொண்ட ஒருபிரிதைச்தில் வருடாந்தும் 0.25 மில்லிமீற்றரூப்புக்குமேல் மன்றுவாக்கம் ஏற்படும்போது மன்ற இழப்பு சராசரியாக அதன் அளவுக்கு மேற்படக் கூடாது என வலியுறுத்தப்படுகின்றது.
- (2) காலர்தியாக அதிகரித்துவரும் மக்கள் தொகையினால் வளங்களானது பகிரப்பட்டு வருகின்றது.
- (3) சமுதாயத்துக்கிடையில் பரம்பவில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள் வளங்களின் நிரம்பலை ஒரு சிலரின் கர்க்களில் குவித்து விடுகின்றது. ஏனையோர் தீவிரபற்றாக்குறையினால் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

இத்தகைய மூன்று அம்சங்களும் தனித்தனியாகவோ அல்லது ஒன்றாக இணைந்தோ இயப்கலாம். சில வேளைகளில் சனத்தொகை வளர்ச்சியானது சமூக அழுத்தங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. உதாரணமாக, பங்களாதேஷ் விவசாய நிலங்களின் அரித்தல் செய்முறைகளினாலோ அல்லது மன்றங்களின் தரம் கெடுவதினாலோ பாதிக்கப்படுவதினால், கங்கை, பிரமபுத்திரா நதிகள் வருடாந்த வெள்ளப்பெருக்குகள் மூலம் அடையல் படிவுகளைப் படிய விடுவதினால் நாட்டின் பரந்த வெள்ளச் சமவெளிகள் வளமானவையாகப் பேணப்படுகின்றது. ஆனால் ஜக்ஷி நாடுகளின் கணப்பீட்டின் படி பங்களாதேவின் தற்போதைய சனத் தொகையான 120 மில்லியன் 2025 ஆம் ஆண்டு 235 மில்லியனாக அதிகரிக்கும். ஏவோ மோசாமான்

அருந்தல் நிலவிலூன்ன தலா ஒருவருக்கான பயிரிநிலம் 0.08 ஹெக்டர்களாக உள்ளது. சனத்தொகை அடர்த்தி சுறுர் கிலோ மீற்றருக்கு 785 பேராக உள்ளது. ஆனால் அயவிலூன்ன இந்திய மாநிலங்களான அசாமில் அடர்த்தி 284 ஆகும். நாட்டின் நலவ நிறந்த விவசாய நிலம் முழுவதும் சரண்டப்பட்டு விட்டதினால் சனத்தொகை வளர்ச்சியானது 2025 ஆம் ஆண்டெளவில் தலா ஒருவருக்கான பயிரி நிலத்தின் அளவினை ஏற்குறைய அறைவாசியாகக் குறைத்துவிடும். நிலப்பற்றாக்குறையை மேலும் தூண்டி விடும். வறுமைத்திகிணக்கும், கலவரங்கள் உருவாகும். கடந்த 40 வருடங்களாக வட்சக் கணக்காக மக்கள் பங்களாதேஷ்திவிருந்து வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வான இந்தியாவின் அயல்புக்குறிக்குக்கு இடம் பெயர்ந்துள்ளனர். இப் பெயர்வுகள் பற்றிய விரிவான பிரங்கள் மிகக் குறைவு. இவ் இடப் பெயர்வானது இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையிலான உருவுளில் உரையுவ ஏற்றுமௌலக்கு ஒருபிரதான லிடயாக இருந்துள்ளது. பங்களாதேஷ்விருந்து இடம் பெயர்ந்த மக்களும் அவர்களது வழித்தொன்றுவகைகளும் இந்தியாவின் அயல்புக்குறிக்களின் சனத்தொகையை 15 மில்லியனால் அதிகரித்துள்ளமை தெரியவந்துள்ளது. 1971 ஆம் ஆண்டு பங்களாதேஷ் புதிய நுடாக உருவாயியபோது ஏற்பட்ட இந்திய - பாகிஸ்தானுக்கிடையிலான யுத்தத்தில் 1-2 மில்லியன் மக்கள் இப் பகுதிநோக்கி இடம் பெயர்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய பெருந்தொகையான மக்களின் வருகையானது அவர்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் இந்திய மாநிலங்களில் சமூக ரீதியான மாற்றங்களின் ஊடுகுறவுக்குக் காரணமாக அமைந்தது. சமை, இன் ரீதியான இனக்குழுமங்களுக்கிடையில் நிலவிய அரசியல், பொருளாதார சக்தியின் சமநிலையில் ஏற்பட்ட நகர்வளர்ணாலும், நிலப்பற்றங்களில் மாற்றங்களினாலும் முரண்பாடுகள் தூண்டப்பட்டன. உதாரணமாக, அசாமில் கணப்படும் வாழுங் ஆசிலாயாசிகள் நீண்டகாலமாக வங்காள முஸ்லீம் இடப்பெயர்வாளர்கள் மீது வன்மக் கொண்டிருந்தனர். அதுடன் அப்பகுதியின் செழிப்புமிகு விவசாய நிலங்களைப் பிரகடித்துள்ளார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டையும் கமத்தினர். 1983 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் மாநிலத்தில் இடம் பெற்ற சம்புத் தேர்தலில் கலவரங்கள் வெட்டத்தன. நெங்கில் கிராமத்தில் வாழுங் ஆசிலாயாசிகள் மக்கள் ஏற்குறைய 1700 வங்காள முஸ்லீம்களை கூடுதல் மணித்தியாலத்தில் மூட்க்குத்தனமாகப் படுகொலை செய்தனர்.

ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் விறிஸ்தல் குடியிருப்பாளர்களைக் கொண்ட திரிபுரா மாநிலத்தில் இன்று அவர்கள் மொத்த சனத்தொகையில் 30 வீதமாக உள்ளனர். ஏனையோர் மிழக்குப் பாகிஸ்தான் அல்லது பங்களாதேஷ்விருந்து வந்த இந்து மதக்குடியேறிகளாக உள்ளனர். இத்தகைய இனக் சமநிலையில் ஏற்பட்ட நகர்வ காரணமாக 1980 - 1988 க்கும் இடையில் வன்முறைப் புரட்சி ஏற்பட்டதுடன், அக்கலவரமானது பங்களாதேஷிகளின் உள்ளிடப் பெயர்களுக்குப்பட்டு விடும் பாதிக்கப்பட்ட திரிபுரா மக்களுக்கு நிலத்தைத் திரும்பக் கொடுப்பதாகும் அரசாங்கத்தினால் உறுதியளிக்கப்பட்ட பின்னரே நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் இடப்பெயர்வு தொடர்ந்து நடைபெறுவதினால் இவ் ஒப்பந்தம் செய்விழந்தது. சனத்தொகைப் பெயர்வு என்பது தென் ஆசிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரை புதியியிடமன்று. காலனித்துவ காலத்தில் பிரித்தானியர்கள் கலகத்தாவிவிருந்து இந்துக்களை அசாமம் நிர்வாகம் செய்வதற்கு

இறக்குமதி செய்திருந்ததுடன் அங்கு வங்குவாம், அரசுவெள்பியாக இருந்தது. இதன் விளைவாக அசாமியர்கள் தமது மாநிலத்தின் அரசியல், கலாசார கட்டுப்பாட்டை இழந்தனர். அத்துடன் இந்திய அரசியல் வாதிகள் எப்பொழுதும் வாக்குகளைப் பெறும் நோக்குடன் உள்வரவை ஊக்கப்படுத்தி வந்தனர். இன்று பங்களாடுதேயின் சனத்தொகை அடிரத்தியை நோக்கினால், இந்தகைய மக்கட் பொயர்வுகளின் பங்களிடப் பத்தகையது என்பது தெரியவந்தும். அரசியல், மதம் ஆகிய குழுநிலைக் காரணிகள் முக்கியமானதாக இருந்தாலும் பங்களாடுதேயில் காணப்படும் நிலத்துக்கான பற்றால்குறைதான் இத்தகைய முரண்பாட்டுக்கான பின்னணிக் சக்தி என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

உலக நாடுகளில் மூன்று வகையான பற்றாக் குறையானது பின்குக்களை ஏற்படுத்துவதில் இடையீட்டைக் கொண்டிருக்கின்றன. (1) சனத்தொகை வளர்ச்சி (2) புதுப்பிக்கக்கூடிய வளர்க்களின் தரத்திலும் பருமனிலும் ஏற்படும் குறைவு (3) மூலவர் அடைவில் சமன்ற தன்மை என்பன பாரிய அபிவிருத்தியைக் கொண்ட குறுத்திடைக்களுக்குக் காரணமாக இருக்கவாம் என்பதுடன் அவை வளர்க்களின் வாய்ப்புகளையும் மற்றிருக்கின்றன. இம் மாற்றமானது வறிய பிரிவினிருக்கான வழங்கலில் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்துவதுடன் அவர்களின் கோரிக்கைகள் சக்தி வாய்ந்த அதிகார வர்க்குத்தினால் வண்முறையின் மூலம் அடக்கப்படும் நிலையும் உள்ளது. 1989 ஆம் ஆண்டு முழுற்றானியர்களுக்கும் செனிகல் மக்களுக்கு மிடையில் ஏற்பட்ட செனிகல் ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்குப் பிரச்சினையை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

செனிகல் நதியானது இவ்விரு நாடுகளுக்குமிடையிலான பொதுவான எல்லையாக விளங்குகின்றது. செனிகல் விவசாய நிலத்தைப் போதுமான அவை கொண்டுள்ளது. ஆனால் இவற்றின் பெரும்பகுதி குறையான காற்று அபிப்பினாலும், போதுக்கு இழப்பினாலும், மித மிஞ்சிய நிப்பாசனத்தினால் ஏற்பட்ட உவர் நீராகல் பிரச்சினையாலும், செறிவான விவசாயத்தினால் ஏற்பட்ட மன அமுதத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாட்டின் சனத்தொகை அடர்த்தி சதுர கிமீற்றரூக்கு 380 பேர் ஆகும். சனத்தொகை வளர்ச்சியிதம் 2.7 ஆக உள்ளதுடன் 25 வருடங்களில் இருமடங்காக அதிகரிக்கும். இதற்குமாறாக, செனிகல் ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கும் அதன் தெள்விலைப் பகுதியும் சில பகுதிகளைப் பகுதிகளும் தலைநிற்று ஏனைய முழுற்றானியாவின் பெரும்பகுதி வரண்ட பாலைவனமாகவும் குறைநில புல்நிலமாகவும் விளங்கிறது. இப்பகுதியின் சனத்தொகை அடிரத்தி மிகக் குறைவாக, சதுரக் கிழையிற்றரூக்கு 20 மக்களாக உள்ளனர். வருடாந்த வளர்ச்சியிதம் 2.8 ஆக உள்ளது. ஆகிய நாடுகளுக்கான உணவு மற்றும் விவசாய நிறுவனமானது முழுற்றானியாவையும், செனிகலையும் தமது பட்டி யலில் சேர்த்துள்ளது. இப்பட்டியலில் உள்ள நாடுகளின் பயிரிலிலங்களானது தற்போதைய சனத்தொகைக்கோ அவ்வது அடுத்துவரும் அதிகரித்த சனத்தொகைக்கோ செயற்றை உரம், நீப்பாசனம் ஆகிய விவசாய உள்ளிட்டில் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தாமல் தூக்குப் பிடிக்க முடியாது என்பதே.

செனிகல் நதிக் கரைகளில் உள்ள பரந்த வெள்ளச்சமவெளிகள் சாதாரணமாக விவசாய உற்பத்திக்கும், மந்தை மேய்த்தலுக்கும் பெரிதும் உதவுகின்றன. நதியில் ஏற்படும் வருடாந்த வெள்ளப் பெருக்கள்போது மீன் பிடிக்கவும் முடியின்றது. 1970 க்கில்

ஏற்பட்ட குடும்பங்கள் உணவுப் பற்றாக்குறையும், வரட்சியும் அப்பிரதேச அரசாங்கத்தினைச் சர்வதேச நிதி உதவியை நாடவைத்தது. மாவியில் உள்ள பவுதின் விளைநதியில் மணங்களில் அணையைக் கட்டுவதற்கும், செனிகலுக்கும் முழுற்றானியாவுக்கு மிடையில் காணப்படும் செனிகல் நதியின் முகத்துவாரத்தில் தியாரா உவர் நீர் கசிவைத் தடுக்க அணை அணைக்கவும் உதவி கோரப்பட்டது. இவ் அணையானது நீர் மீன் சக்தியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான நதியின் பாச்சலை ஒழுங்குபடுத்தவேம், நீப்பாசன விவசாயத்தை விரிப்படுத்தவும், வரண்டகாலங்களில் நிமிட்டத்தை உயர்த்தவும், அத்திலாந்திக் கமுத்திரத்திலிருந்து நில உட்பகுதியில் அணைந்திருக்கும் மாவியுடன் வருடம் பூராகும் கப்பல் போக்குவரத்தை மேற்கொள்ளவும் உட்வகைக்கப்பட்டது.

இத்திட்டமானது எதிர்பார்த்துபோல் அணையவில்லை. அத்துடன் எதிர்பாராத விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தியது. இப்புதிய அணையானது செறிவான விவசாயத்துக்குப் பொருத்தமான நதிக்கரையோரமுள்ள பகுதிகளில் நிலப் பெறுமானத்தை அதிகாவு உயர்த்தவிட்டது. வெள்ளை மூஸ்லீம்களைப் பிரதானமாகக் கொண்ட முழுற்றானிய அதிகார வர்க்கம் அரசு நிலவுடைமைச் சட்டத்தை மீன் எழுதியதுடன் கறுப்பு ஆயிரிக்க மக்கள் முழுற்றானிய நதிக்கரையோரம் தொடர்ச்சியாக விவசாயம் செய்யவும், மற்று வளர்ப்பதற்குமாக அவர்கள் இதுவரைங்களும் கொண்டிருந்த உரிமை ஒழித்துக் கட்டப்பட்டது.

முழுற்றானியாவிலுள்ள வெள்ளை மூஸ்லீம்கள், அராபியர்கள்வாத தமது தேசத்துவரான கறுப்பினா மக்களுக்கு இழைத்து வரும் இனப்பாபுாடு நீண்ட வரலாற்றிற்க கொண்டது. 1989 ஆம் ஆண்டு ஆற்று உட்புத்திலுள்ள செனிகல் விவசாயிகள் முழுற்றானியர்களால் கொல்லப்பட்டபோது இனக்கலவரங்கள் இருந்துகொண்டிலும் வெடித்தன.

செனிகலில் ஏற்க்குறைய 17,000 மேற்பட்ட மூஸ்லீம்களுக்குச் சொற்றுமான முழுக் கடைகளும் அழிக்கப்பட்டதுடன் அவற்றின் சொந்தக்கரைகள் சொந்த நாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். இருந்துகளிலும் பெருமளவு மக்கள் கொல்லப்பட்டதுடன் யந்த நிலைக்கு இரு நாடுகளையும் தள்ளியது. இச் சந்திப்பத்தைப் பயன்படுத்தி நதிக் கரையோரம் வாழ்ந்த கறுப்பு முழுற்றானியர்களைச் செனிகல் மக்கள் எனப் பிரகடனப் படுத்தி அவர்களது குடியிருப்பையைப் பறித்தது. சொந்தக்கக்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. 70,000 மூன்று மேற்பட்ட கறுப்பு முழுற்றானியர்கள் பலவந்தமாக செனிகலுக்கு நாடு கட்டுப்பட்டனர். இரு நாடுகளுக்கு மின்டியிலான உத்தியோக பூர்வமான தொடர்புகள் தற்போது புதுப்பிக்கப்பட்டு இருப்பினும் திருப்பி அனுப்பப்பட்ட வர்கள் விடயத்திலோ அவ்வது இம்புக்குக்கண் நட்சடு பற்றியோ இனக்கம் ஏற்படவில்லை.

உவமின் பல பகுதிகளில் இவற்றினைவிட வித்தியாசமான தற்செயல் காரணம் களினால் குறிப்பாக சனத்தொகை வளர்ச்சியிடுன் இணைந்த மூலவர்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சமன்ற தன்மையினால் குழல் பாதிப்பு ஏற்படுவின்றது. இவ் அம்சமானது பொருளாதார இழப்பினை ஏற்படுத்துவதுடன் பயங்கரவாதத்தையும், புரட்சியையும் கட்டவிழ்த்து விடுகள்றது. பிலிப்பைன் சில ஸ்பானிய, அமெரிக்க காலனித்துவக் கொள்கைகள் ஒப்புவற்ற நிலப்பொருப்பை விட்டுச் சென்றுள்ளன.

1960 இல் இருந்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ரசையர் புரட்சியின் தொழில் நுட்பங்களினால் உள்ளூர் நகரிலுக்காகத் தாழ் நில தானியம் நிறுத்தி சுடுதியான அதிகரிப்பைப் பெற்றது. அதேவேளை பணப்பமிக்கன் நாட்டின் பாரிய வெளிநாட்டுக் கடனங்கள் தீவிப்பதற்கு உதவியது. இத்தகைய நவீன மாற்றுமானது விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கான கிராக்கியை அதிகரித்தது. ஆனால் இத்தகைய நன்மைகள் 2.5-3.0 லிட்டர்களிடப்பட்ட சனத்தொழை அதிகரிப்பு வீதத்தினால் அழுக்கப்பட்டு விட்டது. தரமான பயிர்நிலங்களின் பற்றாக்குறையான பரம்பரை, 1980 களின் முன்னேய பகுதியில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடிகளும் இணைந்து விவசாயத்தில் வேலையின்மையை உருவாக்கியது.

கிராம, நகர கைத்தொழிலாக்கம் போதியனவு இல்லாமையினால் தொழிலாளரை உள்வாங்குவதற்குப் பதிலாக வேதனங்களின் வீர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. பொருளாதார நிதியில் பாதிக்கப்பட்ட இலட்சக்கணக்கான வறிய விவசாயத் தொழிலாளர்களும், நிலமற்ற விவசாயிகளும் சேரி நகரங்களையும், சரிவான மலைப்பகுதிகளையும், நோக்கி இடம் பெயர்ந்தனர். மீதமிருக்கிய சுமைகளினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும், மணிலா போன்ற நகரங்களுக்கும் மிகக் குறைந்த உற்பத்தித்திறன் கொண்ட குழியில்தியான பாதிப்புக்குட்பட்ட சரிவான மலைப் பிரதேசங்களுக்கும் இலட்சக் கணக்கில் மிக்கன் இடம் பெயர்ந்தனர். உயர் நிலப்பகுதியில் குடியேறியோர் காடுகளை நெருப்புமுட்டி அழித்தனர். இவர்களினால் மேற் கொள்ளப்பட்ட சிறிய அளவிலான மரம் வெட்டுதல், கரி உற்பத்தி, சேனைப் பயிரிச் செய்கை என்பவற்றினால் அரித்தல், நிலச்சரிவுகள், நீரியல் அமைப்பு மாற்றங்கள் என்பன ஏற்பட்டன. இத்தகைய நடத்தை களானது உணவு உற்பத்தியில் வீர்ச்சியை ஏற்படுத்த, அதனால் புதிய நிலங்களை வெளியாக்கிப் பயிரிடல் காரணமாக நிலச் சீர்க்கூடுகள் ஏற்பட்டன. வளமான எல்லை நிலங்கள் கூட சில இடங்களில் மறைந்து விட்டன. பொருளாதார நிலங்களின் விவசாயிகளுக்கு சிக்குக்களைத் தோற்றுவித்தது.

பலத்சாப்தங்களாகப் பிலிப்பைனஸ் குடும்பமான உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளினால் பாதிக்கப்பட்டு வந்தது. வளப்பறாக் குறையானது தற்போதைய கொழியுங்கியங்கரவாதத்துக்குப் பின்னால் மிகச் சுதந் வாழ்ந்த வழுவாகத் தோன்றியுள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத மலைப் பகுதிகளில் வாழும் இடம் பெயர்ந்த வறிய விவசாயிகளும், நிலமற்ற விவசாயித் தொழிலாளர்களும் பொருளாதார இழப்புகளினால் தாண்டப்பட்டு கொள்லாததாக்குதல்களையும் இராஜ்ஞ நிலவியங்கள் மீதான திஹி தாக்குதல்களையும் மேற் கொள்ளின்றனர். இத்தகைய போராட்டங்கள் உயர் நிலத்திலேயே இடம் பெறுவின்றன. 1970, 1980 களில் புதிய மக்கள் இராணுவமும், தேரிய தூந்நாயக முன்னணியும் இவ் உயர் நில விவசாயிகள் புரட்சிகரமான கருத்துறிலையை வரவேற்கும் நிலங்களில் இருப்பதைக் கண்டன. குறிப்பாக, நிலப்பிரப்புக்களும், உள்ளூர் அரசாங்கமும் சிறிய அளவான தெரிவையை அவர்களுக்கு விட்டிருந்தது. அது என்னவெனில் பட்டினியால் இருப்பது அல்லது புரட்சிவாதியாக மாறுவது என்பதே. விவசாயிகள் தமது அதிருப்பினையக் காட்டுவதற்கு உதவும் முகமாகச் சுதேசிய நுபிக்கைகள், சமூக அமைப்பு ஆயிவற்றின் அடிப்படையில் புரட்சியானது வளர்க்கப்பட்டது. பிலிப்பைனஸில் காணப்படும் இத்தகைய காரணங்களிய இயைபுள்ள செயற்பாடுகள் இவாஸயப் பகுதி, சாகேல், இந்தோனேசியா, பிரேசில், கோஸ்ராரிக்கா

ஆயிய பிரதேசங்களிலும் காணப்படுகின்றன. சனத்தொகை வளர்ச்சி, தரமான நிலங்களைப் பெறுவதற்கான சமளற்ற வரிகள் என்னவாற்றினால் பெருமளவான மக்கள் நகரங்களுக்கு அல்லது எல்லை நிலங்களுக்கு விரட்டப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் குழல் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துவதுடன் கடும் வறுமைக்கும் காலாக இருக்கின்றனர். அதேவேளை இம்மக்கள் நகரங்களுக்கு அல்லது எல்லை நிலங்களுக்கு விரட்டப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் குழல் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துவதுடன் கடும் வறுமைக்கும் காலாக இருக்கின்றனர். அதேவேளை இம்மக்கள் தொடர்ச்சியால் வீரர்க்கூர்க்கான மூலமாகவும் அல்லது மீண்டும் புலம் பெயரக் கூடிய நிலவியில் இருப்பதுடன் நகர அமைதியின்மையையும் இன் முரண்பாடுகளையும் தூண்டுவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றனர்.

1969 இல் ஏற்பட்ட யுத்தம் மிகச்சிறிய ஆணால் அழிவுக்குமிய ஒரு யுத்தமாக எல் சல்வடோருக்கும் ஹாண்ட்ராஸ் நாட்டுக்குமிடையில் ஏற்பட்டதற்கு இத்தகைய காரணங்களே பொறுப்பாக இருந்தன. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து விவசாயத்திலும் நிலப்பரம்பவிலும் மாற்றங்களானது எல்லாவடோர் உயர்நிலத்தில் வாழும் வறிய விவசாயிகளையே காணப்பட்டது. இவ்விவசாயிகள் நிலத்தைப் பாதுகாப்பாகப் பேணும் விளக்க முறையை விருத்தி செய்திருந்தாலும் சரிவான நிலப் பகுதிகளில் அதிகரித்து வரும் மக்கள் தொகையானது அரிப்புக்கும், காட்டிப்புக்கும் காரணமாக இருந்தது. நிலத்தின் போதுமான தன்மையைச் சனத் தொகையின் இயற்கையான வளர்ச்சிவீதமான 3.5 சதவீதம் மேலும் குறைத்தது. இதனாலைவாகப் பெருமளவு மக்கள் அயல் பகுதிகளான ஹாண்ட்ரெஸ்க்கு இடம் பெயர்ந்தனர். இறுதியாக அவர்கள் தீர்த்தப்பட்டபோது அது யுத்தத்தில் முடிந்ததுடன் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் ஒரு சில நாட்களில் கொல்லப்பட்டனர். எல்லாவடோரில் கண்டிப்படும் நிலத்துக்கான போட்டியே இம்முரண்பாடுக்கு வழி வகுத்தது. அதுடன் நாட்டில் அடுத்து நிகழ்ந்த பத்துவருட கால நீண்ட உள்நாட்டு யுத்தத்துக்கும் இது வழவான பாக்களிப்பைச் செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தென் ஆபிரிக்காவில் வௌன்னையர் ஆட்சியின் கடந்தகால நிறைவுத் தொகைகளினால் இலட்சக் கணக்கான கறுப்பர்கள் மிகக் குறைந்த உற்பத்தியைக் கொண்ட நிலப் பகுதிகளிலும், உயிரினச் சூழல் ரீதியாக எனில் பாதிக்கப்படக் கூடிய பிரதேசங்களிலும் செறிந்து காணப்பட்டனர். உயர்வான பிறப்பு வீதம் சனத்தொகை அடர்த்தியை அதிகரித்தது. 1980 இல் சில்லைக் கண்ணும் கிராமியப் பகுதியானது சதுர கிலோ மீற்றருக்கு 82 பேரைக் கொண்டிருந்தது. அதனால் குழல் உள்ள கேப் மாகாணத்தின் கிராமிய அடர்த்தி 8 பேராக இருந்தது. சொந்த நிலக் குடியிருப்பாளர்கள் சிறிய முதலையும் வளர்க்கலை நிர்வாகிப்பதற்கான குறைந்த திறனையுமே கொண்டிருந்தனர். மூழல் மலிநத், பழி சுமத்துமின்ற உள்ளூர் அரசாங்கத்தினால் குற்றம் சுமத்தப்படுவர்களாகவே கண்பப்பட்டனர்.

இத்தகைய குழிநிலைகளில் பேண்டு அபிவிருத்தியானது சாத்தியமற்றது. பரந்த நிலப்பகுதிகளில் கண்பப்பட்ட மரங்கள் விற்க எரிபொருட்களுக்காக முற்றாக அகற்றப்பட்டுள்ளது. மேஷ்சவினால் வெறும் மண்ணே மீண்டியுள்ளது. மண்ணை மேற்பட அரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1980 இல் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையில் சில்லையின் நிலத்தில் 50 லீதம் மிகக் குழமையான

அரிப்புக்குப்பட்டு விட்டது. 40 வீதமான புஸ்நிலம் மேச்சலுக்குட் பட்டுள்ளது. இத்தகைய வளர்களின் இழப்பும், மாற்றிடாவ வேலையாய்ப்பட்டுக்கான சந்தர்ப்பமின்னையும், நிறப்போது கொள்கைகளினால் ஏற்பட்ட சமூக உணர்வுகளும் இவர்களின் சொந்த நிலத்தில் வாழ்களைப் பிரச்சினையாக மாற்றுமெடற்றது. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தென் ஆபிரிக்க நகரங்களுக்கு இடம் பெயரிற்றனர். இதனால் சௌகிக் குடியிருப்புகள் வளர்ச்சியடைந்தன. சட்ட நிதியற்ற நகரங்கள் உருவாகின. சனநாயக ஸ்திரத்தன்னையை நோக்கிய அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாட்டிற்கு இனை அச்சுறுத்தவாக மாறியது.

அதற்கெட்டது வாரும் இயற்கை வளர்களானது நிர்வாகத்தின் செயலாற்றுவையும் அரசு அதிகாரத்தையும் பலவீணப்படுத்தக் கூடியதுடன் அவை அரசுக்கு எதிரான வளமுறைச் சபால்களை அரசியல், இராணுவ எதிராளிகளினால் உருவாக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பங்களையும் தருகின்றது. விராமிய வறுமை, விராம - நகரப் பெயர்வுகள், புதுப்பிக்கக் கூடிய வளர்களில் ஏற்படும் பற்றாக்குறை ஆயியன் அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி கோரும் மக்களின் தொகையை அதிகரிக்கின்றது. நகர சுதா தொலையின் அதிகரிப்புக்குப் பதிலிடு செய்யும் வகையில் அரசு அடிக்கடி மாணியங்களை அறிமுகப்படுத்துகின்றது. அவை வினைகளை மாற்றியமைக்கின்றதுடன் முதலிட்டிடன் தவறான ஒதுக்கீட்டுக்கும் (Misallocation) பொருளாதார உற்பத்தித் திறனின் பின்னடைவுக்கும் காரணமாகின்றது. புதுப்பிக்கக் கூடிய வளர்களின் இழப்பு வாருமான உற்பத்தியைக் குறைத்து விடுவதையால் வாரிவருமானம் பாதிக்கப்படும். சில நாடுகளில் அரசின் கேள்விக்கும், அதன் இயலாவுக்குமிடையிலான அதிகித்து வாரும் இடைவெளியானது மக்களின் துயரங்களை அதிகரித்து வாருகின்றதுடன் அரசின் சட்டநியான அந்தஸ்தையும், அதற்கு விடுகின்றது. அதிகாரி பிரிவின் தமது தலைச் சிறப்புரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்குப் போராடும் நிலையில் இத்தகைய பிரச்சினைகள் அவர்களுக்கிடையில் போட்டியத் துண்டி விடுகின்றன.

ஏற்றுமதிச் சந்தைக்கான மரக்குற்றிகளின் உற்பத்தி தென்கீழ்க்கு ஆசியாவிலும், மேற்கு ஆபிரிக்காவிலும் குறுகிய காலப் பொருளாதார நவங்களை அளிக்கின்றது. இது அதிகார வர்க்கநின் ஒருபகுதியினருக்கு நன்மையளிப்பதுடன் வெளிநுட்டுக் கடனையும் நீக்க உதவுகின்றது. ஆனால் இது நீண்டகால உற்பத்தித்திறனைப் பாதிக்கின்றது. காடுகளை அகற்றுதல் மற்றுக்காலத்தில் நீரைத் தேக்கி வைப்பதற்கான நிலத்தின்திறனை வீற்றியடையச் செய்யும். இதனால் திடீரென ஏற்படும் வெள்ளாப்பெருக்கள், பாதைகளையும், பாவங்கள், விவசாயப் பகுதிகளையும் ஏனையை பெறுமதி வாய்ந்த கட்டுமான அமைப்புக் களையும் சேதுப்படுத்திவிடுகின்றது. மனவைப் பகுதிகளில் ஏற்படும் மனவானது ஆறுகளில் தடைகளை ஏற்படுத்துகிறது. இதனால் அதனுடனான போக்குவரத்தும், நீர்மன் சக்தியை உருவாக்குவதற்கான இயலாவையும் குறைத்து விடுகின்றது. காடுப்பானது பிரதேச நீரியல் வட்டத்தினை மாற்றியமைப்பதன் மூலம் பயிர் உற்பத்தியையும் குறைக்கின்றது.

வெளிலால் ஸ்மில் என்பர் சீனாவின் அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்பட்ட மதிப்பீடு ஒன்றில் உற்பத்தியில் குழுல் பிரச்சினைகளின் தாக்கம் ஆதிகம் செலுத்துவதாகக்

கூறப்பட்டது. (1) நீர், மண், வளி அசுத்தமாவதினால் பயிர் விளைச்சல் குறைவின்றது. (2) வளி அசுத்தமாவதினால் அதிக மனித இரப்புகள் (3) அரிப்பினாலும் கட்டிட அமைப்புகளினாலும் பயிர் நிலம் இழக்கப்படல் (4) அரிப்பினாலும் காடுப்பினாலும் வெள்ளாப் பெருக்குகளும் மண் பொஞ்சக்கு இழப்பும் (5) குறைந்த அறுவடையினால் மரந்துறித்தல் அதிகமாது ஆகிய பிரச்சினைகள் பிரதான பொருளாதாரச் சுமைகளாக அறியப்பட்டன. சீனாவின் வடக்கு மற்றும் உட்பகுதிகளில் காணப்படும் நீர், வீராக்கரிக்கான தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக நிலமானது தொடர்ந்து தாக்கப்பட்டு வருகின்றதுடன் இப்பகுதியிலிருந்து 10 லட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்கள் இப்பகுதியை விட்டு இடம் பெயர முயற்சிக்கிறார்கள். நீப்பங்கீட்டிலும், புலப் பெயர்விலும் சில பிரச்சினைகள் எதிர் நோக்கப்படுவதனால் இத்தகைய பொருளாதார, அரசியல் அழுத்தங்கள் சீன அரசினைப் பலவீணமாகக் கூடும்.

மத்திய விழுக்கில் நீப்பற்றாக்குறை எதிர்காலத்தில் மிக மோசமான நிலையை அடையக்கூடும். இஸ்ரவேவில் சராசரி புதுப்பிக்கக் கூடிய நன்னீரானது வருடாந்தம் 1950 மில்லியன் மீட்டரிக் மீற்றர்தான் விடைக்கக் கூடியதாக இருக்கும். இதில் 60 வீதம் தரைக்கீழ் நீரிலிருந்தும் மிகுதி நதி, வெள்ளாப்பெருக்கு, மீன் சுற்றுக்கூட்டப்பட்ட கழுவு நீரிலிருந்தும் பெறப்படுகின்றது. இஸ்ரவேவில் கோலான் குன்றுப் பகுதிகளிலும் கைப்பற்றப்பட்ட பிரதேசங்களிலுள்ள குடியிருப்புகளுக்குமான தற்போதைய கேள்வியானது 2200 மில்லியன் மீட்டரிக் மீற்றராகும். வருடாந்த பற்றாக்குறையில் 200 மி. மீட்டரிக் மீற்றரானது நீருற்றுக்களி லிருந்து பெறப்படுகின்றது. இதன் விளைவாக இஸ்ரவேவின் சில பகுதிகளிலும், மேற்கு கரையிலும் நீப்பீடுமானது குறிப்பிடத் தக்கவு குறைவடைந்தனது. இத்தகைய குறைவடைந்து செல்லும் தன்மை விணறுகள் உவராவதற்கும், மத்தியதரைக் கடவிருந்து கடல்நீர் உட்புகுவதற்கும் காரணமாகலாம். அதேவேளை இஸ்ரவேவின் சுதாவை 2020 ஆம் ஆண்டில் தற்போதைய 4.6 மில்லியனில் இருந்து 6.5 மி. ஆக உயரக் கூடும், முன்னைய சோவியத் யூனியனிலிருந்து வரக்கூடிய உள்கூடப் பெயர்வுகளை இது கணக்கிடவில்லை. இத்தனையும் சேர்த்து எதிர்வி கூறப்பட்ட கேள்வியானது நாட்டின் நீருக்கான கேள்வியை 2020 ஆம் ஆண்டில் 2600மி. மீட்டராக உயர்த்தக் கூடும்.

மேற்குக் கரையில் காணப்படும் மூன்று பிரதான நீருற்றுக்களில் இரண்டுவேயே பெரும்பாலும் இஸ்ரவேல் தங்கியின்றது. ஏற்குறைய 40 வீதமான தரைக்கீழ் நீர் கைப்பற்றப்பட்ட பிரதேசங்களிலிருந்தே வருகின்றது. இத்தகைய முக்கிய வளத்தினைப் பாதுகாப்பதற்கு இஸ்ரவேல் அரசு மேற்குக் கரையின் நீப்பெயன்பாட்டில் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளது. வருடாந்தம் விடைக்கக் கூடிய 650 மி. மீட்டரிக் மீற்றர் நீரில் அரேபியர்கள் 125 மி. மீட்டரிக் மீற்றர் மாத்திரமே பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். அதுமாத்திரமன்றி அப்பிரதேசத்தில் விணறுகளைத் துணையிடவும் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டுள்ளது. தலா ஒருவருக்கான நீப்பெயன்பாட்டு அடிப்படையில் பார்க்கின் யூதக் குடியிருப்பாளர்கள் அராபியர்களிலும் பார்க்க ஏற்குறைய நான்கு மடங்கு அதிகமாக நூக்குவதைக் காணலாம். இஸ்ரவேவின் நீர் கம்பனி தமது குடியிருப்பாளர்களுக்கு 30க்கு மேற்பட்ட விணறுகளைத் துணையிட்டாலும் அராபியர்கள் விவசாய நோக்கங்களுக்காகப்

புதிய விண்றுகளைத் துண்டிடுவது அனுமதிக்கப்படவில்லை. அராபியர்களின் விண்றுகளுக்கு அருகில் ஜமூமாகத் தோண்டப்பட்ட இஸ்ரவேவியர்களது விண்றுகளினால் உவர்ந்திப்பிரச்சினை ஏற்பட்டு அராபியர்களது விவசாயம் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இஸ்ரவேவின் நீக் கொள்கையானது இஸ்ரவேவியக் குடியிருப்பாளர்களுக்கு விவசாய நிலங்களை வழங்கும் அதேவேளை பலஸ்தீனியரின் விவசாயத்தில் கட்டுப்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் தன்மையுடையதாகவும் விளங்குவதினால் பெரும்பாலான மேற்கூக்கரை அராபியர்கள் தமது விவசாயச் செய்கையைக் கைவிட்டு விட்டனர். இவர்கள் வேலையற்றவர்களாகவும், நாளாந்தந் தொழிலாளர்களாகவும் இஸ்ரவேவில் காணப்படுவின்றனர்.

மத்திய சிழக்கின் முழுப்பகுதியுமே அதிகரித்துவரும் நீர்ப்பற்றாக்குறையில் பிரச்சினையினால் பாதிக்கப்படவாம் என்பதுடன் அப்பிரதேசத்தின் ஸ்திரத்தன்மைக்கும் சவாலாக அமையக் கூடும். 1967 இல் இடம் பெற்ற அரபு-இஸ்ரவேவ் யுத்ததுக்குமுன் நிகழ்ந்த பதட்ட நிலைக்கு நீர் வாய்ப்புக்கான கிரிசனையே காரணமாக இருந்தது. யுத்தத்தின் விளைவாக ஜோட்டான் வடிநிலத்தில் உள்ள நீர் வளத்தின் பெரும்பாலானவை இஸ்ரவேவின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது. கடற்கால மத்திய மிக்குச் சமாதானப் பிரச்சினையிலும் நீர் உரிமைக்கான பல்தரப்பட்ட கூட்டங்கள் இடம் பெற்றுமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எதிர்காலத்தில் நீர் தொடர்பான யுத்தம் சாத்தியமானது எனினும் அது எவ்வளவு தூரம் இஸ்ரவேல் இராணுவ பலத்தக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைக் கூறுமுடியாது. ஜோட்டான் நீர் வடிநிலத்தில் உள்ள சமூகச்களினடையே வரலாற்று ரீதியாக இருந்துவரும் இன்துவு மற்றும் அரசியல் பூசல்களுடன் நீர்ப்பற்றாக்குறையும் பதட்டத்தையும், அமையின்மையையும் விவரிடையைச் செய்வதற்குக் காரணமாக அமையக்கூடும். மீத அண்மைக் காலங்களில் நீர் தொடர்பான சிக்கல்களினால் உள்ளாட்டுக் குழப்பங்கள், ஜூட்சிமுறை மாற்றங்கள், அரசியல் ரீதியான நீரிரவாதமும், ஸ்திரமின்மையும் ஏற்படவாம் என அமெரிக்க காங்சிரஸ் ஆவணங்களை அவதானித்த பெண்சில்வெனிய பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த தோமஸ் நாவ் என்பவர் குறிப்பிடுகிறார்.

புதுப்பிக்கக்கூடிய வளங்களின் பற்றாக்குறையானது முரண்பாடு களைத் தோற்றுவிக்கூடியதுடன் இறுதிக்குறுக்கள் எதிர்காலத்தில் எண்ணிக்கையில் அதிகிக்கும் கூடும். சில ஆய்வாளர்களின் கருத்துப்படி பற்றாக்குறையானது மிக முக்கியமானதல்ல, எனினும் அதன் உள்ளடக்கத்தை நோக்கின் அதனால் மக்கள் பாதிக்கப்படும் நிலையும் உள்ளது. குழல் பிரச்சினைகளினால் ஏற்படக் கூடிய பாதிப்புக்களை அகற்றும் விதத்தில் அரசியல், பொருளாதார முறையையின் மூலம் தூண்டுதல்கள் அளிக்கப்படுவதன் மூலமே இவற்றால் ஏற்படும் மனித துயரங்களைத் தவிர்க்க முடியும். தொழில்நுட்பத்தில் மதிநுட்பத்திறன் (Technical ingenuity) அபிவிருத்தி நோக்கில் மிக அவசியமானது. குழல் சீர்ப்பினை ஈடுசெய்யும் வகையில் புதிய விவசாய, காடாக்கத் தொழில் நுட்பங்கள் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். மக்களைச் சீர்ப்பின் துக்கத்திலிருந்து பாதுகாப்பதற்கு நிறுவனர்தியான அமைப்பினை ஒருவாக்கக் கூடிய சமூக மதிநுட்பத்திறன் அவசியமானது, இதுவரை முன்வைக்கப்பட்ட சான்றுகளில் இருந்து புதுப்பிக்கக்

கூடிய வளங்களின் பற்றாக்குறைக்கும், வன்முறைக்குமிடையே முக்கிய காரணகாரியத் தொடர்புகள் இருப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது. இத்தகைய அமைதியின்னையைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கங்கள் அத்தகைய பற்றாக்குறையை குறைப்பதற்கான முக்கிய அழுத்தங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். வளர்முக நாடுகளும், வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளைக் கூட்டமாக மேற்கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலம் தமது சமூகங்களிடையே ஒப்புரவான செல்வாப் பகிளினை ஏற்படுத்த முடியும். அத்துடன் பேண்டது அபிவிருத்தியையும் அளிக்கமுடியும்.

நன்றி : Scientific American, February 1993.

இலங்கையில் கிராமிய வறுமை.....

உள்ளனர். வறிய பிரிவினாளின் கல்வித் தகுதிகளை நேராக்கும் போது ஏற்குறைய 25 வீதத்தினர் இடைநிலையையும் அதற்கு மேலும் கொண்டுள்ளனர். இப்பிரிவினாருக்குப் பயிற்சிகளையும் சுயவேலை வாய்ப்புக்கான தொழில் நுட்பங்களையும் அறிமுகப் படுத்துவது அவசியமானும்.

குடியிருப்பாளர்களில் 20 சதவீதமான வறியவர்களில் பெண்களே பிரதான வருமானம் உழைப்பவர்களாக உள்ளனர். வறுமை ஒழிப்பு உபாயங்களானது அமைப்பு ரீதியான மாற்றத்தினைத் துரிதப்படுத்தும் உபாயங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். கிராமப் பகுதியின் வேலையின்மையையும் அதனுடன் இவைந்த வறுமையையும் உபாயங்களினுடாக கிராமியப் பகுதிக்கிடையில் மட்டும் அகற்றிவிடமுடியாது. கிராமக் கைதுதொழிலாக்கமும், விவசாயமாற்ற துறைகளின் அபிவிருத்தியும் இதற்கு உதவக் கூடும். நகரக் கைத் தொழிலாக்கத் திட்டங்கள் கிராமத் தொழிலாளர் மிகையை உள்ளிடுப்பதற்கான தகுதியைக் கொண்டிருந்தாலும் கிராமிய வறுமை ஒழிப்பின் வெற்றிக்குப் பிரதான முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

அபிவிருத்தி ஆய்வாளர்களினாலும், திட்டமிடலாளர்களினாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட 1990 களுக்கான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பற்றிய ஏறியங்களின்படி பொருளாதாரமானது 7.0 சதவீத வளர்ச்சியைக் கொண்டிருக்கும் எனக் கூறப்படுகின்றது. இந்துற்றாண்டு இறுதியில் குறைந்தவருமான மட்டத்துக்குக் கீழ் உள்ளவர்களை இவ்வளர்ச்சி வீதமானது வறுமைக் கோட்டுக்கு மேல் உயர்த்திவிடும். ஜனசவியத் திட்டம் வெற்றிக்கரமாக அழுல நடத்தப்படுமானால் அது வருமானப் பங்கீட்டில் ஏற்படும் சீர்றற நிலையைத் தடுக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டதாக இருக்கக் கூடும். அத்துடன் கிராமிய வறுமையில் வாடும் மக்களின் வருமானப் பங்கீட்டையை விருத்தி செய்யக்கூடியதாக இருக்கும்.

முன்னைய சோவியத் யூனியனின் சுதந்திர முஸ்லீம் குடியரசுகளின் எதிர்காலம்

பேட்ரம் பஸ்தியாம்பிள்ளை

முன்னைய சோவியத்யூனின் அண்ணமைக்கால நிகழ்வுகளைக் கூரித்து அவதானிக்கும் எவரும் சுமார் பத்தாண்டுகளுக்குமின்னரே ஒரு பிரெஞ்சு அரசியல் லிங்கானி சோவியத் யூனியனின் "உடைவு" குறித்து எதிர்வு கூறியுள்ளார் என்பதை அறிந்தால் வியப்பட்டுவர். "ஹி ஏகாதிபத்தியத்தின் வீற்ச்சி" என்னும் தமது நூலில் "ஹெலென் கராரே டி என்கோசே" (Helene Cartere d'Encausse) என்பவர் பின்வருமாறு வாழ்கிறீர்நார். "சோவியத் மக்கள் என்பது இல்லாத ஒன்று, சோவியத் குடியரசுகளுக்குள் சுமார் நூறு வேறுபட்ட தேசிய கலாசார இனத்துவக் குழுக்கள் உள்ளன. அவர்கள் சுமார் நூறு மொழிகளைப் பேசுகின்றனர். அத்துடன் அவர்கள் வரலாறு, சமயம் மற்றும் இனத்துவப் பண்புகளாலும், மரபுவிளமைகள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றினாலும் பிரிந்து நிற்கின்றனர். இப்பல்லின மக்கள் தமக்குள்ளும் சோவியத்யூனியன் மீதும் கொண்டுள்ள விசுவாசமானது நிச்சயமற்றது, ஒரு நெருக்கடியான நேரத்தில் உடைந்து சிதறிலிடக்கூடியது". அவரது இந்தக் கூற்று இன்று நிதர்சனமாகியுள்ளது.

1917 ஆம் ஆண்டு பதவிக்கு வந்த கம்யூனிஸ்டுக்கள் நாட்டின் சகல குழுவினரிக்கும் சமத்துவத்தை உறுதி கூறினார். ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் ஒரு புதுவிதமான ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றி நடைமுறைப்படுத்தினார். சோவியத்யூனியனின் சனத்தொகையின் அனரப்பகுதிக்கு மேல் கொண்டிருந்த ரவியிக் குடியரசானது ஏனைய குடியரசுகளின் மீது மேலாண்மை செலுத்தத் தொடங்கியது. அவர்களது வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் கலாசார ரவியமயப்படுத்தலை (Cultural Russification) மேற்கொண்டது. ஆனால் சனத்தொகையின் மற்ற அனரப்பகுதியினர் ரவியமயப்படுத்தவில் எவ்வளித் ஆவாமும் காட்டவில்லை.

இதனைக் கவனத்திற் கொண்ட ஸ்டாவின், இவர்களைத் தண்டி க்கத் தருணம் பார்த்திருந்தார். இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின்போது படையெடுத்து வந்த ஜேராணியர் மீது இப் பல்லவைப்புறக் குடியரசுகள் கூடிய அனுதாபம் கூட்டின. அதனைச் சாட்டாக வைத்து இத் "துரோக்" குடியரசுகளின் குடிமக்கள் பல்வர மத்திய ஆசியாவுக்கு ஸ்டாவின் நாடு கடத்தினார். அத்துடன் சோவியத் யூனியனை வழி நடத்திச் செல்லும் உரிமையை ரவியிக் குடியரசு பெற்றுவிட்டதாகவும் பிரகடனம் செய்தார். ஆனால் இரண்டாவது உலகயுத்தத்தின் போதும் அதற்குப் பின்னரும் நடந்த நிகழ்வுகள் ஏனைய

குடியரசுகள் ரவியாவின் முதல்மையே அவ்வது தலைமைத்துவத்தையோ (Leadership) ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பவில்லை என்பதையே கூட்டி நிற்கின்றன. இவ்வளவிலும் இன்றும் நிலைத்துவத்தை இச்சுதந்திரக் குடியரசுகள் ரவியதலைமைத்துவத்தை பொறுத்துக் கொள்ளத் தயாரில்லை. ஜேராணியர்களோடு கூட்டுசேர்ந்தார்கள் என்ற சந்தேகத்தின் அடிப்படையில் ஸ்டாவின் கொண்டிருந்த விரோதத்தின் விளைவாக நிற்மியாவிருந்து இரண்டு இலட்சம் தூத்தாரியர்கள் (Tatars) மத்திய ஆசியாவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டார்கள். 1953 இல் ஸ்டாவினுடைய மரணத்தின் பின்னர் இம் மக்கள் தமது குடியியல் உரிமைகளை மீட்கிறும், தமது துயகத்துக்குத் திருப்பவரும் வேண்டி மொஸ்கேவிடம் கோரிக்கை விடுகிறனர். இக் கோரிக்கை அரசாங்கத்தினால் நீண்ட காலமாக நிராகரிக்கப்பட்டது. இறுதியில் 1967 இல் அரசாங்கமானது தூத்தாரியரின் சட்டபூர்வமான வாழும் உரிமையை வேண்டா வெறுப்பாக அங்கீகித்தது. ஆனால் நிற்மியாவுக்கு அவர்களைத் திருப்பி அனுப்புவதை மறுத்தே வந்தது.

அது முதல் இது தொடர்பான ஆரிப்பாட்டங்கள், ஈரவுவங்கள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. ரவியாவுக்கு எதிரான அதிகுப்தியை வொளிக்காட்ட இத் தாத்தாரியரின் விடயம் ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்தது. ஒரு சிறு அளவிலான எதிர்ப்பு பறந்த சோவியத் அளவிலான முக்கியத்துவத்தைப் பெறத் தொடங்கியது. தூத்தாரியர்கள் முஸ்லிம்களாவர். எனினும் முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்காகக் குரல்துரும் குழுக்களிடையே அவர்கள் பெரிதான ஆதரவினைப் பெற்றிருக்கவில்லை. எனினும் இது, அவர்கள் சமய அடிப்படையில் மாத்திரம் ஒன்று சேர்ந்துவிட மாட்டார்கள் என்பதற்குச் சான்றாகும்.

தனது இல்லாமிய மாநிலங்களில் நிலவக் கூடிய அதிருப்தி குறித்து கிரெம்ஸின் மிகவும் அவதானம் செலுத்தியது. அவர்களுடைய சனத்தொகை வெகுவாக அதிகரித்து வந்தது. இல்லாம் ஒரு மதம் மாத்திரம் அல்ல, ஒரு வார்க்கை முறையும் கூட. இல்லாமியக் கூட்டுணர்வு மிக வலுவள்ளது. அது சோவியத் கூட்டுணர்வு மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் கூட்டுறவுக்கு எதிராகவே செய்தபட்டு வந்துள்ளது. எனவே சோவியத் தலைவர்கள் இல்லாமிய மக்கள் தொடர்பாக இரட்டைப் போக்குகளைக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு புறத்தில் சகல மதங்களையும் ஒடுக்க முனைந்தார். மறுபுறத்தில் இல்லாமிய நாடுகளுடன் குறிப்பாக மத்திய நிமுக்கு நாடுகளுடன் நெருக்கமான அரசியல் உறவினைக் கொண்டிருந்தனர். எனவே சோவியத்தலைவர்கள் சோவியத் முஸ்லிம்களை இறுக்கமாகக் கட்டுப்படுத்திய அதேவெள்ளையில் அவர்களுக்குப் பெயரளவிலான சமய சுதந்திரங்களையும் வழங்கினார். இவ்வனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இல்லாமிய மக்களும் குடியரசுகளும் தமது எதிர்காலத்தைக் கட்டியெழுப்ப முயற்சிக்கிறார்கள்.

பேராசிரியர் பேட்ரம் பஸ்தியாம்பிள்ளை
வரலாற்று அரசுறிவியல்துறை
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

1970 க்கின் இறுதியில் சுமார் 40 மில்லியன் மூஸ்லீம்கள் இஸ்லாமிய மத்தைப் பின்பற்றியிருந்ததுடன் இஸ்லாமிய வாழ்வில், சமூகச் சடங்குகளில் பங்கேற்றும் தீவிர மத நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருந்தனர். இவர்களில் சில மூஸ்லீம்கள் சோவியத் யூனியனின் கடுமையான ஷட்டுப்பாடு இருந்த காலத்திலும் கூட இஸ்லாமிய இரகசிய சம்கூக்களின் அங்கத்துவர்களாக இருந்தனர். மேலும் பல மூஸ்லீம்கள் முத்தோர் கவுன்சில்களை (Councils of Elders) விகவாசமாகப் பின்பற்றினர். இக்குன்சில்களின் கருத்துக்கள் மொஸ்கோவின் கருத்துக்களுக்கு முரண்பட்டன.

அயல்நாடான சராணின் இஸ்லாமிய அரசாங்கமும், மத்திய ஆசிய இஸ்லாமியக் குடியரசுகளுக்குக் குறிப்பாக கஸ்கஸ்தான், தூர்க்கிணிஸ்தான், உஸ்஬ெக்கிஸ்தான், தாஜிக்ஸ்தான், கிர்கிஷா ஆசியவற்றுக்கு அது வழங்கக் கூடிய தார்மீக ஆதரவீம் இன்றைய குழுநிலையில் மிகக்கியமானதென்றாகும். ஏனெனில் “இஸ்லாம் என்பது ஓர் அரசியல், சமூக, சமய சிந்தனா வாதமாகும்” என்ற கருத்தை சராண் இக் குடியரசுகளுக்கு வழியிருத்திக் கொண்டிருக்கும். அஜர்பெதானும் ஒரு மூஸ்லீம் நாடான போதும் அது தாரத்தே காக்கவஸ் பகுதியில் உள்ளது.

7 மில்லின் சனத்தொலைக்கையைக் கொண்ட மூஸ்லீம் குடியரசான அஜர் பொஜான் எண்ணெய் வளம் கொண்டது. பருத்தியையும் மீன்வளத்தையும் கொண்டது. 3.5 மி சனத்தொலையைக் கொண்ட தூர்க்கிணிஸ்தானின் பெரும்பான்மையினர் மூஸ்லீம்களாவர். நிலப் பகுதியின் பெரும் பகுதி பாலவைனாகு உள்ளது. பயிரிச் செய்கை நிர்ப்பாசனத்தில் தங்கியுள்ளது. அதிகளாவில் பருத்தியும், வாய்வும் உள்ளது. உஸ்஬ெக்கிஸ்தான் 20 மில்லியன் சனத்தொலையைக் கொண்டிருக்கிறதுடன் பருத்தி, பழவகைகள், வாயு எனபன பிரதான உற்பத்திகளாகும். - தாஜிக்ஸ்தான் 5.1 மி. மக்களைக் கொண்டுள்ளது. பருத்தி பிரதான உற்பத்தியாக இருப்பதுடன் இங்குள்ள பாரிய நிர்க் அணை (Nurck Dam) ஒரு பாரிய அலுமீனியத் தூரிழசாலைக்கு மின்சாரம் வழங்குகின்றது. வரிய குடியரசான கிர்கிஷா அல்லது கிர்கிஸ்தான் 4.3 மில்லியன் மக்களை மட்டுமே கொண்டுள்ளது. இம்மக்கள் முன்பு நாடோடிகளாக வாழ்க்கை நடத்தினர். கஸ்கஸ்தானின் பிரதான உற்பத்தி கோதுமை, நிலக்கி மற்றும் தானிய வகைகளாக இருப்பதுடன் பல அனு ஆயுதபாரிசோதனைகளும் இங்கு நடைபெற்றுள்ளன. மேற்கூறிய விபரங்கள் இக்குடியரசுகளின் பொருளாதார பலவீண்டுதைக் காட்டுகின்றது. இங்கு பரந்தளவிலான கைத்தொழில் மயமாக கல் இடம்பெறவில்லை. தன் வினாறவும் கைகூடவில்லை. இக்குடியரசுகளின் குதந்திரத்தன்மை இவற்றின் பொருளாதார உறவுகளிலும், பொருளாதார கட்டமைப்பிள்ளை தூரிதவளர்ச்சியிலும் தங்கியுள்ளது. இவற்றின் எளிகாலம் தமது குதந்திரத்தையும் தனித்துவத்தையும், கலாசாரப் பண்புகளையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் அதேவேளையில் பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் நல்ல காலத்தை நோக்கி முன்னேறுவதிலும் தங்கியுள்ளது. எனினும் இக்குடியரசுகள் மூஸ்லீம்களின் உவக சனத்தொலைக்கையைக் கட்டியுள்ளதுடன், இப்பிரதேசத்தில் மற்ற மூஸ்லீம் நாடுகளுடன் சேந்து ஒரு கட்டமைப்பாக உருவாகவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வளர்ச்சி பலரின் கூவனத்தையும் சர்த்துள்ளது.

சோவியத்யூனியனின் சிதறவைத் தொடர்ந்து இக் குடியரசுகள் விடுதலை அடைந்தன. அத்துடன் மிகக்கூல் கொரப்பேசுவின்

காலத்தின்போது இக்குடியரசுகள் சனநாயக அரசியலில் ஆலூவும் காட்டத் தொடர்வின். எனவே இக்குடியரசுகளை ஒருதேக்க நிலையில், முன்னேற்றுமென்றென்றால் வைத்திருக்க முடியாது என்பது சொர்ப்பட்டாலும் இத்தேக்க நிலையிலிருந்து ஒருநவீன வைத்தொழில் மயப்படுத்தப்பட்ட சனநாயகக்களாக மாறுவது இக்குடியரசுகளின் முயற்சிகளிலேயே தங்கியுள்ளது என்பதும் உண்மையாகும். பொருளாதார சீரமைப்பாக்களை கம்யூனிஸ வழிமறை தோல்விகள்டால் இக்குடியரசுகள் தமது பொருளாதார சுதந்திரத்திற்கு வேறு புதிய வழிகளை நூட்ச சென்றன.

1991 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் ம் இந்த ஜந்து ஆசியக் குடியரசுகளும் ஒரு பிரதேச பொதுச் சந்தையை அமைக்க இணங்கின எனினும் இக்குடியரசுகள் அனைத்தும் ஒரேவிதமான பொருட்களையே உற்பத்தி செய்வதால் தமக்கிடையே பயிர்ந்து கொள்ளச் சகவிதமான பொருட்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை. எனவே மற்றைய நாடுகளையே அவர்கள் எதிர்பார்க்க வேண்டியுள்ளது. இதில் உண்மை என்னவெனில் அவர்கள் யாரை எதிர்பார்க்க முடியும் என்பதே. இந்த ஜந்து குடியரசுகளும் மத்திய ஆசியப்பகுதிகளில் உள்ள சிறந்த கனிப்பொருள் வளங்களைக் கொண்டுள்ளன. எனவே போரின் யெல்ட்சினும், சுதந்திர நாடுகளின் பொதுநலவாயமும் இக்குடியரசுகளுடன் நல்லுறவுகள் கொண்டிருக்க விரும்புகின்றன. பதிலாக இக்குடியரசுகளும் பரஸ்பர நல்லுறவை வளர்த்துக்கொள்ள விரும்புகின்றன.

அதேநேரத்தில் மையத்திலிருந்து விவகீச் செல்லும் சக்திகள் இன்னும் வலிமையுள்ளனவாகவே காணப்படுகின்றன. உண்மையில் சுதந்திரநாடுகளில் பொதுநலவாயம் என்பது ஒரு வசதியான கருவி என்றுமிரும். இந்நாடுகள் இதைப் பயன்படுத்தி மத்திய அரசாங்கத்தை அழித்துவின்றார் இக்கருவியையே கைவிட்டு விடக்கூடும். எனினும் இப்பொதுநலவாயமானது வெறுமனை ஒரு சுந்தரப்பவாத ஆயுதமல்லவெனின் இதுவே மையத்தை நோக்கி செல்லும் சக்திகளின் எழுச்சியின் முதற்படியாகும். இந்த அடிப்படையில், சோவியத்யூனியன் வீழ்ந்துவிட்டதெனவும், இனி என்றுமே அது தலைதாக்காது என்றும் மேற்கு நாடுகள் ஆனந்த பரவசம் கொண்டால் அது பின்றியானதாகும். இத்தகைய ஒரு அபிப்பிராயம் முன்னைய சோவியத் யூனியனின் மக்களின் பிரச்சினைகளை நிராகரிப்பதோடு தூம் தொடர்ந்தும் வறுஞவைன் கோரப்பிடியில் சிக்கியிருக்குமிடத்து திரும்புவதும் ஒரு யூனியனைப் போல ஒன்றைச் சிருஷ்டப்படில் இம் மக்களுக்குள்ள ஆற்றலையும் குறைத்து மதிப்பிடுகின்றது.

இந்நிலையில் சர்வதேச சருகாம், சோவியத் யூனியன் கலைக்கப்பட்டதன் பின்னர், இக்குடியரசுகள் தொடர்பாகத் தோன்றியுள்ள நிலைமைகளை அவதானிக்க வேண்டும். இன்று இச்சமூகங்கள் சுதந்திரமாயுள்ளன. இவை ஒரு தற்காலிகமான கூட்டமைப்பில் இவைந்துள்ளன. இம்மக்களின் வாழ்வுக்கை கஷ்டமானது. வைத்திய சாலைகளில் மருந்துகளில்லை. பணவிக்கம் கட்டுக்கூட்காமல் உயர்ந்துள்ளது. விலைவாசிகளின் கட்டுப்பாடற்ற தன்மையினால் மக்கள் அவதியுறுகின்றன. முன்னைய சோவியத்யூனியன் முழுதும் இப்பரிதாப நிலை காணப்படுகின்றது. எனவே இக்குடியரசுகளைக் குறிப்பாக முஸ்லீம் குடியரசுகளுக்கு விட அவசரம் அடைந்து வேறு புதிய வழிகளை நூட்ச சென்றன.

மத்திய ஆசிய முஸ்லீம் குடியரசுகளில் ஓர் உறுதியான பொருளாதாரத்துக்குரிய கட்டணமற்புக்கள், ஹாக்சிகள் எதிர்பார்ப்புக்கள் மற்றும் நடத்தைகள் வாணப்படாதது மட்டுமல்ல அவைபற்றிய அறிவுகூட அறலே இல்லை. இக்குழுநிலையினால் இக்குடியரசுகள் ஒருபாரிய பொருளாதார உதவியை ஏதிர்பார்த்து நிற்கின்றன. இத்தகைய உதவிகள் உடனடியாகக் கிடைக்கவிட்டால் இந்த இல்லாமயிக் குடியரசுகளும் மனம் புண்டாக் கூடும். அதனால் ஏற்படும் ஆக்திரத்தில் இந்தக் கேவலமான தோல்வியை அவைகள் முன்னைய யூனியனைப் போன்ற ஒரு கட்டினைப்பாக மாற்றியிருக்கவும் கூடும். இக் கெட்ட சமூன்ததை, சர்வதேச சுறுக்கத்தின் தாராமான பொருளாதார உதவிகளில் நஞ்சியுள்ள சனநாயகத்தால் மட்டுமே தவிர்க்கப்பட்டும். அல்லது ரஷியாவிலும் சனநாய முஸ்லீம் குடியரசுகளிலும் சனநாயகமானது அழிந்து விடும்.

இன்னுமொரு வினாவையாக தெரிவித்து மத்திய ஆசியாவில் ஒருபுதிய செல்வாக்கு வலயம் உருவாத்தலாகும். இக்குடியரசுகளில் உள்ள கமியூனிஸ்டுகளுக்கு இன்று ஆகரவும் நிதியும் மொங்கோ விலிருந்து கிடைப்பதில்லை. அதனால் அவர்கள் தமிழை அதிகாரத்தில் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காகப் புதிய அறிமுகங்களை நாடி நிற்கின்றனர். உஸ்பெக்கிஸ்தானிலும், கூல்கூல்துரையிலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் தமது பெயர்களை மாற்றிக் கொண்டுள்ளன. ஆப்கானிஸ்தானைப் போலவே உஸ்பெக்கிஸ்தானிலும் மக்கள் சனநாயகக் கட்சியாகிவிட்டது. கூல்கூல்துரையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சோலஸ்லிஸ்ட் கட்சியாகிவிட்டது.

இன்று சுகல குடியரசுகளுக்கும் வழித்திரக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது என்ன வழி என்பதுதான் நிச்சயமில்லை. மத்திய ஆசியிக் குடியரசுகள் முரண்டபட்ட தெரிவுகளைத் தம் முன்கொண்டுள்ளன. சராணில் தீவிர இல்லாமய வாதம் தோன்றியுள்ளது. ஆப்கானிஸ்தானின் எதிர்காலம் உள்ளுடு தலைவர்களில் தங்கியுள்ளது. அய்வுநடான துருக்கி ஜ்ரோப்பிய பாணியில் ஒரு நவீன மதச்சாரிப்பற்ற நாடாக மாறுகின்றது. ரஷியாவும் கூட ஒரு மேற்குறைய ஜனநாயகமாக மாறிவருகின்றது. மேலும் தென் கொரியா, சிங்கப்பூர், தாய்வான் ஆசிய மிக்கு நாடுகள் அடைந்த பொருளாதார வெற்றி ஒரு கார்ச்சிகரமான மாதிரியாகி அடைந்த பொருளாதார வெற்றி ஒரு கார்ச்சிகரமான மாதிரியாகி அடைந்துள்ளது.

இக்குடியரசுகள் இன்று தன்னாதிக்கமும் சுதந்திரமும் கொண்டுள்ளன. அதனால் திரும்பவும் ஒரு "பட்டுப்பாதை" (Silk road) குழுநிலை ஏற்பட்டுத் திரும்பவும் மத்திய ஆசியா கலாச்சார, வரித்தக நிலையமாக மாறும் வாய்ப்புகளும் காணப்படுகின்றன. தாஜிக் வரலாற்று விரிவுரையாளராவன் "ரஷ்டம் சக்கா ரோவ்" (Rustum Shukurov) போன்ற சில சோவியத் ஆசியர்கள் ஒரு புதிய மனிதத்துவ இஸ்வாமிய கலாசாரத்தின் தோற்றம் குறித்து எதிர்வு கூறுகின்றனர். கூல்கூல்துரைன் தலைவர் நூர்க்குதான் நூல்பொயென் வித்தியாசமாகச் சிந்திக்கிறார். அவர் எல்லைகளாற்ற சுதந்திரமான சுந்தைப் பொருளாதாரத்தால் இணைக்கப்பட்ட ஓர் உலகத்தைக் கணவு காணப்படுவதன் "நாம் சீக்கிரம் சுந்தைப் பொருளாதாரத்தை அடைந்தால் இந்த எல்லைகளும், சுதந்திரங்களும் அர்த்தமற்றனவை. எல்லைகள் என்பதை காட்டுமிராசாடித் தனத்தின் மிசுச சோக்கங்களோ" என்றும் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் சுக்காரோவ் இவை அடைய முடியாத கணவுகளே எனக் குறிப்பிடுகிறார். எனினும் கடைசி

ஏவாறி தத்தியத்தின் இந்த தென்னால்லை நிலம் இன்று தளம்பறுக்கும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கும் ஆளாமியுள்ளது. இங்கு இல்லாம் ஒரு கலாச்சார மறுமலர்ச்சி மற்றாக, எளிதாக நிலை கொள்ளமுடியும். ஒரு பரந்த துருக்கி என்னும் எண்ணைமும் இன்று பல உஸ்பெக்கி புத்திஜீவிகளிடம் துவிரிவிட்டுள்ளது. இக்குறுத்து இப்பிரதேசத்தின் பெரும்பாலான மக்களை ஒன்றினைக்க முடியும். எனினும் இது சண்னவேயோ, எனிபொருளையோ அவர்களுக்குக் கொண்டுவர முடியாது. மற்றாக இது பாரசீக மொழியில் பேசுகின்ற தாஜிக், மற்றும் ஸ்லாவிய இனத்துவக் குழுக்களை அந்தியமாக்கிவிடக்கூடும்.

மத்திய ஆசியாவிலிருந்து பயத்தின் காரணமாக விலகிக் கெவலும் பயிற்சி பெற்ற ரஷ்ய, சுக்ரேனிய, யூத, ஆர்மீனிய கொரிய தொழிலாளரை சுடுசெய்யத்துமது தொழிலாளரைப் பயிற்றுவிக்க இக்குடியரசுகளுக்கு நீண்டகாலம் ஏடுக்கும். எத்தகைய மற்றந்தகள் ஏற்பட்டபோதும், சாதாரண மக்கள் தூம் காங்கிரிசுத்துக்குப் பவியாகிப் போன்றாக எண்ணுவதால் அவர்கள் இலகுவில் ஆக்திரரூப்படலுக்கு உள்ளாகலாம். அரசியல் சுதந்திரத்தை உடனடியாக அடைந்து விடுவதைப்போல் பொருளாதார சுதந்திரத்தை அடைந்துவிட முடியாது. மத்திய ஆசியிக் குடியரசுகள் இன்று வெளி உலகுடன் வர்த்தகத் தொடர்புகளை வளர்த்து விடுகின்றன. வகுத்தொழில் உள்ளக்கூட்டுமானங்களை விருத்தி செய்ய முதலிட்டாளர்களை ஊக்குவிக்கின்றன. இந்திலையில் இல்லாம்தன்னை ஒரு சந்தைப் பொருளாதாரத்துக்கு மாற்றிக் கொள்ள முடியும். மத்தோ முதல் தொடர்ந்து இல்லாமய வர்த்தகப் பாரம்பரியம் இதற்குச் சாதகமானதே எனினும் உடனடித் தன்னிறைவு என்பது சாததியமில்லை. மூலப்பொருட்களின் உலக வினைத் தளம்பல்களும் புதிய சுந்தைகளை விருத்தி செய்வதை உள்ள தட்டகளும் இதற்குக் காரணங்களாகும். உஸ்பெக்கிஸ்தான் ஆசியவற்றின் தங்க இருப்புக்கள் கூட இதுவரையிறைவை உறுதி செய்ய முடியாது. ஒன்றினைக்கப்பட்டாத தங்க விற்பனை, வினை வீற்கீருக்குக் காரணமாக அமையும் என சோவியத் வர்கியாளர்கள் அறிவுறுத்தியுள்ளனர்.

துரம்மில்தான் பிரச்சினை இக்குடியரசுகள் எதிர்கொண்டுள்ள பொதுவான குழுநிலைகளுக்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாகும். பெருமளவு இயநைக் காயு, உயர்கர பருத்தி ஆயிவற்றை இக்குடியரசு கொண்டிருந்தபோதும் இதுமிகுவும் வறிய குடியரசுகளில் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. சோவியத் அரசாங்கம் துரம்மில்தானின் மூலப் பொருட்களுக்கும் உயிர் வினை கொடுக்கவில்லை என்று பொருளியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். இது வருடாந்தம் 2 மீல்வியன் அமெரிக்க டெவர்களுக்குச் சமமாகும். உணவுமையான உலகவினைகளில் இந்தப் பணத்தை தூரிக்கமில்தான் மீக வெகுலாகச் சம்பாதித்திருக்க முடியும். எனினும் இவர்கள் தமது வாயு விற்பனைக்காக 70 மீல்வியன் அமெரிக்க டெவர்களை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து வற்புறுத்திப் பெற்றனர். இன்று துரம்மில்தான், சராண் ஈடாடாக வண்ணகுடாவங்கு ஒரு வாயுக் குழுய் நிர்மாணிப்பது தொடர்பாக ஒரு நிறுவனத்திடம் பேச்க வார்த்தை நோக்கம். எனினும் வன் நாணயத்தைத் (hard currency) யைத் தரக்கூடிய சுந்தையை முன்னைய சோவியத் யூனியனிலோ அல்லது கீழ்க்கு ஜ்ரோப்பாவிலோ அவர்கள் அடைய முடியாது.

மத்திய ஆசியக் குடியரசுகள், தமது அலுவல்களைத் தாமே கொண்டு நடத்தக் கூடிய உரிமையை அடைந்த பின்னர் ஒரு பொருளாதார ஒன்றியத்தைத் தாமே உருவாக்கியுள்ளன. ஒர் இருப்பு முறையினையுடைய வங்கி ஒன்றியத்தினால் நிதிக் கொள்கை ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளரின் நகவுக்கு எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லை. சங்கக்கட்டுப்பாடுகள் யாவும் நிதிப்பட்டுள்ளன. வாங்ரூணயம், வெளிநாட்டு வரித்தக்க கொள்கைகளை உறுப்பினர்களே ஒழுங்கமைத்துக் கொள்கின்றனர். தேசிய வருமானத்திலிருந்து ஒரு நிலையான வரியை மத்திய நிர்வாகத்துக்குச் செலுத்த வேண்டும். ஆனால் விரிவிஸ்தான் இந்தத் திட்டத்துக்கு அதிருப்தி தெரிவித்துள்ளது. இது முஸ்லிம் குடியரசுகள் வேற்றுமைப்படக் கூடியவை என்பதைக் காட்டுகின்றது. மறுதலையாக, மத்திய ஆசியக் குடியரசுகள் அரசியல்தீயாக மாறுபட்ட வழிகளைக் கொண்டுள்ளன. விரிவிஸ்தான், கச்கல்தான், ஆசியவற்றில் தனநாயகமயப்படுத்தல் துரிதகெதியில் நடைபெற்றது. ஆனால் தங்கிவிஸ்தான் இல்லாததுடன் நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது.

உஸ்பெக்மிஸ்தானில் கொஞ்சம் வித்தியாசமான தன்மை காணப்படுவின்றது. இக்குடியரசின் சனாதிபதியான இல்லாம் கரிமோவ், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பங்கினை குடியரசில் உடனடியாக முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தால் அது பொருளாதாரத்தைக் குள்றுபடியாக்கிவிடும் என்று கூறியுள்ளார். ஒரு கூட்டுரூபாக்குள்ள அரசியல் சூழலில் வரையறுக்கப்பட்ட பொருளாதாரச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுள்ள ஒரு சீன மாதிரியைப் பின்பற்ற வேண்டுமென அவர் விரும்புகிறார். துரிக்மிஸ்தான் அமைதியாக உள்ளது, எனினும் சனாதிபதி சப்பெர்முராட் நியாஸௌா் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சொத்துக்கள் உட்பட சகல சொத்துக்களின் தேசிய மயப்படுத்தவில் மிகவும் ஏச்சரிக்கையாக இருந்தார்.

விரிவிஸ்தானில், கல்விமாணான சனாதிபதி அஸ்கார் அகாபெய், தோல்வியுற்ற சதிமுயற்சியை மிகத்தீவிராமாகக் கண்டித்தார். சனநாயக விரிவிஸ்தான் இயக்கத்தின் ஆதரவாளர்களை ஒன்றுதிரட்டினார். கட்சியின் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்ததோடு பொது நிறுவனங்களில் கட்சியின் பங்கையும் முற்றாகத் தவிர்த்தார். இன்று சனாதிபதி தேர்தவில் இவரை எதிர்க்க அங்கு ஒருவருமில்லை எனினும் விரிவிஸ்தானின் புதிய சனநாயகர் மத்திய ஆசியாவின் ஏனைய குடியரசுகளைப் போலவே பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்றது. இவற்றுள் மிக முக்கியமானது பொருளாதாரமேயாகும். வரவு செலவுத்திடப் பற்றாக்குறை காணப்படுவின்றது. பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகளும் உஸ்பெக்மிஸ்தானிய பழுமைவாதிகளின் பகைமையும் பல பிரச்சினைகளை உருவாக்க கூடும். கல்விமிஸ்தானில் அதன் பொருளாதார இறையமைய நவீப்பயெய் மிக விரைவாகப் பலப்படுத்தினார். முன்னைய சோவியத் யூனியனின் கைத்தொழில்கள் யாவும் கல்விமிஸ்தானுக்குச் சொந்தமாகின. ஏற்றுமதி - இறக்குமதி நடவடிக்கைகள் யாவும் முற்று முழுதாகக் குடியரசினால் நடத்தப்பட்டன. சோவியிக் கட்சி பொரிதாகப் பிரபல்யம் அடையவில்லை எனினும் ஒரு பல்கட்சி முறையை நோக்கிய சார்புநிலை இங்கு காணப்படுகின்றது.

உஸ்பெக்மிஸ்தானில் சனநாயகத்துக்கு எதிராகச் செயற்படும் ஒரு சாரார் உள்ளனர். எதிர்க்கட்சியான சனநாயகக் கட்சி

நெருக்குதல் களுக்கு மத்தியிலேயே செயற்படுகின்றது. ஒருமுறையை, கரிமோவின் தலைவரமீலான இன்னொரு முறையையினால் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது என “பர்விக் (ஐக்கிய) இயக்கத் தலைவர் (Birlik (Unity) Movement) அப்துல் ரகீப் புவடொங் கூறியுள்ளார். பத்தினெක்கள் மீதான கரிமோவின் கட்டுப்பாடு இன்னும் சள்ளது. சதிமுயற்சியின் தோல்வியைத் தொடரித்து ஏற்பட்ட ஆர்ப்பாட்டங்களானது கைதுகள், தண்டனைகள் ஆசியவற்றின் மூலம் உடைக்கப்பட்டன. தேர்தல்களைப் பற்றிப் பேசப்பட்டாலும் இன்னும் பர்விக் இயக்கத்துக்குக் கூட்சி அந்தஸ்து கொடுக்கப்படவில்லை. எடுவாட்ட ஹெரில்ட் நாட்டேசயின் சனநாயக சீர்திருத்தங்களுக்கான இயக்கம் உஸ்பெக்கியார் அல்லாத மக்களை கரிமோவின் எதேசாதிவாரத்துக்கு எதிராகக் கிளர்ந்துதாச் செய்யக் கூடும்.

இஸ்லாமிய சமூகத்தின் பிரிவினைகள் உஸ்பெக்மிஸ்தானின் எதிர்காலத்தில் எதிர்பாராத விளைவுகளை ஏற்படுத்தவாம். KGB மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நீண்டகாலக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து வந்த உத்தியோக்கியை இல்லாமிய அமைப்புக்கள் விரிவிசாத்துக்கு உள்ளாவியுள்ளன. தாஸ்கெங்டி வு அன்னையில் குதந்திரமான மதவிவகார நிலைக்களாமும் முபதி (பாஸ்டி) யும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. உத்தியோக்கியைக் குத்துக்காலத்தைச் செய்யப்பட்ட இல்லாமிய மறுமலர்ச்சிக் கட்சிக்கு மக்கள் ஆதரவு பெருக்கவருகின்றது. மேற்கூறப்பட்ட மாநிலர்தீயான ஆசிய பல விதமான சூழ்நிலைகள் நிலவுவதைக் காட்டுகின்றது. இவைகள் யாவும் இல்லாமியக் குடியரசுகளாக இருந்தபோதும் அவற்றில் ஒருமுகத்தன்மை ஏதும் காணப்படவில்லை. வேற்றுமைகளும், பிரச்சினைகளும் எல்லாக் குடியரசுகளுக்கும் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன. சோவியத் யூனியனின் உடைவைத் தொடர்ந்து இந்துகூன் பொதுவாக நான்கு மூக்களாக உருவாகியுள்ளன. அவையாவன: (1) ஸ்லாவிக் மையம் (2) பாஸ்டி (3) காக்கஸ், (4) மத்திய அல்லது உள்ளக ஆசியர் இவையும் பொதுப் பிரச்சினைகள். பொதுவரலாறு மற்றும் அடையாளங்களைக் கொண்டிருந்த போதும், எதிர்காலத்தில் ஒரு சக்தியுள்ள பிரிவாக (Power grouping) மாறுமா என்பது சந்தேகத்துக்கிடமானதே. மத்திய ஆசியக் குடியரசுகள் காலனித்துவம், இல்லாம், துருக்கிய மொழிகளைப் பொதுவாகக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது உண்மையே. ஆனால் அவை வலிமையான பின்னணியையேயா, பெயரளவிலாயினும் நீண்டகால அரசியல் கலாச்சார ஜக்கியத்தையோ கொண்டிருக்கின்றில்லை. தமது காலனித்துவ பின்னணியில் இந்த மத்திய ஆசியக் குடியரசுகள் குறைவிருத்தியின் விளிம்பில் நிற்கின்றன. 70 ஆண்டுகள் சோவியத்தின் அபிவிருத்தி முயற்சிகள் இவற்றைக் கைதுருக்கிவிடவில்லை. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஒரு நவீன துருக்கிய புத்திரைகள் கூட்டம் மொழி அடிப்படையிலான ஓர் ஜக்கியத்தை உருவாக்க முன்னந்தன. ஆனால் இது ஸ்டாலினிடையை குந்து அங்கூக்கோட்டு கொண்டிருக்கின்றது. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஒரு நவீன துருக்கிய புத்திரைகள் கூட்டம் மொழி அடிப்படையிலான ஓர் ஜக்கியத்தை உருவாக்க முன்னந்தன. ஆனால் இது ஸ்டாலினிடையை குந்து அங்கூக்கோட்டு கொண்டிருக்கின்றது. “எல்லை, மொழி, வரலாறு, பொருளாதாரம் மற்றும் கலாசாரம் ஆசிய கூந்து சரியான இயல்புகள் ஒரு நாட்டின் அமைவுக்குத் தேவையானவை” என ஸ்டாலின் குறிப்பிட்டார்.

இன்று இவை குஸாக், உஸ்பெக், கிர்மிஸ், தூதிக், தூர்க்மன், என்று தும்மை இனக்காட்டிக் கொள்ளும் ஒரு தேசிய எழுச்சியில் கடுப்பட்டுள்ளன. இதுதேசிய எழுச்சியானது ரஷ்யாவுக்கும் ஜரோப்பாவுக்கும் எதிரானது போலவே இக்குடியரசுகளுக்கிடையேயும் எதிரானது. அதேவேளையில் பத்திரைகள்,

நிறங்கள் மற்றும் அபிவிருத்தி மாதிரிகளை வழங்கும் தமது காலனித்துவ எனுமானர்களுக்கு விசுவாசம் காட்டுகின்றனர். இக்குடியரசுகளுக்கும் அதன் தலைவர்களுக்கும் ரவியா என்பது பெருமையுடன் பின்பற்றுவதற்குரிய ஒரு ஏடுத்துக்காட்டு. சார்ந்து நிற்பதற்குரிய ஒரு சக்தி, அதேநேரத்தில் தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டிய ஒரு பயமுறுத்தல். இவ்விரட்டைத்தன்மை மீது முக்கியமானது.

இல்லாம், இக்குடியரசுகளிடையே உறவு ஏற்படுத்தக் கூடிய ஒரு தன்னியக்குமான காரணி என்று பலரால் கருதப்படுகின்றது. ஆனால் உண்ணையில் அது கலாசாரக் காரணி மட்டுமே, ஒரு அதிதேசிய மட்டத்துக்கு (Supranational) அரசியற் காரணியாக அது உயிரவைத்துவமைவை. முன்னைய சோவியத்யூனியனின் ஏனைய மதங்களைப் போலவே இல்லாமும் இன்று வெளிச்சுத்துக்கு வந்துவிட்டது. ஆனால் அதிதேசிய ஏவைவளின் நாடாகப் பின்பட்டு நிற்கின்றது. ஜிரோப்பாளில் கிரிஸ்தவ சமயத்தைப் போலவே இல்லாமும் தேசிய ஏல்லைக்குள் அடங்கிட்டது. அத்துடன் மத்திய ஆசியக் குடியரசுகளுக்குள் மதும் சார்ந்தவை, சாராதவை என்ற அடிப்படையில் ஒரு செங்குத்தான் பின்வும் உண்டு இச்குழுநிலையிலிருந்து ஒரு கூட்டு உருவாவதற்குச் சாத்தியிட பட்டுவை. மத்திய ஆசியக் குடியரசுகளின் தேசியம், சமயம் ஆசியவை ஒரு புறத்தில் இருந்தபோதும் அவைகளால் கூறந்திர நாடுகளின் பொதுநல்வாய ரவியாலிடமிருந்து துணைத்துக்கொள்ள முடியாது. அவைகள் உக்கிரையான், பெலாரஸ் போன்று அபிவிருத்தியடையவின்னல். சோவியத்யூனியனின் சாதகமான நடவடிக்கைகள் மூலமாகவே அவை குறைவிருத்தியில் விழுந்துவிடக் கூடும். அந்துணர் அவை இன்று தமது ஏற்றுமதியகளை உச்சப்படுத்தி முடிவுடை, சேவைகளைப் பராமரிக்கச் செய்யும் அவசரமுயர்ச்சிகளின் பேராகக் காலனித்துவ யுகத்தின் மோசமான அம்சங்களான பருத்தியின் தனியற்பத்தி, அதிகளவிலான நீர்ப்பாசனம் ஆசியவற்றுக்கு அதீத முக்கியத்துவம் அளிக்கத் தரண்டப்படவாம். தமது, ஆனானியைப் பயிற்றுவிக்க மிகக் குறைந்த வளர்களையே அவை ஒதுக்க முடியும். ஆனால் ரவிய, உக்கரெனிய தொழிலாளருக்கு அதிக வேதனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கும்.

எவ்வோ அவைகள் அடைந்த கந்திரம், முன்னைப்படி அதிகமாக ரவியாளில் துக்கியிருக்கவேண்டிய நிலையையே உருவாக்கும். மத்திய ஆசியாளில் மதும் சார்ந்த ஒரு முகத்தன்மை உடனடியாகச் சாத்தியமில்லை என்றே தென்படுகின்றது.

அதேவேளை, சலுதி அபேபியாவும் ஏனைய வளர்க்குடா அரபுநாடுகளும் சோவியத்துக்கான தமது உதவிகளின் பெரும்பகுதியை மத்திய ஆசியாளின் இல்லாமியக் குடியரசுகளுக்கு அனுப்பிகின்றன. அடிப்படைவாதம் வளருவதைத் தடுப்பதே இதன் நோக்கம். “மேற்கு நாடுகளால் உதாசீனப்படுத்தப்பட்ட மத்திய ஆசியாளின் ஆறு இல்லாமிய குடியரசுகளைப் பற்றியே நாம் அதிக கவனம் செலுத்துவோம்.” என சலுதி அதிகாரி ஒருவர் குறிப்பிட்டார். அது மத்திய ஆசியாளில் மேலாதிக்கம் பெறுவதற்காக துருக்கி, சாரான் ஆசிய நாடுகளுக்கிடையே உருவாகிவரும் கோட்டியின் ஏற்றவிளைவாக இருக்கலாம். சலுதியும் சரானும் அபிலிருத்திரில் செல்வாக்கு செலுத்த முயற்சிகளின்றன. மேற்குலகுக்குச் சார்பான குடியரசுக்கூட்டு அரசாங்கங்கள் துருக்கி வேண்டியதையே ஒரு முன்மாதிரியாகக் கொள்ள விரும்புகின்றன. துருக்கி தனது பொதுநல்வாயத்தின்

மக்களுடன் மதச்சாரப்பற்ற நாடாக இருப்பதோடு சனநாயகம், சந்தைப் பொருளாதாரம் ஆகியவற்றையும் வெற்றிகரமாகவும் பின்பற்றுகின்றது. ஆனால் மக்கள் மதத்திலில் இல்லாமிய சட்டங்களைக் கொண்ட சரானுக்கே ஒரு உணர்வுபூரிவாண சாப்பி காணப்படுகின்றது. எனினும் நாடுபோதைய நிலையில் தலைமைத்துவமே அதிக செல்வாக்குக் கொண்டுள்ளது.

பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள், அதிருப்தி காரணமாக சராணிய மாறிரி செல்வாக்குப் பெற்றுவிடுமோ என்று அஞ்சம் சில இல்லாமிய நாடுகள், இந்திலையை உதவிகள் மூலம் மாற்றியமைக்க முன்னகின்றன. சலுதி அபேபியா இக்குடியரசுகளைப் பல ஆண்டுகள் கம்பியினைத்தால் துண்டி கூடப்பட்டு தனித்துவிட்ட தனது குடும்பத்தின் ஒரு பகுதியாக எண்ணாகின்றது. இங்கு இல்லாம் வளரவேண்டுமென அவாரவுக்கு - சலுதி, “சரான் மாதிரியிலான ஒர் இல்லாமிய அடிப்படைவாதம்” மான்றிவிட்டுக்கொடுத்து என்றாலும் எச்சரிக்கையாக இருக்கின்றது. அஜரிப்பெஜானில் வியாழுஸ்லீம் பிரிவினர் மேலாதிக்கம் கொண்டுள்ளனர். ஏனைய குடியரசுகளில் சலுதி அபேபியா போன்று “தனி முஸ்லிம் பிரிவினர் செல்வாக்குச் செலுத்துவின்றனர். மொழித்தொய்க் கெருப்பாயான குடியரசுகள் துருக்கி மொழியுடன் தொடரிப்படையான ஆணால் தழிக்கீல்புதானில் சராணிய மொழியான பாரசீக மொழிப்பிரிவு ஒன்று வருக்கிலுள்ளது.

மேலும் தஜிக்கில்தான், சக்காஸ்தான், தூர்க்கிமனிஸ்தான் மற்றும் சிர்கில்தான் ஆசிய குடியரசுகளின் தலைமைத்துவம் தமிழ்நடைய இல்லாம் தெட்டாபாகத் தெவிவாக ஈட்ஸனனர். தமது அயல்நடான ஆப்கானிஸ்தானில் கூட முஸ்லீம் அடிப்படைவாத சுட்சி அமைவதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. ஆப்கானிஸ்தானில் அத்தகைய சுட்சி ஒன்றை அமைக்க பாகிஸ்தான் முற்படுமானால் தூம் பகுக கொள்ள நேரிடும் என அவர்கள் பாகிஸ்தானை அன்னையில் எச்சரித்துள்ளனர். அனுாஷுதம் கொண்டுள்ள பாகிஸ்தான் மத்திய ஆசியாவில் அனு ஆயுதம் தரித்துள்ள முஸ்லீம் அடிப்படைவாத கூட்டின் பகுதியாக மாற்றிவிடும் அபாயம் குறித்து அமெரிக்காவின் அச்சத்தை சென்ற வெளியிருந்துகீட்டியைச் சேர்ந்த சென்ட்டர் “லாரி பிரஸ்லர்” வெளிப் படுத்தியுள்ளார். இன்று முடமாகிவிட்ட சோவியத்யூனியனின் ஜந்து முஸ்லீம் குடியரசுகள், சாரான், துருக்கி, பாகிஸ்தான் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் ஆசிய நாடுகளே ஒரு புதிய கூட்டாக இணையக் கூடியவை. இத்தகைய கூட்டனி உடனடியாகச் சாத்தியமற்றதும், இது தொடர்பான அச்சம் அர்த்தமற்றதானாகும். எனினும் அனு ஆயுதப் பிரயோகத்தின் சாத்தியப்பாட்டி என இக் குடியரசுகள் கொண்டிருப்பதே இங்கு கவனத்தை ஈர்க்கின்றது. ஜக்கிய அமெரிக்காவும் ஏனைய மேற்கு நாடுகளும் மற்ற எவ்வரையும் விடத் தாமே அனுாஷுதமுக்கைள்கொண்டிருக்க வேண்டுமெனவும் அதுவே தமது பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் என்றும் நாட்புகின்றன. எவ்வாறெனிலும் இன்று இக்குடியரசுகள் ஜரோப்பாயின் பிரதான பாதுகாப்பு அமையத்தில் சேர்ந்துள்ளன. இதனால் இனி பாதுகாப்பு விடயங்களில் இக்குடியரசுகள் ஜரோப்பிய - அத்திலாந்திக் சருகத்தில் இணைந்துவிடும்.

இருந்தபோதும் ஜக்கிய அமெரிக்க சென்ட்டன் அச்சத்துக்குக் காரணமில்லை. உதாரணமாக, அனுப்பெஜானும் இன்னும் இரு குடியரசுகளும் முன்னைய சோவியத் குடியரசுகள் 1991 ஆம் ஆண்டு மார்க்கி 28 ஆம் திகழி உருவாகிய இராணுவக் கூட்டில் இணைய மறுத்தன. அதன் காரணமாகப் பொதுநல்வாயத்தின்

முறைப்பினர்களிடமிட ஒரு பாரிய பிள்ளை ஏற்படுத்தின. அதுபொதுவான் பொதுநலவாயக் கூட்டு இராஜாவத்தை நிராகரித்து தனது சொந்த இராஜாவத்தை அமைக்க விரும்பியது. மேலும் முஸ்லிம் குடியரசான கஸ்ஸிதான் அணுவாயுதங்களைக் கொண்டிருப்பது இந்நாடுகளின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. குறிப்பாக முஸ்லிம் குடியரசுகள் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு நிறுவனத்தில் (ECO) உறுப்பினரை பெறுவதை ஆதாரிக்கும் சரான், பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகள் இவ்விடயத்தில் ஆர்வம் கூட்டுகின்றன. ஆனால் தூருக்கி இந்நாடுகளின் சுகல நடவடிக்கைகளையும் ஆதாரிக்கும் என்று கூறிவிடமுடியாது. இது இந்நாடுகள் ஓர் அரசியல் கூட்டடை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்குத் தடையாக உள்ளது.

அதே வேலையில் 1991 மார்க்கு 27 இல் சரான் தூர்க்கமஸ்தானில் தனது தூதரகத்தைத் திறந்து அந்நாட்டுடனான இருவழி உறவுகளை வலியுறுத்தியுள்ளது. அரசியல், பொருளாதார, கலாசாரத்துறைகளில் அஸாபாட்டத்துடன் (தூர்க்கமஸ்தானின் தலைநகரம்) உறவுகளை வணர்த்துக் கொள்ளத் தெரியான விருப்பம் தெரிவித்துள்ளது. எனினும் இவ்விடயத்தில் சரானின் பங்கு குறிப்பிடக் கூடியது. ஈந்த ஏற்பாடு ஆண்டுகளாக ஆன்மீகத்திலிருந்து ஒதுக்கி வைக்குப்பட்டிருந்த நாடுகளுக்குத் தான் ஒரு முன்மாதிரியாக இருப்பதில் சரான் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. புரட்சிகர இஸ்லாத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கு உரிமை கோரும் சரான் தன்னிடமே முக்கிய பொறுப்பு உள்ளதாகக் கருதுகின்றது. 1991 மார்க்கு 22 இல் அயதுல்லா சயித் அவி காமெய்னி, “இன்றையின் இருப்பை மறுத்தும். ஆனாலிக்குத்தில் நம்பிக்கையின்மையுமே சோலியத்தினியன் உடனடந்து நெறுங்கி யமூரிக்கான காரணங்கள் எனக் கூறினார். இக்குறிப்புகள் சந்தேகத்தை அல்லது அச்சத்தைத் தூண்டுகின்றன. 1991 மார்க்கு 23 இல் சரான் இக்குடியரசுகளை அங்கீகித்திருப்பதாகவும், தனது உறவுகளைத் தூதரகத் தரத்துக்கு உயர்த்தியுள்ள தாகவும் அரசாங்கம் பேச்சாளரான “ஹசன் ஹபிபி” குறிப்பிட்டார்.

பொதுவாக ரவுயாலியும் சரானுடனான பொருளாதார, அரசியல், வர்த்தக இராஜதந்திர உறவுகளை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்குக் காணப்படுகின்றது. 1991 மார்க்கு 24 இல் முன்னைய ரவுய பெட்ரேஷனின் உப தலைவரான அலெக்சாண்டர் சட்ட்ஸ்கோய் ஆப் கானிஸ்தான் உட்பட பரஸ்பரம் கரிசனையுடைய பலவிடயங்கள் பற்றிக் கலந்துறர்யாட்டனார். இச்சந்தரிப்பத்தில் இஸ்லாமிய நாடுகளுடன் தனது உறவையும் ஒத்துழைப்பையும் வாடுப்படுத்திக் கொண்டிரும் தனது ஆசையை ரவுயா வெளிப்படுத்தியது. ஆனால் ரட்ஸ்வி முன்னைய ரவுய சமீகேள எத்தில் முஸ்லிம்களும் ஏனைய இனக்களும் சமாதானமாக வாழமுடியும் எனவும் தெரிவாகக் கூறினார். எவ்வளக்களில் முஸ்லிம் நாடுகளைக் கொண்டுள்ள ரவுயாவின் இந்தக் கூற்று ஒரு விவேகமுள்ள நடவடிக்கைபோல் தெரிப்பட்டது. எனினும் சரானுக்கும், முஸ்லிம் குடியரசுகளுக்கும் உள்ள உறவு புதியதல்ல. இன்று இக் குடியரசுகள் சுதந்திரமடைந்து விட்டதால் இவ்வறை இனினும் இறுக்கமடையவும் நெருக்கமடையவும் கூடும். இவ்வறைகளின் எதிர்கால அபிவிருத்தி அவதானத்துக்குரியது.

இம் முஸ்லிம் குடியரசுகள் அரசியலித்தியாக எதுகையை மாதிரியைப் பின்பற்ற தெரிவி செய்யினும் தமது பொருளாதாரத்தின் உடனடிப் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் துமது சனத்தொகை பல்வினங்களைக் கலப்பைக் கொண்டது

எனினும் தலைர்க்க முடியாத உள்ளமைக்கும் அவர்கள் முகம் கொடுக்க வேண்டும். இக் குடியரசுகளில் ரவுயர்களது வீதம் பின்வருமாறு; உஸ்டெக்கிஸ்தான் 12.5%, கச்கிஸ்தான் 43%, அஜர்பைஜான் 10%, தத்திக்சிஸ்தான் 12%, மிர்கிஸ்தான் 30%, தூர்க்கமஸ்தான் 15%, எதிர்காலத்தில் ஒரி அரசியல் மாதிரியைத் தெரிவி செய்யத்தில் இக் குடியரசுகள் தமது ரவுயர்களின் எண்ணிக்கையையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மத்திய ஆசியக் குடியரசுகள் ரவுய சிறிஸ்தவர்கள் விடயத்தில் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். கார்க்களைப் பகுதியில் இன்று அஜர்பைஜானின் முஸ்லிம்கள் ஆரிமீஸ் சிறிஸ்தவர்களை நடத்தும் விதம் மற்றவர்களைக் கிளிகொள்ளச் செய்துள்ளது. ஆனால் இஸ்லாம் மற்றவர்களையும் ஏற்றுக் கொண்ட வரலாறு உண்டு. ஓர் அரசியல் உறுதியுடன் இனினும் அதனைச் செய்ய முடியும். பொதுநலவாயத்தில் சுதந்திர உறுப்பினர்கள் என்ற அடிப்படையில் எதிர்காலத்தில் தமக்கு உதவக் கூடியரசுகளின் விருட்டுகளையும் இக் குடியரசுகள் கணக் கிடைக்க வேண்டி யுள்ளது. ஆகவே எதிர்காலத்தில் தமது அரசியல், பொருளாதாரப் பாதையை இக் குடியரசுகள் நிர்ணயிப்பதற்குப் பலவேறு தெரிவுகள் இருந்தபோதும், அவைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தி போகும் இத்தகைய தடைகளை நிராகரித்துவிட முடியாது. அவர்களது பாதை நீண்டு கிடக்கின்றது.

புதிய குடியரசுகள் இப் பொழுதுதான் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளத் தொடர்கியுள்ளன. குடியரசுகளுக்கிடையில்லான தொடர்புகள் கருக்கமாக இல்லை, வெளிவாரியான நிறுவனங்கள் குறிப்பாக பொருளாதார ஒத்துழைப்பிற்கான நிறுவனங்கள் ஏனைய நாடுகளைப் போல இந்த முஸ்லிம் குடியரசுகளுடன் பொருளாதார தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கு ஆவாகவும், திட்டமிடுவதனையும் காண முடிகின்றது. அழிவுகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. முரண்பாட்டின் யதார்த்தமானது எல்லைகளைக் கடந்து செல்லுகின்றது. அரசின் சண்நாயக மயாவாததுக்கும் தேசியத்துவத்துக்குமிடையிலான முரண்பாடு அபாய நிலையில் உள்ளது. ஆர்மீனியர்களுக்கும், அஜர்பைஜானியர்களுக்கு மிடையிலான முரண்பாடானது அந்தஸ்து. அதிகாரம், மற்றும் அரசியல் பொருளால் விடயங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. குளிகால யுத்தத்தின் முறிவும், சுதந்திர அந்தஸ்துக்களை சொலியத் துணியினின் உடைவும் ஒரு நிலையான உலகினைத் தோற்றுவிக்கத் தவறிவிட்டது.

இஸ்லாமியக் குடியரசுகள் துருக்கிக்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியுள்ளன. 1991 டி.சப்பர் 11 ஆம் திகதி துருக்கி தான் முதல்முதலில் இக்குடியரசுகளின் சுதந்திரத்தை அறிமுகம் செய்தது. கலாசார, இனத்துவ, மொழி ஆகிய பொதுவான பாரம்பரியத்திலிருந்தே துருக்கியிடனான தொடர்பு ஏற்படுகின்றது. சரான் கலாசார, வர்த்தக உடனப்படிக்கைகள் மூலம் தனது செல்வாக்கை விருப்புபடுத்த நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. தஜிக் வின் தான் குடியரசில் இஸ்லாமிய சக்திகள் காணப்பட்டபோதும் அவை ஒர் ஒழுக்கமைப்பாக இல்லாது. அரசியல் சக்திகளுக்கும் கொண்டுள்ளதை தோற்றுவிக்கத் தவறிவிட்டது.

50 ஆம் பக்கத்தில் தொடரும் .....

இலங்கையில் இனங்களுக்கிடையிலான சமாதானமும் இந்திய வம்சாவழித் தமிழரும்

சோ. சந்திரசேகரன்

வரலாற்று அறிமுகம்

இலங்கையில் பிரித்தானியராட்சியின் ஆரம்பத்தைத் தொடர்ந்து காலனித்துவ அரசாங்கம் பெருந்தோட்டத்துறையை நூல்குலித்தது. கோப்பிக்கான கெள்வி ஜூரோப்பாவில் செயர்ந்து காணப்பட்டமையினால் 1837ஆம் ஆண்டு முதல் இலங்கையில் கோப்பித் தோட்டங்களின் எண்ணிக்கை வளர்த் தொடர்வியது. தொடர்ந்து தேவிலை, இறப்பர் மற்றும் தென்னந்தோட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. பெருந்தோட்டத்துறையைத் தொடர்ந்து வேறு அபிவிருத்திகளும் ஏற்பட்டன. 1833ஆம் ஆண்டில் பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யம் முழுதும் அடிமைத்தனம் ஒழிக்கப்பட்டது. கறுப்பின மக்களுக்குப் பதிலாக ஆபிரிக்கா உட்பட) இந்தியர்கள் தொழிலாளர்களாகப் பெருந்தோட்டங்களில் நியமிக்கப்பட்டனர். தென்னிந்தியாவில் மிகவும் மலிவாகத் தொழிலாளர் கிடைத்தனமயினால் ஒரு பரந்த ஆள்திரட்டல் முறைமை ஒருங்குப்படுத்தப்பட்டது. இதன்படி கங்காணியின் எண்படுவோர் தமிழ்நாட்டுக் கிராமங்களுக்குச் சென்று பணத்தைக் கூட்டிப் பெருந்தோகையாக ஆட்களைத்திரட்டி அவர்களை இலங்கைக்குக் கூட்டி வந்தனர். இம்மக்கள் இலங்கையின் சனத்தொகையில் ஒரு புதிய கறாக இணைந்து கொண்டனர். இந்த இலங்குமினர் பின்னர் இந்தியத் தமிழர்கள். அண்ணாக்கால இந்திய வம்சாவழித்தமிழர், மலையக்கு ஆமிழர் என்னும் பல நாமங்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

இலங்கையில் பெருங்பான்மை இனத்தினரான சிங்களாரர் மத்திய, நூவா மாகாணங்களில் அமைக்கப்பட்ட பெருந்தோட்டங்களில் தொழில் புரியவோ அல்லது ஆட்யிருக்கவோ தயாராக இருக்கவில்லை. அவர்கள் தமது கிராமங்களில் நெற்பயிரிச்செய்கையில் ஈடுபட்டு அமைத்தியாக வாருவே விரும்பினர். அவர்கள் மனவப்பிரதேசங்களை மந்தை மேய்க்கலர்ம் விறகு தேவும், மரந்தறிக்கவும், சேனைப் பயிரிச்செய்கைக்குமே பயன்படுத்தினர். பிரித்தானியர் சிங்களாரர்விட இந்தியத் தொழிலாளரையே அதிகம் விரும்பினர். ஏனெனில் இவர்கள் ஒருங்கையும், கடின உழைப்பையும் கொண்டிருந்தனர். அத்துடன்

பணிவுடன் நடந்துகொண்டதால் இலகுவாக வேலைவாங்கக் கூடியதாகவும் இருந்தது. சிங்களார் தமது காணிகளைப் பறித்தெடுத்த பிரித்தானியர் மீது காழப்புணர் சீகாண்டிருந்தமையால் அரசியல் தீயாக இந்தியத் தொழிலாளர்களே மேலானவர்கள் என ஆட்சியாளர் கருதினர். இவ்வாறு பிரித்தானியருடன் இணைந்திருந்த காரணத்தால் நாளாடையில் இந்திய வம்சாவழித் தொழிலாளர் சிங்களார்களின் பங்கமையைத் தேடி கொண்டனர்.

பெருந்தோட்டத்துறையில் வாழந்த இந்திய வம்சாவழித் தொழிலாளர் ஒரு தனிமூலமாக வாழ்ந்தனர். சிங்களார் வாழந்த கிராமங்களுடன் அவர்களுக்கு எங்கில் பின்னப்பும் இருக்கவில்லை. தமது தனித்துவமான சமயம், மொழி மற்றும் கலாசாரத்தை அவர்கள் பேணிப்பாதுகாத்தனர். ஒடுக்குறையில் அமைந்த பெருந்தோட்ட அதிகார அமைப்பு சிங்களார், இந்தியத் தொழிலாளர் ஆசியோருக்குகிடையில் எவ்விதமான உறவும் ஏற்படாதாராக கௌண்மாகத் தூத்துவாத்தது. ஒருவேளை சிங்களார்கள் கிராமத்தில் வாழ்ந்துவந்தமயினால் இந்த உறவுக்கான வாய்ப்பு கொஞ்சமும் ஏற்படாதிருந்திருக்கலாம். இனம், மொழி, சமயம், பண்பாடு, மற்றும் மரபுரிமைகளைப் பொறுத்துமட்டு இந்தியத் தமிழர்கள் பெற்ற சிங்களார்களைவிட இலங்கைத் தமிழருடன் நெருங்கியிருந்தனர்.

கொழுப்பு நகரமும், அரசாங்க சேவைகளும், வியாபார வாய்ப்புகளும் அதிகரித்தமையால் இன்னுமொரு இந்தியக் குழுவினரும் இலங்கைக்கு வந்தனர். துறைமுகத்தொழிலாளர், நகர சுத்தித் தொழிலாளர், புகையிரத மற்றும் பகிரங் கொவைலைப் பகுதி பணியாளர் பெரும்பாலும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்தனர். எனினும் 1939 முதல் இத்துறைகளில் பணியாற்றிய இந்தியர்கள் நீக்கப்பட்டு அவர்களின் இடத்தில் இலங்கையர் கள் நியமிக்கப்பட்டனர். சுத்திரத்துக்குப்பினர் இலங்கையர் மயப்படுத்தும் கொள்கையை இலங்கை அரசாங்கம் பின்பற்றியதால் திணைக்கானக்களில் பணிப்பிந்த இந்தியரின் தொகை வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டது. இலங்கைப் பிரஜாவரிமை இல்லாத காரணத்தால் இந்தியர்களால் அரசாங்க பதவிகளைப் பெற்றுடியவில்லை.

இலங்கைவந்த இந்தியர் வர்த்தகத்திலும் ஈடுபட்டனர். இவர்கள் படிப்படியாக நாட்டின் உட்பகுதிகளுக்கும் நகர்ந்தனர். சென்னை, கலகத்தா, பம்பாய் முதலிய நகரங்களிலிருந்து இங்குவந்து வர்த்தகத்தை விருத்தி செய்த பெரும்பார்த்தகர்கள் தொடர்ந்தும் தமது இந்தியத் தொடர்புகளைப் பேணிவந்தனர். இன்று வர்த்தகத்துறையில் இவர்களது பங்கு குறைந்து செல்விறது. அதேவேளை ஏனைய சமூகங்களைச் சார்ந்துவர்களும் வர்த்தகத்தில்

சோ. சந்திரசேகரன்

B.Ed (Hons) Cey.; M.A. (Hiroshima)

தலைவர்

சமூக வினாக்கள் கல்வித்துறை
கொழுப்பு பல்கலைக்கழகம்

தமது செல்வாக்கை விரிவுபடுத்துவின்றனர். ஏற்குறைய 10 வீதமான இந்தியத் தமிழர் வர்த்தக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர் எனக் கூறவாம், பெருந்தோட்டத்துறையில் வேலையற்றிருக்கும் இணைஞர்கள் வர்த்தகத்துறையால் கூறப்பட்டு நகரங்களுக்கு வருகின்றனர்.

இந்தியர்களின் குடி வரவு 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இவங்கையின் துயிதசனத்தொகை வளர்ச்சிக்கு ஒரு காரணியாகியது. 1871 - 1881 ஆம் ஆண்டு காலப்பாகுதியில் இவர்களின் வருங்கை ஒவ்வொர் வருடமும் 24,000 மாகலும் 1891 - 1900 ஆம் ஆண்டு காலப்பாகுதியில் 34,000 மாகலும் இருந்தது. இது மொத்த சனத்தொகையை 10 வீதத்தால் கூட்டியது. 1901 - 1911 ஆம் ஆண்டு காலப்பாகுதியில் ஒவ்வொர் ஆண்டும் 18,000 பேர் வந்தனர். இது மொத்த சனத்தொகையை 5 வீதத்தால் உயர்த்தியது. 1923 - 1928 ஆம் ஆண்டு காலப்பாகுதியில் இறப்பர் செய்கையில் அதிக வளர்ச்சி காரணமாக ஒவ்வொர் ஆண்டும் 60,000 இந்தியக் கொழிலாளர் வருங்கை தந்தனர்.

இந்திய வம்சாவழியினரின் சங்கீக்கை பற்றிய வேறுபட்ட சாங்குகள் உள்ளன. ஒரு குடித்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி 13,50,000 பேர் உள்ளனர். இவர்களில் 4,50,000 பேர் உள்ளூர் பிரசுநைகளாகவும் 1,50,000 பேர் இந்தியப் பிரசுநைகளாகவும் 9,75,000 பேர் நாட்றாவர்களாகவும் உள்ளனர். கணக்கெடுப்பின் போது இந்திய வம்சாவழியினர் இவங்கைத்துமிழர் எனப் பதிவு செய்வதனால் இந்திய வம்சாவழியினரின் உண்மையான சங்கீக்கை படிய அளவில் திரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தியவம்சாவழியினரில் 50 வீதத்தினருக்கு மேல் மத்திய நாடா மாகாணங்களில் செறிந்துள்ளனர்.

பெருந்தோட்டத்துறைத் தொழிலாளர்கள், காலனித்துவ அரசின் சட்டத்தோட்டகளின் காரணமாகவும் பல நலவரிமைகளைப் பெற்றனர். நகப்புறங்களில் பண்பிபுரிந்த இந்தியக் கொழிலாளர் இதே நங்கைகளைப் பெறக்கூடின்தல். இந்திய வம்சாவழிக் கொழிலாளர்களின் நலவர் குறித்து விசனம் தெரிவித்து இந்திய அரசாங்கத்தைத் திருப்பதிப்படுத்தும் முகமாகவே இவ்வாறான நலங்புரிச்சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அத்தட்டி புதிய தொழிலாளர் வருங்கையை நூக்குவிக்காம், ஏற்கனவே உள்ள தொழிலாளர்த் தூதர்ந்தும் நிலவைகளுச் செய்யும் இவை புதியாகவித்தனாமான நடவடிக்கைகளாக இருந்தன. அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட நலங்புரிச்சேவைகள் மிகவும் அடிப்படையானவை மட்டுமே. இவ்வசமாக வழங்கப்பட்ட தொழிலாளர் "வயங்கள்" மிகவும் குறைந்த வாழ்விடத்தகுதி கொண்டவை. மருத்துவ வசதிகள் மிகவும் வீழ்மட்டமானவை, அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சம்பளம் சமிக்கப்பட மட்டுமே வோருமானவை. தோட்டி நிர்வாகம் பின்னைகளின் நன்மை கருதிப் பாடசாலை ஒன்றை அமைக்குமாறும் கோரப்பட்டது. அத்தட்டி இவர்களுக்கு ஆர்ப்பக்கல்லி கட்டாயமாக்கப்பட்டது.

1912 ஆம் ஆண்டு கட்டளைச்சட்டம் அரசாங்க சுகாதார பரிசோதகள் தோட்டங்களில் உள்ள சுகாதார நிலவைகளைப் பார்வையிடுவதற்கான வாய்ப்பை வழங்கியுள்ளது. 1923 ஆம் ஆண்டின் கட்டளைச்சட்டம் தொழிலாளர் ஆள்திரட்டலுக்கு ஒரு பொதுநிதியத்தை அமைக்க வழிகோவியது. உள்ளூர் மக்கள் செலுத்திய தலைவரியிலிருந்து இந்தியத் தொழிலாளர்

விதிவிலக்களிக்கப்பட்டனர். 1927 ஆம் ஆண்டு குறைந்தபட்ச நாதிய கட்டளைச்சட்டம் தொழிலாளர் நலவரிமைகளில் இன்னுமொரு குறிப்பிடக்கூடிய அம்சமாகும். இத்தகைய நலவட்டு கைகள் யாகும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முன்கூறுவேலேயே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இத்தகைய நலவங்களைத் தடுத்திய தொழிலாளர்கள் பெராத காரணத்தால் இவங்கையின் அரசியல்வாசிகளுக்கு இந்தியத் தொழிலாளரை வைத்து அரசியல்வாபம் பெறும் நந்திப்பம் விடைத்தது.

காலப்போக்கில் கிராமியமக்கள் மத்தியில் உருவாகி வளர்ந்த வறுமையும், வேலையின்மையும் அவர்களைப் பெருந் தோட்டத்துறை மற்றும் இந்தியத் தொழிலாளருக்கு காரிராக வெறுப்பும் பணக்கமையும் கொள்ள வழிவகுத்தன. இக் காம்பிளன்சரிசியின் அடிப்படை பிரித்தானியரின் பலாத்கார காணி கல்விரிப்பும் அதில் அந்திய தொழிலாளரைக் குடியேற்றியமையுமோயாகும். இன்று விவசாயத் துறையில் காணப்படும் நிலப்பற்றாக்குறை, கடன்கமை, வேலையின்மை, வறுமை ஆகிய சுகல பிரச்சினைகளுக்கும் பிரித்தானியரின் காணிக்கொள்கூடியும், கண்டிய விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமான காணியில் பொருந்தோட்டங்களை ஆரம்பித்தனமையுமோ காரணம்களாகக் கொல்லப்படுவின்றன. 1971 ஆம் ஆண்டு ஆயுத்தக்களிர்க்கையை மேற்கொண்ட மக்கள் விடுதலை முன்னணியினரின் கொள்கையில் மேற்கூரிய விடயம் பிரதிவிளக்கிறது. பெருந்தோட்டங்களை அழித்து அந்திலங்களை உணவு உறுத்திக்குப்படியங்கப்படுத் தேவன்டுமென் இவர்கள் கூறினார்கள். பொருந்தோட்டத் துறையில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வெறுமனை ஊழியம் புரிந்தனர். அவர்களைச் சிங்கள விவசாயிகளின் காணிப்பிரச்சினைகளுக்குக் காரணக்காக்குவதறு வரவாற்று உண்மைகளைத் திரிப்படுத்துவதாகும். நிலமின்மை ஒரு பாரதாரமான பிரச்சினையாக மாறிக்கொண்டு வருவதற்கு இருப்பிதீ வீற்சி, விவசாயக் காணிகளைச் சுலவரப் பயணப்படுத்துவதும், தீவின் பிரபாகுதிகளுக்கு (அண்மைக் காலம்வரை) புலம் பெயர்வதற்கு வீருப்பான்மை ஆசியலையே உண்மையான காரணங்கள். நிலமின்மை பிரச்சினையை மென்மேலும் புரரேயாடச் செய்தது என்னவெனில் இவங்கைப் பொருளாதாரத்தில் உற்பத்தி மாற்றுக்கூடிய ஆகும்.

வனவே சிங்கள விவசாயிகளும், தொழிலாளரும் விரமமாக சம்பளம் பெறும் தோட்டத் தொழிலாளர் மீது பொறுத்த கொண்டிருந்தது இயல்பேயாகும். அத்துடன் பெருந்தோட்டத்துறையில் ஏற்பட்ட சனத்தொகைப் பெருக்கமானது தொழில் போட்டியை அதிகரித்தது. இதனால் இந்தியத் தொழிலாளின் ஒரு பகுதியினரை இந்தியாவுக்குத் திருப்பி அனுப்புவதன் மூலமே நிர்வாயத் தொழிற்பிரச்சினையைத் தீப்பதற்கான ஒரேவறிய எண்ணும் ஒருசில் கருத்து தலைப்பட்டனர். இவங்கை, இந்திய அரசாங்கங்கள் கமார் 9,75,000 இந்திய வம்சாவழியினரில் முறையே 3,50,000 பேருக்கும், 5,75,000 பேருக்கும் அவர்களின் இயற்கை அதிகிப்புக்கும் குடியுரை வழங்க ஒத்துக்கொண்டன.

1970 ஆம் ஆண்டில் ஜே. வி. பி. யினரின் இந்தியத் தமிழராப் பற்றிய கொள்கையானது ஓரளவுக்குப் பெருப்பான்மை மக்களின் சிந்தனையையும், பயத்தையும் பிரதிபவிக்கிறது. இந்திய ஆரிக்கவாதத்தின் ஒரு கருவியாக இந்தியத் தொழிலாளர்

விளங்குவதால் அவர்களின் பிரச்சினையைத் தனித்து நோக்குவது பொருத்தமற்றது எனவும் இவர்கள் கூறினார். மேலும் இதெழுமிலாளர் பிற்போக்காளர்கள் எனவும் அவர்களில் பலர் இன்னும் இந்தியாவையே தமது தாயகமாகவே கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் எனவும் தாம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியுடன் முதலுமேவல்லயாக அத்தகையோரை இந்தியாவுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்போவதாகவும் இவர்கள் கூறினார். இதற்கு மாறாக மரபுவாத மாக்சிஸ்ட் கட்சிகள் இதெழுமிலாளர்களை இனர்த்தியாகப் பார்க்காது இவங்களைத் தொழிலாளர் வழுப்பின் ஒரு பகுதியாகவே கண்டனர். ஜே.வி.பி. யினர் விராம மக்களைவிடத் தோட்டத் தொழிலாளர் விடு, மருத்துவம் போன்ற பல்வேறு வசதிகளைக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறினார். சுருக்கமாகக் கூறினால் ஜே.வி.பி.யினர் 1964 - 1971 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இந்தியத் தோட்டத்தொழிலாளருக்கு முற்றிலும் எதிரான கொள்கைகளையே கடைப்பிடித்தனர்.

இவங்கள் தமிழனும் இந்தியத் தமிழனும் மொழி மற்றும் பண்பாட்டு நீதியாக இறுக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் சருக அந்தஸ்து, கல்வி மட்டம் அரசியறபார்வை ஆயிவாற்றில் இவ்விரு சமூகத்துவரும் வேறுபட்டுள்ளனர். ஒரு சராசரி சிங்களவருக்கு இவ்வேறுபாட்டை இலகுவில் இனங்களுடு கொள்ள முடியாது. எனினும் நலீன் இவங்களையில் இந்திய வம்சாவழித்தமிழர்கள் ஒரு தனித்துவமான இனக்குழுவாக அடையாளம் காணும் வகையில் மாறியுள்ளனர். ஆனால் அனுமதிக் காலங்களில் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ள தமிழ் - சிங்கள இவங்களினானது இவங்கள் தமிழர் மற்றும் இந்திய வம்சாவழியினரிடையே ஒரு பொதுவான இன அடையாளத்தைக் காண்பதற்கான வழிவகைகளைத் தூண்டிட்டுள்ளது.

குடியுரிமை

பிரித்துவமை ஆட்சியின்போது சிங்களத் தலைவர்களின் தலைமீடு காரணமாக இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் உள்ளுராட்சித் தேர்தல்களில் பங்கு கொள்ளாத வண்ணம் தடுக்கப்பட்டனர். இதனால் அரசாங்க வேலைவாய்ப்புகளிலிருந்தும் இவர்களுக்குக் கதவடைப்பு செய்யப்பட்டது. 1928 இல் நியமிக்கப்பட்ட டொனாஸ் ஆணைக்குரு 5 ஆண்டுகளுக்குமேல் நிரந்தரமாக இவங்களையில் தங்கியிருந்த சகலருக்கும் வாக்குமை வழங்குவதைமுடிமொ விதந்துறைத்தது. சிங்கள அரசியல்வாதிகள் இதனைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். இந்திய வம்சாவழியினருக்கு வாக்குமை அளிப்பது-(அ) கண்டிய சிங்களவரின் வாக்குமைப் பலத்தைக் குறைத்துவிடும் எனவும் (ஆ) கண்டிய சிங்கள தேர்தல் தொகுதிகளிலிருந்து இந்தியத் தமிழர்கள் தெரிவு செய்யப்படவாம் எனவும் சிங்கள அரசியல் வாதிகள் அச்சும் தெரிவித்தனர்.

இத்தகைய இடையூறுகளும், தடைகளும் விதிக்கப்பட்டபோதும் இந்திய வம்சாவழித் தமிழரின் வாக்குமை 1931 இல் 100,000 ஆகவும் 1936 இல் 145,000 ஆகவும் 1939 இல் 225,000 ஆகவும் உயர்ந்தது. 1920 களிலும் அதற்குப் பின்னர் சட்டவாக்கக் கைப்பகுதில் பிரதிநிதித்துவம் பெறுவது தொட்டபான பிரச்சினைகள் ஏற்றுபோது இந்திய வம்சாவழித்தமிழர்கள் சிங்களவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக மாறினார்.

சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் நிறைவேற்றப்பட்ட இவங்கள் குடியுரிமைச் சட்டமும் (1948) இந்திய பாகிஸ்தானிய (குடியுரிமை) சச்ட்டமும் (1949, இலக்கம் 3) 1950 களிலும் அதற்கு முன்னாரும் சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் தொட்டாகக் கொண்டிருந்த அடக்குமறைகளுக்குச் சட்டஞ்சங்குது வழங்கின. இச்சட்டங்களினாட்ட 825,000 இந்திய வம்சாவழியினரில் 134,188 பேர் மட்டுமே அதாவது மொத்த என்னினிக்கைகளில் 16.2 லீத்துதினர் மட்டுமே குடியுரிமை வழங்கப்பட்டனர். ஏனையோர் நாடற்றவர்களாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டனர். இந்திய அரசாங்கமோ, இவங்கள் அரசாங்கத்தால் தமது குடியுரிமை விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்ட இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களுக்குத் தான் பொறுப்பில்லை என மிகுத் தெளிவாகக் கூறிவிட்டது.

இவ்விரு சட்டங்களையும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்ட 1949 ஆம் ஆண்டுன் 48 ஆம் இலக்க இவங்களத் (பாரானுமந்தா தேர்தல்கள்) திருத்தச் சட்டம் இவங்களைக் குடியுரிமையைக் கொண்டிருந்த எவ்வாறு வாக்காளர் பட்டியலில் தமது பெயரைப் பதிவுத்துக் கூறுவதற்கு முற்றாகத் தலைவரித்தது. குடியுரிமையைப் பெற்ற இந்தியவம்சாவழியினர் சட்ட நீதியாகப் "பதிவுசெய்யப்பட்ட பிரசைகள்" என அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களின் குடியுரிமை ரத்து செய்யப்படவும் வாய்ப்பிருந்தது. நாடற்றவர்கள் என்ற நிலைமை இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களின் இனைய தலைவருறவுவினரை வெருவாகப் பாதித்தது. கல்வியில் பின்துகீழிருந்து இவர்களால் நிவர் வாங்கவோ, தொழில்முயற்சி ஆரம்கிக்கவோ, அரசாங்கத் தொழில்களைப் பெறவோ முடியாது. எனவே தோட்டங்கள் என்னும் வரையறைக்கண விட்டு இவர்கள் வெளியேற நேர்ந்தது.

கல்வி ஏற்பாடுகள்

கல்வியானது வந்துவொரு சமூகத்தினதும் மேவேளக்கிய வளர்க்கிக்கு அத்தியாவசியமானது. நாடற்ற தன்மையினால் ஏனைய சருகங்களில் ஏற்பட்ட கல்வி வளர்க்கின்ற இச்சருகமானது பெறவில்லை. இந்தியவம்சாவழியினர் கல்வி நீதியாக நாட்டின் மொத்த சனத்தொகையுடன் ஒப்பிடும் போதும், தோட்டப் புறங்களைச் சூழ உள்ள கிராமங்களுடன் ஒப்பிடும்போதும் இன்னும் மிகவும் பின்துங்கியே உள்ளனர். உதாரணமாக 1941 இல் தேசிய ஏழத்தில் வீதம் 89 வீதமாக இருந்தபோது இந்தியவம்சாவழித் தமிழரில் ஆண்களின் எழுத்தறிவு 67 வீதமாகவும் பெண்களின் வீதம் 55 ஆகவும் இருந்தது. 1984 இல் தோட்டத்துறையைச் சார்ந்த ஆசிரியர்களில் மூன்றில்லை கல்வி பண்டிகையில் ஏதாவதொரு வகையான பயிற் சியைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் 22 வீத்தினர் தொண்டர் ஆசிரியர்களாகத் தொண்டர் நிறுவனங்களிலிருந்து சிற்று தொகை ஒன்றை வேதனமாகப் பெற்றுச் சேலவ செய்தனர். மாணவர் - ஆசிரியர் விதிதம் 1984 இல் 55:5 ஆகவிருந்தது. பெருந்தோட்டத்துறைப் பாடசாலைகளில் பாடசாலை அகலவு வீதம் மிகவும் உயர்வானது. ஒரு மதிப்பீட்டின்படி முதலாண்டு பள்ளியில் கேரும் சிறார்களில் 30 வீத்தினர் மட்டுமே ஆரம் ஆண்டு என எட்டிப்பிடிக்கின்றனர். இது தொடர்பான தேசிய சராசரி 90 வீதமாகும். ஆண்டு ஆருக்கு மேற்பட்ட கல்வி வரையறைக்கூட்டத்து, பல்கலைக்கழகப் பிரகேஷ்சேமா மிகவும் அரிதானது.

1977 ம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட நிலைமைகள்

1980 களின் நடுப்பகுதியில் இந்தியவர்ஸாவழியினரின் வாக்குரிமை ஆகிய விடயங்கள் அவர்களின் தாயகம் திரும்புதலுடன் பின்னிப் பின்னைந்திருந்தன. 1964, 1974 ஆம் ஆண்டுகளில் செய்து கொள்ளப்பட்ட இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தங்களின்படி 600,000 பேருக்கு இந்தியக் குடியிருப்பும் 375,000 பேருக்கு இலங்கைக் குடியிருப்பும் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. தாயகம் திரும்புதல் காரணமாக இம்மக்களின் சனத்தொகை மொத்த சனத்தொகையில் 10 வீதத்திலிருந்து 6 வீதமாக 1971 - 1981 க்கு இடைப்பட்ட காலப்பாகுதியில் வீச்சியலைந்தது. 3.1.1986 வரையில் 421,207 பேர் இந்தியக் குடியிருப்பும் பெற்றனர். 460,901 பேர் தாயகம் திரும்பினர். (இவர்களின் இயற்கை அதிகாரிப்பு உட்பட). 264,085 பேர் இலங்கைக் குடியிருப்பும் பெற்றனர். 600,000 பேரை இந்தியா ஏற்றுக் கொள்ள முன்வந்தபோதும் 506,000 பேர் மட்டுமே இந்தியக் குடியிருப்புக்கு விண்ணப்பித்திருந்தனர். இதன்படி 94,000 பேர் தொடர்ந்தும் நாடற்றவர்களாக இருந்தனர். உண்மையில் 825,000 இந்தியவர்ஸாவழி மக்களில் சரி அவரவாசிப்பேர் இலங்கைக் குடியிருப்பு கேட்டு விண்ணப்பித்தனர். ஆனால் இலங்கை 375,000 பேரை மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்ளச் சம்மதித் திருந்த காரணத் தினால் பெரும்பாலுள்ளூரின் விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன.

இம்மக்களின் பிரதான அரசியல் நிறுவனமான இலங்கைத் தொழிலாளர் காம்சிரஸ் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்ட பேச்கவார்த்தைகள் மற்றும் நெருக்குதல்கள் காரணமாக 1986 இல் ஒரு புதிய குடியிருப்புக்கட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இதன்படி நாடற்றவர்களான 94,000 பேருக்குக் குடியிருப்பு வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இச் சட்டமும் இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கப் போதுமானதாக இல்லாத காரணத்தினால் 1988 இல் இன்னுமொரு குடியிருப்புச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இச் சட்டத்தின்படி நாடற்ற கலவ இந்தியவர்ஸாவழியினரும் தாம் இந்தியக் குடியிருப்பு கோரி விண்ணப்பிக்கவில்லை என்பதற்கு ஒரு சுதநியக்கடதாசி சமயப்பிழப்புதன் மூலம் இலங்கைக் குடியிருப்புப் பெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

கமார் நான்கு தசாப்தங்களாக குடியிருப்பு இல்லாத காரணத்தினால் இந்திய வம்சாவழித் தமிழ்ச் சருகம் சருக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் பண்பாடு ரீதியாக ஏனைய சருகங்களைவிட மிகவும் பின்துவிய நிலையில் இருக்கின்றனர். இதுவும் மூல்லாமல் வடக்கு, மீழுக்கு மாகாணங்களுக்கு சுயாட்சி கோரும் இலங்கைத் தமிழர்களின் நடவடிக்கைகளின் நேரடியான விளைவாக இம்மக்கள் வன்முறைகளுக்கும் தாக்குதல்களுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டனர். இலங்கைத் தமிழர்களும் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களும் மொழித்தியாக ஒன்றுப்பட்டவர்கள். எனினும் வரவாற்று, பொருளாதார, கல்வி, புரியியல் ரீதியாக இவர்கள் வேறுபட்ட ஒரு குழுக்களாவர். சுதநியிரம் பெற்ற நாள்முதலாகவே பெரும்பான் மையினரான சிங் கலவர் களுக்கும் சிறுபாள்வமிழரான இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும் இடையே பதற்றியை வளர்ந்துவருகின்றது.

இலங்கைத் தமிழர் 1950 ஆம் ஆண்டு முதலே தாம் மொழித்தியாக இனப்பாருப்பட்டுக்கு உள்ளாவதாகக் காறிவந்துள்ளனர். சிங்களவர்

மட்டும் சட்டத்தின் பின்னர் தமிழர்கள் வேலைவாய்ப்பு அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொள்ளல் ஆகிய காரணங்களினால் சிங்களத்தில் தேர்ச்சியடைய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு வர்த்தகம், கைத்தொழில், பெருந்தோட்டம் பொன்ற துறைகள் தொழில்வாய்ப்பு மாற்றீருகளாக இல்லாத காரணத்தினால் அரசாங்க தொழில்வாய்ப்புகள் மட்டுமே அவர்களுக்கு வாழ்வாதாரமாக விளங்கின. இதற்கு 1956 ஆம் ஆண்டு உத்தியோக மொழிச்சட்டம் சாவுண்டி அடித்தது என அவர்கள் கருதியது இயல்பெயாகும்.

புதிதாகத் துப்புரவு செய்யப்பட்ட நிலங்களில் சிங்களக் குடியேற்றம் என்பது தமிழர்கள் குறைக்கிற நிய இன்னுமொரு அம்சமாகும். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமது பாரங்பரிய நிலங்களில் தமிழ்நிலங்கள் அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்கப்பட்டு அதில் நிதி மற்றும் பல்வேறு வசதிகளுடன் சிங்களவர்களை அரசாங்கம் குடியமர்த்தியது. இதனால் தமது பாரங்பரிய நிலங்கள் பற்போனதாகவும் தமது பிரதேசத்தில் தாம் கொண்டிருக்கும் இனப் பெரும்பான்மை நிலைமை திட்டமிட்டுக் குறைக்கப்பட்டதாகவும் இவர்கள் கூறின. அத்துடன் இவ்வாறு குடியேற்றப்பட்ட பெரும்பான்மை இனத்தினர் கீழ்மட்ட வாழ்க்கை நிலையைக் கொண்டோராவரி, எனவே சிங்கள தமிழ் கலவரங்கள் ஏற்பட்ட போது இவர்கள் தமக்கு அரசாங்க ஆக்ரா உள்ள காரணத்தினால் நிறந்தரமாக இருந்துவரும் தமிழர்களைத் தாக்கிச் சூறையாடினர். இதனால் தமிழர்கள் தமது நிலம், பொருளாதாரவளம், நீரவளம்களில் தமக்கிருந்த கட்டுப்பாடு மற்றும் பாதுகாப்பு உணர்வுநிலை ஆகிய சகலவற்றையும் இழந்தனர்.

இலங்கைத் தமிழர்களின் இன்னுமொரு மனக்குறை தொழில்வாய்ப்புகள் பற்றியது. தாம் வாழ்ந்த பிரதேசத்தின் வாய்ப்பற்ற நிலைமைப்பு மற்றும் காலநிலை காரணமாக இவர்கள் அரசாங்கத் தொழில், வர்த்தகம், ஆகிய இரண்டையுமே தமது வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டிருந்தனர். ஆகவில் கலவித் தகைமை போன்றவை அக்காலத்தில் வேள்டப்பட்டதால் இம்மக்கள் தமக்கிருந்த கல்வி வாய்ப்புகளை மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பயண்படுத்திக் கொண்டனர். இதனால் அவர்கள் தமது சனத்தொகை சிகித்தாரத்துக்கு மேலாகவே ஆஸ்கில் கலவித் தகைமைகளைக் கொண்டவர்களாயிருந்தனர். ஆனால் சிங்களம் மட்டும் சட்டமானது இவர்களது தொழில்வாய்ப்புகளைப் பறித்தது. அத்துடன் அரசாங்கத்தில் வளர்ந்துவந்த சிப்கள் உணர்வு இவர்களுக்குப் பாதகமாக இருந்தால் அரசாங்கத்தின் மீது வெறுப்பு வளரத் தொடங்கியது.

யார்களிலும் தொடராகவும் இலங்கைத் தமிழர்கள் அரசாங்கத்தின் மீது கோபமும் அதிருப்தியும் கொண்டனர். 1970 களில் அரசாங்கத்தினால் நடைமுறைப்படுத்துப்பட்ட தரப்படுத்தும் முறைகளும் இலங்கைத் தமிழர்கள் மிகுந்த பாதிப்புக்கு உள்ளானார்கள். மருத்துவம், விஞ்ஞானம், பொறியியல் போன்ற அந்தஸ்து கூடிய துறைகளில் பெருமளவுக்கு அவர்கள் கதவடைப்புக்கு உள்ளானார்கள். குறைந்தவை புள்ளிகள் பெற்ற, தமிழ்மையைத் தீவிட சிங்கள இளைஞர்கள் பல்கலைக்கழகம் புதுநிலைபோது கூடியபள்ளிகள் பெற்ற தமக்கு அனுமதி விடைக்காதபோது அவர்கள் விரக்தியுற்று அதன் விளைவாக கோபமும் கொண்டு வன்முறையாளர்களாக மாறினர்.

சிங்கள்ப் பெரும்பான்மை அடி.ப் படையிலான ஒரு பாரானுமன்றத்தில் தாம் எப்போதும் வலிமையற்ற சிறுபான்மையினராகவே கடைசிவரைக்கும் இருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்த தமிழர்கள் தும் சிங்களவர்களுக்குச் சாரிபாக இல்லாத காரணத்தால் எப்போதும் ஏதிர்க்கட்சியிலேயே இருக்கவேண்டுமென்பதையும் கண்டுகொண்டனர். தமது விவகாரங்களைத் தாங்களாகவே நீந்ததுக் கொள்ளும் வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. அத்துடன் சிங்களப் பெரும்பான்மை கொண்ட சட்டவாக்க, சட்டநிர்வாக அமைப்புக்குள் தமது குரலை ஒவிக்கவும் அவர்களுக்கு முடியவில்லை. இதனால் அவர்கள் தமது விவகாரங்களைத் தாடும் கவனித்துக் கொள்ளக் கூடியதாக, கூடிய சமயத்திக் கோரிக்கையை முன்வைத்தனர். வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு அவர்கள் ஒரு சம்பு அமைப்பைக் கோரினார். இவ்வாறாகத் தமது குறைபாடுகளுக்காக இலங்கைத் தமிழர்கள் போராட முனைந்தபோது உரிமையற் இன்னொரு சமூகமான இந்திய வர்மாவழித் தமிழர்களோடு இணைந்து போராடவாம் எனவும் அவர்கள் உணர்ந்தனர். இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் இலங்கை குற்றதிரம் அடைந்ததைத் தொடர்ந்து தமது வாக்குமினம் பறிக்கப்பட்டநிலையில் வெறுமனே இலங்கைக்கு அந்திய செலாவனி தேடி கொடுக்கும் தோட்டத் தொழிலாளர்களாகவே காலம் கடத்தினார்.

இத்தொழிலாளர்கள் உரிமையற்றிருந்த காரணத்தினால் தனிமையாகவும், சமத்துவமற்றும் வாழ்க்கை நடத்தினர். அரசாங்கத்தை வெறுக்கும் அளவுக்கு அவர்களுக்கு தீவிரப்பாத குறைபாடுகள் இருந்தன. ஆனால் இலங்கைத் தமிழருடன் இணைய அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. புலியியல் நிதியாக மட்டுமன்றிச் சருக்கித்தியாகவும் தம்மை உயர்வாகக் கருதிய இலங்கைத் தமிழருடன் அவர்கள் ஒதுங்கியே இருந்தனர். எனினும் இலங்கைத் தமிழரில் ஒரு சாரார் குறிப்பாக சம்புத் கட்சியின் ஆரம்பக் கர்த்தாக்கள் இந்தியத் தமிழர்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டதை எதிர்த்தனர். அத்துடன் அவர்களுக்குக் குடியுரிமை உட்படச் சகல உரிமைகளும் வழங்கப்பட்ட வேண்டுமெனத் தமது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் கூட குறிப்பிட்டனர்.

ஆனால் சம்புத் கட்சியினால் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களின் ஆதரவைப் பெற்றும் யவில்லை. இத்தொழிலாளர்கள் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ், சனநாயகத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் போன்ற இந்திய வம்சாவழித் தலைமைகளிலேயே விசுவாசமும் பற்றந்தியும் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் சம்புத் கட்சியினர் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களைப் பற்றிய தமது அக்கறையை எப்போதும் கைவிடவில்லை. காலப்போக்கில் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களும், இலங்கைத் தமிழர்களும் தாம் அனுபவித்த துணப்பகளின் காரணமாக தமக்குள் ஓர் அடையாள ஒற்றுமையைப் பேணத் தலைப்பாட்டனர். இதனைத் தொடர்ந்து வந்த பல இனக்கவவராட்களின் போது சிங்களக் காடையரிகள் இந்தியத் தமிழர், இலங்கைத் தமிழர் என வித்தியாசம் பாராது சகல தமிழர்களையும் தாக்கி அவர்களது சொத்துக்களைச் சுற்றுயாட்டியமையால் இயல்பாகவே இந்தியத் தமிழர்கள் உணர்வு நிதியாக இலங்கைத் தமிழர்களின் பக்கம் சார்ந்தனர். அடிக்கடி ஏற்பட்ட வன்செயல்களினால் இந்திய வம்சாவழியினர் தமது பாதுகாப்பற தன்மையை உணர்ந்தனர். பெரும்பான்மையாகவே

சிங்களவர்களைக் கொண்ட பாதுகாப்புப் படைகள் இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்கத் தவறான். அதனால் நீண்டகாலம் தொடர்பற்றிருந்த இந்தியாவையே தமது தூயகமாகக் கருதுவும் இவர்கள் தலைப்பட்டனர்.

இச்சூழ்நிலையில்தான் சில இந்தியவம்சாவழித் தமிழர்கள் சமாதானமும், பாதுகாப்பும் தேடி தென்னிந்தியாவுக்குச் சென்றனர். ஆனால் அங்கு சென்றவுடன்தான் நம்பிக்கைகள் சிதறப்போனதை உணர்ந்தனர். வேலைவாய்ப்பு, வீட்டுவசதி தொடர்பாக இந்தியா, பாரிய பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குவிற்கு மேலும் இந்தியவம்சாவழியினர் நீண்டகால இலங்கை வாழ்வின் காரணமாக தமது இந்தியத்தனமைகளை இழந்து விட்டனர். இதனால் இவர்களை அங்குள்ளவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தோடு தமது வாழ்வாதங்களைப் பங்கு போட வந்த எதிர்களாகவும் கருதலாயினர். எனவே புகவிடம் தேடி சென்றவர்கள் வெதனையடன் திருவிவினர். சிலர் இந்தியாவை காலாகாலங்களில் போய்த் தங்குவதற்கான ஒரு தற்காலிக வசிப்பிடிமாக மட்டும் கொண்டனர். இன்னும் சிலர் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்குப் புலம் பெயர்ந்தனர். சில வித்தியாசங்கள் இருந்தபோதும் மொழியும் சமயமும் ஒன்றே. அத்துடன் தீவிரவாத தமிழ் இணங்கள் சிங்களவரின் தாக்குத்தகவிலிருந்து வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களைப் பாதுகாத்தனர். அதைவிட முக்கியமன் விடயம் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களைப் பாதுகாத்தனர். அதைவிட தெவையை இந்தியவம்சாவழியினர் மிகக் குறைந்த விலையில் கடுசெய்தனர்.

கடந்த 30 ஆண்டுகளில் இந்தியவம்சாவழியினருக்கும் எதிராகவும் பல வன்முறைகள் இடம் பெற்ற போதிலும் 1977, 1981, 1983 ஆகிய ஆண்டுகளில் இடம் பெற்ற வன்முறைகள் மிகவும் பாரதாரமானவை. இந்திய வம்சாவழியினர் இலங்கைத் தமிழரின் தனிநூட்டுக் கோரிக்கையில் நேரடியாகச் சம்பந்துப்பட்டவர்கள் அல்லர். ஆனால் ஒவ்வொரு முறையும் அவர்கள் காரணமற்ற வன்முறைக்கு ஆளாயினர். இந்தியவம்சாவழியினர் இலங்கைத் தொழிலாளர் காப்கவரின் தீவிர ஆதரவாளர்களாவர். இதனால் தமது கட்சியின் வேண்டுகோளின்படி தமது வாக்குமினமை அவர்கள் ஆளும் கட்சியான ஜக்யிய தேசியக் கட்சிகே அளிக்கின்றனர். இக்கட்சியின் தேர்தல் வெற்றிகள் பலவற்றில் ஒரு முக்கிய காரணியாக விளங்கியது இந்திய வம்சாவழியினரின் ஆதரவேயாகும். அத்துடன் இந்தியவம்சாவழியினர் ஜக்யிய இலங்கையை ஆதரிக்கின்றனர் என்பதற்கும் இது சான்று பகரிக்கின்றது.

1977ம் ஆண்டுக்குப் பின் ஏற்பட்ட நிலைமைகள்

1977 க்குப் பின்னர் அரசாங்கத்தின் தீவிர இந்தியவம்சாவழியினர் தமது இருந்த உரிமைகள் சிவாற்றை மீட்டன் என்று கூறலாம். ஜே. ஆர். ஜெயவர்தனா அரசாங்கத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட குடியினமைச்சட்டம் (1986) 94,000 பேருக்கு குடியினமை வழங்கியது. எனினும் நாடற்றோப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. எனவே 1988 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட நாடற்றவர்களின் குடியினமை (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதன்படி இலங்கையில் சட்டரித்தியாக வாழும் இலங்கை அல்லது இந்திய குடியினமையைப் பெறாது, இந்திய குடியினமைக்கு விளங்கனாப்பிக்காத எந்தவொரு இந்தியவம்சாவழி நபருக்கும் குடியினமை வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

அத்துடன் 1989 ஆம் ஆண்டு 10 ஆம் இவக்க தெவிவனர் பதிவுசெய்தல் (திருத்தம்) சட்டத்தின்படி 1986, 1988 ஆம் சட்டங்களின் படி குடியிருப்பு பெற்ற சுகல இந்திய வம்சாவழியினரும் வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்து கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. இன்று இம்மக்களுக்கு அரசியல் அந்தஸ்து உள்ளது. எனவே உள்ளாட்சி மற்றும் மாகாண சபைகளில் இவர்களுக்கு இடம் வழங்கவேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டுள்ளது.

1978 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகளான விவிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம், சுகல வாக்காளர்களினாலும் தெவிவ செய்யப்பட்ட நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட சனாதிபதி பதவி, இன் விவிதாசாரப் பதவி நியமனங்கள், தமிழகத் துதியோகியமையித் திருத்தங்கள் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர் அரசியலில் தீவிரமான ஆக்குப்புவமான பங்களிப்பு வழங்கக்கூடிய நிலையைத் தோற்றுவிக்கக் கூடும். இனவிதிதாசாரப் பதவி நியமனம் மற்றும் பதவியற்றுக்கள் தொடர்பான கொள்கைகளுக்கு எதிராக நீதிமன்றத்தில் வழங்குத்தாக்கல் செய்யப்பட்டது என்பதும் பின்னர் அது நீதிமன்றத்தினால் நிராகரிக்கப்பட்டது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டிய விடயங்களாகும். எதிர்காலத்தில் இக்கொள்கை கைவிடப்படவாம்.

கல்வித்துறையிலும் பெருந்தோட்டத்துறையிலும் ஒரளவு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டுள்ளது எனக் கூறலாம். இவ்அபிவிருத்தி சர்வதேச உதவிகள் காரணமாகக் குறிப்பாக ஆரம்பக் கல்வியில் ஏற்பட்டுள்ளது. குவீடன், நெதிர்வாந்து, நேர்வே, ஜெர்மனி, மற்றும் யூனிஸப் ஆசியலை இவ்வாறான உதவிகளை வழங்குகின்றன. கல்வி அமைச்சர் சீடா நிறுவனமும் செய்து கொண்டுள்ள ஒப்பந்தத்தின்படி பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சியில் கட்டங்கட்டமாக 12 வருடங்கள் உதவி வழங்க சீடா ஒத்துக்கொண்டுள்ளது.

1988 இல் இந்தியவம்சாவழித் தமிழர்கள் மாகாண சபைகளுக்குத் தெவிவ செய்யப்பட்டனர். எனிலும் இதுவரையில் இம்மக்கள் இச் சபைகளின் நடவடிக்கைகள் குறித்துத் திருப்புதி கொண்டுள்ளனர். எனக் கூறுவதற்கில்லை. ஆனால், மத்திய மற்றும் சபரகமுவ மாகாணசபைகளுக்கு 17 நிறுப்பினர்கள் இம்மக்களிலிருந்து தெவிவ செய்யப்பட்டுள்ளனர். தமது எதிர்பார்க்கைகளை இச் சபைகளில் நிறைவேற்றிக் கொள்ள வியலாத நிலைமைகள் குறித்து இவ்வறுப்பினர்கள் கூறலை தெரிவித்துள்ளனர். வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்துவர் கோருவது போன்ற அதிகாரங்களையும் அதிகாரப் பரவலாகக்கூடியதும் இம் மாகாண சபைகள் கொண்டிருக்கவேண்டுமென இவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர். இதன் மூலமாக நீண்டகாலமாகத் தமக்கு இருந்து வரும் அரசியல், பொருளாதார, சமூகக் குறைபாடுகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியுமெனவும் இவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். ஆனால் கடந்த இரு வருடங்களாக அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள அனுபவம் தமது குறைபாடுகள் தீர்க்கப்பட்டிருப்பது என்னும் நம்பிக்கையைத் தகர்த்துவிட்டது. இம்மக்களின் வாக்குகளைப் பயன்படுத்திப் பதவிக்கு ஏந்த ஆனாலும் கட்டிகள் இவர்களை இன்று மறந்து விட்டன.

தோட்டத்துறை மாகாணசபைகளின் அதிகார வரம்புக்கு உட்படவில்லை. மத்திய அரசாங்கமே தோட்டத்துறை தொடர்பான

அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மை என்னவெனில் தோட்டத்துறையைச் சார்ந்த மக்கள் அனைவரும் மாகாணசபைகளின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பிரதேசங்களிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர். எனவே இவர்கள் தொடர்பான சமூக நவத்திட்டங்களை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு இந்த மாகாண சபைகளையே சார்ந்திருக்க வேண்டும். இத்தகைய திட்டங்கள் முன்மொழியப்பட்டபோது அவை இச் சபைகளினால் நிராகரிக்கப்பட்டன. இம்மக்களின் பிரச்சினைகள், நம்பிக்கைகள், அபிலாலைகள் தமக்குச் சம்பந்தமில்லாத விடுயங்கள் என இம் மாகாண சபைகள் என்னிலும் வரு போல் தோன்றுகிறது.

அண்மைக்காலத்தில் மொன்ராகலை மாவட்டத்தில் வாழ்கின்ற இந்தியவம்சாவழித் தமிழர்கள் பலர் சூறையாடல் மற்றும் தாக்குதலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டதாக மார்த்திம் செய்யப்பட்ட செய்திகள் வெளிவந்தன. இத்தாக்குதல்கள் மிகக்கு மாகாணத்தில் தீவிரவாத இனவானுக்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்நடவடிக்கைகள் எனக் கூறப்பட்டது. இவ்வாறு தாக்குதல்களுக்கு ஆளான மக்கள் இன்னும் எவ்வித நிவாரணமும் இன்றி அகற்றுகின்றன மேற்கொள்ளப்படுவது தங்கி இருப்பதாகும் அறியப்படுகிறது. கொரும்பில் பாதுகாப்புப் படைகளுக்கு எதிரான வான்முறைகள் நடைபெற்றால் நூற்றுக்கணக்கான இந்தியவம்சாவழி இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டுத் துன் புறுத் தல் களுக்கு ஆளாவதும், நீண்டகாலம் தடுத்துவைக்கப்படுவதும் வழக்கமாகிவிட்டது. இப்பாரதாரமான நிலைமையினால், மலையக் இளைஞர்கள் தமது மரபுரிதியான தலைமைத்துவத்திலும், சனநாயக மரபுகளிலும் நம்பிக்கை இழக்கக்கூடும். 1983 முதல் நிலைமை இத்தகைய பாதுகாப்புப்பற்ற நிலைமைகளினாலும் பயத்தினாலும் வசதிப்படைத்த இந்திய வம்சாவழியினர் தமது குடும்பங்களைத் தமிழ்நாட்டுக்குக் கூட்டிச் சென்றதுமல்லாமல் அங்கேயே தொடர்ந்தும் வாழும் தலைப்பட்டனர்.

எதிர்கால நன்மைக்கான சில ஆலோசனைகள்

இந்திய வம்சாவழித் தமிழரில் பெரும்பான்மையினர் தோட்டத் தொழிலாளராவர். அவர்கள் தோட்டங்களிலேயே பரம்பரையாக வாழ்ந்து அங்குள்ள குழுநிலைகளுக்குப் பழக்கப்பட்டுவிட்டனர். எனவே அரசாங்கமானது அவர்களது வசிப்பிடங்களையும் அதைச் சூழ்வுள்ள நிலத்தையும் அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கிவிட வேண்டும் எனிலும், தேவிலைச் செய்வைப்படுவதே தங்கியுள்ளவர்கள் என்ற அடிப்படையில் இவர்கள் தமது பொருளாதார நடவடிக்கைகளைப் பன்முகப்படுத்த வேண்டுமா என்பதில் கேள்விக்கிடமுள்ளது. இவர்கள் மரக்கறி, பழச் செய்வையிலும் சிறு கைத்தொழில்களிலும் ஈடுபட வேண்டும். அத்துடன் இவர்கள் சிறு தொழினுழையர்ச்சியாளர்களாக வர உதவிகளும் வழக்கப்படுவதேண்டும். இந்தவடிக்கைகள் இவர்களுக்கென ஒரு பிரதேசத்தை வழங்குவதோடு பொருளாதாரப் பாதுகாப்பையும் வழங்கும்.

இந்தியவம்சாவழித் தமிழர்களுக்கும், சிங்கள மக்களுக்குமிடையில் பரஸ்பர புரிந்துணர்வும், ஒன்றிணைப்பும் இயல்பாக ஏற்படவேண்டும். இதற்கு முன்னிப்பந்தனையாக இவ்விருசாராராகும் அரசியல், சமூக மற்றும் இன்றனவர்கள் தீயாக ஒரு பொருத்தமான மட்டத்தை அடைய வேண்டும். கடந்த காலத்தில் தோட்டங்களில்

நடந்துமுடிந்த இனக்கல்வரங்களும் இனப்படுகொலவகளும் இந்திய வம்சாவழி மக்கள் மத்தியில் ஆழமான தலைமுயக்களை விட்டுச் சென்றனர். பயமும், சந்தேகமும் இவர்களைவிட்டு இன்னும் நீங்களில்லை. உண்மையான ஒன்றினைப்பு ஏற்படவேண்டுமெனில் முதலில் இந்தப் பயமும் சந்தேகமும் கண்மைப்பட வேண்டும். ஒன்றினைப்பு என்னும் பெயரால் நடப்பது இம்மக்களின் தனித்துவத்தைச் சிகித்தது அவர்களைப் பொருளாதார அடினம்களாக்குவது எனில் இப்ருயர்சிகள் நிச்சயமாகத் தோல்லியைத் தழுவும். பொருளாதார ஒன்றினைப்பின் நோக்கம் கிராமத்துக்கும் தோட்டத்துக்கும் இடையிலுள்ள பொருளாதார ஏற்றத்தாற்றுக்களை இல்லாமல் செய்து இரண்டுக்கும் நன்மைதரக்கூடிய பொருளாதார உறவினங்க் கட்டியெழுப்புவதாக இருக்கவேண்டும். சமூக ஒன்றினைப்பு இவ்விரு சமூகங்களும் தமது பண்பாட்டுத் தனித்துவத்தையும் மொழி உரிமைகளையும் பேணித் தமது கலைகளை வளர்த்து. தமது கருத்துக்களைச் சுயமாக வெளிப்படுத் தற்பொழுதாக இருக்க வேண்டும். இது நடைபெற வேண்டுமெனில் முதலில் இந்தியவம்சாவழித் தமிழர் சமூகம் இந்நாட்டின் ஒரு தேசிய சிறுபான்மையினப் பண்புகளைக் கொண்டுள்ள, பண்பாட்டு நீதியாகத் தனித்துவத்தைக் கொண்டுள்ள ஒரு குழுவினர் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

தோட்டங்களைச் சூழவர்கள் சிங்கள விவசாய சமூகத்தினர் சரியாகவோ அல்லது பின்மூலாகவோ, கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேலாக, பெருந்தோட்டத் துறை உருவாக்கப்பட்டதன் காரணமாகத் தாம் பாதிக்கப்பட்டதாக நம்புகின்றனர். இந்துஸ்திகை உண்மையானதாகவோ அவ்வாறு இல்லாமலோ இருக்கவாம். ஆனால் ஆனால் கட்சியினர் இவர்களது பிரச்சினைகள் உணர்பாட்டதாகவும் அவைகள் தீர்க்கப்படும் என்றால் இவர்களை நம் வைக்க வேண்டும். இந்தியபந்தனர்கள் பூத்தி செய்யப்படாத வரையில் தற்போதைய ஒன்றினைப்பு முயற்சிகள் தோல்விடவேயே முடியும்.

இந்தியவம்சாவழித் தமிழர்கள் நினைகாலமாகவே கல்வியில் பின்தங்கியுள்ளார்கள். இவர்களைக் கைதூர்க்கிலிட ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு விசேட கல்விவாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். இதன்றும் இச்சுரக்கத்தின் இளைஞர் யுதித்துக்கொண்டு பெற்றுத் தொழில்வாய்ப்புகளில் இந்நாட்டின் ஏனைய சமூகங்களுடன் சமாபகப் போட்டியிட முடியும். இவ்வகைத் தமிழருக்கும், அரசாங்கத்துக்கும் இடையில் உள்ள நெருக்கடி நிலைகளின் காரணமாக இந்தியவம்சாவழித் தமிழர்கள் பாதிக்கப்படாதவாறு அதிகாரிகளும், பொலிசாரும், படையினரும் விசேட கவனஞ்சு செலுத்த வேண்டும். இத்தகைய உறுதியாகுகளான் இம்மக்களுக்குத் திரும்பவும் நம்பிக்கையுட்ட முடியும். அப்போது தான் இவர்கள் சிங்களவருடன் சமத்துவமாக வாழ முடியும். மத்திய மலைநாட்டிலும் நாட்டின் ஏனைய இடங்களிலும் சிங்களவரும், இந்தியவம்சாவழித் தமிழரும் ஒன்றினைந்து சமாதான சகவாற்று வாழ வேண்டுமெனில் பயமும் சந்தேகமும் பாதுகாப்பின்மையும் உடனடியாகக் கண்மைப்படவேண்டும்.

சிங்களப் பெரும்பான்மை அரசாங்கமானது தனது குடிமக்கள் மத்தியில் திரும்பவும் நம்பிக்கை, பரஸ்பரப் புரிந்துவரவு ஆசியவற்றைக் கட்டியெழுப்பா வேண்டுமெனில் முதலில் அரசியல் வேற்றுமைகளும் வாய்ச்சவால்களும் நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

சிங்களவர்களின் முன்னேற்றம் கருதி நினைப்பாடுத்தப்படும் விராம ஏழுச்சி, வறுமை ஓழிப்பு முதலிய சகல அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் இனப்பானுபாடினரிச் சமத்துவமாக இம்மக்களுக்கும் வழிபக்கப்படல் வேண்டும். சிங்கள மக்களின் மன்பான்மையில் மாற்றம் ஏற்படாத வரையில் சகல நடவடிக்கைகளும் அவை எவ்வளவு உயர்வான நன் நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்த போதும் இறுதியில் தோல்விடவேயே முடி வஷட்டும், சிங்களவர்கள் இந்திய வம்சாவழித் தமிழரும், தமக்குச் சமான இந்நாட்டின் குடி மக்களே என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் ஒன்றினைப்பிற்கான குழல் ஏற்படும். இவ்வொன்றினைப்பு செயல் முறை மெதுவாகவும் படிப்படியாகவும் ஏற்படக்கூடும். ஆனால் அது நிச்சயமானதாகும் நிலையானதுமாகும்.

உசாத்துணைகள்

Bastiampillai, B E S J., History of Migration of the Plantation Tamils from South India to Sri Lanka, MIRJE, Colombo 3, 1990.

_____, Indians in Sri Lanka, IAHA Conference, University of Hongkong 1991.

_____, The Plantation Community and the Provincial Council System., Colombo, 1989 (Mimio).

Dubey, R.K., Indo-Sri Lanka Relations, Deep and Deep, New Delhi 1989.

Little, Angela, Education and change in Plantations: The case of Sri Lanka, IDS Bulletin, Vol. 18, No. 2, 1987.

Mookaiyah, S M., Social and Economic Conditions of the Plantation Workers in Sri Lanka, MIRJE, Colombo 3, 1990.

Prasad, D.M., Ceylon's Foreign Policy Under the Bandaranaike (1956-1965), Chand & Co Ltd, New Delhi, 1973.

Ramasamy, P., New Delhi and Sri Lanka, Allied Publishers, New Delhi, 1987.

Sandarasegaram,S : Educational Problems of the Indian Tamil Community, MIRJE, Colombo 3, 1990.

_____, Education of the Indian Tamil Community, International Centre for Ethnic Studies, Colombo, 1985.

Sinnathamby, M., Estate-Village Integration: Past, Present and the Future , MIRJE, Colombo 3, 1990.

Wilson, A.J., Politics in Sri Lanka 1947-1973, MacMillan, London, 1974.

Wriggins W.H., Ceylon Dilemmas of a New Nation, Princeton, 1960 .

தமிழாக்கம் : டி. தனராஜ்

இலங்கையின் கைத்தொழில் வளர்ச்சி: ஓரு வரலாற்றுக் கண்ணோக்கு

யோகா இராசநாயகம்

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய காலம் (1948 - 1955)

1948 ஆம் ஆண்டு இவங்கை சுதந்திரமானத்துடன் திட்டமிடவிலூம், மீண்டும் ஒரு ஆண்டுக்கு உத்தவு முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டது. இவங்கையின் கைத்தொழில் வரலாற்றில் இக்குறுகிய காலப்பகுதி இருந்தெங்களில் முக்கியமானதாக இருந்தது. (1) உள்ளாரி, வெளிவாரிப் பிரிவுகளினால் வரைவாமைக்கப்பட்ட நாள்கு தொடர்ச்சியான ஒரு வருட அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் திட்டமிடவிலூக்கான தேவையின் அவசியத்தைச் சுட்டிக்காட்டின. (2) பாரிய அரசுக்கும் கைத்தொழில்களின் ஆரம்ப ஸ்தாபித்தவிருந்து நகருகின்ற கைத்தொழில் கொள்கையை இக்காலம் வெளிக்காட்டியதுடன் அதன் பின் தனியார் நிறுவனங்களும் அரசுத்தனியார் கூட்டுத்தொபனங்களும் பாரிய, சிறியவைவிவான கைத்தொழில்களில் அழுத்தத்தைக் கொண்டிருந்தன. அரசின் ஒரு தசாப்த கைத்தொழில் முயற்சிகளின் பின் 1948 ஜூலை முதலாவது ஆறு ஆண்டுக்குத்திட்டத்தை (1947/48 - 1952/53) தொடங்கியது.

பிரதான தயாரிப்புக் கைத்தொழில்கள் ஆய்வுக்கும் அபிவிருத்திக்குமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டன. இவை சக்தி, இரும்பு, சீமேந்து, பாரிசுராயங்க (செயற்கை உரம்) கைத்தொழில்கள், குறிப்பிட்ட மருந்து வகைகள், பருத்தி நூற்றல் போன்ற அடிப்படைக் கைத்தொழில்களாகக் காணப்பட்டன. கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்குக் குறிப்பிட்ட அளவு நிதியே பெறக்கூடியதாக இருந்தாலும் அநேக புதிய முயற்சிகள் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் பிரதான நோக்கம் பொருளாதாரத்தைப் பஞ்முகப்படுத்துவதும் இறக்குமதியில் நாடு தங்கியிருத்தவைக் குறைப்பதுமாகும்.

அநேக அரசு தொழிற்சாலைகள் திட்டமிடப்பட்டாலும் சீமேந்து செயற்றிட்டம் மாத்திரமே இத்திட்டகாலத்தில் சாத்தியமாயிற்று. அதேவேளை அநேக ஏணை செயற்றிட்டங்களான கடதாசித் தயாரிப்பு (வாழ்ச்சேனை), புடைலை (கட்டுநூயக்கா) கொண்டித் தோடா (பரந்தன்), இரும்புருக்கு (ஏந்தரமுல்ல/ கொரூம்பு), செயற்கை உரம் (கந்தளாய்), தாவர ஏண்ணெய் (நீர்க்கொழும்பு) என்பன திட்டமிடல், அபிவிருத்தியின் ஆரம்ப நிலையிலேயே காணப்பட்டன. இக்காலத்தில் காணப்பட்ட காலதாமதமான

நடவடிக்கைகளினால் வெளிநாடுகளில் இருந்து இயந்திரங்களையும் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையானவற்றை வழங்குவதிலும் காலதாமதத்தை ஏற்படுத்தியது. வெளிநாட்டு ஆலோசகர்களிடமிருந்து சில திட்டங்களின் செலவுகளையும், நோக்கம்களையும் தொடர்ச்சியாகப் பார்வையிடுவதற்கான தேவையும், நீர் மின் சுத்தித் திட்டகட்டுமானமும் காலதாமதமாகியது. (Ministry of Finance 1955, p.48)

அதேவேளை யுத்தகாலத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தயாரிப்பு நடவடிக்கைகளானது தரமான, மலிவான பொருட்களின் வெளிநாட்டு இரக்குமதியினால் கடுமையான இழப்புக்களை ஏதிர்நோக்கின. இப்பிரச்சினைக்கு உடனடியாகப் பரிகாரம் காணும், வெளிநாட்டுப் போட்டிகளில் இருந்து உள்ளூர் கைத்தொழில்களால் பாதுகாக்கும் உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கான உறுதியான விற்பனைப் பிரிவுகளை உத்தரவாதப்படுத்துவும் சட்டத்தினை அறிமுகம் செய்வது அவசியமாயிற்று. 1949 இன் 18 ஆம் இலக்கத் தொழில் உற்பத்திகள் சட்டம் இதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது. போட்டிப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு அனுமதிப்பதற்குமுன் இறக்குமதியாளர்கள் பெயரிடப்பட்ட சில உள்ளூரிப் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்திருக்க வேண்டும் என்பதனை இச்சட்டம் கோரி நின்றது. 1950 இன் ஆரம்பத்தில் மொத்தமாக 13 வகைகள் குறிக்கப்பட்டி ருந்தன. யுத்தகாலத் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட எல்லாவகையான பொருட்களும் இதில் குறிப்பிடப்பட்டன. இதிலிருந்து இத்தொழிற்சாலைகள் ஒரு சாதாரண நிலைமையின் கீழான போட்டியில் எதிர்நோக்கிய பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தெளிவாக விளக்கிக் கொள்ள முடி கின்றது. இந்த விவகாரமானது பெரும்பாலான யுத்தகாலத் தொழிற்சாலைகள் முடப்படுமளவுக்குப் பாரியனவிவான இழப்புக்கள் தொடர்ந்திருந்தன. அரசு தயாரிப்புப் பிரிவுகள் எவ்வாறிருப்பினும் கைத்தொழில் குறையில் நல்லதொரு அனுபவத்தை அரசாங்கத்துக்கு அளித்தது.

இக்காலத்துக்கான மீண்மைப் புத்திட்டம் 1950 இன் கொரூம்புத்திட்டத்துடன் இணைந்ததாக இருந்தது. இதன்விளைவாக, இவங்கை அரசாங்கமானது 1951-52 காலத்துக்கு விரிவாக்குவதற்கான ஒரு வருட அபிவிருத்தித் திட்டத்தினைச் சமர்ப்பித்தது. இத்திட்ட முன் மொழிவில் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கான அழுத்தம் காணப்படவில்லை. மொத்த முதல்திட்ட நாளில் ஒன்றுக்குக் குறைவான பகுதியே சக்தி, கைத்தொழில் ஆசிய இரண்டுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இத்தகைய “எளிமையான பொருளாதார முறைகளினை” முன் மொழிந்த காலத் திடீயே அபிவிருத்திக்கும் புனரமைப்பக்குமான சர்வதேச வங்கியின் நிபுணர் குழுவொன்று

**போசிரியை யோகா இராசநாயகம்
B.A.(Hons); Ph.D(Camb.); F.R.G.S.
புவியியற்றுறை
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்**

இலங்கையின் பொருளாதாரத்தினது பல்வேறு துறைகளின் செயல்நிறம் பற்றிய அவதானிலையும், பரிந்துரைகளையும் மேற்கொள்வதற்கு வந்தது. உலக வர்ஷிக் குழுவினால் தெரிவிக்கப்பட்ட பரிந்துரைகள், மத்தீரீடுகளினாடி தந்தாவிக்காகத் திட்டங்கள் நிறுத்தப்பட்டன. விவசாயம் தொடர்பான பல பரிந்துரைகளைத் தமது 1953 - 59 கால ஆறு ஆண்டுத்திட்டத்தில் மேற்கொண்டனர். அநேக கைத்தொழில் அபிவிருத்தியின் ரூல் முன் மொழிவுகள் மீண் பரிசோதனைக்காகத் திரும்பப் பெறப்பட்டன. திறனையற்ற யுத்தகால முயற்சிகளை இயலுமான வரை விரைவாக முடுவதற்கும் கைத்தொழில் உற்பத்திகள் சட்டத்தை ரத்துச் செய்வதற்கும் பரிந்துரை செய்தது.

கைத்தொழிலாக்கம் சில நிலைகளில் இடம் பெறவேண்டும் என்று இருந்தாலும் கூட முன்மொழியப்பட்ட பல செயற்றிடங்களுக்கான பொருத்தமான காலம் இலங்கையில் ஏற்படவில்லையென்றே இக்குழு கருதியது. இரும்புருக்கு, செயற்கை உரம், புடைவைக் கைத்தொழில்கள் என்பவற்றினை விருத்தி செய்வதற்கான முன்மொழிவுகள் முதிர்ச்சியற்றலையாக இருந்ததான் வேறு சில செயற்றிடங்கள் தொழில்நுட்பாளியாக வலுவற்றதாக இருந்தனவென்றும் கூறப்பட்டது. கேஸ்டிள் சோடா, டி.டி.ஏ., கடதாசி, தாவர எண்ணைய் ஆயிய கைத்தொழில் களுக்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட அனைவிடங்களையும் மீண் பரிசோதனை செய்தது. முன்பு முன்வைக்கப்பட்ட "பக்டான் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி" நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்குப் பதிலாக அடிப்படையான ஆய்வு மற்றும் தொழில் நுட்பத்திறனைப் பெற்றுக் கொண்டவின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது. அத்துடன் இலங்கையில் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்ற மூலப்பொருட்கள், தொழிலாளர், தொழில்நுட்ப அறிவு, அனுபவம் என்பவற்றுக்குப் பொருத்தமான சிறிய செயற்றிடங்களை உடனடியாக அமுலாக்க வேண்டுமென்பதையும் வலியுறுத்தியது. இக்குழுவானது முற்றுமுதான அரசுடைமை மற்றும் முகாமைத்துவத்துக்கு ஆதரவு காட்டவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பதிலாகச் சுதந்திரமான நிர்வாகத்தைக் கொண்ட பொதுக் கைத்தொழில் கூட்டுத்தாபனங்களின் உருவாக்கத்தைப் பரிந்துரை செய்தது.

இத்தகைய அளவிட்டு, அறிக்கையினைத் தொடர்ந்து அரசாங்கத்தினால் அரசாங்க முதலுடன் இயங்கிய, யுத்த காலத்திலும், அதற்குப் பின்னரும் ஆராய்விக்கப்பட்ட வர்த்தக முயற்சிகளின் பொருளாதார வாய்ப்புக்கள் பற்றி ஆராய்வதற்கு இன்னொரு ஆணைக்கும் நியமிக்கப்பட்டது. இரும்புருக்கு, உழிந்தியை அரிசி உற்பத்தி, தச்சுத்தொழில், மட்பாண்டத் தயாரிப்புக்கள், அசெந்திக் அமலம், கடதாசி, மருந்துப் பொருட்கள் போன்றவற்றில் உற்பத்தியிலிடுபட்டி ருக்கும் யுத்தகாலத் தொழிற்சாலைகளை முடுவதற்கு இக்குழு பரிந்துரை செய்தது. இக் குழுவின் பிரதான பரிந்துரைகளில் ஒன்றாக, அரசாங்கத்தினால் ஆதரவளரிக்கப்பட்ட தயாரிப்புச் செயற்றிடக்கள் அவற்றின் வியாபார பொருத்தப்பாடு கருதித் தன்னாதிக்கமுள்ள கூட்டுத்தாபனங்களுக்கு அல்லது முதல் கம்பனிகளுக்கு அல்லது கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்பதாக இருந்தது.

சுதந்திரம் அடைந்தபின் 4-5 வருடால்பொகுதியில் மேதுவான, ஆனால் உறுதியான நகரிச்சியானது அரசாங்கக் கைத்தொழில்

கொள்கையில் இடம் பெற்றது. 1954 இல் அரசினால் நடத்தப்படும் கைத்தொழில் முயற்சிகள் மீதான அரசின் அதிகார அறிவிப்பில் குறைவான அழுத்தத்தைக் கொண்டிருந்தது. கொயியன் செழியைப் படித்து ஏற்பட்ட வெளிநாட்டு நோயை மாற்றுப் பிரச்சிக்கணினால் இந்த மீளாய்வு அவசரப்படுத்தப்பட்டது. இதனால் உணவு மானியங்கள் மீது கடுமையான பாதிப்பு ஏற்பட்டது. (Oliver, 1957) இப்புதிய கொள்கையானது தனியார் முயற்சிகளின் முக்கியத்துவத்தை அழுத்திக் கூறியது. தனியார்துறையானது அதற்கு உதவும் வகையில் வரையப்பட்ட கொள்கையாகவே இது இருந்தது. இப்புதிய அணுகுமுறையின் கீழ் அரசாங்கமும் தனியார் கைத்தொழிலும் கைத்தொழில்பால்களாக மாறினார். இப்புதிய கொள்கையுடன் உதவிபுரியும் முகவர்களாக நிதிக் கூட்டுத்துப்பாணம் (அபிவிருத்தி நிதிக் கூட்டுத்துப்பாணம்) ஆய்வு நிறுவகமும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.

இம்முன் மொழிவுகளின் விளைவாக 1954 / 55 - 1959 / 60 காலத்தினை உள்ளடக்கிய முறையில் புதிய ஆண்டு முதலிட்டு நிகழ்ச்சித்திட்டம் அரசாங்கத்தினால் வடிவமைக்கப்பட்டது. இத்திட்டம் வாருடாந்தாம் 2.7 சதவீத வளர்ச்சியைக் கொண்ட விவரவான சலத்தொகை வளர்ச்சியையும், அபிவிருத்தி நோக்கங்களுக்கான வளங்களையும் மனதில் கொண்டிருந்தது. உள்ளூர் மூலவளங்களில் பெரிதும் தங்கியிருக்கக் கூடிய பாரிய, சிறிய அளவுத்திட்க் கைத்தொழில்களை ஊக்குவித்தது. இக்கொள்கையை அழுவப்படுத்துவதற்கான முதல் நடவடிக்கையாக 1955 இல் அரசாங்க தயவுடனால் கூட்டுத்துப்பாட் சட்டம் இல. 19 1955 பாரானுமந்தில் சமள்பிக்கப்பட்டது. இச்சட்ட மூலத்தின் படி அரசாங்க முயற்சிகள் உள்ளெல்லாவின் தனியார் துறைக்கு மாற்றப்படும். முதலில் அரசாங்க முதலுடன் நிறுவனம் கூட்டுத்தாபனத்துக்கு மாற்றப்படும். அதன் பின் செயற்றிடத்தின் அரசாங்கப் பங்குகள் பொதுமக்களுக்கு விற்கப்படும். இருபதில் அரசாங்கம் 20 வீதத்துக்குறைவான பங்கு முதலைக் கொண்டிருக்கும்போது கூட்டுத்தாபனமானது பொதுக் கம்பனியாக, கம்பனிச் சட்டங்களின் கீழ் உருவாக்கப்படும்.

இப்புதிய கைத்தொழில் கொள்கைகளைத் தொடருவதற்கு அரசாங்கமானது வெளிநாட்டுக் கங்களிகள் தனியார் முதலைத்து ஊக்குவித்தது. செயற்கை உரம், சீனி, புடைவை போன்ற தயாரிப்பு உற்பத்தியில் இலங்கையுடன் கூட்டாக ஈடுபெறுவதற்கு வெளிநாட்டு நிறுவனங்களை இலங்கை அழைத்தது. இம்மேலே கூடியப்பட்ட உற்பத்திகளை மேற் கொள்வதற்கு இலங்கை முதலிட்டான்றோ. இலங்கை அரசாங்கமோ தேவையான முதலையோ, தொழில்நுட்ப அறிவையோ அளிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கவில்லை. அத்துடன் அவை பாரிய அளவுத்திட்ட முறைமைக்கும் தொழில்நுட்பத்துக்கும் பொருத்தமானவரையாக இருந்தன.

பொதுவாக இந்த ஆறுவருட முதலிட்டு நிகழ்ச்சித்திட்டம் பெரிதும் வெற்றியளிக்கவில்லை. இதற்குப் பிரதான காரணம் 1956 இல் இடம்பெற்ற அரசாங்க மாற்றாக்களாகும். இக்காலத்துக்கு முன்பு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட முறையில் பொதுத்துறைக் கைத்தொழில் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகள் இடம் பெற்றனம் சினாட்சிராஸ் (1966) என்பவரினால் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவற்றுக்குப் பழைய தொழிற்சாலைகளை மீண்மைப்பதன் மூலம் அரசாங்க ஆரம்ப முன்னிடுபாடுகள் விவசாய அபிவிருத்தி

மற்றும் தனியார் முயற்சிக்கான முன்னுரிமைகள். 1952 - 1955 க்குமிடையில் காணப்பட்ட நிதியிருக்கம் (Financial Stringency) ஆயிய முன்று காரணமாக இருந்தன. இக்காலத்தின் ஆரம்ப வருடங்களில் திட்டமிடப்பட்ட சில நடவடிக்கைகள் 1955 இல் பூர்த்தியடையும் நிலையில் இருந்தன. அவற்றுட் பிரதானமானது தாவர எண்ணெய்த் தொழிற்சாலை, இரசாயனக் கூதாசி ஆலை என்பன. தோல், மட்பாண்டங்கள், ஒட்டுப்பல்கை உற்பத்திகள் ஆயியவற்றின் உற்பத்தியானது புதிய அரசாங்கத்தின் கீழ் கூட்டுத்தாபனங்களாக மீன் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுத் தொடர்ந்து இயங்கின.

இக்காலத்தின் புதிய அரசுக்கைமக் கைத் தொழில்களுக்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட அமைப்புகள் கொழும்புப் பகுதியிலிருந்து வெளிநோக்கிய நகர்வைக் கொண்டனவாக இருந்தன. தெரிவு செய்யப்பட்ட இடங்கள் வடக்கு, மீழக்கு மாகாணங்களில் அமைந்திருந்தன. இத்தகைய பிரதேசப் பண்முகப்படுத்தல் (regional decentralisation) போக்கானது பாரிய சில கைத்தொழில்களைப் பொறுத்தே இடம் பெற்றது. உள்ளூர் மூலங்கள் விருத்தியிலும், இரக்குமதிப் பிரதியீட்டு நோக்கிலும் பாரிய அழுத்தத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக இது காணப்பட்டது. தீவின் சில பகுதிகளில் காணப்பட்ட கீழூறுப்புத் தொடர்பான ஆதிகித்த கவனமும் இத்தகைய செல்வாக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

சுதந்திரத்துக்குப் பிந்திய காலம் 11 (1956-1977)

இலங்கையின் கைத்தொழிலாக்க வரவாற்றில் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னால் இரண்டாவது காலப்பகுதியானது 1956 இல் அரசாங்க மாற்றத்துடன் இடம் பெறுவின்றதுடன் அரசியல்ரீதியாக இடதுசாரிக் கட்சி அதிகாரத்துக்கு வருகின்றது. உண்மையில் அமைதியின்மையும் அவசரகாலநிலைமையும் நிலவிய இக்காலத்தில் புதிய அரசாங்கமானது முன்னைய கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் ஆரம்பத்தில் பின்பற்றியது. சீமெந்து, அஸ்பெஸ்ரோஸ், சுருக்கு, கண்ணாடிப் பொருட்கள், பஞ்சத்திரந்தால், இனிப்பு மற்றும் சீவி செயற்றிட்டத்துக்கான ஆரம்ப ஆய்வுகளையும் திட்டமிடலையும் கைத்தொழில் தினைக்களாம் தொடர்ந்து மேற்கொண்டது.

சூழிய காலத்துக்குள், அரசாங்க கைத்தொழில் கொள்கையில் முற்றான மாற்றம் காணப்பட்டதுடன் அரசாங்க முதல்கூக்கில் திரும்புவும் முன்னைய அரசாங்கம் ஆலைம் கொண்டிருந்த சிறிய, குடிசைக் கைத் தொழில் களிலிருந்து பின்வாங்கி தீர்த்த தொழிற் சாலைகளை அடிப் படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில்களுக்கு நகர்த்துப்பட்டது. வெளிநாட்டுத் தனியார் முதல்டோனர்களினால் மேற்கொள்கைடிய முதல்கூக்குச் சார்பானதாகவும் புதிய அரசு விளங்கியது. 1955 ஆம் ஆண்டு 19 ஆவது அரசாங்க ஆதரவுடனான கூட்டுத்தாபன ஏற்பாடு 1957-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட அரசு கைத்தொழில் கூட்டுத்தாபன 49 வது ஏற்பாட்டின் மூலம் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. புதிய அரசாங்கமானது குறிப்பாக அடிப்படைக் கைத்தொழில்களில் பாரிய அழுத்தத்தைக் கொடுப்பதன் மூலம் பொதுத்துறைக்கு முக்கிய பங்கினை அளித்து அதன் மூலம் கைத்தொழில் விருத்தியை முன்னெடுக்கத் தீர்மானித்தது.

அத்தியாவசிய, அடிப் படைக் கைத் தொழில் களில் அவிருத்தியானது அரசின்பாற்றப்பட்டதென ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும்

சில பிரிவுக் கைத்தொழில்கள் தனியார் துறைக்குத் திறந்துவிடப்பட்டன, இரும்புக்கு, சீமெந்து, இரசாயனப் பொருட்கள், செயற்கை உரம், உப்பும் அதன் உப உற்பத்திகள், களிமமனை, சீனி, சக்தி முதலியன் அரசுக்கென ஒதுக்கப்பட்டவையாகும், ஒட்டுப்பல்கை, தோற்பொருட்கள், மட்பாண்டப் பொருட்கள் கைத் தொழில் கள் திறந்து விடப்பட்டவையாகும். இவற்றினை விட வது பிரிவான நுகரவோர் கைத்தொழில்கள் முற்றாகத் தனியாருக்குத் திறந்து விடப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் ஆரம்பகாலத்தில் புதிய அரசாங்கமானது இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் உற்பத்திப் பிரிவுகளை விரிவாக்குவதிலும், புதிய அரசு ஆதரவு செயற்றிட்டங்களுக்குத் திட்டங்களை வரைவதிலுமே ஈடுபட்டது. புதுதாம் பகுதியில் நிறுவப்பட இருந்த புதிய சீமெந்து ஆலைக்கான ஆரம்ப ஆய்வுகளும் இதில் அடங்கியிருந்தன. இப்பகுதியில் காணப்படும் மூலப்பொருட்கள் பற்றிய மதிப்பிட்டைச் செல்கொரைவைக்கியக் குழு ஒன்று நடத்தியது. வெயாங்கொடவில் பருத்தி நூற்றால் ஆலை அமைப்பதற்கான திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. சந்தளாயில் சீனித் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. 1957 இன் இறுதியில் சோவியத் தூயியானால் தொழில் நுட்ப உதவி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் புதிய கைத்தொழில் முயற்சிகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டதுடன் ரயர், மியுப்புக்களையும், உருக்கினையும், செயற்கை உரத்தினையும் உற்பத்திசெய்கின்ற செயற்றிட்டங்கள் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் கூறியிருந்தது.

இத்தகைய விவரவைப்படுத்தப்பட்ட கைத்தொழில் நிகழ்ச்சித்திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டதற்கு இலங்கையின் சனத்தொகையின் விவரவான வளர்ச்சியினால் ஏற்பட்டுவரும் வேலையின்மைப் பிரச்சினையைக் குறைப்பதனை நோக்காகக் கொண்டனமேயே காரணமாகும். முழுமையான பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்குச் சிறிய, தொழில்வாளர் செறிவுடைய கைத்தொழில் முயற்சிகளையும், பாரிய அளவுத்திட்ட, முதல் செறிவுடைய கைத்தொழில்களையும், அரசாங்கம் தான்னடுவதாக இருந்தது. இவ் ஆட்சியின் ஆரம்ப சில வருடங்களில் புதிய அரசாங்கமானது பொது, தனியார் திட்டத்தினைத் தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தது. இத்திட்டம் பத்துவருடத்திட்டமாக (1959/ 60 - 1967/ 68) பொருளாதாரத்தின் ஒவ்வொரு குறைக்கான முன் மொழியப்பட்ட நிகழ்ச்சித்திட்டத்தினை விளக்கமாக எடுத்துக் காட்டியிருந்தது. ஏற்றுமதிப்பாரிகள், விவசாயம், சிறிய, பாரிய கைத்தொழில்கள், மீன்பிடி, போக்குவரத்து, சக்திமற்றும் சுறுக் கேவைகள் என்பன குறிப்பிடத்தக் குறையாக இருந்தன.

முன்னைய திட்டங்களுடன் ஒப்பிடும் போது அவை கைத்தொழில்துறையின் விரிவாக்கத்திலும் அபிவிருத்தியிலும் அதிக அழுத்தத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் இப்பது வருடத்திட்டத்தில் கைத்தொழில்வாக்கமானது விவசாய அபிவிருத்திக்கான ஒரு மாற்றுத்துறையாக நோக்கப்பட்டது. முதல் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்ற பார்க்கைத் தொழில்களைக் கட்டி யெழுப்புவது மட்டுமன்றி இப்பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதுன் மூலம் செயற்றுகின்ற கூட்டான கைத்தொழில்கள் காணப்பட்டன. கொள்வனவு செய்வதற்கான வெளிநாட்டு நாணய மாற்று, விவசாய

சுற்றுமதியில் ஏற்படும் அழிகளிப்பிலும், உள்நாட்டு உற்பத்தியை அழிகளிப்பதன் மூலம் உணவு மற்றும் நூக்கிள் பொருட்களின் இறக்குமதியைக் குறைப்பதன் மூலம் பெறப்படவேண்டியிருந்தது. (Farmer, 1961).

திட்டமிடப்பட்ட கைத்தொழில்துறைகளில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட முதல்டானது 1950 இல் 54.9 மி. ரூபாவாக இருந்தது. 1968 இல் 196 மி. ரூபாவாக அதிகரித்தது. இத்திட்டம் சிறிய மற்றும் முடிவைக் கைத்தொழில்களின் அபிவிருத்திக்கு 400 மி. ரூபாவை முதல்டாக முன் மொழிந்தது. இக்கால முழுக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தித்திட்டமிடவில் குறிப்பிட்கூடிய விடயமென்னவெனில் உள்ளுர்ச் சந்தைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அழுத்தே. இவங்கள் சந்தையையின் வினாவான அழிகளிப்பு உள்ளுர் உற்பத்திக்கான சந்தையை அளிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

1959 ஆம் ஆண்டு பிரதம மந்திரியின் மறைவினால் ஏற்பட்ட அரசாங்க மற்றும் புதிய திட்டத்துக்கு வழிவகுத்துடன் அது குறியிய கால (1961/62 - 1963/64) அமுலாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டமாகவே இருந்தது. பொதுவாக நோக்குமிடத்து நோக்கங்களும், இலக்குகளும் முன்னைய நிட்டத்தினைப் போல் இருந்தாலும் இத்திட்டத்தில் அதிகாரித்துவரும் சனத்தொகை மற்றும் சாதகமற்ற சென்மதிநிலுவை நிலைமைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. முக்கிய கணம் மீண்டும் விவசாயத்துறையின் மேல் திருப்பியதுடன் கட்டுமான வேலை மற்றும் தொழிலாளர் செறிவுடைய கைத்தொழில் முயற்சிகள் மீதும் திருப்பப்பட்டது. கைத்தொழில் நோக்கில் அவதானிக்கையில் இத்திட்டமானது குறைவான முதல் செறிவுடைய, கூடிய தொழிலாளர் முதலீடுகளுக்குச் சார்பாக நக்கவதைப் பரிந்துரை செய்யவில்லை. பொதுத்துறையிலான மொத்த முதலீடு, பாரிய அரசு கைத்தொழில்களை உள்ளடக்கிய வகையில் ஏற்குறைய 200 மி. ரூபாவாக 1963/ 64 இல் எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

இக் காலத்தில், அரசு ஆதரவுபெற்ற பாரிய கைத்தொழில் அபிவிருத்தியில் முக்கிய அம்சம் என்னவெனில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் கைத்தொழில்களின் விளை ஆலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டமையாகும். அதிகாரித்துக் காணப்பட்ட கேள்வியைப் பூத்தி செய்யும் நோக்கிலான இம்முயற்சிகளினால் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் கைத்தொழில் களின் இயலைவும் விவராக்கப்பட்டது. இவை சீமேந்து, சீனி, மட்பாண்டத்தொழில், புடைவைக் கைத்தொழில் களில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சுதந்திரத்துக்குப் பிற்பட்ட II வது காலத்தில் பாரிய கைத்தொழில் களின் திட்டமிட்ட விவராக்கமானது மேலதிகமான நடுத்தர, சிறியவுக்கைத்தொழில்களையும் கொண்டிருந்தது. இக்காலத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுடன் அதனைத் தொடர்ந்து மேலும் பல கைத்தொழில் பெட்டைக் கூட்டுதோபானம் ஒரு முன்னேற்றகரமான முயற்சியென்றே குறிப்பிடல் வேண்டும். முதலாவது பெட்டையாளலில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுடன் அதனைத் தொடர்ந்து மேலும் பல கைத்தொழில் பெட்டைகள் (Industrial Estate) நாட்டின் பல பாக்களிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. 1962-72 காலத்தில் இவங்கள் தொடர்ச்சியான சென்மதிநிலுவைப் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியதுடன் இறக்குமதிகளுக்குப் பதில்டாக உள்ளுரில் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களைப் பயன்படுத்தும் முயற்சிகள் அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பண்டப் பொருட்களின் உள்ளுர் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான தேவையைக் கலங்குத்திற் கொண்டதுடன் இறக்குமதி முன்னுமியத்திட்டமும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

தொடர்ச்சியான வெளிநாட்டு நாணயமாற்றுப் பிரச்சினை கொண்ட இக்காலத்தில் இவங்களைப் பிரச்சினை அநேக அரசு கைத்தொழில் கூட்டுத்துறைகளின் பொருளாதார பொருத்தப்பாடு பற்றி அவதானிப்பதற்குப் பொருளாதாரக் குழுவொன்று இவங்களை வந்தது. 1966 இல் இக்குழுவின் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டதுடன் அரசமுயற்சிகளினை மாற்றுவதற்கான பல்வேறு பரிந்துரைகளும், அபிவிருத்தியில் காணப்பட்ட கடுமையான திட்டமிடல் துவருக்களும் குறிப்பிடப்பட்டது. இதே வருடத்தில் அரசாங்கத்தினால் ஒரு விசை குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டுப் படிடைவா, சீனி, மரக்கைத்தொழில்களின் விரிவாக்கத்துக்குத் தடையாக இருக்கும் விடயங்களைக் கண்டறியும்படி கூறப்பட்டது.

1965 - 1969 காலத்தில் பதவியிலிருந்த அரசாங்கமானது கைத்தொழில் அபிவிருத்தியிலும் பார்க்க விவசாய அபிவிருத்திக்கை அதிக அழுத்தம் கொடுத்திருந்தது. மூலம் பொருட்கள், இயந்திரங்களின் பொதுமான இறக்குமதி ஒதுக்கீடுகளினால் தனியார் துறையில் அதிகாரித்து விருத்தி கணப்பட்டது. 1970 இல் பதவிக்கு வந்த புதிய அரசாங்கம் குறைந்த முதல் செறிவுடைய செயற்றிடப்பக்கங்கள் விருத்திக்கு அதிக ஆதரவு அளித்தது. 1970 களின் ஆரம்பத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் 5 வாருடத் திட்டம் அடிப்படைக் கைத் தொழில் களை விருத்திசெய்வதற்கு, முக்கியமானதாக இருந்ததுடன் அது நின்டொலி பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஒரு முன்தேவையாகவும் கருதப்பட்டது. அடிப்படையில்லாத கைத்தொழில்களில் அரசக்டுப்பாட்டினை விரிவாக்குவதற்கு ஒரு கருவியாகக் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக் கூட்டுத்துப்பனங்கள் அரசினால் பயன்படுத்தப்பட்டது. வேலை வாய்ப்பாச் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்தவும் மூலம் பொருட்களைப் பயன்படுத்தவும் அரசாங்கமானது கைத்தொழில்களைக் கிராமப் பகுதிகளுக்கு எடுத்துச் சென்றது.

1977 வரையும் பதவியிலிருந்த அரசாங்கமானது புதிய கைத்தொழில் அபிவிருத்திச் செயற்றிடங்களுக்குவன் கூட்டான், மற்றும் கூட்டுறவு அமைப்பினை விருத்தி செய்வதற்கான தேவையை வலியுறுத்தியதுடன் இவை ஏனைய துறைகளுக்கும் விவராக்கப்பட்டது. பிரதேச அபிவிருத்திச் சபை எனப்படும் புதிய நிறுவனம் புதிய அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்துவதற்கு முயற்சித்தது. மிராமியப் பகுதிகளில் சிறிய கைத்தொழில்களை ஸ்தாபிப்பதிலும் முன்னேற்றுவதிலும் ஈடுபட்டன. 1970-77 அரசாங்க காலத்தில் வர்த்தக நிறுவை பிரச்சினைகளுள்ளனதுடன் இதுமேலும் நில நெங் விலை அதிகரிப்பினால் கடுமையாக்கப்பட்டது. இப்பிரச்சினைகளிலிருந்து மீண்டும் அரசானது கடுமையான இறக்குமதிக் கூட்டுப்பாடுகளை விதித்தது. அதனால் நுக்க பொருட்கள், நடுத்தர, முதலீடுப் பொருட்கள் பாதிக்கப்பட்டன. பொதுவான பொருளாதார நிலைமை தயாரிப்புத் துறையின் வளர்ச்சியைக் குறைத்தது. சில ஏற்றுமதி நோக்கான கைத்தொழில் கள் இக்காலத்தில் நன்மைகளைப் பெற்றன. உதாரணமாக இரத்தினக் கல் கைத்தொழில், பதனிடப்பட்ட கடல் உணவு, ஆடைத்தொழில், பதனிடப்பட்ட தேவிலை, இனிப்புக்கள், அத்தியாவசிய என்னையும் பற்பத்தி, பெற்றோவிய உப உற்பத்திகள் என்பன.

1979 இன் நடுப்பகுதியில் அதிகாரத்துக்கு வந்த புதிய அரசாங்கம் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் பற்றிய புதிய பிரதான சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. இவற்றுட் பிரதானமானது இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் நீக்கம், வெளிநாட்டு நாணயமாற்றுக் கட்டுப்பாடுகள் நீக்கம், வெளிநாட்டு நாணயமாற்றுவீதி ஒழுக்கினைப்படி, இறக்குமதித் தீவிரங்கள் திருத்தியனவைப்படி, வரிச் சீர்திருத்தங்கள், விவைக்கட்டுப்பாடு நீக்கம், வெளிநாட்டு முதலீடுகளுக்கு ராக்குவிப்படிச் சலுகைகள், ஏற்றுமதி மேம்பாடு ஆசியன மிக முக்கியமான சீர்திருத்தங்களாகும். திறந்த பொருளாதார, வர்த்தகத் தாராளக் கொள்கைகள் அநேக மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தன. உதாரணமாக, வரி விடுமுறைக்குத் தகுதியற்ற சிறிய, நடுத்தரக் கைத் தொழில்களுக்கு அநேக சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் வருடாந்தம் ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக விற்பனை வாபமீட்டுக் கைத் தொழில்கள் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டது.

வெளிநாட்டு முதலீட்டினை ஈக்குவிஸ்பதற்கு 1978 ஜூவாரியில் பாரிய கொழும்புப் பொருளாதார ஆணைக்குழு (GCEC) ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. கொழும்புக்கு வடக்காக அமைந்துள்ள இவ்வெல்லைக்குட்பட்ட பருதிகளில் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கான முதலீட்டு மேம்பாட்டு வலயங்கள் (IPZs) வரையறுக்கப்பட்டன. இந்த வலயங்களில் கட்டுமான வசதிகள், நிவந்தித்துடன் 99 வருட வாடகைக்கு அளிக்கப்பட்டது. 1978 இல் முதலாவது முதலீட்டு மேம்பாட்டு வலயம் ஏற்படுத்தப்பட்டதுடன் இது கட்டுநாயக்கா சர்வதேச விமான நிவையத்துக்குக்கிள் 500 ஏக்கர் பரப்பில் அமைந்திருந்தது. இரண்டாவது 1983 இல் பியகம் என்னுமிடத்தில் 211 ஏக்கர்களில் அமைந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து கண்டிட, கொக்கல, மிஹிந்தலை போன்ற இடங்களில் உருவாக்கப்பட்டன. ஆராவது திருக்கோணமலையில் அமைக்கப்படவாம். 1988-87 அளவில் GCEC 27 நாடுகளில் இருந்து முதலீட்டைப் பெற்றதுடன் 40 வகையான உற்பத்திகளிலிடுபடும் 100 தயாரிப்பாளர்களைக் கொண்டது. இவ்வெண்குழுவின் அதிகாரத்துக்கு வெளியிலுள்ள பகுதிகளில் வெளிநாட்டு முதலீடுகளைக் கண்காணிப்பதற்கும், அனுமதி வழங்குவதற்கும் தனது நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து வெளிநாட்டு முதலீட்டு ஆலோசனைக் குழு (FIAO) செய்து வருவின்றது. 1992 இல் ஆணைக்குழுவானது முதலீட்டுச் சபை (Board of Investment) என 49 ஆம் இலக்க முதலீட்டுச் சபை சட்டத்தின் மூலம் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. இம் மீண்டும் கமைப்பின் மூலம் நாடு முழுவதும் தனியான ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு வலயமாகக் கொண்டுவரப்பட்டது.

முதலீட்டுச் சபையின் (BOI) பிரதான நோக்கங்கள் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தன.(1) பொருளாதாரத்தின் தனத்தை அகவிந்தல், உற்பத்திக்குதல் மூலம் நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியைப் பேசுவதும் உத்தரவாடப்படுத்தலும்.(2) ஏற்றுமதி வருமானத்தை அதிகரிக்கும், வெளிநாட்டு நாணயமாற்று வருமான மூலங்களைப் பங்குக்கப்படுத்துவதும் நாக்கமளித்தலும்.(3) வர்த்தக முயற்சிகளையும், கைத் தொழில் அபிவிருத்தியையும் ஈக்கப்படுத்துவதும் அவ்வருமைப்புக்களைப் பேசுவதும். (4) வலயங்களின்

செயற்பாட்டுக்குத் தேவையான அதிகார எவ்வளக்குப்பட்ட விவகாரங்களை நிர்வகித்தல்.

1977 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறப்பட்ட கொள்கைச் சீர்திருத்தங்களானது ஏற்றுமதி மூலமான கைத் தொழிலாக்கத்தை அடைந்து கொள்வதற்குரிய வெளிநாட்டு முதலீட்டுப் பங்களிப்பில் பாரிய அழுத்தத்தைக் கொண்டிருந்தது. இக்காலத்தின் கைத் தொழில் உபாயங்கள் பின்வருமாறு தெளிவாகக் கப்பட்டிருந்தன. (1) வேலையின்மை மிகுலயர்வாகக் காணப்படும் விராமியப் பகுதிகளில் விவசாயக் கைத் தொழில்கள் உட்படச் சிறிய, நடுத்தரச் கைத் தொழில்களை முன்னேற்றுதல் (2) உள்ளட்டு நுகரவினைச் சமாளிப்பதற்கும், உற்பத்தித் தரத்தில் விருத்தியை ஏற்படுத்துவதும் கைத் தொழில்களை விரிவாக்குதல். (3) கடேச மூலப் பொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கைத் தொழில்களை விருத்தி செய்தல். பெற்றத்துறையைப் பொறுத்துவரையில், இயங்கிக் கொண்டு ருக்கும் கைத் தொழில்களின் திறனை அதிகரிப்பதற்குத் தாண்டுவது என அரசு தீர்மானித்தது. அரசாங்கத்தின் நிதியில் தக்கியிராத நிலையை ஏற்படுத்த முன்னத்து. புதிய கைத் தொழில்கள் இத்துறையில் ஸ்தாபிக்கப்படவில்லை. கைத் தொழிலில் மற்றும் ஏனைய துறைகளில் தனியார் துறை முதலீட்டினை மேம்படுத்த 1979 இல் தேசிய அபிவிருத்தி கங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. கடன் வழங்குதல், சேமிப்பினை ஏற்றுக் கொள்ளல், உத்தரவாதம் அளித்தல், மீன்நிதியளித்தல், ஆவணக் காப்பிடு போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய பரந்தளவான நிதிச்சேவைகளை அளித்தது.

முன்னைய அரசாங்கம் மேற் கொண்ட கைத் தொழில்களின் பன்முகப்படுத்தவானது (பின்துஙிய பகுதிகளில்) மாற்றமடைந்து தற்போதைய அரசாங்கத்தினால் ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு வலயங்களின் பவரவல் பிரதேசத்தியாக அமைப்பெறத் தொடங்கின. 200 ஆண்ட தொழிற்சாலைகளின் செயற்றிட்டானது 1992 இல் இடம் பெற்றதுடன் பிரதேச முதலீட்டாளர்களுக்கு விசேட ஊக்குவிப்பும் அளிக்கப்பட்டது. திறந்த பொருளாதாரத்தின் கீழ் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கைத் தொழில் உபாயங்களும், கொள்கைகளும் அச் செயற்பாடுகள் ஒவ்வொன்றினதும் அமைகிட அம்சங்களிலேயே பெரிதும் தக்கியுள்ளது. இன்றுவரையும் மேற்கொள்ளப்பட்ட நாட்டின் கைத் தொழில் அபிவிருத்தியின் பிரதேசப் பராம்பரி போக்கானது முற்றான அறிவுபூரவமானதல்ல, தேசிய, பிரதேசத்தியான பொருளாதாரத் தேவைகளை மனதில் கொண்டுநோக்கும் போது தயாரிப்புக் கைத் தொழில்களை ஸ்தாபிப்பதில் அமைவிடத்திற்கன அடைந்து கொள்வது என்பது இலாபம் தருவதாக இருந்தால் தவிர்க்க முடியாதது ஆகும்.

ஆய்வுத்துணைகள்

- (1) Ceylon Banking Commission (1934): Reports of the Sessional Paper S.C. XXII,
- (2) Department of Information (1950): A six year plan for ceylon.
- (3) Department of National Planning (1962): The short Term Implementation Programme, Ceylon.
- (4) Government of Ceylon (1946) :Report on Industrial Development and Policy, Sessional Paper XV.
- (5) Government of Ceylon (1946): Post war Development proposals, Colombo,

63 ஆம் பக்கத்தில் தொடரும்.....

பொருளாதார அமைப்பு உருமாற்றம்: அனுபவங்களும் விளைவுகளும்

மா. சே. முக்கையா

உலக நாடுகள் அனைத்திலும் வெள்வேறான காலக்டங்களில், அவற்றின் பொருளாதார அமைப்பு உருமாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. வரலாற்று நீதியைப் பார்க்கும்போது, ஒருங்குபடுத்தப்பட்ட சமூகங்களில் ஆரம்ப காலங்களில் நிலவிய முடியாட்சியில்லோது, மாணியமுறை அமைப்பும், பின்னர் ஏற்பட்ட சமூக வளர்ச்சியில் காரணமாகப் பாராஞ்சுமின்ற சனநாயக அமைப்பினைக் கொண்ட நாடுகளில் முதலாளித்துவ பொருளாதார முறை, கலப்புப் பொருளாதார முறை என்பனவும் சோசலிச் கம்யூனிஸ் அரசியல் அமைப்பைக் கொண்ட நாடுகளில் மத்திய திட்டமிடல் பொருளாதார அமைப்பு முறையும் இடம் பெற்றிருந்தன. குறிப்பாகக் குறைவிருத்தி நாடுகள் பெரும்பாலானவற்றில் சந்தூப் பொருளாதாரச் சுக்கிள் பலமாகச் செயற்பட்ட போதியும், அங்கே அரசின் திட்டமிட்டதும், பொதுத் துறை சார்ந்ததுமான நடவடிக்கைகளின்து முக்கியத்துவமும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் இடம் பெற்றிருந்தது. இவ்வாரான பொருளாதார அமைப்பில் மாற்றங்கள் ஏன் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன என்பது மிக முக்கியமானதும் சமூகவியல் சிந்தனையின் வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியமான ஒரு விணாவுமாகும்.

வரலாற்றில் நாம் கண்ட இத்தகைய மாற்றங்கள், கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்குள் உலக நாடுகள் அனைத்திலும் மீண்டும் இடம் பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் உலகப் போரின் பின்னர் தென் மிழக்காசிய நாடுகளில் சமத்ரிம் கம்யூனிஸ் சிந்தனைகளின் அலை பரவவாக விசியது. இந்தியா, மலேசியா, இவஸ்கை ஜூசிய நாடுகளில் இவற்றின் செவ்வாக்கின் பலம் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உள்ளாயியது. வட சியட்டனாம், வட கொடியா என்பவற்றின் வழியில் தீபதி, கவுஜிச் சீனாவின் வசமாகியது. இலங்கையில் 1956 ஆம் ஆண்டு முதல் 1977 ஆம் ஆண்டு வரை சோசலிச் செவ்வாக்குக் காண்டப்பட்டது. இந்திய அரசியலிலும் இது பெரும் செல்லாக்குக் கொண்டிருந்தது. பர்மா பெருமளவில் சோசலிச் பாணியில் இயங்குகிறது. ஆனால், பெரும்பாளனமையான நாடுகளில் அன்றைமைக் காலங்களில் இந்றிலைமைகளில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றனமையும் நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. குசியா போன்ற மத்திய திட்டமிடும் பொருளாதாரத்தில் கொம்பச்சோகளின் ஆட்சியில் "பிரஸ்டோரிக்கா" விணாவும் முழு அரசியற் பொருளாதாரமும் மாற்றமுற்றது

மா. சே. முக்கையா,
B.A.(Hons) ; M.A.; M.Sc (wales) ; MITP
முதுநிலை விரிவுறையாளர்,
போதனைப் பல்கலைக்கழகம்,
பணிப்பாளர்,
வடமாகாண பல்கலைக்கழக இணைக்கல்லூரி.

மாத்திரமின்றி, அவ்வகைப்பில் இணைக்கப்பட்டிருந்த பல சிறிய குடியரசுகள் தனித்தனி நாடுகளாகும் பிரிந்து போய்விட்டன. அவை ஒரு பதிய பொதுநலவாய நாடுகளின் அனைப்பிள்ளையும் தங்களினே உருவாக்கிக் கொண்டன. இவ்வாறான பொருளாதார அமைப்பு உருமாற்றம் சோசலிச் நாட்டிலும், சோசலிச் பாணியிலுமான நாடுகளிலும் மாத்திரம் ஏற்பட்டதாக நாம் கருதக்கூடாது. அன்றைமைக் காலங்களில் பொருளாதார அமைப்பு உருமாற்றம் வளர்ச்சியடைந்த பல நாடுகளிலும் ஏற்பட்டுள்ளன (1).

1970 ஆம் ஆண்டை அடுத்து வந்த ஆண்டுகளில் வளர்ச்சியடைந்த பொருளாதார நாடுகள் பலவற்றில் பொருளாதாரங்கள் மந்தமுற்றிருந்தன. அவற்றின் வரவு செலவழுத் திட்டங்களில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருந்தது. அரசினால் நிருவகிக்கப்பட்ட பல தொழில் நிறுவனங்கள் தொடர்ந்து நட்டத்திலேயே இயங்கின. இந்நாடுகளில் வேலையில்வாத் திண்டாட்டம் பெருமளவு காணப்பட்டது. செலாவாணியின் பெருமதியில் தளமிப்புகள் நிரந்தரமாகின. இவற்றைவிட, உள்ளுரில் தொழில்களை ஆரம்பிக்கப் போதிய மூலதனமின்மை பெருந்தடையாக இருந்தது. இத்தகைய பிரச்சினைகள் விருத்தியடைந்த நாடுகளிலும் குறைவிருத்தி நாடுகளிலும் பொதுவாகக் காணப்பட்ட பிரச்சினைகளாக இருந்தன. குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொதுவான பிரச்சினையான பஞ்சம் போன்றவற்றும் அவற்றின் முதனிலை உற்பத்திக்குச் சர்வதேச சந்தூபில் போதியவு விவை கிட்டாததுடன். அவை இரக்குமதி செய்த கைத்தொழில் உற்பத்திகளுக்கும், விசேட சேவைகளுக்கும் கூடிய விவை கொடுக்க வேண்டிய நிப்பப்பட்டமும் ஏற்பட்டது. இதனால் அந்நாடுகள் வர்த்தக சென்னதி நிலுவையினைப் பாதகமாகிவே பெற்றிருந்ததுடன், தொடர்ந்தும் விருத்தியற்ற நாடுகளில் இருந்து பெற்ற கடனுதவியிலேயே தங்கியவாகக் காணப்பட்டன. இவை யாவும் இணைந்து, இந்நாடுகளில் பணவீக்கத்தினைப் பெருமளவில் ஏற்படுத்தி விட்டன.

இத்தகைய காரணங்களின் விளைவாகக், கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்குள் பல நாடுகளில், குறிப்பாகப் பொதுத்துறை சார்ந்திருந்த பொருளாதார நடவடிக்கைகள் படிப்படியாகத் தனியார் மயமாக்கப்பட்டு வருவதுடன் அதன் தொடர்பாக வர்த்தகத் தாராணமயமும் ஏற்பட்டுள்ளது. முன்றாம் உலக நாடுகளில் ஏற்பட்டு வரும் பொருளாதார அமைப்பு உருமாற்றம் அந்நாடுகளில் உள்ள உள்ளுட்டு நிவைபரங்களின் செல்வாக்கிறு மாத்திரம் உட்பட்டதென்று கூறுமதியாது. அன்றைமைக் காலங்களில் அபிவிருத்தியற்ற நாடுகள் பலவற்றில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களின் செல்வாக்கும் காரணமாக உள்ளது. பொதுவாக அபிவிருத்தியற்ற நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில், பொதுத்துறைப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் பங்கு பற்றிய விபரங்களை அறிந்து கொள்வதில் நூல் அக்கலைப்புத்துறைக்காம். தவிரவும், குறிப்பாக கொடுமொடுத்துறைக்காம்.

சந்தைப் பொருளாதார நாடுகளில் பொதுத்துறை சார்ந்த பொருளாதார நடவடிக்கைகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவால்ல என்ற கருத்தும் ஒரு சாராரிடையே நிலவுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வளர்ச் சியடைந்த சந்தைப் பொருளாதாரங்கள் இவற்றின் பொதுத்துறைப்பங்கு பற்றிய சில விபரங்களைப் பின்வரும் அட்டவணை (1) மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அட்டவணை 1

பொதுத் துறைப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் பங்கு - 1986

தொழில்துறைகள்	அவஸ்திரேவியா	ப்ரீஷிள்	பிரான்ஸ்	கரீனா	இந்தியா	இஸ்ரேல்	இத்தாலி	பாகிஸ்தான்	போத்துக்கால்	கவீட்டன்	தூரேசியா	சமீகியா
நெசவுத் தொழில் எவக்ரோவிள்ஸ்	த	த	25	சி	25	த	த	த	த	25	50	50
பெற்றோ- இரசாயனம்	கி	50	50	சி	50	25	25	50	25	கி	சி	50
மோட்டார் வாகனம்	100	த	50	சி	25	த	25	75	சி	த	சி	சி
சீமெந்து	த	த	த	75	75	த	த	75	100	த	த	50
சரங்கமறுத்தல்	25	75	50	100	75	சி	50	25	25	50	50	100
செயற்கைப் பசுவை	100	75	100	100	75	100	75	50	75	50	சி	100
உருக்குத் தொழில்	100	75	75	சி	75	த	75	100	100	75	சி	சி
தொடர்பு வசதிகள்	100	75	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

த = 100 வீதம் தனியார்துறை மி = தரவு விடைக்கவில்லை 25 = 25 வீதம் பொதுத்துறை

சூதாரம்: அங்க்டாட் - 1987

அவஸ்திரேவியா, பிரான்ஸ், இஸ்ரேல், கவீட்டன் ஆகிய நாடுகளில் தொடர்பு வசதிகள் முற்று முழுதாகும் பொதுத்துறையின் கீழ்க்கே காணப்பட்டன. உருக்குத் தொழிலில் 75 வீதத்திற்கு மேலானவை அவஸ்திரேவியா, பிரான்ஸ், இத்தாலி, கவீட்டன் ஆகிய நாடுகளில் பொதுத்துறையிலேயே காணப்பட்டன. மோட்டார் வாகனத் தொழிலிலும் அவஸ்திரேவியா (100%), பிரான்ஸ் (50%), இத்தாலி (25%) ஆகிய நாடுகளில் பொதுத்துறை ஈடுபாடு குறிப்பிடத்தக்கது. இதுபோன்று ஏனையே தொழில்களிலும் பொதுத்துறையின் ஈடுபாடு கணிசமாக இருந்து வந்துள்ளது. எனவே இங்குகளில் அவற்றின் அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் தொடர்ந்து சார்பற்ற நிலவுமகள் காணப்பட்டதால் அவை பொதுத்துறைப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் நட்டம் ஏற்படும்போது தொடர்ந்தும் மானியம் வழங்க முடியாத பிரச்சினை காணப்பட்டது. எனவே, இத்தொழில்களைத் தனியார் மயமாக்கிவிடுவதனால், நட்டத்தை எதிர்கொண்டு பிரச்சினையிலிருந்து விடுபடக்கூடியதாயிருந்ததுடன் அத்தொழில்களை இவாபகரமாக இயக்கவைத்துத் தொழில்களைப் பாதுகாக்கலாம் என்ற நோக்கமும் காணப்பட்டது. ஏற்கனவே,

பொதுவாகப் பொதுத்துறையின் கீழ் அல்லது கூட்டுறவு முறையில் பொதுத்துறையின் கீழ் காணப்பட்ட சொத்துரிமைகளைத் தனியார்துறையின் கூட்டு நிறுவனங்களிடமோ. அல்லது தனிப்பட்டவர்களிடமோ கையளிப்பதனாலேய தனியார் மயமாக்கம் என்பது குறிக்கும்(2).

இவ்வாறு, பொதுத்துறைத் தொழில்களைத் தனியார் துறைக்கு மாற்றியதால் விருந்தியுற்ற நாடுகளில் எதிர்பார்த்த விளைவுகள் ஏற்பட்டனவா? தனியார் மயமாக்கம் வெற்றியினால் அளித்துள்ளது என்ற விளாக்கள் தோன்றியுள்ளன. இன்றைய நிலவில், அதற்கான திட்டவட்டமான பதிலைக் கூறுமுடியாதுள்ளது. காரணம், அத்தொழில்களின் உரிமை மாற்றம் பெற்று அதன் விளைவுகளைக் காணக்கூடிய அளவுக்கு இன்னும் காலம் கடந்து விடவில்லை. ஆசிஜும், அரசாங்கங்கள் விற்பனை செய்த பொதுத்துறைத் தொழில்களுக்கு நல்ல விலை கிடைத்துள்ளது. அதே நேரத்தில் தனியார் மயமாக்கத்தின் முன்னர் இந்நாடுகளில் காணப்பட்ட பிரச்சினைகள் இன்னும் தொடர்கின்றன என்ற தகவல் இந்த அனுகுழுமநியைப் பொறுத்து ஊக்கமளிப்பதாக இல்லை. மறுபுறந்தில் 1982 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் தனியார் மயமாக்கப்பட்ட பல தொழில் முயற்சிகள் சில வெற்றிகளை அடைந்துள்ளமையினாலும் குறிப்பிடவாம். ஆனாலும், முன்னர் கூறியது போன்று, வேலையில்லாப் பிரச்சினை, செலாவணிப்ப பெறுமதிகளின் தனம்பல், வரத்தக சென்மதி நிலுவை பாதுகாக்க செயற்படுதல் என்பன தொடர்கின்றன.

குறைவிருத்தி நாடுகளும் இதுபோன்ற அமைப்பு உருவாற்றத்தில் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக இருக்கியுள்ளன. இதுபற்றிக் காமினி கொரயா கருத்துத் தெரிவிக்குஞ்சோது “வளர்ச்சியுற்ற பொருளாதாரங்களே இம்முயற்சியில் சாதகமான விளைவுகளை இன்னும் கண்டறியாத நிலவில் குறைவிருத்தி நாடுகள் இவ்வழியினைப் பின்பற்றுகின்றனம் பொருளாதார நோக்கில் ஆசிரியத்தை ஏற்படுத்துவதுடன் அது ஆபத்தான பரிசோதனையுமாகும்” எனக் கறுகிறார். உலகப் போன்ற பின்னர் குடியேற்றவாதத்தின் மீழிற்ற பெருமளவான ஆசிய, ஆபிரிக்க, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் கதந்திரம் பெற்றன. சுதந்திர அரசுகள் தமிழைப் பொருளாதார ரீதியாகக் கட்டி யெழுப்ப முடிபட்ட காலங்களில், உலக அரசியல் அவை அந்நாடுகளில் சோசலிச் சிந்தனைகளைத் தெளித்திருந்தது. வறுமையான மக்களையும், தொழில்நுட்பம், கல்வியியறிவு என்பனவற்றில் பின்தங்கிய சுரக்கக்களையும் கொண்ட நாடுகளில் சம்துவ சிந்தனைகள் வளர்ச்சியுற்றும் ஆசிரியத்திற்குயியதல்ல. எனவே, திட்டமிட்ட பொருளாதார அனுகுழுமநை தவரிக்க முடியாததாயிருந்தது. வறுமையான நாடுகளாக இருந்ததால், வறுமையின் வட்டச் செய்முறையின் விளைவுகள் தனியார் செமிப்புக்குச் சாதகமாயிருக்கவில்லை. எனவே, அவ்வறுமையினைப் போக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அரசுக்கு இருந்தது. இலவா யாவும் இணைந்து, குறைவிருத்தி நாடுகளில் பொருளாதார வளர்ச்சி முயற்சிகளில் அது விவசாயத்துறையாயிருந்தாலும் சரி, கைத்தொழில் துறையாக இருந்தாலும் சரி. அவற்றில் பொதுத்துறையின் பங்கினை முக்கியமாக்கி இருந்தது (3).

இத்தகைய குறுவில் குறைவிருத்தி நாடுகளில் செயற்பட்ட வருமை எட்டமானது விருத்தியற்ற சந்தேப் பொருளாதாரங்களில் காணப்பட்ட அரசின் வரவு செலவுத் திட்டம் பற்றாக்குறை, வார்த்தக சென்மதி நிலுவைப் பாதிப்பு, அந்திய செலாவணிப் பெறுமதித் தளம்பல், வேலையில்லாப் பிரச்சினை, பணவீக்கம், பஞ்சம், மூலதனை பற்றாக்குறை யோன்ற பிரச்சினைகளை இங்கும் முழு வீரியத்துடனும் செயற்படுத்தின. எனவே, குறைவிருத்தி நாடுகள் தொடர்ந்தும் அந்திய கடன்களைப் பெற்றுத் தமது காலத்தைக் கடத்திய நிலைமைக்கு ஒரு முடிவு காண வேண்டிய வற்புறுத்தல்கள், கடன்வழங்குவோர் பக்கத்திலிருந்து ஏற்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முதனிலை உற்பத்திகளில் இந்நாடுகள் பெரிதும் தங்கியிருந்தன. இவற்றின் உற்பத்திகளுக்குச் சர்வதேச சந்தேப் சரியான விலை கிடைப்பதில்லை. கடற்ற 20 ஆண்டுகளில் கைத்தொழில் உற்பத்திகளின் விலை 500 வீதத்திற்கு மேல் அதிகரிக்க, குறைவிருத்தி நாடுகளின் முதனிலை உற்பத்திக்கு 200 முதல் 300 வீத அதிகரிப்பே ஏற்பட்டுள்ளன. எனவே, நுகர்ச்சிக்கான கைத்தொழில் உற்பத்திகள், மூலதனை பொருட்கள் என்பனவுற்றிறைத் தொடர்ந்தும் இறக்குமதி செய்யும் குறைவிருத்தி நாடுகளின் வர்த்தக சென்மதி நிலுவையும், நாட்டின் வரவு செலவுத் திட்டமும் தொடர்ந்தும் பற்றாக்குறை நிலையிலேயே காணப்பட்டன. இது உள்நாட்டு மூலதனையாக்கத்திற்குப் பெரும் சாலாகவும் இடையூறாகவும் இருந்தது (4).

குறைவிருத்தி நாடுகளில் மூலதனையாக்கப் பற்றாக்குறை நிலைம் அதே வேளையில், மூலனாசாவிகள் வெளியேற்றமும் மேலும் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றது. தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி, அதற்கான சுய ஆராய்ச்சிகளை இந்நாடுகள் மேற்கொள்வதில் இப்பிரச்சினை பெரிதும் நிலையித்துடன் தடையுமாய்னாது. உயிள் வறுமையான நாடுகள் செலவுந்த நாடுகளுக்குப் பில்லியன் டொலர் (1 பில்லியன் - 100 கோடி) பெறுமதி வாய்ந்த மூலனாசாவிகளை அளித்துள்ளது எனப் பிரித்தானிய ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவர் தெரிவிக்கிறார். பொறியியலாளர்கள், வினாக்கலிகள் என்போர் முன்றாம் உலக நாடுகளிலிருந்து செலவுந்த நாடுகளுக்கு ஒரு பெயரின்றனர். அத்தகைய உயர் பயிற்சித் திறன் பெற்றவர்கள் ஒரு நாட்டின் மூலதனத்தின் முக்கிய பகுதியினராவர். அவர்களே ஒரு நாடு இயல்பாகப் பெறக்கூடிய ஆகக் கூடிய பெறுமதியிக்க மூலவளமாகும். அவர்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறும்போது அம்மூலவளத்தையும் மூலதனத்தையும் தம் முடன் எடுத்துச் செல்கின்றனர். அவர்களைப் பயிற்றுவிக்க ஒரு நாடு செலவிடும் மூலதனம், அவர்கள் தொடர்ந்து நாட்டில் புரிந்தால் ஏற்படும் நன்மை, விளைவுகளின் பெறுமதி என்பனவுற்றிறக் கவனத்தில் கொண்டு கணிப்பிட்டுப் பார்த்தால் இந்தியா மாத்திரம் 1967 ஆம் ஆண்டிற்கும் 1985 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அமெரிக்காவிடம் 5100 கோடி டொலர் பெறுமதியான மனித மூலதனத்தை இழந்துள்ளது என இவ்வாராய்ச்சியாளர்கள் மதிப்பீடு செய்துள்ளனர் (5).

மாண்செஸ்டர் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஸமித்துரீஸ், சரே பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஜோஷுட் ராட் என்போர் இது பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆக்கிய அமெரிக்கா இத்தகைய மூலனாசாவிகள் குடிவரலை ஊக்குவிக்கின்றது என்றால், 1974 ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் இவ்வாறு வந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 1988 இல் இரண்டு மடங்காயுள்ளது என்றால் குறுகின்றனர். இவ்வாறான மூலனாசாவிகள் வெளியேற்றம், குறைவிருத்தி நாடுகளிலிருந்து மாத்திரமன்றிப் பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளில் இருந்தும் ஏற்படுகின் நமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்தியா, தாய்லாந், போலந்து, சீனா போன்ற நாடுகளிலிருந்தே குறிப்பிடத்தக்க வகைகளில் மூலனாசாவிகள் அமெரிக்கா செலவின்றனர். அமெரிக்காவில் பொறியியல், கணிதத் துறைகளில் ஆராய்ச்சி மாணவர்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளவர்களில் 40 வீதமானோர் வெளிநாட்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

"அங்கடாட்" செம்த ஆக்கவான்றில், ஆக்கிய அமெரிக்கா வருடாந்தம் மூன்றாம் உடல் நாடுகளுக்கு 310 கோடி அமெரிக்க டொலரையே அபிவிருத்திக்கான உதவியாக வழங்குகின்றது. ஆனால், வருடாந்தம் 370 கோடி டொலர் பெறுமதியான விழுதானிகள் பொறியியலாளர்கள், மருத்துவர்களை அத்தகைய நாடுகளில் இருந்து பெற்றுக் கொள்கிறது என்றால் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், குறைவிருத்தி நாடுகள் பல, தாம் பயிற்றுவித்த சிறப்புப் பயிற்சி மூலனாசாவிகளில் 20 முதல் 70 வீதமானோரை வருடாந்தம் இழந்து வருவதாகவும் இவ்வாய்வு எடுத்துக் கூறுகிறது. இதற்கான பிரதான காரணங்களில் ஒன்று, குறைவிருத்தி நாடுகள் தமது மூலனாசாவிகளை வெளிநாடுகளில் பயிற்றுவிப்பதாகும் எனவும் ஆய்வின் மூலம் தெரிய வருகிறது. இன்று குறைவிருத்தி நாடுகள் பலவற்றிலும் உள்நாட்டுச் செமிப்பு போதியாளில் இவ்வாய்வுமால், மூலதனவாக்கம் போதாதுள்ளது. எனவே தொழில்களை உருவாக்குவதற்கான மூலதனத்தினை வெளிநாடுகளில் இருந்து பெற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

அட்டவணை-2: தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில நாடுகளின் பொருளாதாரக் குறிக்காட்டிகள் - 1988.

நாடுகள்	தலைக்குரிய வருவாய் கி.அ. டொலரில்	தேரிய வருவாய் வார்ஸ்சி வீதம்	தேரிய உள்நாட்டு செமிப்பு %	மற்பத்தியில் உள்நாட்டு மூலதனவாக்கம்
இலங்கை	375	2.6	10.9	6.1
பங்களாடேஷ்	170	2.6	2.3	-
மீயாங்மர்	200	-1.4	10.5	13.5
இந்தியா	330	4.4	20.2	20.8
இந்தோனேசியா	430	5.7	32.8	26.1
மலேசியா	1870	8.7	36.4	26.1
பாகிஸ்தான்	350	7.0	12.7	18.2
பிலிப்பைன்ஸ்	630	6.2	18.1	15.7
சிங்கப்பூர்	9100	11.1	41.7	34.9
தாய்லாந்து	1000	11.0	28.3	23.2
கொரியா	3530	11.5	38.3	31.4

Source: Central Bank of Ceylon; Economic and Social Statistics of Sri Lanka. (1991)

அட்டவணையில் 3 இல் இருந்து உள்நாட்டுச் சேமிப்புக் குறைவாக உள்ள குறைவிருத்தி நாடுகளில் மூலதனவாக்கமும் குறைவிவையிலேயே உள்ளமையினை இனங்காணவாம். அதனைவிட, குறை மூலதனவாக்கம் உள்ள இந்நாடுகள் பொருளாதார அளவிருத்தியில் (தனிநபர் வருவாய்) பின்துங்கியனவாக உள்ளமையினையும் இனங்காணவாம்.

குறைவிருத்தி நாடுகளின் வருவாய் பிரச்சினையின் தோட்டரச்சியாக, குறைந்த தலைக்குரிய வருவாயும், அதனால் குறைந்த வளர்ச்சி வீதமும், குறைந்த உள்நாட்டுச் சேமிப்பும் காணப்படுவதனால், மூலதனவாக்கமும் குறைந்தவிலேயே காணப்படுகின்றது. கூடிய வருவாய் காணப்படும் சிக்கவீரர், தாய்வாந்து, மலேசியா, கொரியா, ஆவிய நாடுகளில் உள்நாட்டுச் சேமிப்பும், அதனால் மூலதனவாக்கமும் 30 வீதத்திற்கு அதிகமாகவே காணப்படுகின்றன. இந்த அளவானது, இலங்கை, பங்களூதேஷ், பாகிஸ்தான், பிலிப்பைன்ஸ், மீயாம்மர் ஆகிய நாடுகளில் 18 வீதத்திற்குக் குறைவாகவும், இந்தியாவில் 20.0 வீதமாகவும் காணப்படுகின்றது. எனவே, இந்நாடுகள் மூலதனத்திற்கு வெளிநாடுகளில் தங்கியிருக்க வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய மூலதனப் பற்றாக்குறை குறைவிருத்தி நாடுகளைப் பெறும் கடன்களுக்கிணங்கி, இந்நாடுகளின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் பெறுமதியில் இந்தியாவில் 22.3 வீதம் முதல் இலங்கையில் 73.9 வீதம் வரை கடன்பள்ளு காணப்படுகின்றது. இதனால் இந்நாடுகள் தமது வருவாயில் கணிசமான தொகையைத்தாம் பெற்ற கடனைத் திருப்பாசு செலுத்தக் கூடிய செலவை செய்ய வேண்டியிருப்பதனால், உள்நாட்டு மூலதனவாக்கம் மீண்டும் பாதிக்கப்படுகின்றது. இவ்வகை 1988 ஆம் ஆண்டில் உழைத்த அந்தியச் செலவாணியில் 15 வீதமானவற்றைக் கடன் சேவைகளுக்காகக் கொடுக்க வேண்டி இருந்தது. இந்தியா 21 வீதத்தை அவ்வாறு கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. எனவே உள்நாட்டு மூலதனவாக்கம் போதியானில் இலங்கையால், இந்நாடுகள் பெறும் கடன் கணமினைக் கொண்டு காணப்படுகின்றவையினை அட்டவணை 3 இல் காணவாம்.

அட்டவணை - 3: தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில நாடுகளின் வெளிநாட்டுக்கடன் - 1988

நாடுகள்	மொ.தே.ஏ.மில் வெளிநாட்டுக் கடன் (%)
இலங்கை	73.9
மீயாம்மர்	39.3
இந்தியா	22.3
கொரியா	22.0
நேபாளம்	37.1
பாகிஸ்தான்	45.6
சிக்கார்பூர்	24.4
தாய்வாந்து	36.6

Source: ADB-Key Indicators - 1990 Cited in Central Bank, Economic and Social Statistics of Sri Lanka (1991), p. 73.

இவ்வாறு மூலதனவாக்கப் பற்றாக்குறையினை இந்நாடுகள் வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறுகின்ற கடன்களால் நிவர்த்தி செய்ய

முயலும் அடை வேலையில் மூலதன விரயம் இந்நாடுகளில் காணப்படும் பெறும் பிரச்சினையாக உள்ளது. உள்நாட்டுச் சேமிப்பில் ஒரு பகுதி, அங்கே ஏற்படும் தவறான செலவினங்களால் விரயமாகின்றது. ஆடம்பரச் சமூக சம்பிரதாயச் செலவுகள், விலைப் பெறுமதியான உலோகங்கள், ஆபரணங்கள், உடைகளில் செலவிடல் போன்றவற்றால் சேமிப்பு மூலதனவாக்கத்திற்குக் கிடைப்பதில்லை. தவிரவும், நிவச்சுவார்த்தகள் போன்றவற்றங்கள் பெறப்படும் நிலவாடைகள், குத்தகை போன்ற வருமானங்கள் சமூக அந்தஸ்திற்காக மேலதிக் குக்கிச்சிச் செலவுகளில் விரயம் செய்யப்படுகின்றன(3).

குறைவிருத்தி நாடுகளில் காணப்படும் அரசியல் ஸ்திரமற்ற தன்மை, அங்கு காணப்படும் அரசியல் போராட்டங்கள், குடியேற்றக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பல்வேறு அரசியல் போராட்டங்கள், பல்வேறு அரசியல் சிக்கல்கள் என்பன காரணமாக இந்நாடுகள் தமது மூலதனவாக்களை விரயம் செய்ய நேர்ந்துள்ளமையும், அங்கே மூலவன மூலதனப் பற்றாக்குறைக்கு இன்னுமோர் காரணமாகும்.

குறைவிருத்தி நாடுகளில் அவற்றின் உள்நாட்டுச் சேமிப்பு குறைவாகவுள்ள அடைவேலையில், பாதுகாப்புக்காக ஏற்படும் செலவினங்கள் அதிகமாய்வான. அண்மையில் பாங்கொங்கில் நடைபெற்ற சர்வதேச நாணய நிதி மகாநாடு குறைவிருத்தி நாடுகளின் பாதுகாப்புச் செலவினத்தைத் தற்போதைய உலகச் சராசரி வீதமான, அதாவது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 4.5 வீத அளவிற்குக் குறைத்துவிட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்திக் கூறியிருந்தது. குழலை மாகுபடுத்தும் மோசமான காரணி மனிதச் சீரமிழவாகும். அபிகிருத்திப் பொருளாதாரங்கள் பற்றிய உலக வங்கியின் மகாநாடு 1991 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் வராற்கிடனில் நடைபெற்றது. மகாநாட்டு அறிக்கையில், "நாடுகள் தமது பாதுகாப்புச் செலவினங்களை 4.5 வீதமாகக் குறைத்து விடுவதன் மூலம் ஏற்படும் சேமிப்புக்களைப் பொருளாதார சமூகத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ள உயர்யாகித்துக் கொள்ள முடியும்" எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1991 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் ஜெனிவோவில் நடைபெற்ற ஜூகிய நாடுகள் பொருளாதார சமூக கவுன்சிவின் கூட்டுத்தில் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் முகாமைப் பணிப்பாளர் உரை நிகழ்த்தும் போது அடுத்து வரும் வருடங்களில் உலகளாவிய சேமிப்புக்களைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய உடனடித் தேவையையும், முதலீட்டுக்கும் சேமிப்புகளுக்கும் இடையில் நிவை வரும் இடைவெளியை நிரப்ப வேண்டிய அவசியத்தையும் வலியுறுத்திக் கூறியிருந்தார். உற்பத்திக்குப் பயனற்ற செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை அவர் கட்டி கொட்டினார். இராணுவச் செலவினங்களும் இதில் அடங்கும்.

1980 ஆம் ஆண்டிற்கும் 1990 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் குறைவிருத்தி நாடுகளின் பாதுகாப்புச் செலவினங்கள் இருமட்சகாக அதிகரித்துள்ளது. 1969 - 1988 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிக்குள் எத்தியோப்பியா (9,300 மி. பெடாவர்) பாகிஸ்தான் (23,000 மி. பெடாவர்) ஆப்கானிஸ்தான் (10,200 மி. பெடாவர்) என்பன ஆயுதங்களைப் பெறுமானில் இருக்குமதி செய்துள்ளதாக உலக இராணுவம், ஏற்றும் சமூகச் செலவினம் பற்றிய ருத்விகர் செலார்ட் (நியூயார்க் 1991) என்னும் ஏடு கூறுகிறது (6).

நாடுகள்	மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (வீதம்)
பாகிஸ்தான்	7.2
பர்மா	6.1
புருணை	6.0
இலங்கை	5.9
இந்தியா	3.2
சீனா	1.7
இந்தோனேசியா	1.5

ஆதாரம்: கேந்திர கற்கைகளுக்கான சர்வதேச நிறுவனம் (91)

இல்லாறு இந்நாடுகள் தமது உள்நாட்டு உற்பத்தியில் சராசரியான 4.5 வீதத்தினால்லிட அதிகமாகச் செலவு செய்வது துரதிஷ்டமாகும். ஆயினும், இத்தகைய செலவினங்களின் நிலைமை உலகாாவிய நிதியில் காணப்படும் மூலதனப் பற்றாக்குறை காரணமாக மாற்றமடைந்து வருகின்றது.

இலங்கை அரசினது செலவினங்களில் 1988 ஆம் ஆண்டு கல்விக்கு 4.5 வீதமாகவும் சுகாதாரத்திற்கு 5.7 வீதமாகவும் இருந்தபோது பாதுகாப்புச் செலவினம் 11 வீதமாக இருந்தது. 1992 ஆம் ஆண்டு அது 20 வீதமாக அதிகரித்துள்ளது (7). கடந்த 40 ஆண்டுகளில் குறைவிருத்தி நாடுகளில் ஏற்பட்ட 125 யுத்தக்கள் காரணமாக 40 கோடி மக்கள் ஹெஸ்ட்ப்பட்டிருப்பார்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது (6). எனவே, உலகாாவிய வகையில் பாதுகாப்பு என்ற போர்வையில் ஆயுதங்களுக்காக ஏற்படும் செலவினங்கள் - குறைவிருத்தி நாடுகளில் பற்றாக்குறையாகக் காணப்படும் மூலதனங்காக கத் தினங்கள் தவறாகப் பயணப்பட்டதுவதால், அபிவிருத்தி தடைப்படுவது மாத்திரமன்றி. மக்களது அழிவிற்கும் வரிசுக்கின்றது. குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளில் முன்னணி வகிப்பது தொழிலநிர்வார் பிரச்சினையாகும். இதன் அளவு நாட்டுக்கு நாடு, காலத்திற்குக் காலம் வேறுபடுகின்றது. குறைவிருத்தி நாடுகளில் மாத்திரமன்றி, விருத்தியற்ற நாடுகளிலும் இப்பிரச்சினை பொதுவான பிரச்சினையாகவே காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் 1973 ஆம் ஆண்டளவில் 24 வீதம் வரை தொழிலநிர்வார் காணப்பட்ட நிலைமை மாறி 1982 ஆம் ஆண்டளவில் அது 11.7 வீதமாகக் குறைந்துள்ளது. ஆயினும், இது இன்றும் பிரச்சினை அளிக்கக் கூடிய அளவிலேயே காணப்படுகின்றது(7).

தொழிலின்மையுடன் இலங்கைத்தாகக் குறை-தொழில் புரிவோர் மறைக்கப்பட்ட தொழில் புரிவோரது பிரச்சினைகளும் பொருளாதாரங்களை வெகுவாகப் பாதிக்கின்றன. எனவே, இந்நாடுகள் இவர்களுக்குத் தொழில்களை மழுசுக் கேள்வியும் நிரப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே விவசாயத்துறை மேவலிக்குத் தொழில்வாரர்களைக் கொண்டிருப்பதால் கைத்தொழில், கேள்வித் தொழில்கள் போன்ற வர்த்தியில் முதலிடுகளை ஏற்படுத்த வேண்டியுள்ளது. தொழில்கள் சம்காலச் சந்தையில் போட்டியிடக் கூடிய வகையில் உற்பத்தித் திறன் மிக்கதாக இருக்க வேண்டியுள்ளது. இதற்குத் தேவையான முதலிட்டிற்கான மூலதனம் இந்நாடுகளில் பற்றாக்குறை நிலையிலேயே காணப்படுவதால், வெளிநாட்டு மூலதனம் கவரப்பட வேண்டிய தேவை உள்ளது. எனவே, தொழில் வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்க

வேண்டிய நோக்கம் பொதுவாக உலக நாடுகள் பெரும்பாலானவற்றில் உள்ளனம் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றானும்.

இல்லாறாக, மூலதனப் பற்றாக்குறை காணப்பட்டமொழும், இதற்குப் பின்னணியாகச் செயற்பட்ட காரணங்களாலும் உலகின் பல நாடுகளிலும் பொருளாதார அமைப்பின் உரு மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஒரு புறத்தில் மேற்கூறிய பொருளாதாரக் காரணங்கள் இதனை மூலக்குத்தன என்றாலும், கடன் வழங்கும் சர்வதேச நிறுவனங்களின் வற்புறுத்தல்களும் இதற்கு நியாயமாகப் பங்களித்துள்ளன என்பதுணவு மறுக்க முடியாது. சர்வநலன்களுக்கான அரசின் செலவினங்களைக் குறைக்குமுடிப்பட்ட வற்புறுத்தல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. உலக வர்ஷி, சர்வதேச நாணய நிதியம், கடன் வழங்கும் நாடுகள் போன்றன அத்தகைய வற்புறுத்தல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. 1985 ஆம் ஆண்டில் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் திறநேரசேரி செயலாளர் அறிக்கையில் "நாடுகள் வர்த்தகத் தாராளமயமாக்க, தனியார் மயமாக்கம் ஆயிவுற்றின் மூலம் பொருளாதாரத்தினைத் திறமை மிக்கதாக்க வேண்டும்" என்க கூறியுள்ளனம் குறிப்பிடத்தக்கது(8).

குறைவிருத்தி நாடுகள் எதிர்நோக்கிய வேலையில்லாப் பிரச்சினை, தொழில்களை உருவாக்கப் போதிய மூலதனவாக்கம் இல்லாப் பிரச்சினை என்பனவற்றால், வர்த்தகத் தாராளமயமாக்கம், தனியார் மயமாக்கம் போன்றன ஏற்பட்டாலும், இவை இந்நாடுகளின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவிடக் கூடியவை என்பதில் பல சர்வதேசங்கள் உள்ளன. உடன்பாடுகளும் தியாக்களும், பொருளாதாரத் திறமையினை அதிகரித்ததும் மாத்திரம் இந்நாடுகளின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவிட முடியாது என்றும் கூறப்படுகின்றது(9). ஏனெனில், இவை யாவற்றையும் நிறைவேற்றினாலும் கூட இந்நாடுகள் பெரிதும் முதனிலை உற்பத்திகளையே ஏற்றுமதி செய்வதால், அவற்றிற்குப் போதிய விலை சர்வதேச சந்தையில் கிடைக்காத பொது, அவற்றால் எதிர்பார்த்த அபிவிருத்தியினைப் பெற முடியாது. இது பெரும் சிக்கவகைகளைக் கொண்ட ஒரு பிரச்சினையாகும். பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளின் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பு, அவற்றின் விலையின் நிர்ணய அதிகாரம், முதனிலை உற்பத்திகளை இறக்குமதி செய்யும் நாடுகள் அவற்றிற்குத் தகுந்த விலையினை அளிக்க விரும்பும் மனப்பான்னை என்பவற்றுடன் இது தொடர்புடையதாகும். எனவே, இதற்குக் குறைவிருத்தி நாடுகள் நோக்கிய மூலதனப் பெயர்வும், அத்துடன் தொடர்பான வெளிவராசிக் குழந்தை மாற்றங்களும் தேவையாய்னன.

இந்நாடுகளின் பொருளாதாரக் குறைபாடுகளைத் தீர்க்கப் போதுமான தனியார் மயமாக்க உபாயம் அத்தியாவசியமானதா என்ற கருத்தினைப் பரிசீலனை செய்வது முக்கியமாகும். பொதுவாகப், பொதுத்துறைச் செயலாளர்கள் திறமை மூலதனம் என்று பிழையான அனுமதிகளை கொண்டிருப்பது எடுத்துக்கொண்டு வேண்டும். பொதுத்துறை உலக நாடுகள் அனைத்திலுமே அத்தகைய கண்ணொட்டுத்தான் பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால், உண்மை நிலைவரம் முற்றுக்க அவற்பாலிலை. அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளில் பொதுத்துறைச் சாதனங்கள் பற்றிய உதாரணத்திற்கு இந்தியாவில் உள்ள "பாரத மிகுமின்" நிறுவனத்தினை எடுத்து நோக்கவாம். 1960 ஆம் ஆண்டளவில் நிறுவப்பட்ட இத்தொழில்

11 தொழிற்சாலைக் கொண்டு குந்தது. இதில் எழுபதுமிரும் பேர் தொழில் புரிசின்றனர். அதில், பதினாலாயிரம் பேர் பொறியில் பட்டதாரிகளாயார். ஆரம்ப கால முதல் 700 கோடி ரூபாயாகவும், வருடாந்த விற்பனை 1982 - 1983 இல் 1239 கோடி ரூபாயாகவும் இருந்தன. வரி விதிப்ரின் பிள்ளைர், அவ்வாண்டு நிகர இலாபமாக 60 கோடி ரூபாயைப் பெற்றது. சக்தி ஆக்கம், இயந்திரங்கள் உபகரணங்கள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தியில் உலகில் பண்ணிரவ்டாம் இடத்தினை வசிக்கும் இந்திரவனம், 40 நாடுகளுக்குத் தனது உற்பத்திகளை ஏற்றும் செய்கிறது. இந்திரவனம் மலைசியா, நியுசிவாற்று, சலுதி அப்ரேபியா, தாய்லாந்து, பிலிப்பைஸ், துருக்கி, கனா, விபியா, நேபாளம் ஆகிய நாடுகளில் சக்தி ஆக்கத் தாங்களை நிறுவிக் கொடுத்துள்ளது(10). அன்னமாக் காவங்களில் அதன் விஸ்தரிப்பு நவீனமயமாக்கம், உற்பத்திப் பண்முக்காடுத்தவ போன்ற அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு அரசாங்கத்திடம் இருந்து எதுவித முதல் 70 உதவியையும் பெறாது. கய நிதியிலிருந்தே அனைத்தையும் செய் துள்ளது. இது பொதுத்துறையில் திறமையாக ஒரு நிறுவனம் இயங்க முடியும் என்பதற்கான உதாரணமாகும். அதேபோன்று குறிப்பிடத்தக்கது இந்துஸ்தான் இயந்திரக் கருவிகள் (Hindustan Machine Tools Ltd) நிறுவனமாகும். 1980 ஆம் ஆண்டில் இது நிறுவப்பட்டது. இப்போதும் இலாபத்திலேயே இயங்குகின்றது(11).

அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளிலும் பொதுத்துறை சார்ந்த தொழில் நடவடிக்கைகள் உள்ளன. சுவிசிஸ்லாந்தில் தொலைபேசி, மின்சாரம், பஸ்சேவை யாவும் பொதுத்துறையினராலேயே நிறுவக்கூட்டுகின்றன. சிறந்த சேவையினை வழங்கும் அதே நேரத்தில், மிகும் இலாபகரமாகவும் செயல்படுகின்றமை அறிப்பிடத்தக்கதாகும். எனவே, பொதுத்துறை என்றாலே செயல் திறனற்று என்ற மானை நிஃ்க வேண்டும். அது மிகும் வெற்றிகரமாக இயங்குவதனை விளக்கும் உதாரணங்கள் பல உள்ளன. தனியார் மயமாக்கத்தினை ஆகுக்கும் அரசாங்கங்கள், பொதுத்துறை அனைத்துமே தனியார் மயமாக்கம் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற பொது உபயாத்தினைப் பின்பற்றுவதில் பின் வரும் வகையில் எச்சரிக்கையாகச் செயல்படுதல் அவசியமாகிறது. இது சார்ந்த சில குறுத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன.

(அ) இலாபகரமாகவும் மக்களுக்குச் சிறந்த சேவை புரியக்கூடியதாகவும் உள்ள பொதுத்துறை நிறுவனங்களை அரசே தெட்டாந்து நிறுவகிக்க வேண்டும்.(ஆ) பொதுத்துறை மட்டுமே நிறுவகிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாய நிரப்பந்தமுள்ள பாதுகாப்பு, கல்வி, ஆராய்ச்சி போன்ற கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறைகளை அரசே நிர்வகிக்க வேண்டும். (இ) தனியார் துறைக்கு விடுவதால் இலாபமும் மக்களுக்குச் சிறந்த சேவையும் ஆற்றலாம் எனப்படுவனவற்றைத் தனியார் மயப்படுத்தவாம். (ஈ) அரசினால் நடாத்த முடியாததும், ஆனால் தனியார் துறையினால் நிறுவகிக்க முடிவதுமான நிறுவனங்களையும் தனியார் மயப்படுத்தவாம்.

இவ்வாறு கவனமிழ்நிப் பொதுவாக அனைத்து நடவடிக்கைகளும் தனியார் துறையினரிடம் கையளிக்கப்படுமேயானால், இலாபத்தையே குறிக்கொள்கூக்க கொண்டுள்ள தனியார் துறையின் சரண்டல், தேசியிராதுமிக்க நடவடிக்கைகளால் தேவிய நலவன்கள் பாதுகாக்கப்பட முடியாது போய்விடும். பின் தங்கிய துறைகளும்,

பிரதேசங்களும் பின்னிலை அடைவதுடன், ஏற்றத்தாழ்வுகள் அறிவித்து, அதனால், விரக்தி மிக்க கூட்டத்தினரை உருவாக்க நேரவாம். உடனடிப் பண நலவன்களை மாத்திரமான நின்டெகாலச் சூழல் பிரச்சினைகள், கவாசாரம் மாசடைதல், உள்நாட்டு அரசியல் பிணைக்குகள் பொன்ற சடு செய்ய முடியாத நாச்சாரியங்களுக்கும் இது வழிகொலூவதாக அமைந்துள்ளும்.

உசாத்துணைகள்

- Allen Jonathan, "Privatisation in Developing Countries", Economic Review, Feb/March, 1988 pp. 22 - 28
- Jayawardena, A.S, "Some conceptual issues in the discussions on Privatisation, Economic Review, Feb/ March 1988, pp. 9 - 13.
- Agrawal, A.N. Indian Economy, problems of Development and Planning, (New Delhi) pp.33 - 48.
- World Bank, World Development Report - 1986 (Washington) pp. 140 - 163.
- Daily News, 18. 05. 1993
- Abesinghe, Ariya, "Military Expenditure in less Developed Countries" Economic Review, January 1992, pp. 32 - 35.
- Central Bank of Ceylon, Economic and Social Statistics - 1992.
- Gamini Corea, Privatisation, of Public sector Enterprises, Economic Review, Feb/ March 1988 ,pp. 4 - 6
- Ibid p.5
- Agarwal, A case study - on decision making in selected multinational Enterprises in India, ILO, working paper, No. 38 (Geneva)1985, p.7.
- Ibid p. 25.

முன்னைய சோவியத்யூணியனின்....

மத்திய ஆசியக் குடியரசுகள் தற்போது வலுவான அரசுக் கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்ட சந்தைச் சீதிருத்தங்களைத் தெரிவ செய்து வருகின்றன. இக் குடியரசுகளை அதிகாரக் கொள்கையுடையவை என மேற்கு நாடுகள் வரினித்தாலும் கூலக்கூல்தான், தூர்க்கமனிஸ்தான் ஆகியவற்றின் தலைவர்கள் அதிகாரத்தில் தமது படி.யை உறுதியாக்கியுள்ளதுடன் பொருளாதார உருமாற்றம் பற்றிய விடயத்திலும் பிடியை உறுதியாக்கியுள்ளனர். வலிமையான அரசியல் தலைவரமைத் துவத்தினால் வழிநடத்தப்படுகின்ற சந்தைச் சக்திகளையுடைய "சீன மாதிரி (Chinese model of reforms) சீதிருத்தங்களுக்கு முன்னுமிமை கொடுக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது.

தமிழாக்கம் : டி. தனராஜ்

இலங்கையில் கைத்தொழில் துறைசார் நேரடி அந்திய முதலீடும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையும் ஒரு கண்ணோட்டம்

ஜனனி ரகுராகவன்

அறிமுகம்

சுதந்திரமடைந்த காலம் தொடரு அபிவிருத்திகான ஒரு சாதனமாகக் கைத்தொழில் வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு வெள்வேறு கொள்கைகளின் மூலம் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியை முன்வெடுத்துச் செல்வதற்கான பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஒவ்வொரு காலமும் பதவிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் வேறுபட்ட வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுதல் மூலம் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி என்பதை ஏற்படுத்த முற்பட்டன. இவ்வகையில் இவ்வகை சுதந்திரத்திற்குப் பிறப்பட்ட குறுகிய காலப்பகுதியில் குடியேற்றநாட்டுவாத தலையிடாக கொள்கையே பின்பற்றியது. இக்கொள்கையின் கீழ் நாட்டுக்குத் தேவையான அனைத்துக் கைத்தொழில் பொருட்களும் இரக்குமதி மூலம் தீர்த்து வகுக்கப்பட்டது. இதற்கான வருவாயைப் பெருந்தோட்ட ஏற்றுமதி வருவாயின் மூலம் பூர்த்தி செய்தது. எனினும் இக்கொள்கையினால் 1950 இன் பின் நாடு பல்வேறு நெருக்கடி கண்ட எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. அதாவது, (1) ஏற்றுமதி விவைக்குறைப்பு (2) வர்த்தக மாற்றுவிதம் மோச மடைந்தமை (3) சென்மதிநிலுவைப் பிரச்சினை (4) வெளிநுட்புச் சொத்துக்களின் வீழ்ச்சி

இந்திலைகளினால் இரக்குமதிச் செலவீட்டை எதிர் கொள்ள முடியாத நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டு இரக்குமதிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இவ் இரக்குமதிக் கட்டுப்பாடு அப்பொருட்களை உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய தேவைகளை ஏற்படுத்த. ஏனைய குறைவிருத்தி நாடுகளில் 1950 இல் கடைப்பிடித்து வந்த இரக்குமதிப் பதில்வீட்டுக் கைத்தொழில் கொள்கையையே கைத்தொழிலாகக்கூடியிருக்கான ஒரு படாயமாகக் கருதி இவ்வகையும் அக் கொள்கையைப் பின்பற்றியது. இக்கொள்கையானது மரபுவழி ஏற்றுமதி நிலையிலிருந்து பொருளாதாரத்தை சில அனைப்பு நிதியான மாற்றங்களுக்குள் முடக்கி விடுவதாக இருந்தது. இத்துடன் கைத்தொழில்களை உருவாக்குவதையும் தூண்டி விட்டது.

எனினும் இவ் இரக்குமதிப் பதில்வீட்டுக் கொள்கையானது பொருளாதாரத்தில் அபிவிருத்திக்கோ அல்லது கைத்தொழில் துறையின் பாரிய மேம்பாட்டிற்கோ வழியமைத்துக் கொடுத்து என்று கூறிவிட முடியாது. அதற்குப் பதிலாக இவ்வகைப்

ஜனனி ரகுராகவன் B.A (Hons)
பொருளியல் விரிவுரையாளர்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

பொருளாதாரம் ஏற்கனவே எதிர் நோக்கியிருந்த பல பிரச்சினைகளை மேலும் உயிர்ட்டி விடுவதாகவும் அதனுடன் இணைந்த வகையில் வேறுபல நெருக்கடி கண்ணும் உருவாக்கியது. இவ்விருக்குமதிப் பதில்வீடுக் கொள்கையின் பின்னேடுவகை அல்லது குறைபாடுகளைப் பின்வரும் நிலைகளில் கட்டிக் காட்டலாம்.

(1) வெளிநுட்பு உள்ளுகளில் கூடியனால் துக்கி விருத்தம் (2) சென்மதி நிலுவைப்பிரச்சனை (3) வேலையின்மை அதிகரிப்பு (4) பொதுத்துறைக் கைத்தொழில்கள் எதிர்நோக்கிய நெருக்கடி கள். அதாவது, (i) பல பொதுத்துறைத் தாபங்கள் நட்டத்தில் இயங்கியமை (ii) அதிகமான பொதுத்துறைத் தாபங்கள் முதல் செறிவடையதாகக் காணப்பட்டனம். நவீன தொழில்நுட்ப பாவணையின் மை. (iii) அரசாங்க முதலீடுகளையும் மானியங்களையும் எதிர்நோக்கியே தொடர்ச்சியான செயற்பாடு துக்கியிருந்தமை. (v) திறமையின்மையும் குறைந்து செல்லும் உற்பத்தித் திறனும் (vi) உற்பத்திச் செலவைவிடக் குறைந்தளவு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டமை. (vii) உள்ளாட்டு உயர்வார்க்குத்தினான் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துவைக் குறுத்தில் கொண்டிருந்தமை (5) குறைந்த வளர்ச்சி வீதங்கள் (வெளியீடு, வேலைவாய்மை). தலாவருமானம் (6) நீண்டகால அபிவிருத்திக்கு இட்டுச் சென்னாமை (7) இவ் உள்ளாட்டு காரணிகளுடன் இணைந்த வகையில் இவ்வகையின் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் உலகளாவிய நிலையில் ஏற்பட்ட பிரச்சனைகள்; என்னைய விலை உயர்வு, உணருப் பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பு, பண்ணீக்கம் போன்ற நெருக்கடி நிலைகளையும் வெற்றிகரமாக எழில் கொண்டிருப்பதையும் கூடுதல் பொருளாதாரத்திற்கு இருக்கிறதையும். இந்திலையின் காரணமாக இக்காலப் பொருளாதார அமைப்பு மக்களின் தேவைகளின் நிமித்தம் மேலும் கட்டுப்பாடுகளை இருக்கமடையச் செய்வதைத்தவிர வேறுவழிமுறைகள் காணப்படவில்லை. இவ் விருக்கக் கட்டுப்பாடுகள் பிரச்சினைகளுக்குத் தீவாக அமைவதற்குப் பதிலாக பிரச்சினைகளின் தன்மையை மேலும் நீவிரப்புத்தியது.

எனவே இத்தகைய பின்னணியில் புதிதாக்கு பதவிக்கு வந்த அரசாங்கமானது 1977க்கு முன்பு கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த இருக்கத் தன் மையான பொருளாதார அமைப்புச் செய்முறையிலிருந்து மாற்பட்ட வகையில் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை அமுல்புத்தியது. இவ்வகையில் பொருளாதாரமும் நிதித்துறையும் ஒரு வெளிநோக்கிய தன்மையைப் புலப்படுத்தின. இதனால் பொருளாதாரக் கொள்கையில் பல மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இக் கொள்கையின் கீழ் கைத்தொழில்

அபிவிருத்தியானது இறக்குமதிப் பதில்டு கொள்கையிலிருந்து ஏற்றுமதிசார் கைத்தொழில் (Export led Industrialization) கொள்கையாக மாற்றப்பட்டது. இக் கொள்கை மாற்றத்திற்கு உள்ளாட்டு நீதியாகவும், உலகளாவிய நீதியாகவும், நாடு எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகள் மட்டும் காரணமின்றி சில வெளிப்புறக் காரணிகளான வெளிநாட்டு முதலீடு, உதவி என்பதில் துக்கியிருத்தல், அவ்வாறு பெறப்பட்ட உதவிகள் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டமை, ஏற்றுமதிசார் கைத்தொழில் கொள்கையைப் பின்பற்றி அபிவிருத்தியைப்படுத் துதிய கைத்தொழில் நாடுகளின் பிரவேசமும் அவற்றின் அனுபவமும் இலக்கை போன்ற கைத்தொழில் அபிவிருத்தியை வேண்டி நிற்கும் நாடுகளையும் இக்கொள்கையைப் பின்பற்றுவதற்குத் தூண்டி விட்டதென்றாம்.

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் அம்சங்கள்

நாட்டின் கைத்தொழில் வளர்ச்சியைத் தன்னக்குத் தொண்டிருந்த திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையானது பல அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாகக் காணப்பட்டது. இவ் அம்சங்களை நேர்க்கு முன்பு இப் பொருளாதாரக் கொள்கையின் நேர்க்கூட்களைப் பார்ப்போயின் அவை: (1) உயர்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சி வீதிகளும், வாழ்வகைத்தரமும் (2) வேலையின்மையைக் குறைத்தல் (3) சுமான தேசிய வருமானப் பங்கீடு (4) வணவீகத்தைக் கட்டுப்படுத்தல் (5) சென்மதி நிலுவையினை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ளல் என்பனவே திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் முக்கிய குறிக்கோளாகக் காணப்பட்டது. இந்நோக்கங்களை அடைவதற்கான தந்திரைபாய்மாக ஏற்றுமதி சார் கைத் தொழிலாக்கம் என்பதும் அதன் வழி கைத்தொழிலாக்கச் செய்முறைக்குப் பொருளாதார செயற்பாடுகளில் அமுத்தம் கொடுக்கப்பட்டது. திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் அம்சங்களாவன:

(1) இறக்குமதி வர்த்தகமும், அந்தியச் செலாவணி தாராண்மையும்

இச்சீர்திருத்தத்தின் கீழ் இறக்குமதிகள் குறித்து 1950 முதல் அமுலிலிருந்து கட்டுப்பாடுகள் பெருமளவுக்கு நீக்கப்பட்டது. வரையறைக்கப்பட்ட ஒரு சில பொருட்களைத் தவிர ஏணைய பொருட்கள் அனுமதிப்பதற்கு முறையின் கீழ் இருந்து திறந்து விடப்பட்டது. இப் பொருட்களின் மீது இருந்த நேரடிக் கட்டுப்பாடுகள் அகற்றப்பட்டுப் புதிய தீவை முறைகள் அமுல்படுத்தப்பட்டது. உள்ளாட்டில் நிறுவப்பட்ட கைத்தொழில் துறைகளுக்கு ரூபா 7,00,000 வரைக்குமான மூலப்பொருள் இறக்குமதி தீவையிலிருந்து தவிர்க்கப்பட்டது. மேலும், இக் கைத்தொழில்களுக்கும் பாரியளவு பாதுகாப்பு வழக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அரசாங்க வியாபார தனியாளிமத் துண்ணம் படிப்படியாக நீக்கப்பட்டதுடன், பொதுத் துறை தனியார் துறைகளுக்கிடையேயான போட்டித்தன்மை உருவாக்கப்பட்டது. தீவைச் சீர்திருத்தத்தின் கீழ், தீவைச் சீர்திருத்த ஆணைக்கும் ஒன்று நிறுவப்பட்டதுடன் 1980 இன்பின் இது சணாதிபதி ஆணைக்கும் என உருமாற்றத்திற்கு உட்பட்டது. இக்குழுவின் முக்கிய கடைமையானது முற்றான பாதுகாப்பின் அளவினைக் குறைப்பதும் பல வேறு கைத்தொழில்களிடையே பாதுகாப்பைச் சம்பாடுத்தும் வகையில் தீவை அமைப்பைத் திருத்தியமைப்பதுமாகும்.

இவ் வாரான தீர்வைச் சீர்திருத்தமானது பல வதிர்பார்ப்புகளுடனேயே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதாவது இதற்கு முற்பட்ட இறக்குமதி பதில்டுக் கொள்கையில் காணப்பட்ட இயலாவு குறைபாடு, உயர்முதல் செறிவுக்கையை அந்திய உள்ளடக்களில் தங்கியிருத்தல், மின்கையான நிருவாக ஒழுங்குக் கட்டுப்பாடு போன்றவற்றைத் திருத்தி உள்ளாட்டு நீதியில் ஓர் சிறந்த கைத்தொழில் அமைப்பொன்றை உருவாக்கலாம் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

(2) அரசமானியங்கள் குறைப்பட்டமை

நுகர்வோருக்கு அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட மானியங்கள் குறைக்கப்பட்டது. மாத வருமானம் 300குபாலுக்கு மேல் பெறுவதினிடம் இருந்து உணவு மானியம் பின்வராகப்பட்டது. இம்மானியக் குறைப்புக்களைச் சீர்திருத்துவதற்காக சம்பள உயர்வு நெல் மூக்கு உத்தரவாத விலைத் திட்டம், வேலையற்றோருக்கு வருமானச் சலுகை போன்றன வழங்கப்பட்டது. இதனுடன் இணைந்த வகையில் 1989ம் ஆண்டு ஜனசாலையித் திட்டமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

(3) விலைக்கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டமை

1977க்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் கடைப்பிடிக்கூப்பட்டு அதிகரித்து வந்த விலைக்கட்டுப்பாடுகளும் ஏணைய கட்டுப்பாடுகளும் அத்தியாவசிய ஒரு சில நூல் பொருள் தவிர்ந்த ஏணைய பொருட்களுக்கு நீக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் அரசாங்கத் தீவானங்கள், நிவாக கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்ட வகையில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள், இவாப் தீவானங்கள் என்பன நீக்கப்பட்டு அவற்றிற்குப் பதிலாக்க திறந்த சந்தை சக்திகளுக்கும் தனிப்பட்ட ஒருவரின் திறமைக்கு ஏற்பாக இலாபங்களை உணர்ந்துக் கொள்வதற்கும் வழியமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது.

(4) செலாவணி விகிதச் சீர்திருத்தம்

1968 ஆண்டு முதல் அமுலிலிருந்து வந்த அந்தியச் செலாவணி உளிமாச் சான்றிதழ் திட்டம் (FEECs) நீக்கப்பட்டு அதனுடன் இணைந்திருந்த இரட்டை விகித முறைகளுப் பதிவாக வர்த்தக தாராண்மையின் ஓர் பிரதான அம்சமான ஒருமித்த கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்ட மீதக்கும் நாணயமாற்று விகித முறை (Unified managed floating exchange rate) நடைமுறைகளுக்குச் கொண்டு வரப்பட்டது. இத்திட்டம் அமுலுக்குப்படுத்தப்பட்டதால் ஜக்கிய அமெரிக்க டொலருக்கெதிராக ரூபானை 42.1 சதவீதத்தினால் பெறுமதிக்குறைப்புச் செய்யப்பட்டது. இப்புதிய நாணயமாற்று வீதமானது ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்பு, நாணய மிகைப் பெறுமதி மூலம் ஏற்படும் விலை திரிபுகளைத் தீவிக்குவதற்கும், உள்ளாட்டு விவசாய வளரியீட்டுடன் அதிகரிப் பதற் காகலமே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

(5) நேடு அந்திய முதலீடுகளைக் கவுருதல்

1977 இல் பதவிக்கு வந்த அரசாங்கத்தின் முக்கிய செயற்பாடுகளில் ஒன்றாகக் கைத்தொழிலாக்கம் கருதி உள்ளாட்டு வெளிநாட்டு, தனியார் துறைகளின் பொருளாதார செயற்பாடுகள் மேவருத்தப்பட்டன. இவற்றில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடக்கூடியது

நேரடி அந்திய முதல்லுக்களைக் கவரும் வகையில் பல சலுகைகள், முதல்லுக்கு பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடுதல், இரட்டை வரிச் சலுகை, முதல்லுக்கு மேம்பாட்டு வகைங்களை நிறுவதல் போன்றவற்றை அரசாங்கம் முன்வைத்தது.

(6) ஏற்றுமதி மேம்பாடு

அந்திய முதல்லுக்களுடன் இணைந்த வகையில் ஏற்றுமதியை மேம்படுத்தும் வகையில் உறுப்பத்தியனம்பாக்கள் உருவாக்குப்பட்டது அதற்குப் பிரிவான நிர்வாகரித்தியாக பின்னணியை வழங்கும் வகையில் 1979 ஆம் ஆண்டு ஏற்றுமதி அபிவிருத்திக் கட்டம் ஆக்கப்பட்டது. இதன் கீழ் ஏற்றுமதி அபிவிருத்திக் கபை என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இச்சபையின் முக்கிய கடமைகளாக அரசாங்கத்தின் தேசிய ஏற்றுமதி அபிவிருத்திக் கிட்டத்தை உருவாக்குதல், ஏற்றுமதி மேம்பாட்டுச் செய்முறைகளை ஈடுக்குத்தல், நிதிரிதியான உதவிகளையும் இரக்குமதிக் கழிவுகளையும் வழங்குதல் போன்றவைகளும் ஏற்றுமதியுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளை அரசாங்கத்துடன் இணைந்த வகையில் தீர்த்து வைத்தவிலும் ஈடுபடுவின்றது.

ஏற்றுமதி அபிவிருத்திக் கபை, இவங்கை மத்திய வங்கியுடனும் ஏனைய ஈடுதீய வங்கிகளுடனும் இணைந்து நிறுவனங்களின் ஏற்றுமதி நிலைச் சுக்கிள்கு ஏற்ப நிலையான மூலதனம், நடைமுறை மூலதனம் என்பவற்றை வழங்குவதும் முன்வந்தது. இந்துறவுகளானது மேலும் ஏற்றுமதியை ஈடுக்குவித்தல் கருதி இறைத்தாண்டுதல்களை ஒழுங்குபடுத்துவதும், சீர்திருத்தவும் நடவடிக்கை எடுத்தது. இவ்வகையில் முற்றான வரிவிடுதலை, ஏற்றுமதி அபிவிருத்தி நிதி, உறுப்பத்தி, சந்தைப்படுத்தல் தொடர்பான அபிவிருத்திகள் என்பனவும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

(7) தனியார் மயமாக்கல் கொள்கை அறிமுகம்

1977 வரை பொதுத்துறையானது பாரியாவு முதல்லட்ட நூடி நிற்கும் தொழில்களாகவும், இவாபக்குறைவு, திறமைக்குறைவு, நட்டத்தில் இயங்குதல் போன்ற காரணங்களாலும் பொருளாதாரத்தில் சுமையாக செயற்பட்டமையும் இதுவரை தனியார் துறை முயற்சியாளர்க் கவராத துறையாகக் காணப்பட்டது. இதனால் 1977 ஆம் ஆண்டுகளில் திறந்துபெப்பாருளாதாரக் கொள்கையுடன் இப்பொதுத்துறை நிறுவனங்களைக் கணவதற்கும், அவற்றின் உடனடைமையை மாற்றுவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இவ்வகையில் 1978 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கம் வெளியிட்ட நான்கு அம்சத்திட்டம் இவற்றின் பொருளாதார சுமையைக் குறைப்பதிலும் இவ்வாபகரமாக இயங்கச் செய்வதிலும், திறமையை அதிகரிப்பது போன்றவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தது. இவ்வாபகங்களாவன:

- (1) நிதி ரிதியாகத் தனிச்சையாக இயங்கும் வகையில் குறைந்த பட்சக் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தல்.
- (2) தனியார் துறையுடன் எதுவித பாராபடசமுற்ற வகையில் சம்மாப்ப போட்டியிட வேண்டுமென்ற நிபந்தனை.
- (3) முகாமையின் உயர்மட்டத்தின் கீழ் தொழிலுக்குரியதாக்குதல்.
- (4) சிக்கனமும் திறமையுமற்ற செயல்திட்டங்களைத் தனியார் மயப்படுத்தல் அல்லது முற்றாக முடிவிடுதல்.

இவ்வகையில் தனியார் மயமாக்குதல் என்பதே தீவிரப்படுத்தப்பட்டது. 1985 ஆம் ஆண்டில் தனியார் மயமாக்கலை

செயற்படுத்தும் ஆரம்பத் திட்டமாக ஆறு அங்கத்துவர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்று அனமக்கப்பட்டது. சில தொழில்கள் முன்போல பொதுத்துறைக்குரியதாக மாத்திரம் ஒதுக்கி வைக்கும் முறை கைவிடப்பட்டது. ஆகவே இப்போது தனியார் துறை ஈடுபடக்கூடிய கைத்தொழில்களுக்கு எவ்வித கட்டுப்பாடும் இருக்கவில்லை. மேற்கூறியவற்றைத் தவிர ஈழமாக நிறமிப்பல் தொடர்பான ஈழமியச்சந்தைக் கட்டுப்பாடுகளை நீக்கியனம், கைத்தொழில்துறைக்கெனச் சிறப்பான சில இறை துறைகளுடையகள், அபிவிருத்திகள், தீர்வை முறைகள் என்பனவும், திறந்த பொருளாதாரச் செய்முறையின் கீழ் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

இதுவரை நிலையிலிருந்த கட்டுப்பாடுகளின் வழிப்பட்ட கைத்தொழில் மயமாக்க முயற்சியினர்கும் விடுபட்ட வகையில் புதிய தொழில் பாதையில் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி திருப்பிவிடப்பட்டது. இக்கைத்தொழிலாக்கம் என்பதை இந்திலையில் நோக்கும் போது இக் கைத்தொழில்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியிருந்தன. இவ்வகையில் குறிப்பிடுக்கூக் கூடியதாக விளங்குவது மூலதனப் பற்றாக்குறையாகும். இம்மூலதனப்பற்றாக்குறை என்பதை நீக்கும் வகையில் நேரடி அந்திய முதல்லுக்கள் ஈடுக்குவிக்கப்பட்டன.

கைத்தொழில் துறைகள்சார் நேரடி அந்திய முதல்லு

அந்திய முதல்லடானது, (1) தனியார் முதல்லு, (2)பொது முதல்லு எனப் பெரும் பிரிவகளாக பிரிக்கவாம். இத்தனியார் முதல்லட்டை நேரடி முதல்லு என்றும் மறைமுக முதல்லு என்றும் மேலும் இரு பிரிவாகப் பிரிக்கவாம். இங்கு நேரடி அந்திய தனியார் முதல்லு என்பது ஒரு நாட்டின் உரிமைக் கம்பனியானது இன்னுமொரு நாட்டில் முதல்லு செய்வதாகும். இவ்வரியைப் பரிமாற்றத்திற்காக முதல்லு செய்யும் கம்பனியானது நிதி, முகாமைத்துவம் தொழில் நுட்பம், வர்த்தகக் குறி, மற்றும் ஏனைய வளங்களையும் மற்றைய நாட்டிற்கு மாற்றுச் செய்யும். இவ்வாறு முதல்லும் போது ஒரு புதிய முதல்லடாகவோ அல்லது உள்நாட்டினரிடமிருந்து பெறப்பட்ட ஒரு தொழிலாகக் காணப்படும். இவ்வகையில் சில முதல்லடாளர்கள் தமிழுடன் பாரியாவு முதல்லடைக் கொண்டுவரலாம். அல்லது உள்நாட்டவரிடமிருந்து முதல்லு சேர்க்கப்படவாம் அல்லது இரண்டு விதமான நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடவாம். மேலும் சிலர் தமது நாடுகளில் இருந்தும் ஈழமியாற்றிட்டைச் செய்யும் அதே ஜோன் சிலர் ஈழமியத்தை உள்நாட்டி வேயே பெற்றுக் கொள்வின்றனர். இதிவிருந்து நேரடி அந்திய முதல்லடானது குறிப்பிட்ட சில வளங்களின் மாற்றுக் கூக் குறிப்பிட முடியாது. நேரடி அந்திய முதல்லடானது பணவடிவிலோ அல்லது ஆளனி வடிவிலோ இடம் பெறவாம்.

ஆசிய நூடுகளில் குறிப்பாக இவ்வகையில் அந்திய முதல்லுகள் தற்போது முக்கியத்துவம்படுத்தப்பட்டாலும் இது சிர் பாரிய வரவாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்டது. 19 ஆம் நூற்றாண்டு காலனித்துவ காலம் தொடக்கம் பொருளாதார நுவடி கைகளில் அந்திய முதல்லு பங்கேற்றுள்ளது. எவ்வாறெனினும் இரண்டாம் உலகப்பொருக்குப் பிறப்பட்ட காலப்பகுதியில் இந்நேரடி முதல்லு தன்மையிலும், செயற்பாடுகளிலும் குறிப்பிடத்தக்களவு மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. இவ்வகையில் உலகாளிய நிலையில் அந்திய முதல்லுகளின் முக்கியத்துவம் ஆழமாக அடைவெள்ள ஒரு விரிவான பங்கையும் வகையின்றது. எனவே

அந்திய தனியார் முதல்டுகள் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் ஆசிய நாடுகளில் கைத்தொழில்மயமாக்கச் செய்யுறைகளில் அல்லது நாளீன செயற்பாடுகளில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. மேலும் இந்நேரடி அந்திய முதல்டுகளின் உள்வருஷக் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு சமூக, பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீவிராகவும் அமையும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அந்திலையை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அண்மைக்காலத்தில் அபிவிருத்தியடைந்த புதிய கைத்தொழிலாகக் காலாடுகளின் (NICs) அனுபவமும் கணப்படுகிறது.

இவங்கையில் கைத்தொழில்சார் அந்திய முதல்டு குறிப்பாக ஏற்றுமதி சார் கைத்தொழில் துறைகளில் முக்கியமான கொள்கையாகவும், கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கான நிதியிடலில் 1960 இலும், முதல் பங்களிப்புச் செய்துள்ளது. இவ் வகையில் இந்குமதிப் பதில்டுக் கைத்தொழில் கொள்கையின் கீழ் அந்திய முதல்டு வரவேற்கப்பட்டாலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியை அடைவதற்கான அவசரத் தேவையாக இவ்அந்தியச் செலாவணியைக் கருதவில்லை. எவ்வாறாறனிலும் உள்நாட்டுக் கைத்தொழில் அமைப்புக்களைப் பாதுகாக்கும் வகையில் ஒழுங்கு விதிகளுக்கு உட்பட்ட வகையில் நேரடி-அந்திய முதல்டைக் கவருவதற்கான சில வசதிகளும் தூண்டுதல்களும் வழங்கப்பட்டது. எனினும் இக் கொள்கையின் கீழ் பாரியளவு நேரடி அந்திய முதல்டு கவரப்படவில்லை என்பதுடன் பெறப்பட்ட முதல்டுகளும் இந்குமதிப் பதில்டுக் கைத்தொழில்களை நிறுவுவதற்குப்பதிலாக ஏற்றுமதித் துறை சார்ந்த நிலைகளிலேயே கூடிய அக்கறை காட்டி.

1977 இன்பின்னர் ஏற்றுமதி சார் கைத்தொழிலாக்கக் கொள்கையின் கீழ் நேரடி அந்திய முதல்டுகளுக்கான கட்டுப்பாடுகள் நிர்க்கப்பட்டன. மேலும் திறந்த பொருளாதார கொள்கையின் கீழ் பல தீவிரவகள், வரிவிதிப்புக்கள், ஜாக்குவிப்புக்கள், இறைக்கொள்கைகள் போன்ற தூண்டுதல்கள் அளிக்கப்பட்டன. இதனுடன் இவைந்த வகையில் அந்திய முதல்டுகளைக் கவருவதற்கான ஒரு சாதனமாகவும் அவற்றின் நிர்வாக நிதியான தேவைகளை வழங்குவதற்கும் முதல்டு மேம்பாட்டு வகையங்களை நிறுவுவதற்கும் அரசாங்கம் முன் வந்தது. இவ்வகையில் நேரடி அந்திய முதல்டுகளின் தீவிரானம் மேற்கொள்ளல் மத்தியமயப்படுத்தப்பட்டது. இதன்மூலம் பாரிய முதல்டுகளைக் கவருவதற்கும் அவற்றினால் ஏற்படக்கூடிய அரசியல் நிதியான பிரச்சினைகளைக் குறைந்துக் கொள்வதற்கும் வழியேற்படுத்திக் கொண்டது. இது தொடர்பாக சேவையாற்றுவதற்கென் இரு அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. கொழும்பு பெரும்பாக பொருளாதார ஆணைக்குழு (Greater Colombo Economic Commission (GCEC) அந்திய முதல்டு ஆலோசனைக்குழு (Foreign Investment Advisory Committee (FIAC) என்பன முதல்டு மேம்பாட்டு வகையங்களின் முகங்கம், நிர்வாகம் என்பவற்றை மேம்படுத்துவதற்காகச் சட்டரீதியான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் நிறுவனங்களாக அமைக்கப்பட்டன. இவ்விரண்டு நிறுவனங்களும் சுதந்திர வர்த்தக வகையம், அதற்கு வெளிப்பட்ட நிலயங்களில் அமைக்கப்படும் நேரடி அந்திய முதல்டுகளைக் கண்காணிக்கும் பொருட்டு இரு தனிப்பட்ட நிறுவனங்களாக உருவாக்கப்பட்டன. 1990 இல் இவ்விரண்டு நிறுவனங்களும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு முதல்டுக் கலையாக

(BOI- Board of Investment) மாற்றப்பட்டு, செயற்பாடுகள் ஒரு தலைமையின் கீழ் மாற்றப்பட்டன.

நேரடி அந்திய முதல்டுகளின் போக்கு

நேரடி அந்திய முதல்டுகளைப் பொருத்தவரையில் 1977 ஆம் ஆண்டினை ஓர் திருப்பு முனையாகக் கொள்ளலாம். எனவே இதற்கு முற்பட்ட காலத்துடன் ஒப்பு நோக்கும்பொது 1977க்கு பிற்பட்ட காலக்களில் நேரடி அந்திய முதல்டுகளின் உள்வருங்கையானது மேல்நோக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கைக் கொண்டிருந்தது. இந்திலைக்கு புதிய திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் மேற் கொள்ளப்பட்ட கொள்கை மாற்றங்கள், சர்வதேச வர்த்தகத்தில் காணப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் நிக்கப்பட்டனம், புதிய சூழகைகள் வழங்கப்பட்டனம் என்பவற்றைக் காரணமாக முன்வைக்கலாம். 1977 ஆம் ஆண்டுகளின் பின்னர் கைத்தொழில் துறைகாரர்த்த வகையில் GCEC, FIAC போன்ற நிறுவன அமைப்புகளினாடாக உள்வந்த நேரடி முதல்டுகளின் அளவு அட்டவணை (I) இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக அட்டவணைத்துறவுகளை நேர்க்கும் போது GCEC இன் அனுமதிக்குப்பட்ட திட்டங்களின் முதல்டு அளவை விட தீட்டங்களின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட முதல்டு அளவு அதிகரித்துச் செல்லும் நிலையைப் பிரதிபவிக்கின்றது. இந்திலைக்கான முக்கிய காரணமாக FIAC யின் கீழ் நிறுவப்படும் கைத்தொழில்களுக்குக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டமையைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் FIAC யின் கீழ் தயாரிப்பு கைத்தொழில்களும் தயாரிப்பு அல்லது கைத்தொழில்களும் நிலைய நிதியான கட்டப்பாடுகள் தவிர ஏனைய கட்டப்பாடுகள் அற்ற நிலையில் அனுமதிக்கப்பட்டமையைக் குறிப்பிடலாம். எனவே FIAC யின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட கைத்தொழில் அமைப்புக்கள் GCEC நிறுவனங்களை விடப் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளில் கூடிய தாக்கம் செலுத்தியது. இவ்விரண்டு நிறுவனங்களுக்குமிடையே ரத்துச் செய்யப்பட்ட கைத்தொழில் திட்டங்களில் பாரிய வெறுபாடுகள் காணப்படாவிட்டன மீண்டும் GCECயின் கீழ் 51 சதவீதமான திட்டங்களே அனுமதிக்கப்பட்டன.

நேரடி அந்திய முதல்டுகளின் போக்கை 1978 - 92 வரையிலான காலப்பகுதியில் பார்க்கும் போது நாடு எதிர்நோக்கிய சமூக பொருளாதார நெருக்கட்களுக்கு ஏற்ப மூன்று உபகாலப் பகுதிகளாக பிரித்து அறிதல் சிறப்பானதாகும். முதலாம் உபகாலப்பகுதியான 1984 - 87 வரையும், மூன்றாம் உபகாலப்பகுதியாக 1988 - 1992 ஆம் ஆண்டுவரையும் காட்டப்படலாம்.

ஏனைய காலப்பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது முதலாவது காலப் பகுதியை கூடுதலான நேரடி அந்திய முதல்டைக் கவர்ந்த காலப்பகுதியாகும் உச்ச அளவான முதல்டு உள்வந்த காலப்பகுதியாகும் குறிப்பிடலாம். இக் காலப்பகுதியின் ஆரம்பத்தில் GCEC 53 நிறுவனங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இம் முதல் உபகாலப்பகுதியின் இறுதியில் (1983) 13 நிறுவனங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டு மொத்த திட்டங்களின் எண்ணிக்கை 184 ஆக (அனுமதித்தது) அதிகரித்தது. முதல்டைப் பொருத்தவரையில் 1978 இல் ரூபா 938 மில்லியனாக காணப்பட்ட நிலை 1983 இல் ரூபா 1171 மில்லியனாக அதிகரித்திருந்தது. FIAC நிறுவனங்களைப் பொருத்தவரையில்

அட்டவணை 1 : இவங்கையில் FIAC, GCEC தொகைகளை திட்டங்களில் அந்திய முதலீடு 1977 முதல் 1991 வரையிலான திரட்சிய தொகை (மில்லியன் ரூபா, %)

கைத்தொழில் வகை	FIAC யில் திரட்சிய தொகை	GCEC யில் திரட்சிய தொகை					
	திட்டங்களின் உள்ளுறவு அந்திய எண்ணிக்கை முதலீடு	திட்டங்களின் உள்ளுறவு அந்திய எண்ணிக்கை முதலீடு முதலீடு	வெந்துக்களின் வீதம்				
1. உணவு,குடிபானம், புறையிலை	33	719	821	4	28	22	6
2. துணி,ஆடு வகை தொகைக்குத்தொழில்கள்	108	1899	1053	74	658	2772	29
3. மரமுழுமூற்பொருட்களும்	26	179	185	3	7	28	5
4. இரசாயன,பெற்றோயிய நப்பர், பிளாஸ்டிக் பொருட்கள்	79	1300	494	26	458	1389	17
5. உலோகமல்லாத களிப் பொருட்கள்	47	837	839	28	476	1075	12
6. அடிப்படை உலோகம் பொருட்கள்	53	939	393	-	-	-	8
7. வட்டுமான உலோகப் பொருட்கள், இயந்திர போக்குவரத்து உபகரணங்கள்	7	76	52	13	84	435	3
8. தயாரித்த பொருட்கள்	18	219	77	67	949	2135	13
9. ஏனையன தயாரிப்புத்துறை மொத்தம்	38	256	117	8	477	2353	7
	405	6224	4031	223	3167	10219	100

இக் காலப்பகுதியிலேயே குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 1978 இல் 8 நிறுவனங்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட FIAC 1983 இல் 53 ஆக அதிகரித்தது. முதலீட்டின் அளவும் ரூபா 27 மில்லியனிலிருந்து ரூபா 50 மில்லியனாக அதிகரித்தது.

2 ஆம் உபகாலப்பகுதியை எடுத்து நோக்கும் போது GCEC இல் 1984 இல் 13 நிறுவனங்களில் இருந்து 1987 இல் 31 திட்டங்களும் அனுமதியளித்தது. எனவே இக்காலப்பகுதியில் அனுமதியளிக்கப்பட்ட மொத்தத் திட்டங்களின் எண்ணிக்கையானது 67 ஆகவே காணப்பட்டது. முதலீட்டின் தொகையும் ரூபா 190 மில்லியனில் இருந்து ரூபா 592 மில்லியனாகவே அதிகரித்தது. FIAC ஜப் பொருத்தவரை இக்காலப்பகுதியில் திட்டங்களின் எண்ணிக்கையானது 50 இலிருந்து 71 ஆக அதிகரிக்க முதலீட்டுத் தொகை 4823 இலிருந்து 383 ஆக்க குறைந்துள்ளது. இறுதியாக 3 ஆம் உபகாலப்பகுதியான 1988 இல் இருந்து 1992 வரையுள்ள நிலையை எடுத்து நோக்குவாரமாயின் 1988 இல் அனுமதியளிக்கப்பட்ட திட்டங்களின் எண்ணிக்கையானது 31 இலிருந்து 1992 இல் 191 ஆக்க காணப்பட்டது. முதலீட்டின் தொகையானது ரூபா 1,120 மில்லியனிலிருந்து 17,610 ஆக அதிகரித்தது.

எனவே தீர்ந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் ஆரம்பம் முதல் இன்று வரையுள்ள நிலையில் நேரடி அந்திய முதலீடானது முதலாம்

உபகாலப் பகுதியில் (1978 - 83) நாட்டில் காணப்பட்ட பொருளாதார ஸ்திரத் தன்மை, புதிய கொள்கையின் அறிமுகம் என்பவற்றால் உள்வருகை அதிகரித்துச் செல்லும் பொக்கில் காணப்பட்டாலும் பிறப்பட்ட காலங்களில் நாட்டில் ஏற்பட்ட இனக் கலவரங்கள். ஏனைய சாத்தியமற்ற சூழ்நிலைகளினால் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளில் அரசியல் முதியாக ஏற்பட்ட நிச்சயமற்ற தன்மை எதிர்நோக்கப்பட்டமை, பின்னாந்த காலங்களில் நேரடி அந்திய முதலீட்டின் தொகை குறைவடைந்து செல்வதற்கான காரணமாகக் குறிப்பிடவாம். இவற்றுடன் இணைந்த வகையில் சில அமிலிருத்தி யடைந்த நாடுகளில் ஏற்ற ரூமதி குறித்து மேற்கொண்டப்பட்ட சில கட்டுப்பாடுகளும் இந்தியாவினை மேலும் விரிவடையச் செய்தது. அதிலும் குறிப்பாக இந்நாடுகளில் தைத்த ஆடை ஏற்றுமதிக்கான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட இத்துறையே இவக்கையில் அந்திய முதலீட்டைக் கூடுதலாகக் கவர்ந்த குறையாகக் காணப்பட்டமையாலும் கூடிய தாக்கம் ஏற்பட்டது.

கைத்தொழில் நியான நேரடி அந்திய முதலீட்டை எடுத்து நோக்குவாரமாயின், தீர்ந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் மீற நேரடி அந்திய முதலீட்டைப் பல்வேறு நோக்கம் கருதி வரவேற்கப்பட்டாலும் கைத்தொழில் நியாக நேர்க்கும் போது இது ஒர் இடத்தில் குவரிக்கப்பட்ட தன்மையையே பூலப்படுத்துகின்றது. GCEC யின் மீற நிறுவப்பட்ட பெரும்பாலான நிறுவனங்கள் குறுகிய காலத்தைக் கொண்ட நிலையான அடித்தளமற்ற ஆடைத்தயாரிப்புத் தொழிலிலேயே முடக்கப்பட்டது. இந்தியாவிலிருந்து பின்னர் ஏற்பட்ட மாற்றம் கூட ஈருமியச் செறிவை அதிகாவில் நாடி நின்ற இரசாயனப் பொருட்கள் உலோகமல்லாத களிப்பொருட்கள், அடிப்படை உலோகப் பொருட்கள் போன்ற கைத்தொழில் வகைகளையே நாடுச் சென்றன.

மேலும் 1977 - 92 க்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் GCEC, FIAC மீற நிறுவப்பட்ட தொழில்களில் 180 திட்டங்கள் ஆடைத்தயாரிப்பு வகையையே சார்ந்திருந்தது. ஏனெனில் இக்கைத்தொழில் முதலீட்டை மேற்கொண்டவர்களில் பாரிய வீதத்தினர் புதிய

கைத்தொழிலாகக் காடுகளின் முதலீட்டாளர்களாகும். இந்தாட்டவர்களின் ஆடைத்தயாரிப்புத் தொழிலுக்கான மிடப்புறப்பகு (Quota) ஜக்ஷிய அமெரிக்கா, ஜரோப்பிய பொருளாதாரச் சமூகம் போன்றவற்றில் கட்டுப்பாட்டிற் குட்படுத்துப்பட்டதுவும் அதன் இற்புணர்ச்சு செய்து கொள்வதற்காக இங்கு அவ்வகைக்கூக்குதொழில் முதலீட்டை மேற்கொள்வதலேயே ஆவாம் எட்டினர். இதனுடன் ஏனைய குறைவிருத்தி நாடுகளைவிட இத்துறையில் இலங் கையில் குறைந்த கூவியில் ஈழியறைப்பெறக்கூடிய சாத்தியமும் காணப்பட்டது. அண்மைக்காலங்களில் GCEC, FIAC என்பன இவ்வகைக் கைத்தொழில்களுக்கான நேரடி அந்திய முதலீட்டைக் கட்டுப்படுத்தினாலும் இன்று வரை இக்கைத்தொழில் வகையே ஆதிகம் செலுத்தி வருகின்றது என்பதும் ஒருப்பிடத்தக்கதாகும்.

இத்திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட நேரடி அந்திய முதலீட்டினில் முக்கியமாகக் கானிக்கூடிய இன்னுமொரு அம்சம் என்னவெனில், நிறுவனங்களின் அளவு, முதலீட்டுத் தொகை என்ற இரண்டிலும் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் புதிய கைத்தொழிலாகக் காட்டு முதலீட்டாளர்களேயாவார். இதில் குறிப்பிடத்தக்களான பங்களிப்பு தென்கொயியா,, ஹெங்கொங் முதலீட்டாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இன்னுமொரு முக்கிய நிலையாக சுட்டி க்கட்டப்பட வேண்டியது இக்காலைப் பகுதியில் பாரிய பவுதெசியக் கம்பனிகளின் முதலீடு குறைவாகக் காணப்பட்டுமையாகும். அபிவிருத்தியடைந்து நாடுகளில் பல்தேசிய கம்பனிகள் முதலீட்டை மேற்கொண்டாலும் ஒப்பிட்டளவில் அதன் அளவு குறைவாகும்.

அடுத்து குறிப்பிடக்கூடியது GCEC யுடன் FIAC முதலீட்டு நிலைகளை ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது GCEC இல் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் முதலீட்டாளர்களின் ஆதிகமும் மாறாக FIAC இல் யப்பானிய முதலீட்டாளர்களின் ஆதிகமும் மேலோங்கி விளங்கியபோதும் ஆசிய முதலீட்டாளர்களே திட்டங்களின் எண்ணிக்கையிலும், முதலீட்டுத் தொகையிலும் உச்சநிலை வித்து வருகின்றனர். ஜக்ஷிய அமெரிக்கா, ஜரோப்பிய, ஜக்ஷிய இராச்சியம் தவிர்ந்த ஏனைய நாடுகளின் திட்டங்களின் எண்ணிக்கை, முதலீட்டுத் தொகை அதிகரித்துச் சென்றாலும் உரிமை மூலதனத்தைப் (equity Capital) பொறுத்து திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் ஆரம்ப காலப்பகுதியிடன் ஒப்பிடுகிறது பிற்பகுதியில் நிலையான தன்மையே காணப்பட்டு வருகின்றது.

மேலும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் அந்திய முதலீட்டின் மூலம் கைத்தொழில்துறை வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதும் அதன் கீழ் கைத்தொழில் பொருள் ஏற்றுமதியை அதிகரித்துச் சென்மதி நிறுவன நிலைகளை முன்னேற்றிக் கொள்வதும் ஒரு நேரக்கமாகக் காணப்பட்டது. இவ்வகையில் தேறிய ஏற்றுமதி நிலைகளை எடுத்து நோக்குவேயாயின், இத்திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் முதலீட்டு ஈக்குவிப்புவலயத்தின் தேறிய ஏற்றுமதி வருமானங்கள் அதிகரித்துள்ளன என்பது கட்டி க்கட்டப்பட்டகூடியதாகும்.

1980 இல் ஏற்றுமதி வருமானங்கள் ரூபா 524 மில்லியனாகக் காணப்பட்டது. இது இதற்கு முற்பட்ட நிலைகளுடன் ஒப்பிடும்போது மூன்று மடங்காக அதிகரித்துள்ளது. மொத்த ஏற்றுமதி வருமானத்தில் முதலீட்டு ஈக்குவிப்பு வலயத்தில் ஏற்றுமதி வருமானங்கள் 1978 இல் 1.14 சதவீதமாகவும் 1990 இல் ஏற்கதாம் 25 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1983 கும் 1993 க்குமிடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் ஏற்கனவே 20 சதவீதமான கைத்தொழில் ஏற்றுமதி அதிகரிப்புகள் நேரடி அந்திய முதலீட்டின் மூலம் பெறப்பட்டதாகும். எனினும் தேறிய ஏற்றுமதி வருமானங்கள், மொத்த ஏற்றுமதி வருமானத்தில் கணிசமான அளவு பங்களிப்பே வகிப்பினும் இங்கு சுட்டி க்கட்டப்படவேண்டியது யாதெனில் இதில் பெரும் பங்கை ஆடை ஏற்றுமதியே வகித்துள்ளது என்பதாகும். ஏனைய துறைகளைப் பொறுத்து இவ்வளர்ச்சி மந்துவாகவே காணப்பட்டது. நேரடி அந்திய முதலீட்டின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்ட நிறுவனங்களின் 1979 இல் 61 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட தயாரித்த ஆடை ஏற்றுமதி 1990 இல் ஏற்கதாம் 75 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது.

முடிவுரை

இறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் அந்திய முதலீடானது பொருளாதார வளர்ச்சி, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம், கைத்தொழில், விவசாயம் பொன்ற துறைகளின் வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்தல், அபிவிருத்தி செய்தல், வெளிநுட்புச் சுற்றுத் தொழில்களைப் பெற்றுக்கொள்ளல், வேலைவாய்ப்புக்களை அதிகரித்தல், முகாமைத்துவத் திறமைகளை வளர்த்தல், பயிற்சியடைய தொழிலாளர் குழாமை உருவாக்குதல், ஏற்றுமதி வருவாயை அதிகரித்தல், அந்தியச் சொலவனி நிலைமைகளை மேம்படுத்தல், சென்மதி நிறுவை நிலைகளைச் சீர்படுத்தல் போன்ற காரணிகளை அடைவதை முன்வைத்தே அமுல் நடாத்தப்பட்டது.

எனினும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு 15 ஆண்டுகள் கடந்த இன்றைய நிலையில் எத்தனை தாங்க்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என நோக்கும்போது நேரடி அந்திய முதலீடு என்பது திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை உருவாக்கிய எதிர்பார்ப்பாளர்களின் எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்றவில்லை என்றே கூற வேண்டும். (1981 - 82, 1988 - 89 என்ற காலப்பகுதி தவிர்த்து) ஏனெனில் உருவாக்கப்பட்ட தொழில்களில் பெருமளவு ஈக்குவிப்புகளையும், குறைந்த கூவியில் பெறக் கூடிய தொழிலாளர்களையும், குறைந்த விவையடைய தேசிய வளர்களையும் மையமாகக் கொண்டே அமைக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பதற்கு வழங்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தைவிட தனியார் இலாபமே மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. எனவே இவ்வாறான கைத்தொழிலாக்கம் சுற்று பொருளாதார நிலைகளை மேம்படுத்தல், சிறப்புத்தேர்ச்சி, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் என்பவற்றில் எல்லையாவு கவனமே செலுத்தியது. மாறாக இவாப்பே உச்சநிலைக்கமாகக் காணப்பட்டது. உள்நாட்டு மூலவளங்களை உச்சமாகப் பாவனைக்குட்படுத்தும் சில நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டாலும் பெருந்தொகையான நிறுவனங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உள்ளுக்களையே (ஊதியங்

தவிர்ந்த) நாடு நின்றன. உதூரணமாக GCEC நிறுவனங்களினால் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட மொத்த உள்ளட்டுத் தேவையில் 10 சதவீதிம் மாத்திரமே 1981 - 92ம் காலப்பகுதியில் உள்ளாட்டி விருந்து பெறப்பட்டது.

சுற்றுமதி வருமானங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டாலும், இவ் ஏற்றுமதிகளும் கோட்டா நிலைகளைப் பொறுத்து காணப்பட்டதுடன் குறிப்பிட்ட சில கைத்தொழில் வகைகள் குறித்து மையப்படுத்துப்பட்டதாகவும் காணப்பட்டது. இந்திலை வெளிநாட்டுச் சந்தை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுத்தாழும் என்ற நோக்கத்தில் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. இவ்வகைக் கைத்தொழில்களும் நிலையான அடித்தனமுடையதாகக் காணப்படாமல் தளப்பல் நிலையிலேயே காணப்பட்டன. இதன் மூலம் வருமானங்களும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் ஆரம்ப காலதுடன் ஒப்பு நேர்க்கும் போது அண்மைக்காலவாசிகளில் குறைவாகவே காணப்பட்டன. இறந்த பொருளாதார கொள்கைக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் ஒப்பிடும்போது பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் நேரடி அந்திய முதல்குகளின் தொகை அதிகரித்தாலும் இந்திலை பொருளாதார நிலையிலே அல்லது சென்மதி நிலையிலேயோ குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களையோ அபிவிருத் தியையோ ஏற்படுத்தவில்லை என்பதும் கட்டிக்கூட்டப்பட வேண்டியதாகும். மேலும் இந்திலை சென்மதி நிலையிலே மாறும் செலவில் ஏற்பட்ட குறைகளை நிரப்புவதற்கும் பற்றாக்குறையாகவே காணப்பட்டது.

1960 இல் இருந்தே கைத்தொழிலாகக் காணக்கூடிய கொள்கைகள் மேற்கொள்கைப்பட்ட அதாவது இருக்குமதிப் பதில்டுக் கைத்தொழில் கொள்கை மூலம் சில கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்ட வகையிலும், பின்னர் இறந்த பொருளாதாரத்தில் ஏற்றுமதி சார் கைத்தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறதோ அல்லது சென்மதி நிலையிலேயோ ஏற்படுத்தவில்லை என்பதும் கட்டிக்கூட்டப்பட வேண்டியதாகும். மேலும் இந்திலை சென்மதி நிலையிலே மாறும் செலவில் ஏற்பட்ட குறைகளை நிரப்புவதற்கும் பற்றாக்குறையாகவே காணப்பட்டது.

மேலும் இவ்வகையின் பொருளாதார சமூக நிலைகளில் காணப்பட்ட சில இடங்களும் பாரிய பல்தேசியக்கப்பனிகளின் நேரடி அந்திய முதல்கூட்டை கவருவதில் பின்றிரக வைத்தன. அதாவது உலோக வளங்களின் பற்றாக்குறை, அரசியல் சூழ்நிலைகளினால் ஏற்பட்ட நிச்சயமற்றதனம், முதல்கூட்டுக் கொள்கைகளின் ஏற்படக்கூடிய ஆயுதத்துக்கள், இங்கு உற்பத்தி செய்யும் கைத்தொழில் பொருட்களை இரக்குமதி செய்யும் நாடுகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள், ஏற்றுமதிசார் கைத்தொழிலாகக் கொள்கையை இவ்வகை பிரித்திய காலப்பகுதியில் ஆரம்பித்துமை போன்றவற்றைக் காரணமாகக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம்.

இருதியாக திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் அறிமுகமும் அதன் மூலமும் நேரடி அந்திய முதல்கூடு வரவேற்கப்பட்டுக் கைத்தொழிலாக்கத்தை ஏற்படுத்தவாம் என்ற எதிர்பார்ப்பு

நடைமுறையில் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் மூலம் அந்திய முதல்கூடன் அதிகரித்தாலும் அவை ஒரு குறித்த தன்மையுடையதாகவும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட நோக்கங்களை மேம்படுத்துவதாகவோ கைத்தொழிலாகக் கொண்டிருக்கப்பட்ட செய்முறையை வழப்படுத்துவதாகவோ காணப்படவில்லை என்பதை நேரடி அந்திய முதல்கூடுகள் போக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

உசாத்துணைகள்

Athukorala, Premachandra, 'The Impact of 1977 Policy Reforms on Domestic Industry'. Upanathi Vol. 1, No. 1, January 1986, pp 69 - 105.

Turning from Import substitution to Export Promotion: An overview. Economic Review, Vol. 8, No. 3. June 1982, pp 27-28.

'Direct Foreign Investment and manufactured Export Expansion: The case of Sri Lanka,' Vidyodaya Journal of Arts science and Letters, Special Silver Jubilee Issue Vol. 12, University of Sri Jayawardenapura Nugegoda, Sri Lanka.

Central Bank of Sri Lanka, Various Issues - Annual reports and Review of the Economy, Central Bank of Sri Lanka, Sri Lanka.

GCEC - 1991, Activities and performance of GCEC, GCEC, Sri Lanka.

Lakshman W.D, 'Japanese Direct Investment in Asia with Special Reference to South Asia and Sri Lanka: Some Implications for Economic Growth of developing Countries'. Annual Bulletin of research Institute for social Science, No. 21, March 1991.

'Open Economy in Sri Lanka,' Pravada Vol.2, No.2 ,February 1993.

Piyadasa Ratnayake, 'Japanese Direct Investment in Asia', A study on Sri Lanka and Thailand, Economic Review, Vol. 18, No. 10, January 1993.

Sanjaya Lall, 'Foreign Direct Investment in south asia', The Sunday Observer, June 27th 1993.

Saman Kelagama, 'Open Economic Policy and Its Impact on Domestic In Sri Lanka' Annual sessions of the Sri Lanka Association of Economist, 1991.

இந்தியக் கலைமரபில் சிற்பமற்றிய கோட்டாடுகளும் யாழ்ப்பாணத்துக் கலைப்பயிற்சியில் அவை போற்றப்படும் முறைமையும்

(யாழ்ப்பாணத்துக் கிறபாசாரியர் சிவரூபம் யாழ்ப்பாணத்துக் கோமிள்கள் சிவவற்றிற் காணப்படும் சிறபங்கள் சிவவற்றையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்பெற்ற ஒரு குறிப்பு)

ர. என். கிருஷ்ணவேணி

சமூத்துக் கலைமரபு என்று கூறும்போது அதனை மதாடிப்படையில் இந்துக் கலைமரபு, கிரிஸ்தவக் கலைமரபு, இஸ்லாமியக் கலைமரபு என்று வேறுபடுத்தி நோக்க வேண்டிய ஒரு தன்மையே கணப்படுகிறது. மொழிவழிப் பண்பாட்டில் இம்மூர்வரும் தமிழ்ப்பண்பாட்டைக் கொண்டிருப்பினும், கலைகளைப் பொறுத்த மட்டில் மதாடிப்படையில் வேறுபாடு கணக் காணகிறோம். ஒவ்வொரு மதத்திலும் அதன் உட்பிரிவுகளுக்கிடையிலேயே குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் இடம் பெறுகின்றனமலும் நோக்குத்தருகியது. இந்துமதத்தில் சௌவம், வாங்களவும், சாக்தம் போன்ற சயப்பிரிவுகளின் (Cult Worship) வேறுபாடுகளையும் விற்பித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்துமதத்தில் சௌவம், வாங்களவும், சாக்தம் போன்ற சயப்பிரிவுகளின் (Cult Worship) வேறுபாடுகளையும் விற்பித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தியா, இவங்களைப் போன்ற தென்னாசிய நாடுகளில் கலைகள் மதச்சாரிப் கொண்டனவாகவே கணப்படுகின்றன.

சமூத்துக்குமிழர் கலைமரபுகளை நோக்கும்போது அவற்றை எவ்வாறு அஜூனுவது என்ற பிரச்சினை ஏற்கின்றது. பொதுவாகக் கலைகளை நுண்கலைகள் (Fine Arts) என்றும், பயன்பாட்டுக் கலைகள் (Utility Arts) என்றும் பாருப்படுத்தி அவை ஒவ்வொன்றின் தாரதமியத்தையும் அறிந்து கொள்ளலாம். கலைனெண்பொருட்களைப் (Crafts) பயன்பாட்டுக் கலைகளுள் வைத்து நோக்கும் மரபு ஒன்று வளர்ந்துள்ளது.

பண்ணடிக்காலத்தில் நுண்கலைக்கும் கலைனெண்க் கலைகளுக்குமிடையே மிகக் கிறிய வேறுபாடே காணப்பட்டது. கலைனெண்க்கலை கைத்தொழில் உற்பத்தி முறையாகவும் கலைத்துவச் செயற்பாடாகவும் மினிர்வின்றது. அவை அடிப்படையில்

ர. என். கிருஷ்ணவேணி
B.A (Hons); M.A; M.Phil (Madras)
விரிவைரயாளர், நூண்கலைத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

பயன்பாட்டு நோக்குத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் அதில்கூடும்படிமுயற்சிகள் அழியற் கவரச் சி (Aesthetic Appeal) கொண்டனவாகவும் விளங்குகின்றன. தொழிற்திறன் மிகக் குறுக்கைவினாக கலையை விருந்து சிருஷ்டி கூப்பட்டும் ஒரு படைப்புக் கலைப்படைப்பாகவே பரிசீலிக்கின்றது.

இன்னொரு வகையில் நொபேட் ரெப்பில்டி (Robert Redfield) கோப்பாட்டை அடியொற்றிக் கலைப்படைப்புக்களைப் பெரும் பாரம்பரியக் கலைகள் (Great Tradition) என்றும் பிரித்தறியும் போது மதுமுதல்மையான இடத்தைப் பெறுகிறது. மதநால் அடிப்படையில் சாஸ்திரிக் மரபுகளை இறுக்கமாகப் பிள்ளைற்றும் கலை வடிவங்களைப் பெரும் பாரம்பரியக் கலைகள் என்றும், மதநால் அங்கீராமமற்ற சாஸ்திரிக் மரபுகளை இறுக்கமாகத் தழுவாத கலைகளைச் சிறு டாரம்பரியக் கலைகள் என்றும் கூறலாம். இந்தியப் பண்பாடு, கலைகளைப் பொறுத்துமட்டில் இந்துமதந் சார்ந்த ஆகமங்கள், புராண இதிகாசங்கள், சிற்பசாஸ்திரங்களின் செலவாக்கை மிகக் குல்லியமாகக் காணலாம். கோயிற் கட்டிடங்கள், தெய்வத் திருவுருவங்கள், சிற்பங்கள், கிரியைகள், சடங்குகள் யாவும் ஆகமமரபுக்குட்படுகின்றன. இதனால் மதநால் அடிப்படையில் வழிபாட்டு முறைகளும் ஆகமமரபு சார்ந்தவை. (Agamic) ஆகமமரபுக்குட்படாதவை (Non-Agamic) என்ற வேறுபாட்டைக் கொண்டுள்ளன. இந்திலையில் ஆகமமரபு சார்ந்த பெறுந்தெய்வக் கோப்பாடு, ஆகமமரபு சாராத சிறுதெய்வக்கோப்பாடு தோன்றுகிறது. ஆகமமரபு வழிக் கோயில் களில் இடம் பெறும் சிறப்திக்குருவுவங்கள், விக்கிரகங்கள் ஆகம சிற்பசாஸ்திரமரபுகளைப் பிள்ளைற்றி அவைகளும் கலைநியமங்களுக்குட்பட்ட வகையில் அணுக்கப்படுகின்றன. சிறுதெய்வ (அண்ணமார், பிடாரி அம்மன் போன்ற தெய்வங்கள்) வரிபாடுடைய கோயில்களில் ஆகமமரபு பிள்ளைற்றப்படுவதில்லை. பெறுந்தெய்வ வழிபாட்டில் இடம் பெறுவது போன்று பிராண்மன்றினால் மந்திர உச்சாண்களுடன் கூடிய கிரியைகள் நடைபெறாது, பூசாபிபரங்கரையினர் பூசைகளைச் செய்வதுடன் மடைபரவுதல், குழுத்தி, பொங்கல், தீழித்தல், நேர்த்திக்கடன், காவடி, கருகாடம் போன்ற வழிபாட்டு முறைகள் இடம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. மேற்கூறப்பட்ட சமயப் பண்பாட்டுப் பின்புலத்தில் கலைகள் பற்றி ஆராயும் போது சமூத்துக்கலைமரபு இந்தியச் செல்வாக்கைக் கொண்டிருப்பதையும், அது தனது மதம், பண்பாட்டுச் சூழலுக்கேற்றவகையில் தனித்துவமாக வளர்ந்து வருவதையும் நோக்கலாம்.

இந்தியச் சிறபங்கள் போன்று சமூத்துச் சிறபங்களும் மதக் கோப்பாடுகளுக்கேற்பவும், சிறபக்கலை நியமங்களுக்கேற்பவும் (Artistic Norms) அமைக்கப்படுவதனால், அவற்றில் புதுமையையோ, மாற்றங்களையோ காணமுடிவதில்லை. இந்துமதத்தில் விக்கிரி வழிபாடு மிக முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகிறது. மக்கள் அவைவரும் சமய, வழிபாட்டில் ஈடுபடக்கூடிய வகையில் விக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஸ்தலங்களை கோயிற் கட்டிடங்கள். மக்கள் மதத்தில் சமய வழிபாட்டை எளிமைப்படுத்துபவை கோயில்களும் அங்கமைந்த சிறப விக்கிரகங்களும் என்று கூறின் மிகையல்ல. குணங்குறிகளைக் கடந்த பரம்பராஞ்சனைக் குணங்குறிகளால் வருக்கும் எல்லைக்குள் ஆகப்படுத்திக் கல்விலோ, மரத்திலோ, உலோகத்திலோ

புறவருவங் கொடுத்து டெபுலனுக்குள் அடங்கச் செய்யும் முயற்சியின் லிளையே வழிபாட்டுக்குரிய விக்கிரங்கள் நிறுவப்பட்டனமல்லது. உருவாற்ற பரம்பொருள் ஆண்மாக்கள் மீது கொண்ட பெருங்குறுணை காரணமாகப் பல்வேறு நிலைகளிற் தோன்றி அருள்பாவிப்பதைச் சமய தத்துவநால்கள் தெளிவுபட எடுத்தியம்பின்றன. இறைவனின், அருவ, அருவருவத் திருமேனிகள் இந்தியியங்களுக்கூடாத் டாட்டாவா இவற்றை உய்த்துணர முடியாதுவர்களுக்கு ஈக, கால், முதலிய உறுப்புக்களுடன் கடிய உருவத்திருமேனிகள் பயன்படுகின்றன. சிற்பத்திருவருவங்கள் சமய, தத்துவக் கருத்துக்களை விளக்குவனவாகவும், அழகு குலப்படும் வகையில் அமைக்கப்பட்டனவாகவும் காணப்படுகின்றன. வழிபாடுவோருக்குப் பக்கி உணர்வைத் தூண்டுவதுடன் அவர்களது அழகியல் உணர்வுக்குத் திருப்பித் தரும் வகையிலும், சிறப, விக்கிரக்கள் அமைகின்றன. இநு சிறப் விக்கிரக்களையானது சமயத்தையும், கலைகளையும் இனைத்து நிற்கிறது. இநுக்கோயிற் கட்டிடங்கள் நுண்கலைகளின் உறைவிடங்களாகவும், கலைகளின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகவும் விளங்குகின்றன. ஆகமமரபின்படி இசை, நடனம் இறைவனான வழிபடுவதற்குரிய வழிபாட்டு நெறிகளே. ஆகமங்கள் வகுத்த விரைவைதெறி கோயில்களை அண்டி கலைகளை வளர்வதற்குக் காரணமாயிற்று. கலைகளில் சமயஞ்சார் சிற்பங்கள் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுவதுடன் இந்தியா, இவங்கை போன்ற தென்னாரிய நாடுகளிலும், தென்மிக்காசாயிய நாடுகளிலும் இந்து நாகரிகத்தைப் பறைசாற்றும், சினானமாகவும் விளங்குகின்றன.

அழக்துக் கலைமரபு இந்தியக் கலைமரபின் செல்லாக்கினைக் கொண்டுள்ளதெனிலும், அது தனக்கெந்த தனித்துவமான சில இயல்புகளையும் கொண்டுள்ளது. கட்டிடம், சிறபம், ஒவியம், இசை, நடனம், நாடகம், இலக்கியம் எனபவற்றை நுண்கலை வடிவங்களாகக் கொள்வது மரபு, ஆசிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரை நுண்கலை வடிவங்களிற் சிறபங்களே மிகுதியாகக் கிடைத்துள்ளன. மத்தெல்லாக்கின் காரணமாக வழிபாட்டி நகரிய திருவருவங்கள், விக்கிரக்கள் பெருமளவில் உருாக்காட்டு என்றன. இந்திய சிறபக்கலை நால்கள், கல், மண், சாந்து, மரம் உலோகம் போன்ற பொருட்களில் சிறபங்கள் செய்யும் முறை பற்றிக் கூறுகின்றன. சிறபங்களைச் செதுக்குவோர் அல்லது வடிக்கும் ஆற்றல் பெற்றோர் ஸ்துதிகள் என்று அனுரங்கப்படுவார். இவர்களுக்குரிய ஒழுக்கங்களும் இந்நால்களில் எடுத்துக் கூறப்படுகிறது.

"சிலபம்" என்ற சொல்லின் விளக்கம்

"சிலபம்" கல்லிலே செய்யப்படுவது என்று பொருள்படும் ஆரம்பத்தில் மண், மரம்; கல்லிலேயே உருவங்கள் செய்யப்பட்டன. வேத இலக்கியங்களில் பிராமணங்களில் கலைப்படைப்புப் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. கெளவிதி பிராமணத்தில் "சிலபம்" என்பது நடனம், நாடகம், இசை ஆகியவற்றைக் குறித்து நிற்கும் பதமாகஉள்ளது. விக்கிரகம் பற்றிய நேரடியான குறிப்பு முதன்முதலில் பாணினி இயற்றிய அஷ்டாத்தாயியலில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதற்கு பதஞ்சலி எழுதிய உரையில் இருந்து சிவன், ஸ்துதன், விசாகன் முதலிய தெப்பங்களின் திருவருவங்கள் வழிபாட்டி நகரியனவாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று நம்ப முடிகிறது. "சிலபம்" என்ற பதம் சில நால்களில்

வேதக்கோட்டான கறு (Karu) என்பதுடன் ஒத்தகருத்துவதைய பதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. "கறு" என்பது ஆக்குவோன் என்று பொருள்படுவதுடன் பரந்த அளவில் "கலைஞர்" பாடகள், கலைஞர் போன்றவர்களையும் குறித்து நின்றது. பல்வேறுபட்ட இந்தக் கலைவெளிப்பாடுகளுக்கிடையே எந்த வேற்றுமையும் எடுத்துக்கொட்டப்படவில்லை. சங்கீதத்தில் இருந்து குறிக்கிறேற்றம், ஒவியம் தீட்டுதலில் இருந்து சமயத்தினை போன்ற பல்வேறுதொழில் வெளிப்பாடுகளுக்கிடையில் எத்தகைய வேறுபாடும் காட்டப்படவில்லை. எல்லாவற்றையும் சக்திப்படியில் எத்தகைய வேறுபாடும் விஸ்வகர்மன் என்ற ஒரு தெய்வமே மூலமாக விளங்குகிறது என்று நம்பப்பட்டது. விஸ்வகர்மன் என்றால் எல்லாவற்றையும் செய்யவல்லவன் என்பது பொருள். பிரபஞ்சத்தைப் படைத்த ஒரு படையாத் தெய்வமாக இருக்கு வேதம் அதனைப் போற்றுகிறது. எல்லாவற்றையும் செய்ய எல்லாவாகவரும். சகல விதமான ஆக்கத் தொழிலுக்கும் காரணமாக இருப்பவனாகவும் விளங்குகிறான். இவனைத் தேவதூசன் என்று சிறப நால்களும், பூராணங்களும் போற்றுகின்றன. இவ்வாறு பொருட்களைப் புதிதாக உருவாக்குவது, படையாத் தீர்த் தெய்வம் ஆகக் கருதப்பட்டது. இந்த மரபு வளர்ச்சி அடைந்த நிலையில் கலைவெளுக்கள் தாம் ஏந்த ஒரு தொழிலைத் தொடங்கும் பொதும் விஸ்வகர்மனைப் போற்றி, மலர் தாவி, தீவேற்றி வழிபாடு செய்து காரியத்தைத் தொடங்குவதுகளைக் காணலாம். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் நமது கருமத்திற்கு தெய்விக் கஷ்டி துணையிற்கும் என்ற நாம்பிக்கை வலுப்பெற்றிருந்தது. இம் மரபு இந்தியக் கலைஞர்களிடத்தும், சமூத்துக் கலைஞர்களிடத்தும் இன்றும் வருகிறில் இருப்பதனைக் காணலாம். மேலும் விழ்வகுல வழித்தோன்றல்களாகக் கருதப்படும் பஞ்சகம்மாளரின் ஒரு பிரிலினராவ ஆசாரி குலத்தினரே மரச்சிற்றி வேலை, கற்றிறபவேலை, உலோக விக்கிரகக் கலையில் ஈடுபடுகின்றனர். வாற்ஶாயனரது காமகுத்திரம் கலைவெளுக்குத் தூய்க்கு அந்தஸ்தை எடுத்துக் கூறுகிறது. சிறபக்கலை அறிவு படைத்த ஒருவன் "நாயக்" என்று அழைக்கப்படுகிறான். நாயக என்றால் பண்பட்ட மனிதன் என்பது கருத்து. வேதகாவத்தில் இருந்து "கலைவெளுக்கிரேணி (Crafts Guleds)" இருந்தமையையும் தொடர்ந்து பல நாற்றாண்டுகளாக இலை, இயல்கி வந்தமையையும் தாமசாத்திரங்கள், பெண்த கூதக்க கலைகள், ஜனவ நால்கள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. கலைவெளுக்கு குறுத்தவைவன் "பழுக" (Chief) என்று அழைக்கப்பட்டார். அத்தலைவன் அரசனுக்கு ஆலோசனை காறுமளவிற்குச் செல்லாக்குடையவனாக விளங்கினான். இக்கலைவெளுக்கு மூழ்க்கள் நீதி, நிர்வாகம், சட்ட ஆக்கம், நிறைவேற்று அழிகாரம் ஆகிய பணிகளில் அரசனுக்குத் துணைப்படிற்றன.

சிற்பதூவகள்: சிறபம் என்பது வாஸ்து விதத்தியா, சிறபம், சித்திரலக்கஷ்ணம் ஆகிய மூன்றையும் குறித்து நிற்கிறது.

வாஸ்வித்தியா: தேவாலயம், வீடு, அரண்மனை முதலியவற்றுக்கு வேண்டப்படும் கட்டிடங்களை அமைக்கும் முறையினைக் குறித்து நிற்கிறது.

சிறபம் : உருவங்களை அமைக்கும் முறையைக் கூறுவது.

சித்திரலக்கஷ்ணம் : ஒவியம் வரையும் முறை பற்றிக் கூறுவது.

இவை அமைக்கப்பட வேண்டிய விதிமுறைகள் பற்றி ஆகமங்களிற் காரணம், காமிகம், சிற்பிரபேதம் போன்றவற்றில் விரிவான அத்தியாயங்கள் உண்டு. புராணங்களில் மத்தையம், கந்தபுராணத்தில் சிற்ப நியமங்கள் இடம் பெறுகின்றன.

சிலப்ரத்தினம், மயமதம், மானசாரம், வாஸ்துவித்யா, சக்ளாத்திகாரம், சிற்ப சிற்தாமணி, சரஸ்வதீயம், சாசியம், போன்ற சிற்பநூல்கள் கட்டிட, சிற்ப, ஓலியக்கலை பற்றிய விளங்கக்கணாத் தருவின்றன. போஜரால் இயற்பபட்டதாகக் கருதப்படும் சமராங்கணகுத்திரதாரம் விக்கிரகவியல் பற்றிச் சிற்பாகக் கருவிற்று. அபிவாழிதார்த்தசிற்தாமணி போன்ற வடதாட்டுச் சிற்பநூல்களிலும் சிற்பக்கலை விதிமுறைகள் எடுத்தியம்பட்டுள்ளன. விதிமுறைகளிலோத்திர புராணம் மரத்தூர் சிற்பங்கள் செய்யவேண்டிய முறையினங்கள் கூறிய பின்னர், கற சிற்பங்களை அமைப்பது பற்றிக் கூறுகின்றது.

சிலாபரிக்ஷைம்

தெய்வத்திருவருவங்களை அமைப்பதற்கு வேண்டிய கல்லைத் தேர்ந்தெடுத்து சிலாபரிக்ஷைம் எனப்படும். சிற்பத்தைச் செதுக்கும் ஸ்தபதியானவன் மனவையை அடைந்து சில குறிப்பிட்ட பொருட்களைக் கவித்த பூசி, அக்கல்வின் இயல்வை முதலில் அறிய வேண்டும். இந்த நுண்ணிய பரிட்சை சிலாபேபம் எனப்படும். கோபாபைட்டு தமது ஹரிபக்திவிலாசம் எனும் நூவில் கல்லைத் தெரிந்தெடுத்தலைத் தனி அத்தியாயமாகக் கூறியுள்ளார். இது சிலாபிரஹணம் என்ற தலைப்பைக் கொண்டுள்ளது. தேர்ந்தெடுத்துப்பட வேண்டிய கல்லின் தரம் பற்றிக் கூறும் பகுதி சிலாபக்ஷணம் எனப்படும். குரிய வெப்பத்தாற் பாதிக்கப்படாத கற்களே சிற்பத்துக்கு வேண்டப்படுவன. புண்ணிய சேஷத்திரங்கள் நிழல்மரங்களின் அடியில், நிருக்கடியில், நிலத்துவனிருந்து பெறப்படும் சிலப்பி, வெண்சிலாப்பு மஞ்சள், கருணைநிறக் கற்கள் சிற்றதாவு, பாலசிலை, ஏஷரிலை, மத்யசிலை என்ற மூலகைக் கற்களில் பாலசிலை சிற்பத்திற்குப் பயன்படுத்துவதில்லை. கற்களிற் செய்யப்படும் விக்கிரகங்களிற் பாந்பாகுபாடு இடம்பெறுகிறது. மூத்தியின் வடிவம் ஆண்சிலையிலும், பீடம் பெண்சிலையிலும் ஆகக் கீழே உள்ள பிண்டிகை அவிச்சிலையிலும் அமைக்கப்படுவது வழக்கம். வெட்டப்படும் கல், வெட்டுவதற்குப் பயன்படும் ஆயுதங்கள் அரிசிக்கூட்ட பின்னரே உளியின் துணைகொண்டு ஸ்தபதிகள் தொழிலைத் தொடங்குவார். செய்யப்படவிருக்கும் உருவத்தின் அளவுப் பிரமாணத்தைக் காட்டிலும், வெட்டப்படும் கல்லின் அளவு அதிகமாக இருக்க வேண்டும். சிற்பங்களின் கூறுவைப்பு, அளவைப் பிரமாணம் யாவும் ஆகமங்களிலும் சிற்ப சாஸ்திர நூல்களிலும் தியான ஸ்வோக்கங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

சிற்பக்கலை நியமங்கள்

இந்துக்கலை மரபிற் சிற்பங்கள், விக்கிரகங்கள் வழிபாட்டுத் தெவையை ஒட்டியே அமைக்கப்படுவின்றன. சிற்ப, விக்கிரகவியல் வளர்ச்சிக்குப் பக்கதெந்து பெருந்துவனை புரிந்தது. பக்கது இலக்கணங்களில் ஒன்றாக, “இறைவனாது வடிவ அழகில்” சடுபடுகின்றமையும் கூறப்பட்டுள்ளது. நூரத பக்கது சூத்திரம் செ. 82) எனவே சிற்ப விக்கிரகங்களை அழகாக அமைக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அழகுடைய சிற்பங்களை வழிபடுவோனுக்கு நன்மை பயக்கும் எனவும், ஏனையவை நன்மை பயக்காது எனவும் சுக்கிரந்தி கூறுவது இங்கு

நேர்க்குதற்றுவியது. இதனால் சிற்பங்களைச் செய்வதற்குரிய விதிமுறைகளைச் சிற்ப நூல்கள் சிற்பபாக எடுத்தியங்கின்றன.

அங்க இலக்கணத்தினாடி படி ம் உறுப்புக்களை நூலோர் மஹாங்கம் (பெருப்பு) அங்கம் (உறுப்பு) உபாங்கம் (துணையுறுப்பு) மிரத்தியாங்கம் (இணையுறுப்பு) என்ற நான்காக வருத்துள்ளார்.

முகம், மாப்பு, உடல், குழியம் நான்கும் மஹாங்கம் கைகள், கால்கள் இரண்டும் அங்கக்கள் சிகை, நகம், பற்கள் ஆயியவை உபாங்கம் ஆயுதம், அணிகலன்கள், ஆடைகள் மூன்றும் பிரத்தியங்கம் (சிற்பசெந்தூல் ப. 32)

இந்துக்கலைமரபில் தெய்வவடிவங்களை அமைப்பதற்கு அடிப்படையாக மனித வடிவமே பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் பரம் பொருளின் பூரணமான தன்மைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு மனிதவடிவம் முழுமையானதுல்ல என்ற காரணத்தினால் அம்மனித வடிவத்தைத் தெய்வீகத் திருவருவாமாகச் செதுக்குவதற்கும், செப்பனிடுவதற்கும் பல்லேவறு கலை நியமங்கள் பயன் படுத்தப்படுவின்றன. அவற்றை சிற்பநூல் கள் அளவைப்பிரமாணம், இலக்கணவிதி, பங்கம், அமிந்யம், கல்தம் அல்லது முத்திரை, ஆயுதம், ஆபரணம், ஆடை அணிகலன் என விரித்துக் கூறுகின்றன.

அளவைப்பிரமாணம் :

இரு சிற்பவடிவத்தில் அதன் உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அமைய வேண்டிய அளவுவழிகள், அளவுப்பிரமாணத்திற்கு அமைய அளவந்த வடிவங்கள் உறுப்பமைத் தொண்ட அழுகிய வடிவங்களாகக் காட்சியளிக்கும்.

இலக்கணவிதி:

பாரிபோரது மனதில் இரசபாவங்கள் தோன்றும் வண்ணம் சிற்பங்களை அமைத்தல்.

பங்கங்கள்

தெய்வங்கள் நின்றவடிவிலாயினும், ஆசனநிலையிலாயினும், சயனநிலையிலாயினும் வடிக்கப்படலாம். நின்ற இருந்த கோலங்களில் தெய்வவடிவங்கள் அமைக்கப்படும் போது அவை சமபங்கம், ஆபங்கம் திரிபங்கம் என்ற மூன்றுநிலைகளில் வடிவமைக்கப்படுகின்றன.

சமபங்கம்

இருபக்கமும் சரியாது ஒரேசீராக நிற்கின்ற இருக்கின்ற வடிவங்களை அது குறித்து நிற்கின்றது.

ஆபங்கம்

இரு வளைவுக்குப்பட்ட வடிவம், அடியார் திருமேனிகள், இடுப்பில் வளைவுக் குப்பட்ட பெண்தெய்வ வடிவங்கள், இதற்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

திரிபங்கம்

இது அதிபங்கம் எனவும் அழைக்கப்படும். ஒன்றுக்குமேற்பட்ட விளைவுக்குப்பட்ட வடிவங்கள் இப்பங்க அமைப்புக்குள் இடம்பெறுகின்றன. நடராஜர், நர்த்தனைருஷணர், கோதண்ட

ராமன் போன்ற வடிவங்கள் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்கொட்டுகளாகும்.

அபிநியங்கள்

கை அபிநியங்கள், கஸ்துக்கள் அல்லது முத்திரைகள் என்று அழைக்கப்படும் ஆஸாங்கள் பாதுபிரிந்யங்கள் எனப்படும். பொதுவாக அபிநியங்களை ஆங்கிகம் - உடல் உறுப்புகளினால் கூட்டும் பாவங்கள், வாசிகம் - பேசுச் சொற்கள் முதலியவற்றால் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தல், ஆகார்ஜம் - ஆடை அணிகளை களினால் ஒப்பனை மூலம் பாவத்தை வெளிப்படுத்தல், சாத்விகம் - உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை அமைதி, கொந்தளிப்பு, வீரம், சோகம், மெய்சிலிருத்தல், போன்ற உடலிற் காணப்படும் உள்ளணர்வின் பிரதிபலிப்புகளைப் புலப்படுத்தல் என்று வகைப்படுத்தலாம்.

கை அபிநியங்கள்

தெய்வ வடிவத்தைச் செய்வதற்கு மனித வடிவம் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், தெய்வீக இயல்புகளைச் சிறப்பாக கை அபிநியங்களான முத்திரைகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இறைவனைப்படைக்கும் நிலையிலும், காத்தல், அழித்தல், அருளால் நிலையிலும் சித்திரிக்க இலை உதவுகளின் அபயறங்களும், வரதஹஸ்தம் அஞ்சிலஹஸ்தம், கஜஹஸ்தம், மரஹஸ்தம், கட்டியலம்பிதாஹஸ்தம் எனப் பல்வேறு ஒரு தங்கள் சிறப்பநூல் களிற் கூறப் பட்டுள்ளன. விரல்களைமடித்தும், நிட்டியும், ஆயுதங்களைப் பிடிக்கும் துண்மை உருவங்களின் மனதில் அரும்புவதாகிய இன்பநிலைகளைத் தெளிவாகக் கூட்டுவின்றன. ஆடற்கவையின் ஒரு படிமாகக் கீற்பம் அமைகின்றது எனக் கூறுவதற்கு இவ்வினாயங்களே காரணமாகும். ஆனால் ஆடற்கவை அம்சங்களைச் சிற்பம் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அது தனித்தோற் கவலவடிவமாகவே போற்றப்படுகிறது.

ஆபரணங்கள்

உருவங்கள் அழகுடையனவாக இருக்கும்பொருட்டு அவற்றுக்குப் பலவித் தூப்பாணங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. அவை மகுடம், சூண்டலம், ஆரம், வாகுமாலை, கேயரம், சுக்கணம், யஷ்டோபதீதம், உதரபந்தனம், சன்னவீரம், கடிபந்தனம், கச்சபந்தனம் போன்றன.

ஆடைகள்

ஆபரணங்களைப் போன்று, உருவங்களுக்கேற்ற ஆடைகளும், அனியப்படுவின்றன. சிறப்பங்களிலேயே ஸ்தபதிகள் ஆடைகளை அமைத்தாலும், பிள்ளை பட்டு, பருத்தி பள்சு ஆடைகளினால் அவை அலங்கரிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வேண்டுக்கும் பகல், மாலைப்பொழுதுகளுக்கு, அர்த்தயாமத்திற்கு முறையே வெண்டிடு, மஞ்சள்பட்டு, கரிப்பட்டு உகந்தவை என நூல்கள் கூறுகின்றன.

இவ்வாறு வழிபாட்டி ற்காகச் செய்யப்படும் சிறபத்திருவுருவங்கள் அளவைக்குட்பட்டனவாகவும், பங்கம், முத்திரை எனும் அபிநியங்கள் பொருந்தியனவாகவும் குறிக்கப்பட்ட ஆபரணங்களையும் ஆயுதங்களையும் உடையனவாகவும் சுழுத்திலும் இந்தியாவிலும் இறைவனர் அமைக்கப்படுவதனைக் காணலாம். திருவுருவங்கள் அளவில்குறையிலும் மிகுஞ்சும் நல்முடியடையன

அல்ல. ஆகமங்களிற் கூறப்பட்டுள்ள அளவினாடி அமைக்கப்பட திருவுருவங்கள் அழகுடையன எனவும் ஏனைய உருவங்கள் அழகற்றன எனவும் கக்கிரதீ கூறுகிறது.

தெய்வாடி வங்களை மேலும் சாத்விகம், இராஜசம், தாமசம் என்ற முக்கண இயல்புகளுக்கேற்ற வகையில் அமைத்தல் வழக்கம். சாத்விகம் - யோகமுத்திரையும், சாந்தமான நிலையும் அருள்வழங்கும் நிலையிலும் அமையும். இராஜசம் - நின்றகோலமாயினும் ஊர்தியிலாயினும் பல வகை அணிகள்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு அம்பு, வாள் முதலிய படைக்கலன்களைத் தாங்கி அச்சம் அகற்றும் நிலையில் அருளும் கைகளை உடையனவாக இருக்கும் வடிவங்கள். தாமசம் - அம்பு, வாள் முதலிய படைகள் தாங்கிக் கொடியவர்களை அழிக்கும் அச்சம் தஞ்சும் தோற்றும் உடைய வடிவங்கள்.

சிறபக்கலை எனப்படுவது உருவங்களைப் பிரதிமை செய்யும் கலையாகும். இதற்கு மரம், கல், உலோகம், பொய்கிள் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது செதுக்கிய கற்கலையாகவும் வார்ப்புக்கலையாகவும் விளங்குகிறது. மனிதனது பறக்காட்சிக்கு விருந்தாகி உள்ளத்து உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி. இரசானுபவத்திற்கு மனிதனை இட்டுச் செல்வதாக உள்ளது. மனிதலருவம் பயன்படுத்தப்படுவதனால் உணர்ச்சிகளிப்பாடு (பாவம்) குறியிட்டுத்தன்மை கொண்டதாக விளங்குகிறது.

யாழ்ப்பாணத்துச் சிறபங்கள்

நுண்கலைவடிவங்களில் ஒன்றான சிறபம் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலும் பிரபல்யம் பெற்ற ஒரு கலையாக விளங்குகிறது. இங்கும் சிறபங்களுக்கு மரம், மண், சுதை கல், உலோகம் போன்ற பொருட்களே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஆரம்பகாலங்களிற் சிறபங்களைச் செதுக்குவதற்குரிய திறமையாய்ந்த ஸ்தபதிகள் இருக்கவில்லை. இதனாற் பெருங்பாலும் தெள்ளிந்தியாவில் இருந்தே சிறபக்கலை வல்லோவர் வரவழைக்கப்பட்டனர். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த சிறபிகளும் இவர்களுடன் இணைந்து இத்தொழிலைத் திறம்படச்செய்தனர். இற்றைவனர் இத்தொழிலைச் செய்வோர், பரம்பரை பரம்பரையாகத் தமது குலத்தொழிலாக இதனைச்செய்து வருவதனைக் காணலாம்.

சிறபக்கலைவல்ல ஸ்துபிகள் பவர் அராவி, மாவிட்டபுரம், வண்ணார்ப்பண்ணை, திருநெல்வேலி, வட்டுக்கோட்டை, தென்மராச்சி, யாழ்ப்பாணம், நீராவியடி, மாதுகை போன்ற இடங்களில் பரங்பரைபரம்பரையாக இத்தொழில் புரிந்து வருகின்றனர். இச்சிறபிகள் பலருடன் கலந்துரையாடி யதன் பயனாக ஈழத்துச்சிறபக்கலை மரபுற்றிய சில விடயங்களை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

சிறபக்கலைச் செய்வதற்குப் போதிய அளவு சிறபநூலறிவு அவசியம். ஆனால் இங்குள்ள கலைஞர்களது கருத்துப்படி அவர்கள் பெற்றிருக்கும் சிறபநூலறிவைவிட பயிற்சியின் விளைவாக வந்த அனுபவமே அழகிய சிறபங்களை அமைப்பதற்குக் காரணமாக உள்ளது. இந்தியாவிலும் இருந்து வந்த திறமை வாய்ந்த ஸ்தபதிகளின் கீழ், எமது சிறபிகள் பெற்ற உயர்ந்த அனுபவமே, அவர்கள் நாட்டிற்குத் திரும்பிய

பின்னரும் திறம்படச் சிற்பங்களை அமைப்பதற்குக் காரணமாக உள்ளது என்ற கருத்தை மனங்கொள்ளல் வேண்டும்.

சிற்பநூல்கள் தரும் விளக்கத்தின் அடிப்படையில், நோக்கும் போது ஸ்தவதின் வடமொழி அந்த பெற்றவர்களாகவும், தியானால்லோக்களை மனதில் செய்து அதில் இடம்பெறும் ரூவத்தை மனதில் பதித்து, மனதிற்பதிநூல் அவ்வருவங்களுக்குப் புறத்தே கல்விலோ, மரத்திலோ வடிவம் கொடுப்பவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். ஆனால் யாழிப்பாணத்துச் சிற்பிகள் சமஸ்கிருத நூலறிவு அற்றவர்களாயினும் சிற்பநூல்களிற் கூறப்படும் அளவைப் பிரமாணம், இலட்சத்தை விதி போன்றவற்றைக் கடைப்பிடித்து சிற்பங்களை அமைக்கின்றனர். மேலும் வெறும் சிறப் ரியங்களுடன் நின்றுவிடாது, தமது கற்பனாசக்தி, ஆக்கத்திறனுக் கேற்றவரையில் அவங்கார வேலைப்பாடுகள், ஆடட, அணிகள்கள், தலைஒட்டப்பண போன்றவற்றை அமைப்பதாகக் கூறுவில்லை. ஆண்பெண் வேறுபாடுகளைக் காட்டும் வகையிலும் பாவங்களைப் புலப்படுத்தும் வகையிலும் சிற்பங்களை அமைத்துள்ளனர். யாழிப்பாணத்துச் சிற்பிகளில் நீராவியடி பிறவண வீதியைச் சேர்ந்த கப்பிரமணியம் பாஸ்கரன் என்பவர் திருவுருவச் சிலைகள் செய்வதில் மிகுந்த தேரிச்சி பெற்றவர். கற்சிலை செதுக்குவதையும், விக்கிர வாரிப்புகளை உருவாக்குவதையும் தமது பரம்பரைத் தொழிலாகக் கொண்டவர். ஒரு தொழில் நிறுவனத்தையே வைத்துள்ளார். இவர் தமது தொழிலைத் திருப்பணிக் கடனாகவும், சமூகத்தில் உயர்ந்த தொழிலாகவும் கருதுகிறார். இவரது கலைப்படைப்படிகளுக்கு அடிப்படையானவை ஆகவங்கள். சிறப் நூல்கள், தின்வியப்பிரபந்தங்கள், புராணங்களே.

பல்கலைக்கழப் பரமேஸ்வரன் ஆலயப் பிள்ளையார் வடிவம், கல்வியங்களுடு வீரபத்திரர் ஆலய கொரி அம்மன், துர்க்கை அம்மன், கொக்குவில் மணியங்களுடு, கந்தகவாமி கோயிலில் ஆழுமுகவாயி வடிவம், தூவடி உப்புமடம் பிள்ளையார் கோயில், கல்குமி வடிவம், இனைவில் பரராசுகேரப் பிள்ளையார் கோயிலில் தூர்க்கை, தச்சணாரூபித்தி, பிள்ளையார் வடிவங்கள், கொக்குவிலில் மஞ்சவனப் பதிப்பிள்ளையார் வடிவங்கள், கச்சேரி நவலூர் வீதியில் உள்ள மனோன்மணி அம்மன் கோயிந் பிள்ளையார், அம்மன் சிலைகள் போன்றவற்றைத் திறம்படச் செய்துள்ளார். கோண்டாவில் மேற்கைச் சேர்ந்த சோமசுந்தரம் ஸ்துபதி ஆலய நிர்மாணம் கற்சிறபம், வார்ப்பு விக்கிரகம், ஆஜயங்களுக்கு படம் வரைந்து கொடுத்தல் போன்ற தொழில்களைச் செய்து வருகிறார். இவர் 1945இல் இருந்து இத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகிறார். சிற்பங்கள், கோபுர அமைப்பு, போன்றவற்றினை நூல்களிற் கூறப்பட்ட விதிமுறைகளின்படி அமைக்கிறார். காசியபம், மானசாரம், சகாாதிகாரம், ஆகிய நூல்களை இவர் அளவைப் பிராமணமாகக் கொள்கிறார். அளவைப் பிரமாணங்களுக்குமைய இவர் சிற்பங்களைச் செய்வதுடன் அவ்வாறுதான் செய்யப்படவேண்டும் என்ற கொள்ளக்கூடும் உடையவர். ஏழாலைப் பிள்ளையார் கோயில் நடராஜர், விநாயகர் வடிவம், நயினாதீவு ராஜகோபுரம், புன்னாலைக் கட்டுவன் நாகதும்பிரான் கோயில், சரஸ்வதி வடிவம், நாவற்குழி தச்சன்தோப்பு முருகன் கோயில் கப்பிரமணியர் வள்ளி தெய்வானையுடன் போன்ற வடிவங்களைச் செய்துள்ளார்.

இனுவில் பரராசுகேரப்பிள்ளையார் கோயிற் கோபுரத்தில் இந்திய முறைப்படி சைத்யுருவம் செய்துள்ளார். நவலூர் தெற்குக் கோபுரத்தை இவரது தம்பியாரான் நாகவிளக்கம் என்பவர் செய்துள்ளார். அராவியைச் சேர்ந்த அமரசிங்கம், திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த கணக்கை செல்வராசா, பத்மநாதன் கரேந்திரன், செல்வராசா கந்தகவாமி, சத்தியநாதன் இராசரத்தினம், ஆழுமுகம் தம்பித்துரை, ஆழுமுகம் செல்வரத்தினம், வட்டுக்கோட்டை சின்னத்தம்பி நாகராசா, தென்மராட்சி சிருஷ்ணவின்னா கலாமோகன் போன்றோர் மரச்சிறபு வேலைகள் கல், உலோகவேலைகளிற் தேரிச்சி பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

விக்கிரக்கலை

யாழிப்பாணப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரை இக்கலை பூரண வளர்ச்சி பெறவில்லை. பெரும்பாலும் சிலைகள் தென்னிச்சியாவில் இருந்தே கொண்டுவரப்பட்டது. நீராவியடி யைச் சேர்ந்த பாஸ்கரன், கோண்டாவிலில் சோமசுந்தரம் ஸ்துபதி, அராவியைச் சேர்ந்த சின்னராசா, கந்தசாமி போன்றோர் விக்கிர வார்ப்படக் கலையில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

வார்ப்பு விக்கிரக்கள் செய்யும் போது ஜம்பொன் சேர்க்கப்படும். வெள்ளி, பித்தளை, நாகம், இரும்பு, செம்பு ஆகிய பலுச்லோகங்களில் அளவு வீதிக்களைச் சிற்பாசாரியார் தீர்மானிப்பார். ஒரு உருவத்தை வடிப்பதற்கு முன், அதன் வடிவத்தை முதலில் மெழுகில் செய்கின்றனர். தேன்மெழுகு, குங்கிலியம், சிந்தனைவு தேங்காய் என்னெண்ம் என்பவற்றின் கலவைகளாலேயே முதலில் உருவும் செய்வர். இது தேன்மெழுகு முறை எனப்படும். முதலாவதுகை உருவாக்க இருக்கும் திருமேனியின் அச்சைத் தேன்மெழுகில் செய்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதுத் தட்டியாக அந்த அச்சின் மேல் புற்றுமண்ணுடன், உமிக்கரி, சின்னாஞ்சிறி பலுச்ததுங்குடுகள், உப்பு இவைகளைச் சேர்த்து நன்றாக அரைத்த கலவையைப் பூச வேண்டும். இதே போன்று கீ நாட்களுக்கொருமுறை கீ தடவைகள் பூசி நிழவில் உலரவிட வேண்டும். கடைசியாகப் பூசப்படும் புற்றுமண்ன் கலவை மிகுதியாக இருக்க வேண்டும். அச்சின் நடுவிலும் தலைப்பக்கத்திலும், அடிப்பக்கத்திலும் தலைகள் இருக்க வேண்டும். செம்பு, தங்கம், வெள்ளி, பித்தளை, வெண்கலை ஆகியவை சிலைவடிக்கைப்படுத்தப்படுகின்றன. சிலைகள் வடிப்பதற்குப் பெறும் பகுதி செம்பாயிருக்க வேண்டும். அச்சின் நிறையைப் பொறுத்தே உலோகங்களின் எடை நிரணயிக்கப்படுகிறது. பித்தளையும், செம்பும், அச்சைக் காட்டிலும் 8 மடங்கு நிறையுடனும் வெள்ளி 12 மடங்கும் இருக்க வேண்டும். மணகலை பூசப்பட்ட மெழுகு அச்க்குத் தீழட்டி உள்ளிருக்கும் மெழுகு உருகி வெளியே வடிந்து விடச் செய்ய வேண்டும். உலோகம் கூழாக்க காச்சிப்பட்டு அச்சின் நடுவில் உள்ள துலையில் ஹாற்றப்படவேண்டும். இது கருக்கட்டல் நிலை எனப்படும். அச்ச முழுவதும் கற் நிறமியில்லைத்தை தலைப்பாகத்திலும் அடிப்பாகத்திலும் உள்ள ஓட்டைகள் வழியே அறிந்து, தீயை அணைத்து அச்சைக் குளிரவிட வேண்டும். நன்றாகக் குளிர்ந்தபின் கட்டமண் அச்சை உடைத்துச் சிலையை அகற்றி, சிற்றுளி கொண்டு செப்பத் திருமேனியை அழுபடுத்தவ வேண்டும். தென் மெழுகு முறை யாழிப்பாணத்தில் இடம்

பெறுகின்றது. இவ்வாறு வெண்கலத்தில் வார்க்கப்பட்ட விக்கிரகம் ஒன்றில் மிகத் துல்லியமான கோடுகளையும், நெளிவு சுற்றுக்களையும் செதுக்கி, பார்ப்போரது மனதில் பக்தி உணர்வையும், ரசிப்புத்தன்மையையும் உண்டுபண்ணும் வகையில் எழிலுற அமைக்கின்றனர்.

இன்று இடம்பெறும் அரசியல், பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகள் காரணமாக இக்கலைகளுக்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கும் முக்கியமாக வேண்டியவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். சிறப் பிக்கிரகத் தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருட்கள் மினப்பதைம் அதனை ஒரிடத்தில் இருந்து இன்னோர் இடத்திற்கு எடுத்துச் செவ்வதும் சிரமமாகவே உள்ளது. மின்சாரமின்மையும் இவர்களது தொழில் முறைகளுக்குத் தடையாகவே உள்ளது என்றே கூறுவேண்டும்.

முடிவுரை

சிறப்புக்கலை நூல்கள் தரும் தகவல்கள், யாழிப்பாணத்து ஸ்தபதிகளுடன் நடத்திய செவ்விகளின் அடிப்படையில் மேற்கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களைத் தொகுத்து நோக்கின் சமூத்து ஸ்தபதிகள், சிறப்பிகளின் கைவண்ணத்தில் உருவான சிறப்பிக்கிரகங்கள் தெள்ளாட்டுச் சிறப்புக்களை ஒத்த அழகும் கலைவணப்பும் மிக்கவையாகவே காணப்படுகின்றன. சிறப்பாஸ்திரங்கள் கூறுவது போல ஸ்தபதிகள் அனைவரும் வடமொழி அறிவு, சிறப்பநாலரிவு அற்றவராயிலும் காலங்காலமாகத் தாம் பெற்ற பயிற்சி அனுபவம் ஆசியவற்றினால் ஈழத்திற்கெனத் தனித்துவமானதோரு சிறப்புக்கலை மற்றும் இற்றைவரை பேணி வளர்த்து வருகின்றனர் என்றே கூற வேண்டும்.

இலங்கையில் கைத்தொழில் வளர்ச்சி.....

- (6) Government of Ceylon (1947): New State-owned factories, sessional paper xxii,
- (7) Karunatileke, H.N.S. (1971): Economic Development in Ceylon, Praeger Publishers Inc, USA.,
- (8) Ministry of planning and Employment (1971): The five year Plan.
- (9) National Planning Council (1959): The Ten Year Plan.
- (10) Naylor G.W. (1966): Report of the Renaissance mission to Ceylon.
- (11) Oliver H.M.Jr (1957): Economic Opinion and Policy in Ceylon, Cambridge University Press.
- (12) Rasenayagam, Y. (1972): Locational Analysis and Government sponsored Large-scale Industries in Ceylon: Unpublished Ph. D. Thesis, University of Cambridge, U.K.
- (13) Rasenayagam, Y (1994) Transnational Investments and the Development of Manufacturing Industries in Sri Lanka - An Overview. Economic Review Vol. 20, No 4.
- (14) Snodgrass, D (1966): Ceylon - An Export Economy in Transition, Homewood, Illinois.,

வெளிவந்துவிட்டது

இலங்கையின்

பொருளாதார அமிலிருத்தியில் திட்டமிடல் செய்முறை

கொட்டியே குணதிலக

தமிழாக்கம்

சி. அம்பிகாதேவி

பொருளியல் துறை

யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

பதிப்பாசிரியர்

எஸ். அன்றானி நோபே

மார்க்கா நிறுவக வெளியீடு

1994

விலை ரூபா 100

நூலினைப்பெறவிரும்புவர்கள் ரூ. 100 க்கான மணி ஓட்டரை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். மணிஓட்டர் Newton Fernando என்பவரின் பெயருக்கு Havelock Town (Colombo - 5) தபாற்கந்தோரில் மாற்றக் கூடியதாக எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

மணிஓட்டர் அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

Newton Fernando

Publication / Communication division

Marga Institute

61, Isipathana Mawatha

Colombo - 5

அபிவிருத்திச் சூறிகாட்டிகள்

(1) மிக உயர்வான வாழ்க்கைத் தரச் சுட்டெண் (APQLI - Augmented Physical Quality of Life Index)

பொருளாதார வளர்ச்சியைப்போல் மனித வள விருத்தியை (Human Resources Development) மதிப்பீடு செய்யும் போது சுகாதாரம், கல்வி ஆகிய அம்சங்களில் மக்கள் பெற்றுள்ள முன்னேற்றங்களை வெளிக்காட்டக் கூடிய சூறிகாட்டிகளைப் பயன்படுத்துதல் அவசியமானது. ஏனெனில் இவை அபிவிருத்திக்கான சந்தர்ப்பங்களை முன்னேற்றுப்பதற்கான இயல்ளாவை அளவிடு செய்வனவாக இருக்கின்றது. இவ் அம்சங்களை அளவிடு செய்வதற்குத் தற்போது மிக உயர்வான வாழ்க்கைத் தரப் பண்புச் சுட்டெண் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதில் 4 பிரதான சூறிகாட்டிகள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

- (1) வாழ்வு எதிர்பார்ப்புக் காலம் (பிறப்பில்)
- (2) தலா ஒருவருக்கான கலோரி வழங்கல்
- (3) ஆரம்ப, இரண்டாம் தரப் பாடசாலை அனுமதி விகிதம்
- (4) முதியோர் கல்வியறிவு வீதம்

இதுவரை காலமும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த சமூக நலக் குறிகாட்டியான பெளதீக் வாழ்க்கைத் தரச் சுட்டெண் (PQLI) என்பதினின்றும் வேறுபட்டதாக இது அமைகின்றது. பெளதீக் வாழ்க்கைத் தரச் சுட்டெண்ணில் (1) எழுத்தறிவு வீதம் (2) சிசமரணவீதம் (3) வாழ்வு எதிர்பார்ப்புக் காலம் ஆகிய மூன்று சூறிகாட்டிகளை பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் APQLI என்பதில் கல்வி, போஷக்கு ஆகிய இரு சமூக நல அம்சங்கள் சேர்க்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

(2) இயற்கைப் பேற்றுச் சுட்டெண் (NDI) (Natural Endowment Index)

நாடுகளுக்கிடையிலான அபிவிருத்தி நிலைகளை அளவிடு செய்வதற்கு இயற்கைப் பேற்றுச் (வளச்) சுட்டெண் ஓர் அளவு கோலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஒரு நாடு அல்லது அந்நாட்டினுக்கிடைப்பட்ட நிர்வாக எல்லைகளுக்குட்பட்ட பிரதேசம் இயற்கையிலேயே வளமுடைய பிரதேசமாக இருக்கின்றதா என்பதையும், பிரதேச ரீதியாக இயற்கையின் நன் கொடையாக அளிக்கப்பட்ட இவ் வளங்களில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றதா என்பதையும் இச்சுட்டெண் மூலம் அளவிடமுடியும். இச்சுட்டெண் நான்கு பிரதான சூறிகாட்டிகளை உள்ளடக்கியிருக்கும்.

1. தலா ஒருவருக்கான விவசாய நிலம்

2. மொத்த ஏற்றுமதியில் கனிப் பொருட்களின் பங்கு
3. சராசரி மழை லீற்ச்சி
4. மழைவீற்ச்சியின் மாறுதளமை

விவசாய உற்பத்தியில் காணப்படும் நிலையற்றதன்மைகளை எடுத்துக்காட்டுவதற்கும் பிரதேசத்தியான போக்குவரை இனங்காணவும் வரட்சி, வெள்ளப்பெறுக்கு, சூழலியல் அழிவுகள் போன்ற காலநிலை இடர்களைப் பயன்படுத்த முடியும். தலா ஒருவருக்கான ஏற்றுமதி, மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் உத்தியோக பூர்வ அபிவிருத்தி கான உதவியின் சதவீதம், மொத்த ஏற்றுமதியில் பெற்றோரைப் பெற்றுமதியின் சதவீதம் ஆகிய சூறிகாட்டிகளையும் இச்சுட்டெண்ணில் உள்ளடக்க முடியும். அத்துடன் நாட்டின் சனத்தொகை அளவு, புவியியல் ரீதியான அமைவிடம், நிலத்தினால் குழப்பட்ட தன்மை என்பனவும் மனதிற் கொள்ளப்படலாம்.

எஸ். அன். ரி நோபேட்

வெகுவிறைவில்

**மார்கா நிறுவகத்தின்
பொதுசன கல்வி
நிகழ்ச்சித்திட்ட வெளியீடுகள்**

சனநாயகம் பற்றிய 5 நூல்களும் சந்தைப் பொருளாதாரம் பற்றிய 5 நூல்களும் மார்கா நிறுவகத்தினால் தொடராக வெளியிடப்பட விருக்கின்றன.

மாணவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படத்தக்க சர்வதேச புகழ்பெற்ற அரசியல், மற்றும் பொருளாதார அறிஞர்களின் சிறந்த கட்டுரைகளின் மொழி பெயர்ப்பாகவே இந்நூல்கள் அமைந்திருக்கும்.

இத்தொடரில் முதலில் வெளிவரவிருக்கும் நூல்கள்

1. சனநாயகம் என்றால் என்ன
2. சந்தைப் பொருளாதாரம் என்றால் என்ன
3. சனநாயக அரசின் மாதிரிகள்
4. அபிவிருத்தி மாதிரிகள்

With The Best Compliments From :

Unie Arts (Pvt) Limited

Unie-Arts

LEADING OFFSET PRINTERS

*for Quality Offset Printing of cartons, Borchures, Show Cards, Calender,
Souvenir, Greeting Cards and Hot stamp printing etc*

*Quality is always Guaranteed
We Undertake Tamil, and Sinhala
Typesetting*

48, 'B' Bloemendhal Road, Colombo - 13. Tel : 330195

புத்தக வெளியீட்டாளர்களுக்கு ஓர் நற்செய்தி !

உங்கள் அச்சுத் தேவைகளை நவீன அதிகூடிய எழுத்து உருவாமைப்புக்களைக் கொண்ட கணன்றி முறையில் மும் மொழிகளிலும் குறைந்த செலவில், விரைவான, நம்பிக்கையான ஆழகிய “ஓப்செர்” (off-set) முறையில் செய்து பெற்றுக் கொள்ள

வரையறுக்கப்பட்ட யுனீ ஆர்ட்ஸ் (தனியார்) கூறுவனம்

48 'B' புஞ்சென்டால் வீதி,
கொழும்பு - 13
தொலைபேசி - 330195

